

بهرز آییہ گانی
سہر کہوتن
ناسنامہی و تہ (ماکہی ناو)

بهرزاییه‌کانی سهرکه‌وتن

ناخنامه‌ی ونه (ماکه‌ی ناو)

عومه‌ر عه‌بدوئلابه‌گی

هه‌ولیر - ۲۰۱۳

- * ناوی کتیب: به‌رزاییه‌کانی سه‌رکه‌وتن.
- * نووسەر: عومەر عەبدوللأبه‌گی.
- * پیتچنن: محەمدئەمین شاسنەم.
- * نەخشە‌سازی: رزگار موحسین.
- * سه‌رپه‌رشتی هونەری: عوسمان پیرداود.
- * به‌رگ: فواد ئەحمەدی.
- * بلاوکراوه‌ی ئەکادیمیای کوردی، ژماره (۲۴۲).
- * چاپخانه‌ی حاجی هاشم – هه‌ولێر.
- * تیراژ: ۵۰۰ دانە.
- * له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه‌ گشتییەکان ژماره‌ی سپاردنی(۲۴۹۹)ی سالی ۲۰۱۳ی پیدراوه.

پيشه كى

به پير بانگه وازى گۇڧارى سروره، به دواى ئه و وشانه دا دهگه رام كه له فهرهنگى ههنبانه بۇرينه ههژاردا نه بوون. لهم گهران و پشكنينه دا، توشى وشه و ا هاتم كه له هيچ فهرهنگ و فهرهنگوكتىكا وه بهر چاو نه ده كه وتن. بۇ نمونه نيوى شار و گوند و كه ژ و پروبار.

خه لكى ئاسايى نازانن ئه و نيوانه له كويوه هاتون، له چييه وه وهرگيراون و واتايان چييه و كه سانى پسپور و ليزانينش به هوگه لى جوراوجور بهم بواره دا نه رويشتون و خويان لى نه داوه. بويه بريارم دا به پيى تواناي خوم لهم وشانه بكولمه وه و ريشه و رهگه زيان ديارى كه م و نه هيلم چى دى له تاريكى و بيدهنگيدا بميننه وه.

به ريوه بردنى ئه م برياره زورى پى چوو و دريژه ي كيشا. كه لين و قوربى كتيبان نه ما سه رى پيدا نه كه م، به هيواي ئه وه ي ماناي گوم و ناديارى وشه كان بدوزمه وه و به خيالى خوم مانا كه يان ربون كه مه وه. نايشارمه وه، جارى و ابو سى سال به دواى «وجه تسميه» يا رهگه زى وشه يه كدا گه رام تا توانيومه لى نزيك بيمه وه.

ئه گه ر به وردى باسى ئه و كارانه ي كردوومه بكه م، ماندوو ده بن و سووديشى بو هيچ لايه كمان نييه. بويه ليره دا كورتى ده كه مه وه و ته نيا ئامازه به چه ند خالى پيوست ده كه م:

- له م پرورژه يه دا سنوورى كم بو تويزينه وه ديارى كردوو. ته نيا باسى ئه و وشه و نيوانه ده كه م كه له چوارچيوه ي ده وله تى مانندا، جتيان بوته وه (ده وله تى ماننا برى تى بوو له م شارانه: ورمى، شنق، پيرانشار، سندووس «نه غه ده»، مه هاباد، سه رده شت، بانه، مياندواو، مه ليكان «مه لكه ندى»، بناو، مه راغه، بوكان، شاهين ديژ «سايه نقه لا»، تيكان ته په ي هه وشار «تيكاب»، سه قز تا كيوى چل چه مه.

- ئەم كىتپە ھەنگاويكە بۇ دىتتە ۋەى بىچىنە و ماكەى نىوى ئەو و شانەى ئاماژەيان پى كراۋە.

خوينەرانى بەرپىز نابى ۋەك «دايرةالمعارف» يا «كەشكۆل» چاۋى لىكەن و چاۋەرۋانى ئەۋە بن ھەموو شتىكى تىدا بى. ئەۋەى لەم كىتپەدا نووسراۋە بۆچۈون و تىبىنى منە، ديارە بى ھەلە و پەلە نىيە و پىشم و نىيە ئەۋەى گوتراۋە قسەى كۆتابى و دوايىن و تە بى. عەقلم ھەر ئەۋەندەى پى شكاۋە و ھەر ئەۋەم لە جانتادا بوۋە. مافى ئەۋەشم نىيە نووسراۋە و وتەى خۆم بە «مطلق» و نەگۆر و رەھا بزىانم. زۆر جار شتى وام گوتوۋە پىم و بوۋە كار تەۋاۋە! كەچى پاشان تىگەيشتووم بۆچۈونەكەم ھەلە بوۋە. كەۋابوۋ لە ھەموو ئەۋە كەسانەى كىتپەكە دەخويننەۋە تكا دەكەم بە وردى و لەسەرەخۆبى لى بىرۋانن و لە بابەت ھەلەگىرى، رەخنە و پىشنىارى تازە ئەۋەى ۋەبەر زەينيان دى، بىنووسن كە جى پىزانىنىكى زۆرە.

- وتارى سەرەتاي كىتپەكە بە نىوى «سەقز چون ھەردەجاران» لە پىشدا بە نىوى «سەقز و سەكا؟» لە گۆقارەكانى رامان، ژمارە ۱۰۶ و سروەى ژمارە ۲۳۴دا چاپ كراۋە و پاش ئالوگۆر و لى زياد كردن دىسان دەخرىتەۋە بەر دىدەى خوينەران.

- سەرژمىرى مال و دانىشتوۋانى گۈندەكان، سەرژمىرى رەسمى سالى ۱۳۸۵ى ھەتاۋىيە (۲۰۰۶ى زايىن). بۆى ھەيە تا كاتى چاپى ئەم كىتپە ئالوگۆرى بە سەردا بى.

- ئەۋەندەى لە بىرم بى، لە بوارى تۆپۋنىمىدا ("Toponymy") لىكدانەۋەى ماكەى نىو «ۋجە تسمى»ى شار و دى و شوپنەكانى دىكە مطالعەى ۋجە تسمى شەرھا و نقاط و ذكر اسامى نواحى) تەنيا دوو كەس تويژنەۋەيان كىدوۋە و نووسراۋەيان ھەيە كە لىرەدا يادىان دەكەين: يەكەم: ولادىمىر مینورىسكى رۆژھەلاتناس و زمانزانى پووس لە وتارىكدا بە نىوى «ناوى مەغولى شوپن لە كوردستانى موكرىاندا»

۱ ل ۳۵، كىتپى «مىنورىسكى و كورد»، ۋەرگىر ئەنۋەر سولتانى، بلاۋكراۋەى دەزگای موكرىانى

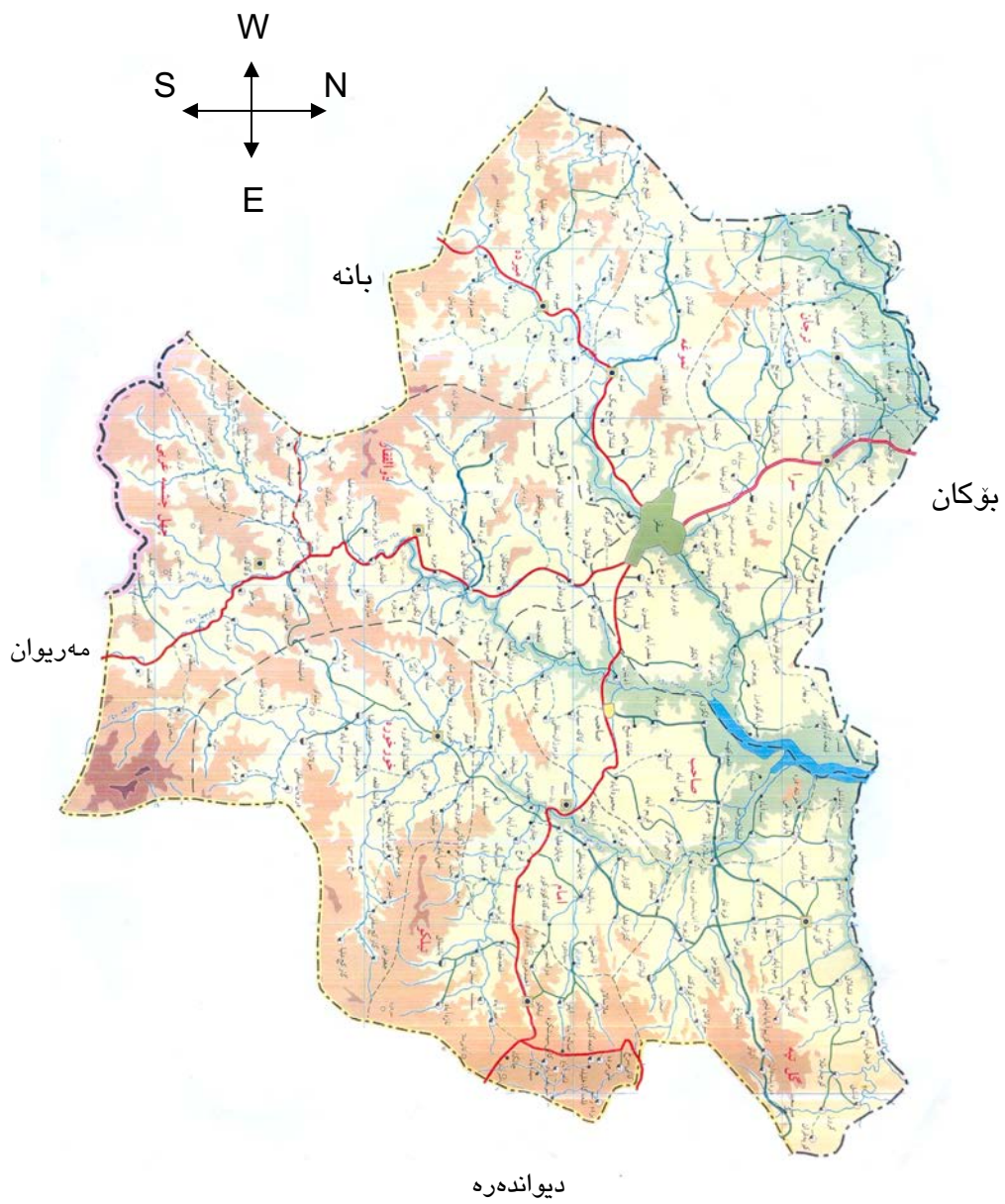
به‌شیک له نیوی دئییه‌کانی ناوچه‌ی موکریانی له کتیبکدا به نیوی «مینۆریسکی و کورد» شی کردۆته‌وه. کاک ئه‌نوه‌ری سولتانی وه‌ری‌گیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی. چاپ کراوه و له به‌رده‌ستی خوینه‌ران دایه.

دووهم: سه‌ید ئه‌حمه‌د که‌سه‌ره‌وی «نوسه‌ر و میژوووزان و لیکۆله‌ری تورک‌زمانی ته‌وریزی»، له کتیبی «زبان پاک» دا هیندیک نیوی شار و گوند و چۆم و کیوی ئیران و ئازهر‌بایجانی داوه‌ته‌ به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. به‌لام له‌م کتیبه‌دا هه‌چ ئاماژه‌یه‌ک به‌ نیوی شار و گوندی کوردستان نه‌کراوه. - نیو و عونوانی کتیبه‌که «به‌رزاییه‌کانی سه‌رکه‌وتن» یا (بلندیهای پیروزی)یه، که واتای وشه‌ی یونانی کیوی نه‌که‌رۆزه. هۆی هه‌لبژاردنی ئه‌م نیوه: ۱- نه‌که‌رۆز یه‌کیک له‌و تیترا نه‌یه‌ له‌ کتیبه‌که‌دا باسی کراوه و نیویکی کۆنی جوگرافی - میژوویی هه‌یه. ۲- نیوی کۆنی سه‌قز، به‌رزه‌ بووه و لی‌ره‌شدا وشه‌ی به‌رزه‌ی تیدایه

- له‌ به‌ش کردن و ته‌قسیماتی کیشوه‌ری‌دا وشه‌ی «دهستان» بو کۆی چه‌ند دئ به‌ کار ده‌بری. له‌ هیندیک کتیب و نووسراوه‌ی کوردیدا له‌ جیاتی ئه‌و وشه‌یه‌ له «دیکۆ» که‌لک وه‌رگیراوه. من له‌م نووسراوه‌یه‌دا که‌لکم له‌ وشه‌ی «دهستان» وه‌رنه‌گرتوووه‌ چونکه‌ نه‌ له‌ نیو خه‌لکدا باوه و نه‌ کوردانی پارچه‌کانی دیکه‌ ده‌زانن چیه‌یه. وشه‌ی دیکۆش چونکه‌ ره‌ق و داتاشراوه و خه‌لک پیی ئاشنا نین، بو که‌لک وه‌رگرتن شی‌او نه‌بووه. بۆیه‌ وشه‌ی «ناوچه» م به‌کاره‌یناوه‌ که‌ وشه‌یه‌کی زۆر کۆنه و له‌ نووسین و ئاخاوتندا بو خه‌لک ئاشنا و ناسراوه. هه‌رچه‌ند بۆی هه‌یه‌ ناوچه‌ هه‌مان ديهستان نه‌بی!

عومەر عه‌بدو‌للا به‌گی

E-mail: berzayekan@yahoo.com

وینہی ۱- نہخشہی سہقز و دنیہکانی

سه‌قز، چون هه‌رده‌جاران^۱

تورکانی سه‌لجووقی که داروده‌سته‌یه‌کی هه‌رده‌ویل (ساراگه‌ری) ئاسیای نیوه‌راست بوون، له‌سالی ۴۳۱ک.م (۱۰۴۰ز) دا دوایین هه‌نگاویان بو داگیر کردن و داسه‌پاندنی خوین به‌سه‌ر ئیراندا هه‌له‌یتناوه و سولتان مه‌سعوودی غه‌زنه‌وییان له‌شوینیک به‌نیوی "ده‌ندانقان" له‌مابه‌ینی شاری مه‌رو و سه‌ره‌خسدا تیکشکاند.^۲

ئه‌و سه‌ره‌که‌وتنه‌بووه‌هۆی ئه‌وه‌ی تورکه‌یل پینان بو ئه‌م ولاته‌بکریته‌وه و به‌ته‌واوه‌تی بالی به‌سه‌ردا بکیشن. هه‌لبه‌ت به‌ر له‌وانیش ده‌سه‌لات به‌ده‌ست غه‌زنه‌وییه‌کانه‌وه‌بوو که‌تورک بوون. به‌لام به‌هاتنی سه‌لجووقیه‌کان سه‌رده‌میکی نوی بو ده‌وله‌تانی بیگانه‌به‌تایبه‌ت بو تورکه‌کان ده‌ستی پی‌کرد. کاتی ئه‌و ده‌وله‌ته‌تورکانه‌هه‌موو ولاتیان وه‌ک جالالووکه‌ته‌نی، ده‌ستیان‌کرد به‌گۆرینی دابونه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگ و زمانی ئه‌م خه‌لکه‌و پاشانیش که‌مه‌غووله‌کان (مه‌غوولیش یه‌کی له‌زاراوه‌کانی زمانی تورکیه)، پووین‌کرده‌ئیران، ئه‌و گۆرین و زه‌خت و زۆریه‌ بواره‌که‌ی خوشتتر بوو و هیچ‌له‌مپه‌ریکی له‌به‌ردا نه‌ما.

۱ چه‌رخه‌چ هه‌ر ئه‌و چه‌رخ، هه‌رده‌جارانه‌ن (دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی)

۲ تاریخ ایران، کمبریج، ل ۲۹۹.

مهغولهكان له سالی ۶۱۷ک.م (۱۲۲۰ز)دا پهلاماری ئیرانیان دا و داگیریان کرد. به پیی ریازی ژانیان که بریتی بوو له دواکهوتوویی و خوینرپیژی و نهزانی، شار و دییان خاپوور کرد، مال و سامانیان به تالان برد، خه لکیکی زوریان کوشت و ئه وهی نه مرد و ما، به دیل گیرا و راگویزرا. به گشتی دیاریی ئه و هوزه، کوشتوبری به کومل، برسیه تی و نه داری و هه ژاری بوو و هیچی تر. بو وینه ته وای ژن و پیاو و مندال، ته نانه ت سهگ و پشیلهی شاری نیشابووریان له تولهی کوژرانی زاوای چه نگیز "تغاچار" کوشت. کچه بیوه ژنه کهی چه نگیز فه رمانی دا پاش کوشتنی هه موو ئه وانهی ده جوولانه وه، شار بسووتینن، بیرووخینن، بیکیلن و جوی لی بچینن.^۱

به لام ئیمه باسی ئه و لایه نه له کرده وه کانی تورک و مه غوول و ئیلخانه کان ده کهین که پیوهندی به تیکته پاندن و رووخاندنی ژیرخانی فه رهنگی گه له که مانه وه هه یه. ئه وانه هه ر له یه که م روژی هاتنیانه وه هه تا ئه و کاتهی له ده سه لات لابران، ده ستیان دا وه ته گو پینی نیوی کیو و چوم و شار و دی و ته نانه ت زمانی ولاتانی داگیرکراو و هه ر ئیستاش گرفتاری ئه و لافاوه فه ره نگیه یین. به کورتی ئامانج و مه به سستی داگیرکهران له و گو پینانه ئه مانه بوون:

۱. خویندنه وه و نووسین و ده ربړینی نیوه کوردییه کان بو ئه و تورکانه نامو و دژوار و نیوه تورکییه کان بو ئه وان خوشت و ئاسانتر بووه.
۲. بو ئه وهی به خه لکی سه رده می خو یان و دا هاتووان سه لمینن ئه و ولاته له سه ره تا وه هه ر هی خو یان بو وه و داگیریان نه کردو وه. له وهش ده چی ئه م قسه یه وه راست گه رابی، بو وینه: ئاغای جه مشیدی مه حبوویی

۱ سه رچاوهی پیشوو، ل ۲۹۹

نوسه‌ری کتییی "تاریخ و جوغرافیای میانداو و تیکاب و شاهیندیژ" گوتوویه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌وروبه‌ری مه‌هاباد و میانداو له‌ کۆنه‌وه‌ خاک و زی‌دی تورکان بوون ئه‌وه‌یه که نیوه‌کانیان تورکییه.^۱ [چاوشی ئه‌وه‌ نابینی که سه‌رانسه‌ری خاکی ئازهربايجان پره‌ له‌ نیوی کوردی که له‌ هه‌مووان نزیکتر، ته‌وریز، سه‌راو، بناو، میانداو، سارده‌رۆ و کویستانه‌کانی سه‌هه‌ند و سه‌به‌لانن (ساوالان؛ سه‌هۆلان)].

۳. بۆ ئه‌وه‌ی پاش تیپه‌ربوونی چه‌ند سال و سه‌ده و سوورانی چه‌رخ‌ی رۆژگار، نیوه‌ کۆنه‌کان له‌ بیر بچنه‌وه و له‌ زه‌ین و بیرى خه‌لکدا نه‌مینه‌ن و دیارده و بیره‌وه‌رییه‌کانی باب و باپیران بکووژینه‌وه.

۴. بۆ ئه‌وه‌ی زمان، دابونه‌ریت، بوون و مانى هه‌موو گه‌لانی ژیرده‌سته وه‌ک خۆیان لی‌بکه‌ن و په‌سه‌ن بوونی خۆیان به‌ سه‌ر هه‌موواندا سه‌پینه‌ن. بۆ وینه‌ غازان‌خانی ئیلخانی به‌ مه‌غولی و تورکی قسه‌ی ده‌کرد و فارسیشی ده‌زانی، به‌لام خۆبه‌زلزانی و ده‌مارگری که په‌گ و پیره‌ی له‌ یاسای چه‌نگیزدا بوو، ئیزنی پینه‌ده‌دا به‌ فارسی له‌گه‌ل خه‌لک بدوی.

کلۆدیووس جیمس ریچ له‌ گه‌شته‌که‌ی سالی ۱۸۲۰زدا ده‌گیڕیته‌وه و ده‌لی:^۲ «ئه‌وه‌ده‌می له‌ بانه‌ بووم، والی سنه‌ش له‌وئ بوو. له‌و شوینه‌ی دانیشتبوون به‌ زمانی تورکی دوواندمی، که ئیستا بووه به‌ زمانی باوی چینی خانه‌دان له‌ ئیران». وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ به‌ تورکی قسه‌ کردن شانازی بووه ته‌نانه‌ت بۆ والی کوردستانیش. والی سنه له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌بی

۱ سره‌وی ژماره ۱۲۰، ل ۳۰، وتاری په‌خه‌یه‌ی له‌سه‌ر کتییی تاریخ و جوغرافیای میانداو، محمه‌د په‌ئووف ته‌وه‌کولی

۲ گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان، کلۆدیووس جیمس ریچ، محمه‌د حه‌مه‌باقی، ل ۲۵۲

ئامانوللاخاننى گەورە بووبىيى كە لە سالى ۱۲۱۴ ھەتا ۱۲۴۰ى ك.م (۱۷۹۹ ھەتا ۱۸۲۵ز) بۇ ماوەى ۲۷ سال والى سەنە بوو.

لەم كىتەبەدا واتا و مانا و ماكەى نىوى ھەموو ئاوايىبەكانى سەقز و تەنەت ئەو ئاوايىبەكانى بە بىر و بۇچوونى ئىمە لە چوارچىوھى دەولەتى ماننادا بوون و ئىستا سەر بە سەقز نىن، دەدەينە بەر باس و لىكۆلەينەو و لە ھەنگاوى يەكەمدا نىوى شارى سەقز شى دەكەينەو و تىروانىنى پەخنىيى خۇمان لە بابەت ماكەى ناو (وجە تەسمىيە) ئەو شارە خاوەن دىرۆك و پر لە سەرەرييە دەخەينە بەرچاوى خوينەران. بۇ ئەم مەبەستە بىروراي چەند شارەزا و مېژوونووس كە لەم بوارەدا كاريان كىردو، بە سەر دەكەينەو:

گىرشمەن دەلى: «سەقز نىوى خوى لە سەكايىبەكان يان "سەكە"، ۋەرگرتوۋە ھەر بەو چەشنىەى كە خۇيان بە خۇيان دەگوت، يا ئىشكوزاي ھەر بەو چەشنىەى كە لە تەورات يا لە نووسراۋەكانى ئاشووريدا وايان پىگوتراۋە.»^۱

«لە راستىدا ھەموو بەلگە و نووسراۋەكان ئەو دەسەلمىنن كە برۋا بگەين ئەوزەمان كە سەكايىبەكان لە باشوورى گۆلى ورمى (ھەرىمى ماننايىبەكان) كە داگىريان كىردبو، نىشتەجى بوون، سەقز بوو بە پىتەختى ئەوان و ئەوئەش دەزانين كە نىوى تىرە و ھۆزەكان لەسەر پىتەخت دادەندى.»

دىسان گىرشمەن دەلى: «ماننا، ئەو خەلكەى لەگەل لۇلۇبىبەكان و ھۆرىبەكان خزمایەتى و نىكايەتبيان بوو و لە ناوچەى زاگرووسدا نىشتەجى بوون، لە سەدەكانى ۹ و ۸ى بەر لە زايين لە نىوياندا نىوھ ئىرانىبەكان

۱ ايران از آغاز تا اسلام، پروفیسور رۆمەن گىرشمەن كۆننەناسى فەرەنسى، و: دوكتور محەمەد موغىن، ل ۱۲۶.

وہبەرچاؤ دہکەون. پیتەختی ئەوان شاری "ئیزرتا" لە ۵۰ کیلۆمیتەری
رۆژھەلاتی سەقزی ئیستا بوو.^۱

دکتۆر محەمەدی موعین، مستەفا کاو، مەلاجلالی شافیعی و عومەری
فەرۆقی بۆچوونەکە ی گیرشمەنیان سەلماندوو و دووپاتیان کردۆتەو.

دکتۆر جەمال رەشید ئەحمەد دەلی: «پەیدا بوونی شاری "سەکەس؛
سەقزی" کوردی بۆ نیوی ئەو ھۆزە کۆچەرە سەکسیانە دەگەریتەو کە لە
نیو شاردای بەرھەمی خۆیان ئالوگۆر دەکرد و بیگومان ھیندیکیشیان لە
سەرھەمی میدیدا لەم شوینە نیشتەجی بوون.^۲

عیمادەدین دەولەتشاھی دەلی: «سوغزیم کە بە ھەلە شاری "سوغدی"
ماوەرائووننەھریان پێگوتوو، نیوی شارۆچکە ی سەقزی کوردستان بوو.
سوغدی یا سغد لە ماوەرائووننەھر دەتوانی ھاوینیوی شاریک بی کە پاش
کۆچدانی زۆرەملی تاقمیک کورد لە رۆژئاواو بۆ رۆژھەلات لە سەر شوینە
تازەکەیان دانابی.^۳

چاومان بە بیرورای چەند بەرێز لەمەر چۆنیەتی نیوان (وجە تسمیە) ی
شاری سەقز کەوت. زۆربە ی ئەو رایانە سەرچاوەکەیان دەگەریتەو بۆ
وتەکە ی گیرشمەنی فەرەنسە ی کە پێی وابوو ئەو نیو لە "سەکا" یان
"سەکە" ی ھۆزی سەکا وەرگیراوە. لێرەدا بۆ ئەو ی بزانی تیرە و ھۆزەکانی
سەکا کین و لە کوپو ھاتوون و چییان کردوو، بە کورتی باسیان دەکەین.

۱ سەرچاوە ی پێشوو

۲ لیکۆلینەوہیکە زمانەوانی دەربارە ی میژووی ولاتی کوردەواری، جەمال رەشید ئەحمەد، چاپی
بەغدا، ۱۹۸۸، بەشی دووہەم، ل ۱۲۹.

۳ جغرافیای غرب ایران یا کوہای ناشناختە اوستا، عمادالدین دولتشاھی

"ئىسكەيت" نىۋىكى ھاوبەش بوو كە يۇنانىيەكان لە سەر ھەموو ھۆزەكانى نىشتەجى سارا كە بە زمانى ئىرانى دەدوان و لە باكورى دەرياي رەش و باكورى قەفقاز دەژيان، دانابوو. ئەوندەى يۇنانىيەكان لە بىريان بوو، ئەو ھۆزانە خۇيان بە خۇيان نەدەگوت "ئىسكەيت". بە پىچەوانە وا ديارە بە خۇيان دەگوت "ئىشكىدا şkuda".^۱

پارسەكان و رەنگە مادەكانىش بە دانىشتوانى ساراىان گوتبى "سەكا". ھەر بەو چەشنەى يۇنانىيەكان پىيان دەگوتن "ئىسكەيت" و بابلىيەكان نىۋيان نابوون "گىمىرى".^۲

دەتوانىن بلىين ولاتى جى ژيانى ئەو ھۆزە لە بەينى چۆمى "كورا" و مەلبەندى شىمالى "كىرۇفاوا" و "گەنجە" و خاكى نىك گۆلى ورمىدا كە سەر بە ماننا بوو ھەلكەوتبوو.

ھەرودەك باس كرا، ئەو ھۆزە كۆچەرانەى دانىشتووى سارا، لە بنەرەتدا بە خۇيان نەدەگوت "ئىسكەيت" يا "سەكا؛ سەكە" بەلكو بە خۇيان دەگوت "ئىشكىدا". جا ئەگەر ئەو ھۆزانە لەو كاتەدا لە ناوچەى ماننا بووبىتن و ئەو ولاتەيان داگىر كىردى و نىۋى خۇيان لە سەر پىتەختى ئەو دەولەتە دانابى، دەبوو ئەو نىۋە ئىشكىدا بى، نەك سەكا و سەكە و سەقز.

دەبى ئەو ھەش بلىين كە دىاكۆنۇف ناچىتە ژىر بارى ئەو قسەيە كە سەكاكان لە ماوہى ئەو ۲۸ سالەى (۶۵۲-۶۲۵ پ.ز) كە لە ناوچەكەدا بوون، توانىيتيان خاكى ماننا داگىركەن و بىخەنە ژىر چۆكى خۇيان. بەلام دەلى نىشتەجى بوونى ئەوان لە ماننادا راستىيەكە بە بەلگە و سەنەدى مېژووى

۱ مېژووى ماد، دىاكۆنۇف، بەشى ۳، ل ۲۲۶-۲۳۴.

۲ مېژووى ماد، ل ۲۲۶-۲۳۴

سەلمىندراوۋە. بەلام ناتوانىن بلىين ئەوانە ماننايان داگىر كردوۋە و پاشايەتى ئىسكەيتەكان ھەر ئەو خاكەى ماننا بوۋە. لە راستىدا بۆى ھەيە ئەو ھۆزە جار جار ۋەك دوژمن و جارجارىش ۋەك دۆست، لە ماننا مايتتەوہ.^۱

ئەگەر ددان بەوہدا بنىين كە سەكەكان لە كاتى داگىركردنى ماننا نىۋى خۆيان لە سەر پىتەخت دانابى (گىرشمەن برۋاى واىە) و ماننايىەكان دەسەلاتى ئەوہيان نەبوۋى بەرى ئەو كارە بگرن، ئەى پاش بەزىن و ھەلاتن و تىكشكان بە دەست ھىزەكانى پادشاى ماد (ھۆۋەخشەتەرە: كىاكسار، لە سالى ۶۲۵ پ.ز) نەدەكرا دەولەتى ماد نىۋى زۆرەملى و داسەپاۋى دوژمنى خۆى لەسەر پىتەختەكەى لابا و بىگۆرئى؟ ئەوہش دەزانىن مادەكان پاش ئەو سەرکەوتتە ھەتا سالى ۵۴۹ى پىش زايىن، نزيك بە ۷۵ سال لە دەسەلاتدا مانەوہ و كات و دەرڤەتى ئەوہيان بوۋە ئاسەوار و نىشانەى دوژمن و داگىركەر بسرنەوہ. ئەگەر پىشمان وابى دەولەتى ماد ئارەزوومەندانە ئەو نىۋەى نەگۆرپوۋە، راست و جىبى باوہر نىيە، چونكە دوژمنايەتى ماد لەگەل ئەو ھۆزە كە ببوۋە گۆپالى دەستى دەولەتى ئاشوور و دوو جار بە سەرۆكايەتى مادىس كورپى پارتاتوا لە پىشتەوہ ھىرشى ھىنايە سەر ماد و دەولەتى ئاشوورى لە تىكشكان رزگار كرد و تەنانەت لە يەكئ لەو شەپانەدا لە سالى ۶۵۳ پ.ز شاى ماد "فەرەوہرتىش" باوكى ھۆۋەخشەتەرە كوژرا، بۆ لىخۆشبوون و لەبىرچوونەوہ نەدەبوو. ھەرۋەك دىتمان شاى ئازا و كارامە "ھۆۋەخشەتەرە" چى بەسەر ئەو ھۆزە ھىنا و چۆن لەگەلىان جووللاوہ و بۆ ھەمىشە شوينەوار و دەسەلاتى ئەوانى لە ناۋچەكە سىپىيەوہ.

۱ مېژوۋى ماد، ۲۲۱

ئەگەر ئەو بەسەلمىنن كە سەكەكان ماوهى ۲۸ سال له ناوچهكه دا
ماونه ته وه، ئەو شوينهى لى جى گير بوون به پى نووسراوهى دياكونوف
به م چه شنهيه: «له م روه وه جارىكى ديكه دهگهينه ئەو ئاكامهى كه له
سهره تاي سه دهى هه وتى پيش زايين، دانىشتوانى سارا له باكوورى ماننا و
دهر و دولى ئاراز و رهنكه له شوين گه لى باكوورى تر نيشته جى بوويتن. جا
هه رچونيك بى له نيوهى سه دهى هه وتى پيش زايين دهسه لاتی سهككان له
هيچ خال و شوينيك له گه ل ئاشوور هاوسنوور نه بووه.»^۱ هاوسنوور
نه بوون له گه ل ئاشوور واتا كهى ئەوهيه كه نه يانتوانيوه ماننا له دهسه لاتی
لابه ن و خويان جى ئەوان بگرنه وه و كاروبارى ولات به تاييه ت خاله
سنوريه كانى رۇژاواى ماننا و جيرانيتى ئاشوور به دهسته وه بگرن.

بيتوو به چاويكى ديكه بروانينه رووداوه كه و پيمان وابى سهككان له
ناوچه كانى ماد و ماننا نيشته جى بوون و بو ماوهيه كى دريژ دهسه لاتی
خويان به سه ر ئەو مه ليه ندانه دا سه پاندووه و حوكميان كردووه، به برواى
من ئەو شوينا نه ده بى ناوچه كانى ژير دهسه لاتی ماد، يان نزىك به ئەوان
بووبى و به لگه ش بو ئەم بوچوونه ئەوهيه:

كاتى هوه خشه ته ره هيزى كو كرده وه و سپاى پيكهينا و پاشان وهك
هيوودوت باسى كردووه، سه روكه كانى سه كاي بو ميوانيبه ك بانگهيشت كرد
و له و ميوانيبه دا زوربه يانى كوشت و هيز و پاش ماوه كانيشيان ئەوانهى
توانيبان هه لاتن و خويان ده رباز كرد و ئەوانهى مانه وه، چوونه پال
دهسه لاتی ماد و مليان بو دهسه لاتی هوه خشه ته ره دانه وان.

۱ ميژووى ماد، ل ۲۵۸

وهك دهیبینین سهكاكان یان له ماد ژیاون، یان له ناوچهكانی ماد نزیك بوون و هەر بهم بۆنهیهش بووه كه له گهڵ یهكتر هاتوچۆیان كردوو تهناهت له میوانی یهكتردا بهشدار بوون و هەر لهو نزیكایهتیهدا گیان و دهسهلاتی خۆیان له دهست داوه. كهوابوو سهكای دانیشتووی ماد ناتوانی له دوورهوه نیوی شاری ژیر دهسهلاتی ماننا بگۆرئ، بهم هۆیانهی خوارهوه:

- مانناییهكان ههتا سالی ٦١٦ی ب.ز له ناوچهكانی ژیر دهسهلاتی خۆیان (له گۆلی ورمیوه ههتا ئاواپی بستی رۆژههلاتی کویستانی چلچهمهی ناوچهی خوړخوړهی سهقز) دهولهتیان بووه و یهکیهتی هۆزهكانی ماد و دواتریش شایهكانی ماد (دیاکو، فرههرتیش و هۆوهخشهتهره) نهیاننوانیوه و ئه هیزهیان نهبووه دزه بکه نه ناوچهكانی ژیر دهسهلاتی ماننا. جا لیهردا پرسیار ئهوهیه ئهگهر سهكاكان له ناوچهكانی ماننا جیگیر و نیشتهجی بووبیتن و نیوی هۆزی خۆیان لهسه شاری سهقز دانابج مادهكان كه لهو ناوچهیه نهبوون و دهستیان به سهقز و شارهكانی دیکهی ماننا رانهگهیشتووه، چۆن و له کوی توانیویانه سهكاكان بۆ میوانی بانگهیشتن بکهن و بیانکوژن (له سالی ٦٢٥ب.ز) له کاتیکدا كه ١٠ سال پاش ئهو تاریخهش دهسهلاتی مانناییهكان هەر مابوو و دهولهتهکهیان تیکه نهچووبوو؟

هەر له بهر ئهوه هۆیانهیه دهلیین سهكاكان له ناوچهكانی ژیر دهسهلاتی ماننا نهبوون و چونکه له خاکی ماننادا نهبوون، نهیاننوانیوه نیوی شار و دی و شوینهکانی دیکه بگۆرن، ئهویش نیوی شاریکی گرینگی وهك سهقزی ئهوه رۆژگار.

کهوا بوو دهتوانین بلین ئهوه ئهفسانهیهی كه نیوی سهقز له نیوی سهكا وهرگیراوه، ههلبهستراوی ئهوه زهینانهیه كه بیریان له میژووکه نهکردۆتهوه و سهرسهرهکی بۆچوونی خۆیان دهرخواردی خهلك داوه.

گیرشمن که نووسراوه‌کانی له‌م بواره‌دا بووه به سه‌رچاوه‌ی نووسه‌رانی دیکه، گوتوویه‌تی: «ئه‌وه‌ش ده‌زانین که نیوی تیره و هۆزه‌کان له سه‌ر پیته‌خت داده‌ندری.»^۱

ئه‌و به‌ریزه جاریک شاری سه‌قزی به ناوه‌ند و پیته‌ختی ماننا زانیوه و ده‌لی سه‌کاگان ئه‌و نیوه‌یان بۆ هه‌لبژاردووه و جاریکی دیکه گوتوویه پیته‌ختی مانناکان و سه‌کاگان شاری ئیزرتا له ۵۰ کیلومیتتری رۆژه‌لاتی سه‌قزی ئیستا بووه. خۆتان لیک‌ده‌نوه کامیان راسته؟

به باوه‌ری من، نه سه‌قزی پیته‌ختی ماننا و ماده‌کان بووه و نه ئه‌م نیوه فری به سه‌ر سه‌کاگانه‌وه هه‌یه. پرۆفسۆر گوداری میژوونوسی فه‌ره‌نسی رای له سه‌ر ئه‌وه‌یه که پیته‌ختی ده‌وله‌تی ماننا، «ئیزرتوو؛ زیرتوو» یا ئاوبایی قاپلانتوو ئیستا بووه که له چه‌ند روه‌وه ئه‌م بۆچوونه له‌وانی دیکه راسته‌ر. «هه‌رچه‌ند تا ئیستا جی و شوینی شاری ئیزرتا یه‌ک‌لایی نه‌کراوه‌ته‌وه، قه‌لایچی؟ هه‌سه‌نلوو، قاپلانتوو؟ یا شوینیکی دیکه؟»

له کتیبی میژووی مادی دیاکونوف به‌شی سیه‌ه‌م لاپه‌ره‌ی ۲۵۹ به‌م چه‌شنه باسی هیرشه‌که‌ی سالی ۶۶۰/۵۹ ب.ز سپای ئاشوور بۆ سه‌ر ده‌وله‌تی ماننا کراوه: (کاتی سپای ئاشوور به‌ فه‌رمانی سه‌ردار "نابووشاروو سوور" له سالی ۶۶۰-۵۹ ب.ز له چپای زاگروس په‌ریه‌وه، "ئاخسه‌ری" شای ماننا بریاری‌دا له کاتی پشوودان و هه‌سانه‌وه‌ی شه‌وانه‌ی ئه‌و هی‌زانه‌ی ئاشوور، هیرش بکاته سه‌ریان و ته‌فروتوونایان کا. به‌لام ئه‌و کاره‌ی بۆ نه‌کرا. په‌لاماری سپای ماننا به‌ریه‌رچ دراوه و ناچار کران پاشه‌کشه‌ بکه‌ن. ئاشوورییه‌کان هه‌شت قه‌لایان که له مابه‌ینی سنووری باشووری ماننا و پیته‌ختی ئه‌و ده‌وله‌ته «ئیزرتا؛ ئیزرتوو» هه‌لکه‌وتبوو، داگیر کرد. ئاخسه‌ری

۱ ایران از آغاز تا اسلام، گیرشمن، ل ۱۲۶

پینگەى خۆى له ئيزرتا كه له مهترسيدا بوو گواستهوه بو قهلاى "ئيشتاتوو". بهلام ئاشووريبهكان كه بو ماوهى پانزه رۆژ، «ئيزرتا؛ سهقزى ئىستا؟» و قهلاكانى نزيك بهو وهك «ئوزيبيا؛ زيبيا؛ ئيزىبيا: زيويهى ئىستا» و ئوورميا ته «ئارماييت» يان گه مارۆ دابوو، نه يانتوانى داگيريان كهن و ته نيا به خاپوور كردنى شوينهكانى دهو روبه ر و به ديل گرتنى خهلك و پامالينى ئه سپ و كه ر و پاتالى گه و رهى شاخدار وازيان هينا.

دياكۆنوف دهلى ههشت قهلا له مابهينى سنوورى ماننا و پيتهختى ئه و دهوله ته داگير كرا. ئيمهش دهليين ئه گه ر ئه و كات ئيزيرتوو پيتهختى ماننا و مه به ستيش هه ر ئه م سه قزهى ئىستا بووبى، دهيجا چۆن قهلاى زيويه كه ٥٠ كيلوميتر به ره و باكوورى رۆژه لات له سه قز دووره، ده كه ويته ئه م بهينه وه؟ ئه گه ر «ئارماييت» يش ئاوايى "ساحيب" بى، ديسان چۆن ده كه ويته ئه م بهينه وه؟ له كاتيكا ٢٠ كيلوميتر به ره و رۆژه لات له سه قز دووره.

ويتهى ٢. قهلاى زيويه

له لایه کی دیکه وه دیاکونوف نووسیویه تی: «ئاخسه ری پیگه که ی که ئیزتا بوو و له مه ترسی گه مارو و گیراندا بوو، گواسته وه بو قه لای «ئیشتاتوو». وشه ی ئیشتاتوو له دوو بهش پیکه اتوو: «ئیشتا + توو». وشه ی ئیشتا هر وشه ی «ئیشتا؛ عیشتار» ی خواژنی ئاشووری بابلییه^۱ که یه زدانی ئه وین و شه ر و شه وگار و به ره به یانی و هاوتای قینووس (ناهد) بووه. «توو» ش ماناکه ی شوین، جی و کیوه. سه رجه می واتای وشه ی ئیشتاتوو ده بیته شوین و جیگه ی خواژنی ئیشتا. ئه مه ش ماناکه ی ئه وه یه که ئه شوینه جیگه یه کی پیروژ و شوینی پارانه وه و راز و نیاز و په ره ستنی یه زدانی ئیشتا بووه.

لیردها په نگه هندی که س پرسیار بکه ن ئیشتا خودای بابل و ئاشوور بووه و چ کاری به ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی ماد و ماننا داوه؟ ده بی ئه وه روون که یه وه: «ئایینی بابلی له به شیکی گه وره ی ئاسیای رۆژئاوا به هیدی و هیمنی ده ژیا. خه لکیکی زور یه زدانیکی بابلی به نیوی به عمل (bel) یان ده په رست که جی مه ردووی کونی گرتبووه. هه روه ها خواژنی ئیشتا هه تا سه رده می مه سیحیه ت ستایش ده کرا و ده په رس ترا. له سه رده می ئه شکانییه کان (پاش و بهر له وانیش) به هوی تیکه لای بوونی فه ره هه نگه لی ئیرانی و بابلی و یونانی، یه زدانه کانی ئه و گه لانه وه ک یه کیان لی هاتبوو و له یه ک ده چوون و هه روه ک یه ک چاویان لی ده کرا. هه روا که ئانه هیتا که له چه شنی ژنیکی جوان و ریکوپیک ده هاته به رچاو و خواژنی ئاوه کان و پیت و به ره کت بوو، له گه ل ئیشتا بوون به یه ک یه زدان.

که وا بوو ده توانین بلین یه زدانی گه لانی دراوسی له م ناوچه یه بو ئه و ناوچه یه، جی گورینه وه یان کردوو. جا با ئه و جی گورین و هات و چویه بو

۱ اساطیر آشور و بابل، ف _ ژیران، ل ۷۶

ماوهیه کی کهم بووبی. ئه وهش ده زانین پیش ئه وهی ماننا و ماد به هیز بن و له سهر پیی خویان راوهستن، فه رههنگ و ئایین و دابونه ریتی گهلانی نزیک و هاوسی وهک ئورارتو، ئاشوور و بابل له ژیانی خه لکی ناوچه که دا رهنگی دابووه.

ئه و ئیشتارتووهی باسمان کرد، ئیستا نیوی قه لایا ئه شکه وتی که رهفتوو و له ۶۰ کیلومتری باکووری رۆژه لاتی سه قز هه لکه وتوووه. وشه ی که رهفتوو له دوو بهش پیکهاتوووه: (که رهف: خیر، چاکه، سه واب) [ف] ثواب) و «توو: شوین، جی، کیو [ف] جایگاه؛ مکان؛ کوه) که سه رجه می ماناکه ی ده بیته شوینیک که چاکه و رازونیا و پارانه وهی لی ده کری و عیاده تگا و په رستگه یه.

وینه ی ۳. ئه شکه وت (قه لای) که رهفتوو

ئەگەر جوان و بە وردى سەرنجى بەدن، دەزانن كە ماناى ھەردوو وشەى كەرەفتوو و ئىشتارتوو ھەر يەكە. بىجگە لە ماناى دوو وشەكە، نزيكى ئەشكەوتى كەرەفتوو لە ئاوايى قاپلانتوو كە بە ھيلى راست دە كىلۆمىتر دەبى و شاي ماننا لە كاتى تەنگانە و ھيرشى دوژمن و نزيك بوونەوھى، توانيويەتى خۆى و بنەمالە و دەست و پيوھەندەكانى لە ماوھەيەكى كەمدا بگەيھەنيتە ئوئ، بەلگەيەكى ديكەيە بۆ ئوھى سوور بىن لەسەر ئيزرتوو بوونى دىي قاپلانتوو. دەبى ئوھش بزائين قەلاى كەرەفتوو ئەشكەوتىكى بەردىن و قايم و لە شوپىنىكى زۆر ھەستەمە و لە سەردەمى خۆى كە دەولەتى ئاشوور، ئامراز و كەرەسەى پيشكەوتوو بۆ پووخاندنى قەلا و شوورە ھەبوو، نەيتوانيوھ ئو شوپنە بگريئ ئەگەر گەمارۆشى دابى، چونكە ئەشكەوتىكى گەورەى سروشتىيە و ئاوى تىدايە، توانيويەتى بۆ ماوھەيەكى زۆر و دوور و دريژ ميواندارى شا و سپاكەى بكا ھەتا دوژمن ماندوو بووھ و كشاوھتەوھ و ناوچەكەى بەجى ھىشتووھ.

ئەگەر بۆچوونى ئيمە ھەلەبى و ئيزرتوو، سەقز بى، ئايا شاي ماننا لە كاتى تەنگانەدا توانيويەتى خۆى بگەيھەنيتە قەلاى كەرەفتوو كە ٦٠ كىلۆمىتر لە يەك دوورن؟ ئەگەر ريش لە سەقزەوھ پەناى نەبردبىتە ئەشكەوتى كەرەفتوو، ئايا لە دەوروبەرى سەقز قەلاى واى لى بووھ كە شا زۆر زوو خۆى بگەيھەنيتە ئوئ و ئەو قەلايەش ئوھەندە قايم بووھ، بتوانى لە بەرانبەر سپاى درندەى ئاشوور و ئورارتو بۆ ماوھەيەكى زۆر خۆى پاكريئ و دوژمن ببەزىن؟

لە لايەكى ديكەوھ لەو كتيبەنەى لە بەردەستدان، وەك ميژووى مادى دياكۆنوف، ھەموو كاتى نيوى ئيزرتوو و زيويە بە يەكەوھ و لەگەل يەك ھاتوون. جا چونكە ئىستا شوپنى قەلاى زيويە ديارە و ھەر بە نيوھ كۆنەكەيەوھ ماوھ، دەبى بيسەلمينين كە ئاوايى دەستەخوشكى زيويە،

قەپلانتوۋە كە تەنیا ۴ كىلومېتىر لە زىۋىيە دوورە. لە بارىكى دىكەشەۋە ئىزرتوو كە «زىرتوو» شى پى دەلەن، لەگەل زىۋىيە دوو جى يا دوو شويىنى «زىر» و «زىو» يان پىكەپتاۋە. دەبى ئەۋەش بگوتىر كە قەلای زىۋىيە لە روى چۆنىيەتى ميعمارى، تەلار و ژوروى كۆبوونەۋە و ئەو قەبرانەى لەوى دوزراۋنەتەۋە يا لە روى ئەو ھەموو شوپىنەۋارە زىرپىنە دەبى مالى شا يا قەلای ھەسانەۋە و ژيانى بنەمالەى شا يا شانشىن بووبى و قاپلانتوۋش كە لەۋپوھ نزيك بوۋە، ناۋەندىكى سپايى بوۋە بۇ پاراستنى زىۋىيە.

لە پاش نىۋونانى سەقز لە لايەن سەكاكانەۋە (۶۲۵-۶۵۲ بەر لە زايىن)، لە كام سەنەد و بەلگە و تەتەلەى (لەۋحى سۋالەتى) ئاشوورى، ئورارتۋىي، عىلامى، مادى و پارسى ئاماژە بە وشەى سەقز كراۋە؟ ئايا شارىكى بەنىۋبانگ و بە قسەى گىرشمەن پىتەخت كە زور جار ھىرش كراۋەتە سەرى و گەمارۆ دراۋە، نابى لە سەر بەردىك، شوپىنەۋارىكى ژىر خۆل يا لە نووسراۋەيەك ئاماژە بە نىۋەكەى كرابى؟

سەرنجىكى كىيى مېژووى مادى دىاكۆنۆفى مېژووزان بەدەن، ئەو كىيىيە كە بناغەى لەسەر دەيان بەلگەى مېژوۋىيى داپىژراۋە و ھەموۋان بە كىيىكى زانستى و بەنرخى دەزانن، زور جار باسى قەلای زىۋىيە، ئىزرتوۋى پىتەخت، قەلای بۆشتوو (ئاۋايى بست لە بنارى كوئىستانى چلچەمەى خورخورە)، ئارمايىت (ئاۋايى ساحىب بە وتەى گودار) و خارخار (ئاۋايىيەكى بەشى ھەۋشارە كە ئىستاش بەۋ نىۋە ماۋەتەۋە) دەكا، بەلام تەنیا بۇ جارىك باسى وشەى سەقز ناكە. ئەۋەش نىشانەى ئەۋەيە كە ئەم وشەيە لە پىش زايىن و تەنەت پاش زايىنىش ھەتا ھانتى توركەكان نەبوۋە و نەناسراۋە.

ھىراكليۇس ئىمپىراتورى بىزانس لە نامەيەكدا كە لە ئوردوۋگايەكى نزيك گەنزەك (ئاۋايى لەيلانى نزيك ميانداۋ) ھوۋ ناردوۋىيەتى و لە كلىساكانى قوستەنتەنيە (ئىستامبول) خويندراۋەتەۋە، باسى ھىرشى سىپھەمى خۆى بۇ

سەر بەینوننەهرەین (نیوان دوو چۆمان: میان رودان) ی لە ساڵی ۶۲۸ی زایینیدا کردوو و گوتووێتی مانگی فیوریە (پێبەندان: بەمن) ی ئەو ساڵە خەریکی کاول کردنی شارەزوور بوو و لە پاشەکشە و گەرانەویدا لە زاگرۆس پەریوەتەو و لە مانگی مارسدا (پەشەمە: اسفند) گەيوەتە شوینیک بە نیوی "بەرۆژە" (berozhe) کە نیویکی کوردییە و واتاکەشی «بەرخۆرەتاو؛ بەرەتاو: آفتابگیر»ە. بە بیر و بۆچوونی راولینسۆن ئەم وشەییە نیوی شاری بانە بوو و ھەر ئیستاش ئەم نیوہ ماوہ و لە کتییی گەشتی رێچ بۆ کوردستان لە ساڵی ۱۸۲۰ی زایینی ئاماژەیی پێ کراوہ و ئاوا نووسراوہ: «ھەر بەراستیش نیوی بانە ھێ ناوچەکەیی، ئەگینا شارەکە نیوی بەرپۆژەییە.»

ھیراکلیۆس لەویشەوہ گەيوەتە شوینیک بە نیوی "بەرزە" (Berze) و ماوہی ھەوتووێک لەوئ ماوہتەوہ. بە رای راولینسۆن و پرۆفسۆر مینۆرسکی، ئەو شوینە سەقزە. بە لەبەرچاوغرتتی رینگا و شوین پێ و ھاتوچۆی ھیراکلیۆس و سپاکەیی، ئەو بۆچوونە دەسەلمیندری و دەردەکەوی کە ئەو جییە سەقزە و لەو سەردەمەدا نیوی "بەرزە" بووہ.

جوغرافیازانە قەدیمیەکانی عەرەب وەک ئیبنی خوردابیہ (۲۵۰ی کۆچی مانگی - ۸۶۶ی زایینی)، قودامە (۲۶۶ی کۆچی مانگی - ۸۸۰ی زایینی)، موقەدەسی (۳۷۵ی کۆچی مانگی، ۹۸۵ی زایینی)، شوینە دیار و مەنزڵە بەنیوبانگەکانی رینگای «دینەوہر بۆ مەراغە» و «مەراغە بۆ ورمی»یان دیاری کردووہ و ئاماژەیان پێ کردووہ. برواننە دوو جەدوہلی ژمارە ۱ و ۲. لە نیو ئەم نیوانەدا ئاماژە بە وشەیی بەرزە کراوہ کە بە لیکدانەوہ و بۆچوونی پرۆفیسۆر مینۆرسکی ئەم نیوہ، نیوی شاری سەقز بووہ. کەوا بوو نیوی شاری سەقز لە دواي زایین «بەرزە» بووہ.

موقه دهسی	قودامه	ئیبینی خور دادبیته	نیوی شوین به لاتین	نیوی شوین	
فهرسه ننگ ۷	فهرسه ننگ ۹	مه رحه له ۱	Dinever	دینه وهر	۱
۶ //	۶ //	۱ //	Al-jebarjan	ئه لجا بارجان	۲
۷ //	۷ //	۱ //	Tell-van	تیل وان	۳
۴ //	۴ //	۱ //	Sisar	سی سه ر	۴
۵ //	۵ //	۱ //	Andreab	ئه نده رئاب	۵
۶ //	۶ //	۱ //	Al-Beyleqan	ئه ل به یله قان	۶
۸ //	۸ //	۱ //	Berze	به رزه	۷
۷ //	۷ //	۱ //	Şaburkhast	شابوورخاست	۸
		۱ //	meraghe	مه راغه	۹

جه دوهلی ژماره ۱

ئیبینی خور دادبیته	قودامه	موقه دهسی	نیوی شوین به لاتین	نیوی شوین ^۱	
			meraghe	مه راغه	۱
۶ ف	۶ ف	۱ م	Jenze	جه نزه	۲
۵	۵	۱ م	Musa-Abad	مووسا ئاباد	۳
۴	۴	۱ م	Berze	به رزه	۴
	۲	۱ م	T.flis	تی. فلیس	۵
۸	۶	۱ م	Jebrvan	جه بروان	۶
۴	۴	۱ م	Neiriz	نه یریز	۷
۱۴	۱۴	۱ م	Urmie	ئورمیه	۸

جه دوهلی ژماره ۲

۱ ئاتروپاتن ماد، بروقیه ی بیهزادی، ل ۲۵

له لایه کی دیکه وه من پیم وایه لانی کهم له سدهی نوی پیشزاینه وه^۱ ئه و
شاره نیوی بهرزه بووه و بو ئه وهی به بهلگه ئه م بوچوونه بسهلمینین، ئه و
چهند دیره له کتیبی میژووی ماد دهخوینینه وه:

«له سهردهمی هیرشه سپاییه کهی سالی ۸۲۰ی ب.ز.دا، ۲۷ یا ۲۸ کهس
له سهروک و فرمانده رهکانی مهلبنده جوراوجورهکانی ماد و پارسوا، بهر
له وهی شای ناشوور له مله کی کوی کولاره وه بگه ریتته وه ولاتی خوی،
خهلات و دیارییه کی زوریان دایه.»

له ته ته له یه کدا (له وحی سواله تی)، نیوی یه که یه که ی ئه و سهروکانه و
ولاته که یان دیاری کراوه. نیوی هه موو مهلبنده کان کون و ناوچهیی و
خوجییین (بومی). له ژماره ۹۷ی بهشی دووی لاپه رهکانی ۴۹۱ و ۴۹۲ی
میژووی ماد، ناوچه و نیوه کان نووسراون که یه کی له وان نیوی «بهرزووتا
تائورلایی» ه.

ئهم نیوه له چهند بهش پیکهاتووه:

(بهرز: که له گهت، قوت، قووج، قیتایی، بلیند: [ف] بلند؛ بلندی)

(و: وشه ی پیوهندی و نیسبهت [ف] حرف پیوند و نسبت)

(تا: ولات، جی، شوین [ف] محل، مکان، سرزمین)

(تائورلایی: هوز و خیلکی ماننایی بووه که جیران و دراوسی ناوچهی
مسی، یا ناوچهی خورخورهی سهقز بووه. [ف] نام طایفه ای ماننایی که همسایه
دهستان خورخوره فعلی و مسی یا مسو در سده های قبل از میلاد بوده
است)

وشه ی تائورلایی له دوو بهش ساز کراوه:

(تائور؛ ته ئور؛ ته وهر؛ وردکردن؛ ویران کردن؛ لیدان؛ ته ور [ف] تئورو؛ خرد

کردن؛ ویران کردن؛ زدن؛ تبر)^۲

۱ (ناماژه به هیرشه سپاییه کهی ناشوورییه کان له سالی ۸۲۰ی ب.ز)

۲ فرهنگ لغت اوستایی، بهرامی

ئەم وشەيە ئاويستايى و كوردى ھەورامىيە و بنەرەتەكەي برىتايە لە:
 (تەوەر: "لە ھەوراميدا" تەور: لە كوردى سۆرانيدا و تېر لە زمانى فارسيدا) +
 (لى؛ لايى: خاوەن [ف] صاحب؛ دارنده)

ئەگەر ئەو بۆچوونە راست بى، واتاكەي ئەوھەيە كە ئەم ھۆزە ئامراز و
 كەرەسەي دەستيان بۆ كار و بۆ شەر (تەور؛ تەوەر: تېر) ئاسنين بوو و
 بەو شتەوھ نيوبانگيان دەرچووھ)

كەوا بوو واتاي سەرچەمى ئەو وشانەي سەرەوھ دەبىتە: ولاتى بەرزەي
 ھۆزى تائورلايى [ف] منطقه برزەي طايفەي تائورلايى.

لە لاپەرە ٤٨٨ى ميژووي ماد ئاماژە بە وشەي "تائورلايى" كراوھ:
 (ناوچەي مسۆ لەگەل زاموا و مەلبەندى ماداي بەتايبەت گيزيل بوندا پئوھندى
 ھەيە و نيوي دەبەن. لەگەل ناوچەي ھۆزى ماننايى «تائورلى» ھاوسنور
 بوو و دواتر بە ناوچەي سنوورى ماننا و پارسوا ژميردراوھ.)

ھەرەوھەا لە لاپەرەي ١٥٨ى ميژووي ماددا ئاوا نووسراوھ:
 (ئاشووربىھەكان لە سالى ٨٢٠ى ب.ز ھيرشيكى سپايى دوور و دريژيان كرده
 سەر مادەكان. «شامشى؛ ئادادى پىنجەم» لە كيوى كۆلار پەرپەوھ و ديارى
 و پيشكيشيەكانى شاي «بوشكيە» لە باشوورى گۆلى وان و «شارسينا» و
 ھۆزەكانى ماننا و «سونبيان» و «تائورليان» (كە دواتر بوون بە بەشيك لە
 ولاتى ماننا) و دانىشتووانى پارسواي ھەرگرت و لە خاكى مسيەكان تىپەرپى
 و چووھ بەشى سەررووي جەغەتوو. ئەو شايبە لەو شوينانە مەرۇمالاتيكي
 زۆرى خەلكى مسى بەتالان برد.)

ھەرەوھەك لەو بركانەي سەرەوھە باسكرا، ناوچەي مسى يا مسۆ يا ماساوا
 «بە ھەورامى» بەشى سنوورى دەولەتى ماننا لەگەل دەولەتى پارسوا بووھ.
 ھەرچەند لە جيگايەكى دىكەدا دەبى بە وردى باسى ئەو دەولەتانە بكري،
 بەلام ليرەدا بۆ روونكردنەوھى بابەتەكە سووكەلە ئاماژەيەكيان پىدەكەين.

ھەر لە گۆلى ورمى بە پۆژھەلات و پۆژئاوا و باشوورپەو ھەتا چۆمى
 سيروان، بەر لە زايين بە ولاتى زاموا ناسرابوو. وشەى زاموا لە راستيدا
 «زاموئ» يە كە لە دوو بەش پيکھاتووہ:
 (زام؛ زەم؛ زۆم؛ زۆمە: پيگەى ھاوينى؛ سەرما؛ ھاوينەھەوار؛ زۆزان؛
 كوستان [ف] ييلاق؛ سرما؛ سردى؛ كوستان)^۱
 ئەم وشەيە لە وشەگەلى وەك «زىستان»، «زىمھەريەر»، «زىمھەر»،
 «زىمىران»، «سۆمابرادۆست»، «سومار»، «زىمار» و زۆر وشەى ديکەدا
 دەبيندري.

+ (وا؛ وئ؛ شوين؛ جى [ف] مکان؛ محل)

بۆ نموونە وەك:

پەسوئ (پەس؛ پەز؛ مەر؛ گوسفند + وئ) شاروچکەيەكى نزيك
 پيرانشارە.

كەلوئ (كەل: گاميشى نير: گاميش نر + وئ) چۆمى زابى چكۆلەى
 سەردەشت.

ھەنگەوئ (ھەنگ: ميشەھەنگوين: زىبور عسل + ە + وئ) ديپەكە لە
 ناوچەى پيرانشار.

كەوا بوو واتاى تىكراى وشەى زاموا دەبيتە: ھاوينەھەوار؛ شوينى سارد؛
 كوستان [ف] ييلاق؛ مکان سرد؛ محل برپايى چادر در ييلاق؛ كوستان
 زۆر دواتر و پاش ھاتنى عەرەب، ناوچەى زاموا يا كوردستانيان نيو نا
 «جبال» كە ھەر بە ماناى كوستان و زاموايە.

ولاتى زاموا يا زەموئ دوو بەش بووہ:

— لە گۆلى ورمىو ھەتا ديى بست (بستوو؛ بشتوو) لە شيمالى
 پۆژھەلاتى (شمالشرق) زنجيرەكئوى چلچەمەى خوړخوړە، ھەروەك لە

۱ سروەى ژمارە ۱۹۰، كوردەكانى پارس، دوكتور جەمشيد سەداقەتكيش

میژووی مادی دیاکونوفدا باسی کراوه نیوی دهولته تی ماننا بووه. ئەم دهولته که یه کهمین دهولته تی بهر له مادهکان بووه، له چهند ناوچه پیکهاتیوو که یه کئی لهو ناوچانه، مسی بوو.

ناوچهی مسی ئیستا ناوچهی خورخورهی سهقزه. بهلگه بوئو بوچوونه هه موو ئه و نیشانه و دیاردانه یه که له کتییی میژووی ماددا باسی کراوه وهک ناوچهی سهرووی چۆمی جهغهتوو (زیرینه رود) و له وهش پروون و تایبهت تر قهلا و شوینیکه به نیوی «مزی وهره» له ئاوی سوننه ته که له کهنار یا له قهراغی چۆمی جهغهتوو هه لکه وتوووه.

مزی وهره وشه یه کی ئاویستاییه و له دوو بهش پیکهاتوووه:

(مزی؛ مسی: گهوره؛ پان و بهرین [ف] وسیع، گسترده، پهناور)^۱

+ (وهره: برج، قهلا، دژ: وَر به زمانی په هلهوی [ف] برج، قلعه، دژ، بارو)^۲ وشه ی وهره (وَر) له دهورو بهر و ئاوییه کانی سهقز له چهند جی وه بهر

چاو دهکهوی وهک:

* چاله وهره: مهزرایه که له دئی حانه میران

* دیم وهره: مهزرایه که له دئی دهره ویانی خواروو یا دهره ویانه ویشکه

* وهره نانی: ئاوییه کی چۆل کراوه له سه رشیوی سهقز

واتای سه رجه می وشه ی مزی وهره: قه لای گهوره، قه لای پان و بهرین [ف]

دژ و برج و باروی وسیع و گسترده؛ باروی پهناور

ئهم وشه یه یارمه تیمان ده دا که شوین و جیی مسی له دهولته تی ماننا و

له میژوودا بناسینه وه.

ههروهک له بره گه کانی پیشوودا باس کرا، مسی یا مسۆ، جیرانی

ناوچه یه ک بووه به نیوی «بهرزووتا تائور لایی» که ده بیته شانی پوژاوی

۱ فرهنگ واژه های اوستا، بهرگی ۲

۲ کتییی (نخستین انسان و نخستین شهریار) ژاله ئاموزگار و ئهمه ده فه زولی، ل ۳۰۳، ۳۰۵،

مسی و سهقزی ئیستا، به ئاوااییهکانی دهوروبه‌ریه‌وه هه‌ر له چۆمی ئایه‌نانه‌وه هه‌تا سهقز که ئاوااییهکانی سه‌رشییوی سهقز ده‌گریتیه‌وه.
هه‌روه‌ک دیمان:

یه‌که‌م. له سه‌رده‌می ساسانیاندا که هیراکلیۆس بو شه‌ر له‌گه‌ل خوسره‌وی دووه‌م (خوسره‌و په‌رویز) هاته ئه‌م ناوچه‌یه، له گوزارش و راپۆرتی خۆیدا به راشکاوی ئاماژه به نیوی «به‌رزه» ده‌کا و مینۆرسکی و راولینسۆن ده‌یسه‌لمینن که به‌رزه، سهقز بووه.

دووه‌م. جوغرافی‌زان و گه‌ریده‌کانی عه‌ره‌ب که له چه‌ند کاتی جیاوازدا هاتوونه‌ته ئی‌ران و ئه‌م ناوچه‌یه، ئاماژه‌یان به نیوی به‌رزه کردووه که ده‌که‌ویته شوینی سهقزی ئیستا.

سیه‌ه‌م. له باسی هیرشه سپاییه‌که‌ی ئاشوور له ساڵی ۸۲۰ی پیش زاییندا، نیوی به‌رزوو یا به‌رزه هاتووه و ئه‌وانه هه‌موو پاله‌پشتی یه‌کترن و ده‌یسه‌لمینن که شاری سهقز له پیش زایین و دای زایین و ته‌نانه‌ت پاش هاتنی ئیسلام هه‌تا سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی مانگی (سه‌ده‌ی یازده‌ی زایینی و هاتنی تورکه‌کان) نیوی ئه‌م شاره، به‌رزه بووه و دواتر گۆردراوه و بووه به سهقز.

ب. به‌شی دووه‌می ولاتی زاموا بریتی بووه له ده‌وله‌تی پارسوا که ده‌که‌ویته نیوان ئاواایی بستی بناری رۆژه‌له‌لاتی کیوی چله‌چه‌مه هه‌تا چۆمی سیروان.

لێره‌دا ده‌گه‌ریننه‌وه سه‌ر باسی ئه‌وه‌ی ئایا سهقز نیوی خۆی له خیلێ سه‌کا وه‌رگرتووه؟

با بیین و ئه‌و گریمانیه‌ به‌سه‌لمینن که له سه‌ده‌ی چه‌وتی به‌ر له زایین یانی له به‌ینی ساڵه‌کانی (۶۵۲-۶۲۵ ب.ز) سه‌کا‌کان نیوی خۆیان له سه‌ر ئه‌و شاره‌ داناب. هه‌روه‌ک دیمان و باس‌مان کرد پاش زایین و له کاتی هیرشی خوسره‌وپه‌رویز شای ساسانی، نیوی شاری سهقز، به‌رزه بووه و ئه‌وه‌ش له

لايهن پرؤفيسور ميتورسكى و سيتر هينرى پاولينسون و جوغرافى زان و گهريدهكانى عه رهب سەلميندراوه و ددانيان پيدا ناوه.

باشه نيوى ئەو شارە لە پيش زاييندا «سەقز» و پاش زايين «بەرزە» و ئيستا دووباره بۆتەوه بە «سەقز»؟ تۆ بلىنى سەكاكان پاش زايين زيندوو بووبيتنەوه و نيوى بەرزەيان كردبیتەوه سەقز؟ يا نوينهريان نارديى هەتا ئەو كارە بكا؟ وەيا خەلكى ناوچەكە ئەوەندە سەكاكانيان خوشويستى و خيروبيريان لى ديتيبن كە ئەو نيوهيان لەسەر سەقز دانابى؟ وشەى جوان و كوردى و ئاويستايى «بەرزە»يان لابرديى و لە جيى ئەو، وشەى سەكا و سەقزيان دانابى كە نيشانەى داگيركەرانه؟

لە لايەكى ديكەوه گيرشمەن و چەند كەسى تر گوتويانە نيوى پيشووى سەقز، «ئيزرتا؛ ئيزرتوو» و پيتەختى مانناكان بووه و سەكاكان نيوى هۆزى خويانيان لەسەر پيتەخت داناوه و بەرەبەرە و بە هيدي و هيمنى سەكا بووه بە سەقز.

پرسیار ئەوەيه ئەگەر بە هۆى ئەوهى سەقز پيتەخت بووه، ئەو نيوهيان بە سەردا برپوه، ئەى ئەو شوين و شار و دييانەى لەم ولاتە و لە شار و ناوچەكانى ديكە نيويان سەقزە، لەبەرچى و بە چ هۆيهكەوه ئەم نيوهيان بۆ هەلبژاردوون. وەك:

- ئاوايى سەقزلوو سەر بە ناوچەى بيهى شارستانى بۆكان كە لە نزىك سەدى بۆكان هەلكەوتوو.

- ئاوايىيەكى خاپووركراو كە ئيستا دەكياندرى و نيوى سەقزلوو و لە نيوان تەمۆغە و قشلاغى ئەفغانان هەلكەوتوو.

- سەقز تيرەيهكە لە هۆزى بەهارلوو لە خيلەكانى خەمسەى پاريزگاي فارس (استان فارس).

- سەقزچى ئاوايىيەكە لە شارى "نەمين"ى سەر بە پاريزگاي ئاردهويل (استان اردبيل)

- سه قزچی ئاواييه کی سهر به ناوچهی "نیر"ی پاریزگای ئارده ویله
(استان اردبیل)

- سه قزچی ئاواييه کی سهر به ناوچهی "ئاغیمون"ی شارستانی سهرابی
پاریزگای نازهربایجانی پوژه لات.

جا به هوئی هموو ئه و بابه تانهی باسمان کرد، پیم وایه وشه ی سه قز
تورکییه و واتاکه شی «بنیشت، جاچکه: شیرهی داره بن؛ بنیشتیکی له داری
قه زوان دهگیرئ [آدامس حاصل از درخت ون یا درخت بنه. به کوردی
وهنه تهق و به تورکی چاتلانقووش و به فارسی پسته ی وهحشیشی پی
دهلین).

تورکی بوونی وشه ی سه قز شتیکی ئاساییه هه روا که له ۳۱۰ ئاوايی
ئاوه دان و چۆل کراوی سه قز، نزیک به ۸۱ دی نیوه کانیان تورکی و مه غولیه
و ئه وه دهکا ۲۶ له سه تی نیوه کان. بو نمونه ئه و ئاوايیه نه ی دهوروبه ری
شاری سه قز هه موویان تورکین: خورده لوکی، که چه ل مینگان، مه لقه ره نی،
ئایه نان، تاوه قران، ئالتون و..

هوئی سهره کی ئه و نیونانه ش له لایه ن تورک و مه غوله وه ئه وه بووه
که ته واوی دهوروبه ری زنجیره کیوه کانی زاگرووس به تاییه ت کوردستان و
سه قز، گیا و پنچک و دارستانی خوړسک بووه و یه کی له وانه داری قه زوان
یا داره بن بووه که بنیشتیکی زوری لی گیراوه. ئه م به ره مه زور به که لک و
بایه خدار بووه و له کونه وه به شیکی گه وره ی داها ت و هه نارده ی ناوچه که ی
پیکه پتاوه و هه ر به م بوونه یه وه نیویان ناوه سه قز یا بنیشت که نیویکی
گونجاو له گه ل بارودوخی ناوچه که بووه.

ئیسستا ئه و داره له ناوچه که دا ماوه و له ئاوايیه کانی ئه بولموئمین
(ابوالمؤمن) و چیچی خوار و عه لی ئابادی ناوچه ی ساحیب به کومه ل و له
زور شوینی دیکه به تا قولوق وه به رچاو ده که وی.

وینہی ۴- هیندیک کهلویلهلی دۆزراوه له زیویهی سهقز

وینہی ۵۔

پینوینی:

ئەو ئاواپی و چۆم و کیوانه‌ی لەم کتیبه‌دا نێویان هاتوو، به پیت و پینووسی لاتین نووسراون و خۆینه‌ران پینووسته به سه‌رنجه‌وه بیانخویننه‌وه. بۆ به‌راورد کردن له گه‌ل شیوه نووسینی ئینگلیسی ئاماژه به چه‌ند پیت له هه‌ردوو زماندا ده‌که‌ین:

پیت	ئینگلیزی	لاتین
چ	ch	Ç
ق	gh	Q
ش	sh	Ş
خ	kh	X
ج	g	C

بۆ وینه وشه‌ی بۆگه‌به‌سی به لاتین ده‌نووسین: **Bogebesî**

ئەلفوبی کوردی

لاتین	کوردی	لاتین	کوردی	لاتین	کوردی
Latîn	kurdî	Latîn	kurdî	Latîn	kurdî
S s	س . س	l i	ئ	A a	ئا . ل . ا
Ş ş	ش . ش	â î	ئی . ی . ی	B b	ب . ب
T t	ت . ت	K k	ک . ک	C c	ج . ج
U u	ئو . و	L l	ل . ل	Ç ç	چ . چ
Û û	ئوو . وو	M m	م . م	D d	د
V v	ڤ . ڤ	N n	ن . ن	E e	ئه . ه . ه
W w	و	O o	ئو . و	Ê ê	ئی . ی . ی
X x	خ . خ	P p	پ . پ	F f	ف . ف
Y y	ی . ی	Q q	ق . ق	G g	گ . گ
Z z	ز . ز	R r	ر	H h	ه . ه

ئايچى

Ayçî

آیچی

دېيەكە سەر بە ناوچەي تەمۇغەي شارستانی سەقز. ۱۵۱ مآله و
ژمارەي دانىشتوانى ۷۶۹ كەسە.

ئەم وشەيە توركييه و لە دوو بەش پيکھاتووه:

(ئاي؛ ئايى؛ ورچ؛ حورچ؛ حەش [خرس] + (چى؛ پاشگري بکەر؛

پاشگري بە واتاي دروستکەر [پسوند صفت فاعلى])^۲

ماناي تیکرای وشەكە دەبيته:

۱. كەسيك كاروبارى پاگرتن و بەخيوكردنى ورچە

۲. ورچەوان. سالانى زوو ورچەوانى و پاگرتنى ورچ بۆ هينديك كەس،

كەسب و كار و پيشە بوو. كابرالى ورچەوان، زنجيرى دەكرده لووتى

ورچەكە و دى بەدى دەيگيرا و لە بەرچاوى خەلك هەليدەپەراندى و كايەي

پى دەكرد و نمايشى دەدا و پوولى لە بينەران وەردەگرت. بە كابرالى

ورچەوانيان دەكوت «لووتى». ئەو نئونانە دەگەرپتەوه بۆ سەردەمى

دەسەلاتى حكومەتى توركەكان لە سەلجوقيان هەتا قاجارەكان.

۱ ل ۱۵۲ فەرھەنگى توركى - فارسى شاهمەرەسى

۲ ل ۴۰ كتيبي «ايران و ترکان در زمان ساسانیان»، نووسینی عنایه تولا رەزا

ئالتوون

Altûn

آلتون

۱. ئالتوونی سەرۆو: ۶۶ ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۳۱۰ کهسه.

۲. ئالتوونی خواروو: ۵۸ ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۳۲۲ کهسه.

ئەم وشەیه تورکییه و ماناکه‌ی ده‌بیتته: زیڤ؛ ته‌لا [ق] طلا
له‌م وشەیه بۆ نیوی ژنانیش که‌لک وهرده‌گرن وه‌ک: ئالتوون‌خانم.
ئەو نیوه‌یان له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی تورکه‌کان (له‌ سه‌لجوقیانه‌وه‌ هه‌تا
قاجاره‌کان) له‌ سه‌ر ئەو دێیه‌ داناه.

وینه‌ی ۶- دێی ئالتوونی خواروو

ئارەبۆغلوو

Areboğlû

عَرَبُغْلُو

دوو دى بەم نىۋە لە ناوچەى سەرا ھەيە:

۱. ئارەبۆغلووى سەروو: ۴۵ مائە و ژمارەى دانىشتووانى ۲۱۲ كەسە.

۲. ئارەبۆغلووى خواروو: ۵۶ مائە و ژمارەى دانىشتووانى ۲۶۲ كەسە.

ئەم وشەيە تورکييه و لە سى بەش پىکھاتووہ:

(ئارەب: عەرەب [ف] عرب) + (ئوغل: اوغل: کور [ف] پسر) + (لوو: پاشگری

نيسبەت و پيوەندە [ف] پسوند نسبت)

مانای تىکرای وشەكە دەبيته: كورى ئارەب؛ كورى عەرەب [ف] پسر عرب

ئاختەپە

Axtepe

آق تپە

دېئەكە سەر بە ناوچەى سەراى سەقز. ۱۳ ماله و ژمارەى دانىشتوانى
۷۹ كەسە.

ئەم وشەىە توركىيە و لە دوو بەش پىكها تووہ:

(ئاخ؛ آخ؛ ئاق؛ آق؛ سىپى؛ چەرمگ [ف] سفید) + (تەپە؛ تپە؛ تەپۆلك؛ گرد [ف]

تل؛ تپە).

ماناى تىكراى وشەكە دەبىتە: گردهسىپى؛ تەپۆلكە سىپى [ف] تپە سفید.

ئاخكەند

Axkend

آخكند

دئيه كه سەر به ناوچهی سه‌رای سه‌قز. ۱۱۲ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی
۵۷۲ كه‌سه.

ئەم وشەیه تورکییه و له دوو بەش پیکهاتووە:

ئاخ؛ آخ؛ ئاق؛ آق؛ سپی؛ چه‌رمگ [ف] سفید) + (که‌ند؛ دئ؛ ئاوی؛ گوند [ف]
ده؛ آبادی؛ روستا)

که‌وابوو واتای وشه‌که ده‌بیتە: دئ‌سپی؛ دئ‌چه‌رموو [ف] ده سفید؛ سپید

روستا

۱ له زمانی تورکیدا "که‌ند" به مانای دئیه. به‌لام هیندی که‌س پینان‌وایه ئەم وشه‌یه پارسیه و چۆته
نیو زمانی تورکییه‌وه. وشه‌گه‌لی وه‌ک (که‌ی‌خودا- که‌دخودا - کدخدا) و (که‌ی‌بانوو - کدبانو) که
بنه‌ره‌ته‌که‌ی «که‌ی - که‌د - کد» به تورکی نازانن. بروننه لاپه‌ره ۸۱ی کتییی "ایران و ترکان در
روزگار ساسانیان". نووسراوی عنایت‌الله رضا.

ئالکھ لوو

Alkelû

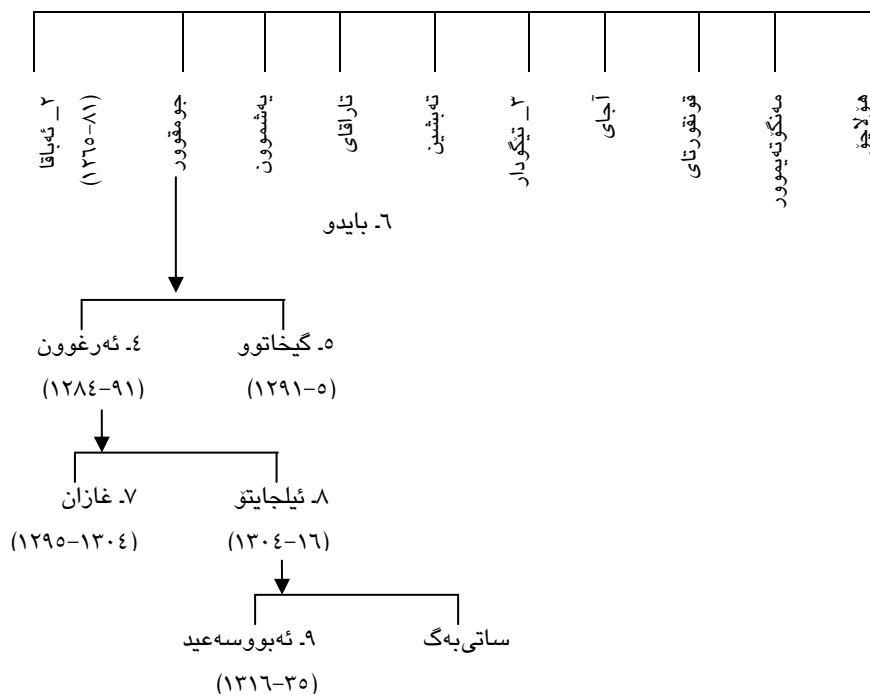
الکلو

دنیه که سهر به ناوچهی ساحیبی سه قز. ۶۵ ماله و ژماره ی دانیشتونوانی
۴۲۰ که سه.

هولاکو له لایه ن خانی گه وره «مهنگو قائن» ی برای، بوو به به رپرسی
ئاسیای روثاواوی و له سالی ۱۲۵۶ ی زایینی دا هاته ئیران و بوو به شا و
حاکمی ئەم ولاته.

هولاکو و کور و نه وه و بنه ماله که ی که له سالی ۱۲۵۶ ی زایینی هه تا
سالی ۱۳۳۵ ی زایینی حوکی ئیرانیان کردوو و دهسه لاتیان به دهسته وه
بووه، به ئیلخانه کان (طایفه ایلخانیان) ناسراو و به نیوبانگ بوون.
شه جهره نامه ی ئیلخانه کان ئاوایه:

هۆلاکو (۶۵-۱۲۵۶ز)

شەجەرەنامەى ئىلخانەکان

ل ۳۹۳ کتیبى (تارىخ ايران کمبریج) بەرگى ۵

له سەردەمى دەسلەلاتى ئىلخانەکان له هەر شارىک چوار ناوەندى
 سەرەكى ژيانى كۆمهلايهتى هەبوو كه بریتى بوون له:
 ۱. شارستان و گەرەكى پیاوماقوولان و گەرەپپاوان (محلات اعیان و
 اکابر)

۲. مەدرەسەکان (قوتابخانەکان) یا خویندنگاگان (مدرسه‌ها)

۳. خانەقاي دەرویشەکان و ناوەندەکانى دیکه‌ى ئایینی (خانقاهای

دراویش و دیگر نهادهای دینی)

٤. ناوهندی بازار به کاروانسەرا و تاجره گەورەکان و گەرەکی کاسبکار و دووکاندارە چکۆلە وردەفرۆشەکانەوه^١

ئیبینی بەتووتە (ابن بطوطە) باسی ئەو کاسبکار و دووکاندارانە دەکا و دەلی: «هەر دەستە و تاقمیک لەم کاسبکارانە، سەرۆک و کۆنەکار و بەئەزمونیەک بۆخۆیان هەڵدەبژێرن و دیاری دەکەن کە پێی دەلێن "ئیل کولو؛ ال کلو" یا "کەلوی؛ کلوی".

ئەم وشەیه تورکییه و لە دوو بەش پیکهاتووہ:

(ئیل؛ ایل: تایەفە؛ هۆز؛ بنەمالە [ف] طایفە؛ ایل) + (کولو؛ کلو: نیوبەدەرەوہ؛ بەنیوبانگ [ف] نامدار)

مانای تیکرایی وشەکە دەبیته: بەنیوبانگی ئیل؛ سەرۆک؛ پەئیس و ریش سپی [ف] نامدار ایل؛ مشهور؛ رهبر و رئیس

ئەم وشەیه لە سەردەمی ئیلخانەکان لە سەر ئەو دێیە داندراوہ و ئالوگۆرپکی زۆر کەمی بە سەر هاتووہ و بووہ بە ئالکەلوو؛ آلکو

١ ل ٤٨٥ کتیبی (تاریخ ایران کمبریج) بەرگی پینجەم، کوکراوہی جی.ئا. بۆیل
 ٢ فەرہەنگی تورکی - فارسی شامەرہسی

ئالیجان

Alıcan

الیجان

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی چله‌مه‌ی دیوانده‌ره. ۴۹ ماله و ژماره‌ی
دانیشتوانی ۲۶۵ که‌سه.^۱

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه تورکییه:

(ئالیجان: میهره‌بان؛ خوین‌شیرین [فا] دوست‌داشتتی خون‌گرم؛ مهربان؛
خوش‌خو)^۲

دووه‌م. وشه‌ی ئالیجان تورکییه و دوو به‌شه:

(ئالی: تورکه‌کان وشه‌ی «عه‌لی - علی» به‌م چه‌شنه ته‌فهلوز ده‌که‌ن [فا]
تلفظ کلمه «علی» در میان ترکان.) (جان: گیان، پوح و په‌وان [فا] روان، روح،
مایه زندگی)

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیته: عه‌لی گیان - دهربرینی خو‌شه‌ویستی بو
عه‌لی [فا] علی جان - ابراز عشق و احترام به علی

۱ کتییی جوغرافیای تاریخی کوردستان - جه‌لال شافعی

۲ فره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

ئايەنان

Ayenan

آدينان

دئيه كه سەر به ناوچهى ساحىب. ٤٢ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ٢١٢ كه سه.

يه كه م. ئەم وشهيه توركييه و له دوو بهش پيكهاتوو:

(ئايه؛ ئايى؛ آيى؛ ورچ؛ هرچ [خرس] +

(نان: له گه‌ل؛ ده‌گه‌ل؛ له‌ته‌ك [با؛ همراه)

له راستيدا ئەم وشهيه و وشهيه ئايچى هه‌ردووكيان يه‌ك مانايان هه‌يه و ئەويش ورچه‌وان و لوتيهه كه كابراى ورچه‌وان ورچى زنجيركراوى دى‌به‌دى ده‌گيراي و نمايشى پى‌ده‌دا و پوولى پى‌په‌يدا ده‌كرد.

دوو هه‌م. هيندى كه‌س پييان وايه ئەم وشهيه كورديهه: ئاويتان

(ئاوينه: جام؛ نه‌ينك؛ ئەو شووشه‌يهى ده‌توانى خوى تيدا ببيني [آينه)

به راي من بوچوونى يه‌كه‌م راستتره.

ئاوباره

Awbare

آب باره

دېيەكە سەر بە ناوچەي چلچەمەي ديواندەرە. ٤١ ماله و ژمارەي دانىشتوانى ٢٢٣ كەسە.

ئەو نيوە كوردىيە و دوو واتاي ھەيە:

يەكەم. (ئاوبارە: دارى دريژ و ئەستور و ھەلكۆلدارو كە بۆ پەراندەوہى ئاو بە سەر كەندەلانىكدا (كەندالنىكدا) دەيكتىشن و دەبيتە جوگە؛ قەمتەرە [قنطرە])

دېيەك بە نيوى قەمتەرە لە جادەي بورھان لە نيوان دوو شارى مەھاباد و بۆكان ھەيە كە ماناكەي ھەر ئەوہيە كە لە سەرھوہ باسى كرا. دووھەم. ئاوبارە: ھەلالە^١. تۆز يا گەردەي گول كە ھەنگ بە پى لە سەر گول ھەليدەگرئ و دەبياتەوہ بۆ كەندوو و لە نيو شانەميودا وەك پەنيرى كووپە دەي ئاخنيتەوہ و لە كاتى پيويستدا دەيخوا تا پرتوتئىنى لەشى دابىن بئ. [ق] گردە گل كە زنبور عسل آن را در خانەھاي شانە زخيره مي كند و بە مصرف مي رساند تا پروتئين بدنش تأمين گردد.

١ فەرھەنگى ھەنبانەبۆرينە . ھەژار

ئیلوو

îlû

ایلو

دنییه که سهر به ناوچهی تیله کۆی سه قز. ۵۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۰۹ که سه.

له بابته ئەم وشه‌یه چه‌ند بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. وشه‌که تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(ئیل؛ ایل؛ سال) + (لوو؛ لو؛ خاوه‌ن؛ شوین [فا] دارنده؛ محل؛ مکان)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: به‌سالداچوو؛ پیر [فا] پیر؛ سالخورد؛ مسن

دووهم. وشه‌که تورکییه و دوو به‌شه:

(ئیل؛ عیل؛ ایل؛ تایفه؛ عه‌شیره [فا] ایل؛ طایفه؛ قوم) + (لوو؛ لو؛ خاوه‌ن؛

شوین [فا] محل)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شوینی ئیل و عه‌شیره [فا] محل و مکان ایل

سیهه‌م. وشه‌که مه‌غولیه:

(ئیل؛ ایل؛ گوئ‌رایه‌ل؛ گوئ‌له‌مست [فا] مطیع؛ فرمانبردار) + (لوو؛ لو؛

خاوه‌ن؛ شوین [فا] مکان)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شوین و جیی ئەوانه‌ی گوئ‌رادیرن [فا] محل

و مکان افراد مطیع و فرمانبردار^۱

۱ ل ۲۸۹ کتیبی «جامع التواریخ»، نووسراوی ره‌شیده‌دین فه‌زوللا

چاره‌م. له نيو مه‌غووله‌کاندا بو نيوي پياوان که لکي لي وهرده‌گرن:

وهک:

سه‌رداريکي هوزي جه‌لاير به نيوي قدان که هاورپي چه‌نگيزخان بوو،
کورپيکي بوو به نيوي ئيلوکه (ايلوکه)^۱

پينجه‌م: وشه‌که له نيو ئاشووري و بابليه‌کاندا به ماناي (يه‌زدان؛

خودا)يه.^۲

۱ ل ۵۰ کتبي «جامع التواريخ»، نووسراوي ره‌شیده‌دين فه‌زلوللا

۲ ل ۳۴۸ کتبي (تاريخ تمدن)، نووسراوي ويل دؤرانت

ئیراۋ

Éraw

ایراب

دئییه که سەر به ناوچهی ئیمامی سه قز. ۲۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی ۱۱۷ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(ئیر؛ ئیرا؛ هیرا: فره‌وان؛ پان؛ به‌رین؛ هه‌راو [ف] فراخ؛ وسیع) + (ئاو: آب).

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیته: ئاویکی پان و به‌رین و هه‌راو؛ یانی

چۆمیکی گه‌وره [ف] آبی وسیع؛ آب فراوان با مجرای گشاد و بستری وسیع.^۱

قه‌زوینی له سه‌ده‌ی هه‌وته‌مدا نووسیویه‌تی که له ۵۰ کیلۆمیتری شاری

بیرجهد ئاواویییه‌کی لئییه که قه‌لایه‌کی زۆر چاک و باغستانیکی پر له داری

هه‌یه. نئوی ئه‌و دئییه «ئیراۋ» ه.^۲

۱ فه‌ره‌نگی هه‌نبانه‌بۆرینه . هه‌ژار

۲ ل ۳۸۸ کتیبی «جغرافیای تاریخی سرزمین خلافت شرقی» نووسینی گای لسترنیج.

ئەياغچى

Ayağçî

آياغچى

دېيەكە سەر بە ناوچەي كولتەپەي جانگيرخان. ۲۹ مالا و ژمارەي دانىشتوانى ۱۶۲ كەسە.

ئەم وشەيە توركيە و بۇ ليكدانەوہي ماناكەي دوو بۆچون ھەيە:
يەكەم. (ئەياغ؛ اياغ؛ كاسە؛ پيالەي شەرابخۆرى؛ شەراب [فا] جام؛ پيالەي شراب؛ شراب) + (چى: پاشگري بكەرە؛ پاشگري فاعلىيە [فا] پسوند فاعلى)
ماناي تىكراي وشەكە دەبيتە: مەيگير؛ ئاوكير [فا] ساقى؛ سقا

سووتاوہ دەروونم وەرن ئەي موتريب و ساقى
تو لئ دە لە تەنبور و ئەتوش پىر كە ئەياغان^۱

دووەم. (ئەياغ؛ اياغ؛ اياق: پى؛ پا؛ لاق [فا] پا) +
(چى: پاشگري بكەرە؛ پاشگري فاعلىيە [فا] پسوند فاعلى)
ماناي تىكراي وشەكە دەبيتە: بەپىوہ؛ بە پاوہ؛ لەسەرپى؛ چەرچى [فا]
دستفروش؛ پيشخدمت؛ فروشندەي دورەگرد^۲

۱ ديوانى وەفائى

۲ ل ۱۴۴ فەرھەنگى توركى - فارسى شاھمەرەسى

سیپه‌م. بۆی هه‌یه وشه‌که کوردی بی: «ئەیاغ - ئایه‌خ: خراب، به‌کار
نه‌هاتوو خراب، کهنه، اسقاط» + «چی: نیشانه‌ی فاعیل و بکه‌ر [ف] علامت فاعل
و کهنده کار»
که وا بوو مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: کۆنه‌فرۆش، سمساری [ف] کهنه
فروش و سمساری

ئەسحاب

Ashab

اصحاب

ئەو دىيە سەر بە ناوچەى كولتەپەى سەقزە. ئىستا چۆل كراوہ و كەسى تىدا ناژى.

ئەم وشەيە عەرەبىيە و كۆى ساحبىيە (صاحب).
ئەسحاب (اصحاب): ۱. ساحبان ۲. ياران؛ دۆستان
بە ياران و دۆستان و ھاوړپىيانى ھەزرىتى محەمەد (د.خ) دەللىن
ئەسحابە.

چەند وشە كە بناغەكەيان ئەسحابەيە، برىتىن لە:
ئەلف. ئەسحابى شىمال (اصحاب شمال)

ب. ئەسحابى يەمىن (اصحاب يمين)

ج. ئەسحابى بىروبوچوون (اصحاب رأى): بە ياران و ھاوړپىيان و
ئەسحابى «ئەبووھەنەيفە نۆعمان كورپى سابىت» دەللىن كە كاتى لە بابەتى
ئەو گىروگرفت و پرسىارانەى تووشى دەبن و دىتە سەر پىيان، نووسراوہ يا
ھەدىس و شتى لەو چەشنەيان بە دەستەوہ نەبى، لە ھاوړبوچوونى خۇيان
يان لە «قىاس» كەلك وەردەگرن.

ساحبى (صاحب) بە ماناى خاوەن و مالكىش ھەيە □ خداوند چىزى؛
لە سەردەمى مەغولەكان بە ھەزرىشيان دەگوت ساحبى.

ئەخزەر ئاوا

اخضرآباد

Axzerawa

دېيەكە سەر بە ناوچەي كۆل تەپەي جانگىرخان. ۲۶ مائە و ژمارەي دانىشتووانى ۱۲۷ كەسە.

يەكەم. ئەم وشەيە لە دوو بەش پىكھاتووە:

(ئەخزەر: ۱. كەسك؛ سەوز ۲. ئاوى؛ شىن ۳. تەپوتازە ۴. دەريا؛ زريا؛
وشەيەكى عەرەبىيە [۱] سبز ۲. آبى ۳. شاداب؛ تر و تازە ۴. دريا؛ واژەي
عربى است) +

(ئاوا: ئاوەدان؛ ئاوەدان كۆرەنەو؛ دامەزراندن بۆ مانەو و ژيان [۱] آباد
كۆردن؛ دایر كۆردن؛ بنیاد نهادن)^۱

مانای تىكراي وشەكە دەبىتە: شوپىنىكى سەرسەوز و ئاوەدان بى [۱] مگان
سرسبز و آباد.

دەشكۆ بلىين پياويك بە نيوي (ئەخزەر؛ اخضر) ئەو شوپىنەي ئاوەدان
كۆرۆتەو.

دووەم. لە راستیدا ئەم وشەيە بەرئاوژووي وشەي «ئەسغەر» -
اصغر» ه كە خەلكى رەشوکی لە وتن و تەلەفوزدا ئاواي دەخویننەو [۱] گاهە
عوام كلمە «اصغر» را وارونە و «غ» را قبل از «ص» يا «ز» تلفظ مى کنند.
كە وا بوو واتاي تىكراي وشەكە دەبىتە: ئەسغەرئاوا - شوپىنىكى
«ئەسغەر» - اصغر» ئاوەدانی كۆرەبىتەو [۱] اصغرآباد - محل و مکانی كە
توسط اصغر آباد شده است.

۱ فەرەهنگى فارسی - فارسی عەمید

ئەحمەد مردی

Ahmed mirdî

أحمد مُرده

دېيەكە سەر بە ناوچەي تیلەكۆ. ۲۶ ماله و ژمارەي دانیشتونانی ۱۳۸
كەسە.

ئەم وشەيە كوردییە و لە دوو بەش پیکهاتووہ:

(ئەحمەد: ناوہ بۆ پیاوان [ف] نامی برای مردان) +

(مردی: مردوو؛ مردگ؛ کەسیکی گیانی دەرچووین [ف] مردە؛ فوت کردە)

سەرجهمی ماناکەي دەبیته: ئەحمەدی مردوو [ف] احمد مُرده؛ احمد

فوت کردە.

وا دیارە لەو شوینە بۆ یەكەم جار ئەحمەد نیویک مردبی و

قەبرستانەکیان بە نیوی ئەووە کردبی و دواتر ئاوايیک لەو دەورە

دروست کرابی.

ئەولمۇئەمىن

Ewilmûmin

أبوالمؤمن

دېئەكە سەر بە ناوچەى كولتەپە. ۲۵ ماله و ژمارەى دانىشتوانى ۱۱۶ كەسە.

يەكەم. ئەم نىۋە عەرەبىيە و لە دوو بەش پىكھاتوۋە:
(ئەو؛ ابو: اب لە عەرەبىدا؛ باب؛ باوك؛ لە سەرەتاي نىۋ دى و بە ماناي باوكە، وەك ابوالحسن؛ يا لە سەرەتاي ئاۋەلناو «صفت» دا دى، وەك: ابوالمفاخر، ابوالفضائل) + (موئەمىن؛ مؤمن: بەئىمان؛ دىندار؛ بەبىر و باوەر؛ يەككە لە نىۋەكانى خودايە؛ هەرۋەها نىۋى چلەمىن سوورپەيە لە قورئانى پىرۆز كە مەككە و ۸۵ ئايەيە. ﷻ دىندار؛ بائىمان؛ از نامھاي خداوند؛ نام چەلمىن سوره قرآن كريم)

واتاي ھەموو وشەكە دەبىتە: عەبدى دىنداران؛ بابى كەسانى بەئىمان لەو دەچى ئەم نىۋە پاش سەرکەوتنى سپاي ئىسلام و دامەزرانى دەسەلاتيان لە ناوچەكە بۇ ئەو ئاۋايىيە ھەلبژىردرابى.
دوۋەم. ئەم وشەيە عەرەبىيە و لە دوو بەش پىكھاتوۋە:
(ئەول: كوردى كراوى وشەى عەبدول - عبدل ﷻ تەغىير يافتە و كوردى شەدە واژە عبدل) + (موئەمىن: بەئىمان، ئىماندار، بەبىر و باوەر ﷻ مؤمن، بائىمان، معتقد)

كە وا بوو واتاي تىكراى وشەكە دەبىتە: عەبد و بەندەى بەئىمان و بە بىر و باوەر ﷻ عبد و بندە بائىمان، عبد مسلمان و مؤمن
وا ديارە لەو شۆينە پياوچاك و پىر و مورشىدىكى لى بوو و دىئەكەيان بە نىۋ و لەقەبى ئەوۋە كوردوۋە.

ئیسحاق ئاوا

Eshaq awa

اسحاق آباد

دنییه که سەر به ناوچهی چلچهمه‌ی به‌خشی سهرشیوی سه‌قز. ۶۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۵۸ که‌سه.

ئەم وشەیه کوردییە و لە دوو بەش پیکهاتووە:

(ئیسحاق: نیوه بۆ پیاوان [ف] نامی است برای مردان) + (ئاوا: ئاوه‌دان؛

شوینیکی به کاری ژیان بی و ژیانی تیدا بی [ف] آباد؛ محل و مکان زندگی)

مانای سەرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: شوینیکی پیاویک به نیوی ئیسحاق

ئاوه‌دانی کردبیته‌وه [ف] مکانی که به وسیله‌ی اسحاق، آباد شده باشد.

به برۆای من مه‌به‌ست له‌م «ئیسحاق» ه، سولتان ئیسحاق

(سان‌سه‌هاک) ه. ئەم سان‌سه‌هاکه له‌ سالی ۶۲۸ ی کۆچی مانگی یان ۱۲۲۹ ی

زایینی له‌ دایک‌بووه. گۆره‌که‌ی له‌ گوندی «شینخان» ی نزیک نه‌وسووده.

ناوچه‌کانی هه‌ورامان، جوانرۆ، گۆران و کێوه‌کانی دالاهۆ، شوینی کار و بلاو

کردنه‌وه‌ی ئایینی ئەه‌لی حه‌ق به‌ ده‌ستی سولتان ئیسحاق بووه.^۱

ئایینی ئەه‌لی هه‌ق میژووی سهره‌له‌دانه‌که‌ی ده‌کاته‌ کۆتایی سالانی

سه‌ده‌ی چواره‌می هیجری (۱۱۰۰ زایینی) له‌ کاتی ده‌سه‌لاتداریتی

سه‌لجووقیییه‌کان. له‌و سالانه‌دا موباره‌کشای ناسراو به‌ شاه‌خوشین له‌

لورستاندا سهری هه‌لدا و له‌ به‌شیک له‌و ولاته‌ بره‌وی به‌ ئایینی حه‌قیقه‌تدا.

۱ ل ۸۹ و ۶۳ کتیی «میژووی موزیکی کوردی»، محهمه‌د حه‌مه‌باقی

نیوی کتیبی پیروزی کاکه بییه کان «سهره نجام» ه. جا چونکه ئەم ئایینه له کاتی خۆیدا له زۆر جیگا بلأو ببۆوه و پهره ی ساندبوو، تیشک و پریشکه که ی ناوچه کانی خورخوره و سه رشیویشی گرتبۆوه. به لگه ی ئیمه بۆ ئەم وته یه نیوی چه ند ئاوا یی له ناوچه کانی سه ر به سه قزه که به بۆنه ی هۆگری به م ئایینه وه نیو نراون:

– ئاوا یی پارسانیان؛ ئاوا یی خوشینان که به نیوی «شاخوشین» ه وه کراوه؛ ده ره شیخان به نیوی ئاوا یی شیخانی نزیک نه وسوود شوینی ناشتنی سولتان ئیسحاق کراوه؛ ئاوا یی ئیسحاق ئاوا که به نیوی سان ئیسحاق کراوه.^۱

۱ سه رچاوه ی پیشوو

ئالیار

Alyar

آلیار

دییه که سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۲۳ ماله و ژماره‌ی
دانشتوانی ۱۱۴ که سه.

ئهم وشه‌یه تورکییه و دوو مانای هه‌یه:

یه که م. مانای ئالیار ده‌بیتته: (کرئ؛ مزه؛ حه‌ق‌ده‌ست [ف] مزد؛ کارانه)^۱

دوو هه م. واتاکه‌ی ده‌بیتته (مردوو؛ مردگ [ف] مرده)^۲

وا دیاره یه که م‌جار که تورکه‌کان پئیان که وتوته ئه و ئاواپی‌یه، که سئیک
مردوو و خه‌لکه‌که پییه‌وه سه‌رقال بوون و خه‌ریک بوون بیبه‌ن بو قه‌بران
و بینیزن و به م هویه‌وه ئه‌وییان نیو ناوه ئالیار یا «مردوو».

سئوهم. وشه‌که تورکیه و دوو به‌شه: (ئال . ئالی: عه‌لی . ته‌له‌فوز و

گوتنی وشه‌ی «عه‌لی» به زمانی تورکی [ف] تلفظ علی به زبان ترکی)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیتته: یار و دوستی عه‌لی، هه‌وال عه‌لی، عه‌لی

یار و دوست [ف] یار علی، رفیق علی، علیار

چوارهم. ئهم وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(ئالای: مانگی سوور، مانگی وه‌ک زی‌ری سوور [ف] ماه سرخ، ماه به رنگ

سرخ در هنگام شفق) + (یار: دوست، خوشه‌ویست، هاوړئ [ف] دوست، رفیق،

همراه)

که وا بوو مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیتته: یاری وه‌ک مانگ زی‌رین [ف] یار

همچون ماه طلایی

۱ و ۲ و ۳ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

ئىنچكە

înce

اينچكە

دوو دى بەو نىۋە لە دەوروبەرى سەقز ھەيە:

۱. ئىنچكەى سەر بە ناوچەى ئىمام. ۳۵ مالا و ژمارەى دانىشتووانى

۱۶۸ كەسە.

۲. ئىنچكەى سەر بە ناوچەى تورجان. چۆل كراوہ و كەسى تىدا ناژى.

ماكەى نىۋ يا «وجە تسميە»ى ئەم وشەيە ئاوايە:

ئىنچكە توركيىہ و لە دوو بەش پىكھاتوۋە:

(ئىنچ؛ ئىنچە؛ ئىنجە؛ چكۆلە؛ بچووك؛ بووچك □ كوچك) +

(كە: سواوى وشەى كەند: دى؛ ئاوايى □ دە؛ روستا)

ماناى سەرجمەى ئەم وشەيە دەبىتە: دىى بچووك □ روستاى كوچك.

بارام

Baram

بهرام

دییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ۲۶ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۴۸ که سه.

ئهم وشه یه کوردی؛ په هله وی یه.

ئه هوورمه زدا بۆ راپه پاندن و جیبه جی کردنی کار و فه رمانه کانی، دوو دهسته هاوړی و یارمه تیده ری هه یه:

یه که م. ئه مشاسپه ندان Amshaspendan یا نه مرانی پیروژ [ف] مقدسان جاودانی. که ههوت که سن و له گه ل ئه هوورمه زدا یه کبیر و باوهر، یک وته و یه ک کرده و دیان هه یه.

دوو هه م. ئیزه دان: ئه وان هه یار و یاوهری ئه هوورمه زدان و ژماره یان زوره، به لام هیندیک له وان هه ناسراوتر و نیو به دهره و هترن. یه کیک له م یه زدانانه بارام، به هرام یا وه هرامه که خودای سهرکه وتنه (ایزد پیروزی). بارام خراپه کاران تیک ده شکینی و له نیویان ده با. ده په یکه ری هه یه یانی به ده چه شن ده نوینی: ۱. بای به هیز ۲. گای گوی زهردی شاخ زیرین ۳. ئه سپی سپی، گوی زهردی لغاو زیرین ۴. وشتی سهرمه ست ۵. به رازی نیر ۶. لای پازده ساله ۷. بالنده ی باز ۸. به رانی شاخدار ۹. بزنه کیوی شاخ تیژ ۱۰. شه پرکه ری چه کدار. ^۱ به م جهسته و په یکه رانه وه له به رانه بهر ئه هوورمه زدادا

۱ ل ۲۸ کتیی (شناخت اساطیر ایران)، نووسراوی جان راسل هینلز - وهرگیرووی باجه لان فهروخی

دەردەكەوئى. ئەم يەزدانە چەكدارتەرىن ئىزەدە و لە شكلى "با" دا فەپە و دەرمان و هەيز بۆ خەلكى دىنى. بارام لە ئەدەبىياتى پەهلەويدا لەگەل ئەستىرەى مەرخ بەرامبەرە.

جا نىوى ئەو دىيە بە نىوى ئەو يەزدانە (بارام) كراوہ و وشەيەكى كوردى؛ پەهلەوىيە.

دەتوانىن بلىين ئەو نىوہ نىشانەى سەردەمى مەزدەيەسنایە (زەردەشتى بوون) و دەگەرپىتەوہ بۆ پىش هاتنى ئايىنى ئىسلام. (سەردەمى حوكمى مادەكان هەتا كۆتايى حوكمى ساسانىەكان).

باشبلاغ

Başbilağ

باشبلاغ

دېيه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخان. ۶۵ ماله و ژمارهی
دانیشتوانی ۲۹۳ که سه.

ئهم وشهیه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(باش: سهر؛ سهروو [ف] سر؛ بالایی) +

(بلاغ؛ بولاق: کانی؛ چاوه؛ هانی [ف] چشمه)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: کانی سهروو [ف] چشمه بالایی

ئهم دئییه به نیوی ئه و کانیه کراوه که له سهرووی دی هه لکه وتووه.

باشماغ

Başmağ

باشماق

دییه که سهر به ناوچهی تيله کۆ. ۱۶۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۷۶۵ که سه.

ئهم وشه‌یه تورکییه:

۱. مانای یه که م: که وش؛ پیللو [ف] کفش؛ پاپوش

۲. مانای دووهه م: گوشتی گوئیک؛ گوشتی گویره که [ف] گوشت گوساله

۳. مانای سییه م: ئه و ده‌سماله‌ی ژنان به سهریدا دهن [ف] دستمالی که زنان بر سر بندند.^۱

له و وشه‌یه بۆ نیوی پیاوان له نیو مه‌غولاندا که لک وهرده‌گیری وهک:

(چه‌نگیزخان ← جووچی ← ئورده ← قوولی ← مینگقان ← به‌شماق)^۲

زۆر ئاواپی دیکه‌ش هه‌یه به‌م نئوه وهک:

* دیی باشماق له شاری هه‌شته‌رۆی ئازهر بایجانی رۆژهلای

* دیی باشماغ له شاری مهریوان که شوینیکی سنووری نیوان

کوردستانی ئیران و کوردستانی عیراقه.

۱ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

۲ ل ۵۱۰ کتیبی (جامع التواریخ) - ره‌شیده‌دین فه‌زلوللا.

باغلووجه

Bağlûce

باغلوچه

دینه که سهر به ناوچهی تورجان. ۷۸ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۴۷۸ که سه.

ئه م وشه‌یه تورکییه و له سی به ش پیکهاتووه:

(باغ؛ باخ: شوینکی داری لینه؛ دارستانی میوه [ف] جمع درختان میوه؛

باغ)+

(لوو؛ لوو؛ لو: پاشگره به مانای خاوهن؛ شوین [ف] محل؛ مکان؛ دارنده) +

(جه: چکوله؛ نیشانه‌ی بووچک کردنه‌وه [ف] نشان کوچک کردن)

مانای تیکرای وشه که ده‌بیته: باغ و دارستانی چکوله [ف] باغ کوچک؛

باغچه

به م نیوه زور دی هه‌یه:

* دئی باغلووجه سهر به شاری خودابه‌نده‌ی زهنجان.

* دئی باغلووجه‌ی سهردار سهر به شاری نیک‌په‌ی زهنجان.

* دئی باغلووجه‌ی به‌یات سهر به شاری زهنجان.

بالتوقايه

Balûqaye

بالوقايه

کئویکه له نزیک دبی ئهحمه داوای سه رای سه قز.
یه که م. ئه م وشه یه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتوو:
(بال: ههنگوین [ف] عسل، انگبین) + (لوو، لو: شوین، جی، خاوهن [ف] محل،
مکان، دارنده) + (قايه؛ قهیه؛ گاشه بهرد؛ تهلهسهنگ [ف] تخته سنگ)
مانای تیکرایی وشه که ده بیته: ئه و کئوهی ههنگوینی ههیه؛ مه بهست ئه و
کئوهیه هیلانهی ههنگی لیه و ههنگوینی تیدایه [ف] کوهی که عسل دارد.

دوو هه م. وشه که کوردی؛ تورکییه:

(بالوو؛ پالوو؛ پال: شان؛ ته نیشته [ف] کنار؛ پهلو) +

(قايه؛ قایا؛ گاشه بهرد؛ تهلهسهنگ [ف] تخته سنگ؛ کوه)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: بهردی پال دئ؛ بهردی نزیک دئ [ف] سنگ

و کوه کنار ده.

وشه ی قايه له بنه رتدا تورکییه. له زمانی تورکیدا بیجگه له «داس: بهرد
[ف] سنگ» له وشه ی «قايه؛ قیه» ش که لک وهرده گیرئ. به بروای من ئه و
وشه یه له دوا ی هاتنی تورکه کان بو ئیران له سه ده ی یازده ی زایینی و به
تاییه ت بو کوردستان په ریوه ته نیو زمانی کوردی و له گه ل وشه گه لی کوردی
تیکه لاو بووه و نیویکی تازه ی پیکه هیناوه. بو وینه:

* کیوی قهره قا له دوو بهش پیکهاتووه: (قهره؛ قهرا؛ رهش [ف] سیاه) + قا؛
 قایه: گاشه بهرد [ف] سنگ)

مانای وشه که: بهرده رهش [ف] سیاه سنگ
 ئەو کیوه له نزیک دیی کانێ دریی بۆکان هه لکه وتوووه.

* کیوی قلیج قایه: کیویکه له نزیک دیی ساروقامیشی فه یزوللا به گی
 بۆکان هه لکه وتوووه.

وشه که تورکییه: (قلیج؛ قلیج؛ قیلینج؛ شمشیر؛ خه نجه ر [ف] شمشیر؛ خنجر) +
 (قایه: ته له سه نگ؛ ته خته سه نگ [ف] تخته سه نگ؛ سنگ بزرگ)
 مانای تیکرای وشه که: بهرده شه مشیر [ف] شمشیر سنگی.

* که لی زهرقه ([ف] گوردنه زرقه): ئەو مله یه له نیوان دوو دیی
 خورده لووکی و که چه ل مینگان ی سهرشیوی سه قز هه لکه وتوووه.
 وشه که کوردی؛ تورکییه:

(زر؛ زهر؛ زهرد؛ زیپ [ف] زرد؛ زر؛ طلا) +
 (قه؛ قا؛ قایه: گاشه بهرد؛ ته له سه نگ [ف] لاشه سنگ؛ تخته سنگ)
 مانای تیکرای وشه که ده بیته: بهرده زهرد بهرده زیپ [ف] زردسنگ؛ زردکوه؛
 طلاسنگ، سنگ زرین.

* کیوی "ساری قه یه". وشه یه کی تورکییه: ئەو کیوه له ده وروبهری
 شاری زه نجان هه لکه وتوووه:

(ساری: زهرد [ف] زرد) + (قه یه؛ قایا: ته له سه نگ [ف] تخته سنگ)
 مانای وشه که ده بیته: بهرده زهرد [ف] زردسنگ؛ زردکوه
 * کیوی (ئاغجه قه یه) له نزیک شاری به هاری هه مه دان هه لکه وتوووه.
 وشه که تورکییه:

(ئاغ؛ ئاق؛ آق؛ سپی؛ چه رمگ [ف] سفید) +

(جه: چكۆله؛ بووچك؛ گچكه [ف] كوچك؛ نشانه تصغير در زبان تركى)

مانای وشه كه ده بئته: بهردى سپی چكۆله [ف] سنگ كوچك سفید.

* دئی قایی بهرد. دئییه کی شاری بانه یه. وشه كه تورکییه:

(قایی: قایم؛ موحه كم؛ سه خت [ف] محكم؛ استوار) +

(بهرد: سهنگ؛ كوچك [ف] سنگ)

مانای وشه كه: بهردى سه خت؛ سه خته بهرد [ف] سنگ سفت و محكم)

* چه ند نیوی دیکه وهك:

- جوداقیه (جداقیه): وشه یه کی كوردی؛ تورکییه. کئو و دئییه كه نزیک

شاری قوروه.

- كه سلان قه یه (كسلان قیه): وشه یه کی تورکییه. کئویكه له دهوروبه ری

شاری قوروه.

- قه له ش قه یه (قلش قیه): وشه یه کی كوردی؛ تورکییه. کئویكه له سه ر

رئگای بیجار؛ زه نجان.

وئنه ی ۷. کئوی بالوو قایه و دئی ئه حمه دئاوا

باله قلوو

Balequlû

بالاقلو

دییه که سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۱۷ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۸۲ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

یه‌که‌م. (باله؛ بالا: چکوله؛ گچکه؛ بووچک [ف] کوچک؛ ریز) +

(قلو؛ قولو؛ قولی: ناوه بو پیاوان به واتای غولام له نیو تورک و

مه‌غولدا [ف] قلی نامی برای مردان)^۱

مانای وشه‌که ده‌بیته: قولیه چکول [ف] قلی کوچولو

دووهم. (باله؛ بالا: چکوله؛ بووچک [ف] کوچک؛ ریز) +

(قلو؛ قولی؛ قول: نوکر؛ پیش‌خزمت؛ غولام [ف] غلام؛ نوکر؛ بنده)^۲

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: غولامه‌چکول؛ نوکره چکوله‌که [ف] غلام

کوچک؛ نوکر کوچولو

او ۲ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

باییه‌ر

Bayier

بایدِر

دوو دئ به و نیوه له ناوچه‌ی چل‌چه‌مه‌ی (چهل‌چشمه) سه‌رشیوی سه‌قز هه‌یه که هه‌ردووکیان چۆلن و ئاوه‌دان نین: باییه‌ری سه‌روو، باییه‌ری خواروو.

ئه‌م وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(با؛ با[ف]باد) + (بییه‌ر؛ ده‌ر؛ ده‌ره؛ تئیدا[ف]در؛ در آن؛ داخل آن، دره)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: شوین و جئیه‌کی بای پیدائی؛ دۆل و ده‌ره‌ی باگر؛ شوینی باگر [ف]جایی که در آن باد می‌وزد؛ محل عبور باد؛ محلی که بادگیر است.

له‌م وینه‌یه وشه‌ی ئاویه‌ر هه‌یه که کئوئیکی به‌رزه و له په‌نای شاری سنه هه‌لکه‌وتووه.

مانای ئاویه‌ر یا آبیدر: شوئینیکه ئاوی پیدائی؛ ده‌راوی ئاو[ف] محلی که در آن آب جاری است.

بست

Bist

بُست

دییه که سهر به ناوچهی چلچه‌مه‌ی دیوانده‌ره. ۷۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۴۱۶ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه کوردیییه و چند واتای هه‌یه:

۱- بست: بس [ف] و جب

۲- بست: بسته؛ ئاسنی نیوان ته‌وره و به‌رداش؛ بستنی ئاش؛ بستوو [ف]

قطب آسیاب

۳- بست: بستوو؛ مله‌ی کئو [ف] گردنه‌ی کوه^۱

به گویره‌ی ئه‌و باسانه‌ی له کتییی میژووی ماددا هاتوو (لاپه‌ره ۱۵۷ و ۱۹۲)، ئه‌و ئاواایییه زور کۆنه و له هیرشه‌کانی ئاشوور بۆ سهر ده‌وله‌تی ماننا چند جار باسی کراوه (سالی ۷۷۵ به‌ر له زایین).

له‌و سه‌رده‌مه‌دا نیوی بست (بوشتو؛ بوستوس) بووه. بوشتو قه‌لایه‌کی گرینگ بووه که له پووی گرینگایه‌تی، شانی له شانی «ئیزرتا؛ ایزرتا» پایته‌ختی ماننا داوه و له سنووری ماننا و پارسوا هه‌لکه‌وتوو و له سه‌ده‌کانی هه‌شت و چه‌وتی به‌ر له زایین سهر به‌ ده‌وله‌تی ماننا و به‌شی له خاکی ئه‌و ولاته‌ بووه.^۲

۱ هه‌نبانه‌بۆرینه - هه‌ژار

۲ ل ۴۹۴، تاریخ ماد، ام. دیاکۆتوف

که و ابو مانای بست: بستوییه و ئه ویش به مانای مله ی کیو یا (گردنه ی
کوه) ه. به له بهرچاو گرتنی ئه وه ی که ئه م دئییه له شانی کیوی چلچه مه
هه لکه و تووه، ده توانین بلین مه به ست له مله ی کیو، هه ر کیوی چلچه مه یه.

مامۆستا محهمه د نووری شیعریکی هه یه وشه ی بستوی تیدا هاتووه:
له سه ر بستوی ژیان وه ک داری چاکی
به ته نیا ماومه وه، بی بهرگ و بی بهر

بناوهچان

Bnaweçan

بناوچان

ئەو دێیە سەر بە ناوچەى چلچەمەى دیواندەرەیه. ۵۳ ماله و ژمارهى دانیشتوانى ۲۸۶ كه سه.

ئەم وشەیه کوردییە:

(بناوهچ: دارى بناو؛ دارىكى بى بهره؛ دارىكه له بنه مالهى زهیتوون. گه لاكانى وهك گه لای بادام وان كه بو دهوا و دهرمان كه لکی لئوه رده گیرى. [ف] درخت زبان گنجشک؛ از درختان بى بر و از خانوادهى زيتون. برگهائى شيبه برگ درخت بادام دارد. مرغزبانک) +

(ان: پاشگرى کویه [ف] پسوند و علامت جمع)

وا دیاره ئەو دێیە دارى بناوهچى زۆر بووه و بهم هۆیه وه ناوى بناوهچانیان له سەر داناوه یانى دێى دارى بناوهچهکان.

مانای وشهكه دهبیته: دارهکانى بناوهچ؛ داره بناوهچهکان [ف] درختان زبان گنجشک

بوخه لوو

Boxelû

بوخلو

دییه که سهر به ناوچهی چل چه مهی سهرشیوی سه قز. ۴۱ ماله و
ژمارهی دانیشتوانی ۲۵۲ که سه.

ئهم وشهیه مهغولیه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(بوخه؛ بوخه؛ بوغه؛ بوغو؛ چه شنی مانگایه [ف] نوعی و یا نژادی از گاو)

+

(لوو؛ لوو؛ خاوهن؛ شوین؛ جی؛ له تورکی و مهغولیدا پاشگره [ف] پسوند

به معنی دارنده؛ محل؛ جا)

مانای تیکرای وشه که ده بیته؛ ئهو شوین و جیگایه ی مانگای بوغه ی لییه

[ف] محل و مکانی که دارای گاوی موسوم به بوغه یا بوغو می باشد.

ئیس تاش له ناوچهی موکریان به گای قه له و زل و سهرکیش ده لین

گای بوغه.

له بابته گورینی دوو پیتی خ و غ ده بی بلین ئهم کاره له زمانی

کوردیدا ئاسایییه وهک: باغ ← باخ

۱ ل ۵۸، کتیبی «نظام اجتماعی مغول»، تسوف، وهرگیرانی شیرین بهیانی

بوغده کندی

Buğdekendî

بُغده کندی

دیییه که سهر به ناوچهی سهر را. ۸۸ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۴۵۶ که سه.

ئهم وشهیه تورکییه و له سی بهش پیکهاتوو:

(بوغده؛ بوغدا؛ بۇغه: گهنم [فا] گندم) +

(که‌ند؛ کَند: دی؛ گوند؛ ئاوايي [فا] ده؛ روستا؛ آبادی) +

(ی: یای نیسبهت؛ یای په‌یوه‌ند [فا] یای نسبت)

مانای تیکرایی وشه که ده‌بیته: دیی گهنم؛ دییه‌کی گهنمی زور بی [فا] ده

گندم؛ آبادی که گندم فراوانی داشته باشد.

بۆگه بهسى

Bogebesî

بيگا اويسى

دېيەكە سەر بە ناوچەى تورجان. ۷۱ ماله و ژمارەى دانىشتوانى ۳۳۶ كەسە.

ئەم وشەيە توركييه و لە بنەرەتدا «بەيگ ئۆبەسى؛ بيگا اوبسى» بوو كە بەرەبەرە ئالوگۆرى بە سەردا هاتوو و بوو بە «بۆگه بهسى».

وشەكە لە سى بەش پىكها توو:

(بەيگ؛ بەگ؛ ئاغا؛ مير؛ خان [ف] بيگ؛ خان؛ آقا) +

(ئۆبە؛ اوبە؛ خىوت؛ خىمە؛ چادر؛ شوينى دامەزران و حاوانەوەى ئىل و

هۆزەكان [ف] چادر؛ خىمە؛ محل اقامت و سكونت قبيلهها) +

(سى؛ پاشگرى نىسبەتە [ف] پسوند نسبت)

ماناى تىكراى وشەكە دەبىتە: چىغ و چادرى خان؛ خىوت و رەشمالى

ئاغا؛ شوينى دامەزران و حاوانەوەى بنەمالە و هۆزى خان [ف] چادر و خىمە و

محل اقامت و سكونت ايل و خانوادەى خان.

هيندىك كەس پىيان واىە وشەى بۆگه بهسى بناغەكەى «بوغ؛ بوگ "بُغ"»

كە بە ماناى خودا و يەزدانە. ئەم بۆچوونە هەلەيە.

بۆبۆكتان

Boboktan

بۆبۆكتان

ئەم دېيە سەر بە ناوچەي تەمۆغەيە. ۷۱ مائە و ژمارەي دانىشتووانى
۴۶۵ كەسە.

يەكەم. ئەم وشەيە توركيىە و لە سى بەش پىكھاتووه:

(بو: ئەو؛ ئەمە [ف]اين) + (بوكت: سەد و بەندىكى بەرى ئاو دەگرى؛
بناوانىكى لەبەر ئاو ھەلئەبەستىن [ف]سەد و بندى كە پىش نەر آب بندند) +
(ان: نىشانەي فاعىل يا بکەرە [ف]علامت صفت فاعلى)

ماناي تىكرای وشەكە دەبىتە: ئەم پياوہى بەند دروست دەکا؛ ئەم پياوہى
بەند ھەلئەبەستى؛ ئەم بەندەوانە [ف]اين مرد كە بند آب مى سازد؛ اين سدبان؛
اين سدساز.

دەبى ھۆي ئەم نىوانە ئەو بە: يەكەم جار كە سپايىيە توركەكان
چوونەتە نىو ئەو ئاوايىيە، پياويكىان ديوہ خەرىكى ھەلئەبەستى بناوانە و ھەر
لەبەر ئەمە پىيان گوتووه ئەو پياوہى بەند ھەلئەبەستى.

دووہم. وشەيەكى توركيىە و سى بەشە:

(بو: بەو، بەگ، ئاغا، خان [ف]بيگ، آقا، خان) + (بوكت: بناوان، سەد،
ھەلئەبەستى بەند و بەريانى ئاو [ف]سەد، بند، جلو آب را گرفتن) + (ان: نىشانەي
شويىن و جى؛ پاشبەندىكە بە دواي جىگاوه دەنووسى [ف]پسوند مكان)

كە وا بوو ماناي تىكرای وشەي بۆبۆكتان دەبىتە: شوين و جىي بناوانى
خان؛ جىگاي بەند و سەدى ئاغا و بەگ [ف]محل و مكان سد و آب بند خان

۱ ل ۳۴۹، فەرھەنگى توركى - فارسى شاھمەرەسى

۲ فەرھەنگى كوردى، عەبدورەھمانى زەبىجى

بۆردەمە

Bordeme

بوردەمە

دېيەكە سەر بە ناوچەي چلچەمەي سەرشيوي سەقز. ئىستا چۆل كراوہ و كەسى تىدا ناژى.

يەكەم. ئەم وشەيە كوردىيە و لە دوو بەش پىكھاتووه:

(بۆر + رەنگى خۆلەمىشى؛ يەكسىمى پىنۆك پىنۆكى رەش و سىپى [ف] رىنگ

خاكستى؛ اسب خاكستى با لكەي سفىد) +

(دەمە: ۱- كزەباي ساردى سەركىوان لە زستاندا كە بە بەفرەوہ بەرز

ئەبىتەوہ ۲- لىوي تىغ ۳- دەمنە؛ مۆدنه ۴- دەمەي ئاسنگەرى [ف] ۱- باد سرد

كوھستان در زمستان ۲- لىوي تىغ ۳- چوب سىگار ۴- دەمەي آھنگرى)

ماناي تىكراي وشەكە دەبىتە: رەشەبا؛ باوبۆران؛ دەمەي وەك بۆران [ف]

باد سىياھ؛ باد و بوران

دىارە مەبەست لە و نىونانە ئەوہيە ئەم ئاوايىيە لە جى و شويىنىك

ھەلكەوتووه باگرە و باي بەھىز و سارد لەويوہ تىدەپەرى.

ئەم وشەيە لە شىعەرىكى شاعىرى گەورە، مەولەوى تاوہگۆزىدا

دەبىندى:

خەيالان خام ھاوردەم بەردەم

ھاوار جە دەمەي ھەناسەي سەردەم

دووەم. بە كۆرە لاويكى تازە سىمىلى ھاتووه و سىمىلى بۆر بووه، دەلىن

بۆردەمە يا دەم بۆر.

به‌ستام

Bestam

بَسْطَام

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی چله‌مه‌ی سهرشیوی سه‌قز. ۱۰۴ ماله و
ژماره‌ی دانیش‌توانی ۵۱۹ که‌سه.

به‌ستام دووه‌مین شاری ولات یا پاریزگای (قوس: دامغان) له
پوانگه‌ی پان و به‌رینییه‌وه بووه. ناسرخوسره‌وی شاعیر له سالی ۴۳۸ی
ک.م ئەم شاره‌ی دیوه و ده‌لی ناوه‌ندی ئوستانی قوس بووه. سو‌فی گه‌وره
و به‌ناوبانگ بایزیدی به‌ستامی له و شاره‌ نیژراوه و قه‌بره‌که‌ی له‌وییه.
ئەم گونده‌یان به‌ نیوی ئەو شاره‌ گه‌وره‌یه‌وه کردووه.

به رچهم

Berçem

بَرچَم

دییه که سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۳۱ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۵۳ که‌سه.

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(به‌ر: پیشه‌وه، رووه‌که‌ی [ف] پیش، جلو) + (چه‌م: چۆم، رووبار [ف] رود،

رودبار)

واتای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: ئاواپییه‌کی به‌ره‌که‌ی چۆمی لییه؛

دییه‌کی پیشه‌که‌ی چۆمی پیدا بروا [ف] روستایی که جلو آن رودخانه جاری است؛ دهی که در جلو آن رود جاری باشد.

دووهم. وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(به‌ر: پیش، روو [ف] پیش، جلو، رو برو) + (چه‌م: چاو، دیده [ف] چشم)

واتای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: به‌رچاو، به‌ر دیده، له پیش چاو [ف] جلو

چشم، جلو دید

مه‌به‌ست ئەوه‌یه ئەم گونده له به‌رچاوه؛ له پیش چاوه؛ شاردراره نییه [ف]

منظور آن است روستا در پیش چشم قرار دارد و گم و ناپیدا نیست.

سیه‌ه‌م. ئەم وشه‌یه کوردییه: (به‌ر: پیش، روو [ف] پیش، جلو) + (چه‌م:

میسه‌لان [ف] بیسه، بیسه‌زار)

واتای سهرجه‌می وشه‌ی به‌رچه‌م ده‌بیته: به‌ری دییه‌که میسه‌لانه؛ به‌ردی

دار و میسه بووه [ف] جلو روستا بیسه‌زار بوده است.

به‌وراوا

Bewrawa

بدرآباد

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی سهر. ۲۹ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۶۷ که‌سه.

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه کوردیییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(به‌ور؛ به‌فر [ف] برف) + (ئاوا؛ ئاوه‌دان؛ جیی ژیان [ف] آباد)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: دییه‌کی به‌فر ئاوه‌دانی کردۆته‌وه [ف] ده‌ی آباد از برف فراوان؛ برف‌آباد.

له شاری قوروه ناوچه‌یه‌ک به‌م نیوه هه‌یه که له ۱۰ دی پیکهاتوو. وشه‌ی به‌ور نیوی لووتکه‌ی کیویکه له زنجیره‌کیوه‌کانی کوردستان. خه‌لکی ناوچه‌که پیی ده‌لین به‌ور یانی (به‌فر). چون زۆرتری سال لووتکه‌ی ئەم کیوه به‌فر گرتوووه و پیوه‌ی ده‌میته. به‌لام فارسی‌زمانه‌کان پیی ده‌لین «به‌در».

دوو‌هه‌م. وشه‌که کوردیییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(به‌ور؛ به‌بر [ف] ببر) + (ئاوا؛ ئاوه‌دان؛ جیی ژین [ف] آباد)

مانای وشه‌که: به‌ور یا چه‌یوانی به‌بر ئاوه‌دانی کردۆته‌وه؛ یا جییه‌که پر له به‌بر [ف] ببر آنجا را آباد کرده است؛ شاید منظور آن است که ده مذکور ببر دارد.

یا مه‌به‌ست پیاویکی ئازای وه‌ک به‌بر ئەو دییه‌ی دروست کردوو.

۱ ل ۸۰۷ کتییی «جوغرافیای تاریخی کوردستان». مه‌لاجه‌لال شافعی

بەو نىۋە شويىن و ھۆزىش بوۋە. ۋەك:
- بلازەرى ميژوونووسى عەرەب دەلى: براء بن عازەب كە قەزوينى گرت
بە فەرمانى ھەزرەتى عومەر خەلىفەى مسولمانەكان بە پەلە و بىراۋەستان
چوو بۇ دەيلەمان و جيلان و بەبر و تالشان.^۱
- لە زنجيرە كىۋەكانى ئەلبورز ھۆزىكى لى بوۋە بە نىۋى بەبر (ببر) كە
ئىستا نىشانەيەكى لى نەماۋە.^۲

۱ ل ۲۶ و ۳۱ كىتېبى «شەھىاران گىنام»، نووسىنى ئەھمەد كەسرەۋى
۲ سەرچاۋەى پىشوو.

به له جهر

Belecer

بَلَه جَر

دښه که سهر به ناوچهی میره دښی سه قز. ۸۶ ماله و ژماره ی دانیشتونوانی ۴۹۲ که سه.

بو لیکدانه وهی مانای ئەم وشه یه، چه ند بوچوون هه یه:

یه که م. وشه که کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(به له: بله، کورت کراوهی نیوی ئیبراهیم له نیو کورداندا [ف] کوتاه شدهی

واژه ی ابراهیم) + (جهر: جار؛ په ریز؛ جیگه ی ده غلی دروینه کراو؛ شوینی

گیایه کی تایبه تی [ف] زمین درو شده و شخم نخورده)

که و ابو مانای وشه ی به له جهر ده بیته: جار ی بله؛ جار ی ئیبراهیم [ف]

زمین و دشت ابراهیم.

وا دیاره هوی نیونانی ئەو دښه ئەوه بووه که یه که م جار پیاویک به

نیوی ئیبراهیم ئاوه دانی کردو ته وه [ف] ظاهرا دلیل نامگذاری آن بوده که

شخصی به نام ابراهیم روستا را بنیان نهاده و آباد نموده است.

دوو هه م. وشه ی به له جهر تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(به له: به له؛ بالا: چکوله؛ ورد؛ بووچک؛ گچکه [ف] ریز؛ خرد؛ کوچک) +

(جهر: بناوان؛ به ند؛ سه دی چکوله [ف] آب بند؛ سد کوچک؛ جر)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: بناوانی چکوله؛ به ندی چکوله؛ سه دی

چکوله [ف] آب بند و سد کوچک

به هۆی ئه وهی دیی به له جهر له نزیك چۆمی سه قز هه لکه وتوو و
چۆمیکی چکۆله و وه رزیش به نیو دیدا تیده په ری، بۆی هه یه له کاتی خۆی
خه لکی دئییه که که بناوانیان له سه ر ئه و چۆمانه هه لبه ستیی و تورکه کان به م
بۆنه یه وه نیویان نابیی به نده چکۆله که.
— وشه ی جهر که ماناکه ی بناوان و به نداوه، له نیوی ئاوی
«تاله جهر» یشدا ده بیندری.

پارسانیان

Parsanyan

پارسانیان

دییه که سهر به ناوچهی ئیمام. ۶۰ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۳۳۲ کهسه. له و نووسراوه و کتیبانهی پیوهندیان له گهل زهردهشتیهکان هه بی، له جیاتی ئه وهی راسته و خو له وشه ی «زهردهشتی و زهردهشتیهکان» که لک وهرگیرئ، وشه گه لی «پارس و پارسیان» دهنووسرین و به کار دههینرین. وهک:

- له نیو پادشایانی کون و باستانی و پالنهوانانی ئه فسانهیی، ته نیا «جهم» ه له «گاهان» (گاسهکان) کونترین به شی کتیبی پیروزی پارسیهکاندا «زهردهشتیهکان» باسی کراوه و نیوی بردراوه.^۱

- له چیرۆکی سه فهری «جهم» بو بارهگا و تهختی یه زدان له ئاسمان و نیشته وهی له سهر کیوی ئهلبورز رهنگه نه ریتیکی پارسی «زهردهشتی» مان به دهسته وه بی.^۲

- ئه و بره گه یه ش نووسراوی محمه دئه مین هه ورامانی باسی بابه ته که ی کردووه: پاش ئه وهی که سه رپاکی کوردستان هاته سهر ئایینی ئیسلام، پارسانیهکان که سان ئیسحاق نویکه ره وه یه تی و هه ندی خه لکی ناوچه ی هه ورامان، که له ناوچه شاخاوییهکانی هه وراماندا، له سهر ئایینی زهرتوشت

۱ ل ۲۹۷ و ۳۷۶ کتیبی «نخستین انسان و نخستین شهریار»، ئارتور کریستیان سین، وهرگیر ژاله ئاموزگار و ئه حمه د ته فه زولی.
۲ سه رچاوه ی پیشوو.

مابوونەو، بە پێی ئەو ئالوگۆرەش کە دەنگی «ب» و دەنگی «و» جیگۆرکێ دەکن، بۆیە وشەى گەور بەرەو گۆر پۆیشت و کۆیەکەشى بوو بە گۆران و ئەمەش ھەمیشە بەو خەلکە دەوترا کە لە ناوچە شاخاویە دوورەدەستەکانى ھەورامان دەژیان و بە روالەت ئیسلام بوون بەلام لە دل و دەرووندا یان کاکەیی «پارسانى» یان «زەرتوشتى» بوون.^۱

پیموایە نیوی ئەو دێیە دەگەریتەو بە سەردەمی پاش ھاتنى ئیسلام و مانەو و خۆراگرى خەلکى ئاوايیەکە لەسەر بیر و باوەرى مەزەدەسنا. جا بۆیە پێیان گوتوون پارسانيان یا خەلکى زەرتوشتى.

وشەکە (کوردی؛ پەهلەوی)یە و لە سى بەش پیکھاتوو:

(پارس: زەرتوشتى + ان: نیشانەى کۆ [ف] علامت جمع + یان: پاشگرى

نیسبەت و پێوەندە [ف] پسوند نسبت)

کەوابوو مانای وشەى پارسانيان دەبێتە: زەرتوشتیەکان [ف] زردشتیەها.

۱ ل ۸۹ و ۹۰ کتیبى «میژووی موزیکى کوردی»، محەمەد حەمەباقى

په چه سوور

Peçesûr

پچه سوور

دیه که سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۶ که سه.

یه که م. ئەم وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(په چه: ږووبه‌ندی ژنان [ف] رووبند زنانه) + (سوور: ره‌نگی ئال؛ قرمز [ف]

سرخ؛ قرمز)^۱

مانای وشه‌که: ږووپوش و ږووبه‌ندی سووری ژنانه [ف] رووبند قرمز زنانه

دووه‌م. وشه‌که کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(په چه: جی‌خوی میگه‌له‌مه‌ر له ده‌شت [ف] جای خواب گوسفندان در

دشت) + سوور: ئال؛ ره‌نگی قرمز [ف] سرخ؛ قرمز)^۲

مانای وشه‌که: شوینی ږاگرتن و حه‌سانه‌وه‌ی ئاژهل له ده‌شتدا که

خۆله‌که‌ی سووره. [ف] محل نگهداری و استراحت گوسفندان در دشت که خاک

آن رسی و سرخ رنگ است.

۱ هه‌نبانه‌یۆرینه . هه‌ژار

۲ سه‌چاره‌ی پیشوو.

پیر ئۆمەران

Pîromeran

پیر عمران

دنییه که سەر به ناوچهی میره دیی سه قز. ۸۴ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۵۶۲ که سه.

یه که م. ئەم وشه یه کوردییه و له سی به ش پیکهاتوو:

(پیر: شیخی ته ریقهت، ریبهر و رینموونی ریگای هه ق، ریبهر و مورشیدی ته واو [ف] مرشد کامل، مرشد و راهنمای تصوف، رهبر، شیخ طریقت)

له کورده واریدا به وه چه و هه موو ئەو که سانه ی به چه شنی ده بوونه «ئه ولادی پیغه مبه ر» ده گوترا شیخ. ئەوانه شیان وا له نزیکى ولاتی فارسدا بوون «مه به ست ئیرانه»، له جیاتی شیخ، ناوبانگی «سه ید» یان ده رکرد. زۆریشیان پێیان ئه وترا «پیر». وه ک پیر خدر، پیر یونس، پیر چۆپان.^۱

+ (ئۆمه ر: سواو و کوردی کراوی وشه ی عومه ره. نیوه بۆ پیاوان. [ف] کردی شده واژه «عمر»، نامی است برای مردان)

وه ک حاجی ئۆمه ران «حاجی عمران» له سنووری پیرانشار و کوردستانی عیراق. ههروه ها دیی لالۆمه ره له کوردستان.

۱ ل ۳۳ کتیبی «چه مکیکی میژووی هه ورامان و مه ریوان» نووسراوی سه ید عه بدوسه مه دی تووداری، وه رگێر محه مه دی مه لا که ریم

وشه‌ی «ئۆمه‌ر» له سه‌ر زاری خه‌لك و له به‌ندوباوی كۆندا زۆرتر له
وشه‌ی «عومه‌ر» باو بووه: مام ئۆمه‌ره‌ی بن‌كه‌ندی، به‌ خۆت و به
توله‌قه‌ندی، كه‌ولی رێویت به‌ چه‌ندی؟

+ (ان: پاشبه‌ندی جییه، به‌ دواى جیگاوه‌ ده‌نووسی^۱ [فا] پسوند م‌كان و
م‌حل) وه‌ك ئێران، كێوى به‌رانان، سیده‌كان، له‌ندی شیخان، ترشه‌كان.

كه‌وابوو واتای پیرئۆمه‌ران ده‌بیته: شوین و جیگای پیرعومه‌ر [فا] م‌حل

استقرار شیخ عمر

دووه‌م. وشه‌یه‌کی کوردییه و س‌ی به‌شه:

(پیر: شیخ و رێبه‌ر و مورشیدی ته‌ریقه‌ت [فا] مرشد کامل، ره‌بر و شیخ

طریقت) + (ئۆمه‌ر: کوردی کراوی وشه‌ی عومه‌ر [فا] کردی شده‌ واژه‌ی عمر)

+ (ان: ئەلف و نوونی ئەبوه‌ت «أبوت» یا ئەلف و نوونی باوک و فرزه‌ندییه [فا]

الف و نون پدر و پسر یا ابوت است.) وه‌ك: قوبادان: کورپی قوباد؛ کاوسان:

کورپی کاوس؛ بابه‌كان: کورپی بابه‌ك

له‌م چه‌شنه‌ نیوانه‌ بیجكه‌ له‌ پیرئۆمه‌ران، نیوی دیکه‌ش هه‌یه:

حه‌سه‌ن سالاران، حاجی مه‌مه‌دان، هه‌مزه‌قه‌ره‌نیان، رۆسته‌مان.

كه‌وابوو لی‌ره‌دا واتای ئەم وشه‌یه‌ ده‌بیته: شوین و جیگای کورپی شیخ

ئۆمه‌ر، شوینی ژیا‌نی کورپی شیخ عومه‌ر [فا] م‌حل و م‌كان زندگی پسر شیخ

عمر

هه‌رله‌م بواره‌دا: یه‌كه‌مین كه‌س كه‌ له‌ نیو كورددا له‌ جیا‌تی شیخ، پی‌ی

گوتراوه‌ «پیر»، نیوی شیخ مه‌مه‌د زه‌هیره‌دین ناسراو به‌ «پیرخدر یا

پیرخضر» ی شاهۆ بووه.^۲ ئەو پیاوه‌ له‌ مه‌دینه‌وه‌ هاتۆته‌ نیو كوردان و ولاتی

۱ قاموسی زمانی کوردی، عه‌بدوپ‌رحمان زه‌بیجی، به‌رگی یه‌كه‌م

۲ ل ۳۳ کتییی «چه‌مکیکی میژووی هه‌ورامان و مه‌ریوان» نووسراوی سه‌ید عه‌بدوسه‌مه‌دی

تووداری، وه‌رگێر مه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم

کوردەواری. تا پیرخدر خۆی مابوو، دێیه‌که‌ی هەر نیوی «قوتلۆغ‌ئاوا» بوو. له رۆژی مردنی پیرخدردا، خودا کورپکی پی دا که نیویان نا «محهمەد» و له‌قه‌بی «پیرخدران» یان دایه. دێیه‌که‌ش که نیوی قوتلۆغ‌ئاوا بوو، له‌وه‌وه نیویان نا «پیرخدران» که‌واته «ئەلف و نوونه‌که‌ی هی تَنبیه‌یه». لێ‌ره‌دا ئاماژه به نیوی چه‌ند ئاواپی ده‌که‌م که سه‌ره‌تا‌که‌یان وشه‌ی «پیر»ه:

پیریۆنس (سه‌قز)، پیر سه‌فا (مه‌ریوان)، پیرمیقدار (کامیاران)، پیرتاج (بیجار)، پیربادین (بۆکان)، پیرمه‌ولوود (به‌هاری هه‌مه‌دان)

سپه‌هم. وشه‌که‌یه له دوو به‌ش ساز کراوه:

(پیر: ریبهر و مورشیدی ته‌ریقه‌ت، شیخ [ف] شیخ و راهنمای طریقت) +

(ئۆمه‌ران - عومران: ئاوه‌دان کردنه‌وه [ف] عمران، آبادانی، آباد کردن)

که‌وابوو له‌م پوانگه‌یه‌وه واتا‌که‌ی ده‌بیته: شیخ ئەم شوینیه‌ی ئاوه‌دان

کردۆته‌وه [ف] شیخ این محل را آباد نموده و کار عمرانی انجام داده است.

تالەجەر

Talejer

تالەجەر

دییەکه سەر بە ناوچەیی زولفەقاری سەرشیوی سەقز. ٤٨ ماله و ژمارەیی دانیشتوانی ٢٥٠ کەسە.

بۆ لیکدانەوہی ئەم نیوہ چەند بۆچوون ھەییە:

یەکەم. ئەم وشەیی کوردییە و لە دوو بەش پیکھاتووہ:

(تالە: ١- رەشی خۆلەمیشی؛ رەشی کەوہ ٢- جۆری ھەرز ٣- مرۆر؛

دەنکیکی تال لە ناو گەنمدا ٤- مەر یا پەزی سپی دەم و چاوبۆر ٥- گیای

تالو ٦- بیفەر و شووم [فا] ١- سیاہ مایل بە خاکستری ٢- نوعی ارزن ٣-

دانەای تلخ در میان گندم ٤- گوسفند سفید سر و صورت خاکستری ٥- گیاه

تالک ٦- شوم، نحس) ١+ (جەر؛ جار؛ ١- پەریز؛ جیگەیی دەغلی دروینەکراو ٢-

لەوہرگە ٣- زەوی نەکیئدراو [فا] ١- محل محصول درو شدە ٢- مرتع؛ چراگاہ ٣-

زمین شخم نخورده) ٢

مانای سەرجەمی ئەم نیوہ (تالەجەر) دەبیئە:

١- زەوی رەشی خۆلەمیشی [فا] زمین سیاہ مایل بە خاکستری

٢- لەوہرگەیی رەشی خۆلەمیشی [فا] مرتع و چراگاہ سیاہ مایل بە

خاکستری

٣- زەوی پەر لە تالو [فا] زمین پەر از تالک

دووہەم. ئەم وشەیی تورکییە:

١ ھەنبانەبۆرینە - ھەژار

٢ سەرچاوەیی پیشوو

(تالّه: سینگ و دار یا چپوی نووک‌تیز له قامیش و چپو و شتی وهک
ئه‌مانه ده‌تاشری. دار یا قامیشی نووک‌تیز [ف] چوب یا نی نوکتیز) + (جه‌پ:
به‌ند؛ بناوان؛ گرتنی به‌ری ئاو [ف] سد؛ بند؛ بستن مسیر آب)
مانای سه‌رجه‌می وشه‌ی تالّه‌جه‌ر ده‌بیته: دروست کردنی سه‌د و به‌ند به
دار و چرپی و قامیش؛ دروست کردنی بناوان به دار و چرپی فدرست کردن
آب‌بند یا سد کوچک به وسیله‌ی چوب و درخت و نی نوکتیز و شاخه‌های
درختان.

تاوهقران

Taweqran

تاوهقران

دئیهکه سەر به ناوچهی سهرا. ئەو دئیه چۆل کراوه.

وشهکه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتوو:

(تاوه؛ تاو؛ خیرا؛ بهپهله [فا] سریع؛ باشتاب) + (قران؛ قر بوون؛ تیداچوونی

بهکۆمهڵ؛ وهبا [فا] وبا؛ تلف شدن سریع و جمعی)^۱

مانای وشهکه دهبیته: تیداچوون و قربوونی خیرا و بهکۆمهڵ [فا] تلف

شدن سریع و جمعی؛ وبا

به هه موو ئەو نهخۆشیانهی وهک وهبا و تاعوون که دهبنه هۆی مردن و

تیداچوونی مرو و ئازهل، ئەویش زور خیرا و بهکۆمهڵ، دهکوتری تاوهقران

یا قربوون و نابوود بوونی بهپهله و خیرا و بهکۆمهڵ.

- کئوئیکیش بهم نئوه «تاوهقران» له نئوان دئیهکانی زیویه و قرهناو و

دالوودا ههیه.^۲

۱ فه رههنگی تورکی - فارسی شاهمه رهسی

۲ ل ۳۷۲ کتیبی «جوغرافیای تاریخی کوردستان»، جهلال شافیعی

تاویشه

طابیشه

Tawîşe

دنییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ۶ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۳۶ که سه.

ئه م وشهیه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(تاو:هه تاو؛ رۆژ؛ خۆر [ف] خور؛ هور؛ خورشید؛ آفتاب) + (ویشه: بیشه؛

شه؛ شوین؛ جی [ف] مکان؛ محل)

مانای وشه که دهکاته: شوین و جی خۆر؛ بهرخۆر؛ خۆره تاو [ف] مکان

آفتابگیر؛ محل آفتاب

ئه م چه شنه وشانه نموننه یان زۆره:

* ئاوی ترکاشه: له دوو بهش پیکهاتووه:

ترک: تورک، ئه و نژادهی به زمانی تورکی قسه دهکهن + شه: شوین؛

جی [ف] محل و مکان)

مانای وشه ی ترکاشه که دنییه کی ناوچهی فهیزوللابه گی بۆکانه ده بیته:

جی و شوینی تورک [ف] محل و مکان ترکها.

* وشه ی وهرشه: له دوو بهش ساز کراوه:

(وهر- ور: گورگ [ف] گرگ) + (شه: جی؛ شوین [ف] محل؛ مکان)

مانای وشه که ده بیته: جی و شوینی گورگ [ف] محل و مکان و مأوی

گرگها.

۱ ل ۲۰۷ کتییی (زبان شناسی کرد و تاریخ کردستان)، نووسراوی بیهزاد خۆشحالی

تایربوغه؛ تاهیربوغه

طاهر بُغده

Tahîrbuğe

دییه که سهر به ناوچهی ته‌مؤغه. ۳۸ ماله و ژمارهی دانیش‌توانی ۲۶۹ که‌سه.

بۆ مانا کردنه‌وه و لیکدانه‌وهی ئەم وشه‌یه چەند بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. وشه‌ی بوغه تورکی و وشه‌ی تاهیر عه‌ره‌بییه:

(تاهیر: پاک؛ خاوین؛ نیوی پیاوانه [ف]پاک؛ تمیز؛ نامی برای مردان) +
(بوغه: بوغه؛ گه‌نم [ف]گندم)

مانای وشه‌که: گه‌نمی تاهیر؛ گه‌نمی خاوین [ف]گندم طاهر؛ گندم پاک

دووهم. وشه‌ی بوغه تورکی و وشه‌ی تاهیر عه‌ره‌بییه:

(تاهیر: نیوی پیاوان [ف]نامی برای مردان) + (بوغه؛ بۆغۆ: چه‌شنی
مانگایه [ف]نژادی از گاو)

مانای وشه‌که ده‌بیته: مانگای تاهیر؛ بوغه‌ی تاهیر [ف]گاو طاهر؛ بوغوی

طاهر

له موکریان به گای قه‌له‌و و به‌که‌یف و سه‌رکیش ده‌لین: گای بوغه.

سییه‌م. تاهیر عه‌ره‌بی و بوغه تورکی و مه‌غوولیه:

(تاهیر؛ نیوی پیاوان [ف]نامی برای مردان) + (بوغه؛ بوغا 'boğa: له

زمانی مه‌غوولیدا به مانای کورته‌بالا و نوکه‌ر و ره‌عیه‌ته [ف]قدکوتاه؛ دون‌پایه)

۱ ل ۵۸ کتییی «نظام اجتماعی ایران»، نویسنی تیسۆف

مانای وشهکه ده‌بیته: تاهیری کورته‌بالا؛ تاهیره‌خره [ف] طاهر قدکوتاه؛
طاهر کوچولو

کاتی چه‌کدارانی تورک چونه‌ته‌ئو دئییه پیاویکی چکۆله‌ی کورته‌بالایان
دیوه و‌ئو دئییه‌یان به‌ نیوی‌ئو تاهیره‌ کردووه.
به‌ پای من واتای دووه‌م که بوغه‌ چهنی‌ گایه‌ له‌وانی دیکه‌ راست‌تره.

تورجان

Turcan

تُرْجان

دنییه که سهر به ناوچه‌ی تورجان. ۱۵۹ ماله و ژماره‌ی دانشتوانی ۷۸۰ که سه.

له بابه‌ت مانای ئەم وشه‌یه چه‌ند بۆچوون هه‌یه:
یه‌که‌م. (تور: توور؛ توورانی؛ تورک [ف] تورانی؛ ترک) + (جان: پاشگری
نیسبته و په‌یوه‌نده که عه‌ره‌ب پیتی «گ» یان کردووه به «ج» یانی وشه‌ی
"تورگان" یان کردووه به تورجان؛ شوین و جی [ف] پسوند نسبت؛ محل؛ مکان)
مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: شوین و جی تورکه‌کان؛ محل و مأوای
ترکها

به رای من ئەو بۆچونه له‌وانی‌تر راستتره. ده‌بی ئەوه‌ش بزانی زۆر
که‌س هه‌ن که توورانی به تورک نازانن و ده‌لین ئەوانه ئاریابین.^۱
دووهم. مامۆستا ئیبراهیم پوورداود ده‌لی له زمانی سانسکریتدا توور
به مانای ئازا و پاله‌وانه وله فه‌ره‌نگه فارسییه‌کانیشدا هه‌ر به‌م واتایه
هاتووه. که‌وابوو تورجان یانی (جی ئازاکان؛ جی پاله‌وانه‌کان [ف] مکان و
مأوای په‌لوانان).^۲

سیه‌هم. له زمانی کوردی و گیله‌کیدا وشه‌ی «توور» به مانای شیته و
وه‌حشی و سه‌رکیش و نافه‌رمان هاتووه. که‌وابوو وشه‌ی تورجان به مانای

۱ ل ۶۰ تا ۶۴ کتیی «ایران و ترکان در زمان ساسانیان» نووسراوی عینایه‌توللا ره‌زا

۲ ل ۶۰ تا ۶۴ کتیی «ایران و ترکان در زمان ساسانیان» نووسراوی عینایه‌توللا ره‌زا

شوین و جیی کهسانی نافه‌رمان و سه‌رکیشه [ف] محل و مکان افراد نافرمان و سرکش^۱

چوارهم. به پیی نووسراوهی کتیبی «حقایق الاخبار ناصری» نیوی تورجان، ئه‌جری (أجری) بووه و ئه‌جریش وشه‌یه‌کی تورکییه که له سه‌رده‌می حوکی تورکه‌کان له سه‌ر ئه‌و دئییه دانراوه.^۲ ئه‌جری یا ئه‌جرلوو (اجرلو) به قورچی (چه‌کدار) و ئه‌و سه‌ربازانه‌یان ده‌گوت که وه‌ک ژاندارم (ئه‌و ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازانه‌ی شوینی کاریان دی بوو) بو راسپارده و کار و مه‌ئمووریه‌تی تایبه‌ت که‌لکیان لی وهرده‌گیرا.^۳ وا دیاره‌ خه‌لکی ئه‌و دئییه له‌و قورچیه‌ تایبه‌تیانه‌ بوون.

ئه‌جرلوو به‌ که‌سی ده‌لین که‌ هه‌ق‌ده‌ست یا مزه‌ وهرده‌گری [ف] اجرلو به‌ معنی کسی است که مزد (اجر) دریافت می‌دارد.

وینه‌ی ۸. دیی تورجان، سالی ۱۲۷۰ی هه‌تاوی (۱۸۹۱ی زاینی)

وینه‌گر: ژاک دو‌مورگانی فه‌رانسه‌یی

۱ سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

۲ ل ۱۸ کتیبی «تاریخچه‌ مه‌باد»، نووسراوی سه‌بیید مه‌مه‌د سه‌مه‌دی

۳ ل ۹۹ کتیبی «تذکره‌ الملوک» نووسراوی مه‌مه‌د ده‌بیر سیاقی

تۆمار قامیش

Tomarqamîş

طومار قامیش

دیییه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخان. ۷۵ ماله و ژمارهی دانیشتونوانی ۴۱۴ که سه.

ئهم وشهیه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(تۆمار: نوسین له دهفتهردا؛ کاغز یا قاقهزی لوول دراو؛ نامه [ف] کاغذ پیچیده شده؛ نامه؛ ثبت در دفتر) + (قامیش: پوهکیکی دریتی ناو به تال؛ نهی [ف] نی؛ نیزار)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: ئهو قامیشهی بو نوسین به کار دی [ف] نی مناسب نوشتن و ثبت کردن.

ههردوو وشهیهی تۆمار و قامیش هاتونده ته نیو زمانی کوردییه وه و ههروهک وشهیه کی کوردییان لی هاتووه.

۱ فرههنگی تورکی - فارسی شاهمه رهسی

تەمربەگ؛ تەمربەو

تَمْرَبِگ

Temrbeg

دېيەكە سەر بە ناوچەى ئىمام. ۵۴ ماله و ژمارەى دانىشتوانى ۲۷۸ كەسە.

ئەم وشەيە توركييه و له دوو بەش پيکھاتووه:

(تەمر؛ تەمير؛ تەموور؛ دەمير؛ ئاسن) + (بەگ؛ بەيگ؛ ئاغا؛ خان) خان؛

آقا؛ ارباب)

ماناي وشەكە دەبيته: ئاسن بەگ؛ ئاسن خان؛ خانى قورس و قايم

آهن بگ؛ آهن خان؛ آهن آقا

ئەم وشەيە نيوه بو پياوان: وهك تەيموورى لهنگ (تەيموره شەل). ئەم

وشەيە بە تمور، تەيموور^۱ و له ئوروپاش بە تمر^۲ دەخويندريتهوه.

۱ ل ۳۸۹ و ۳۹۰ كتيبي «تاريخ ايران كمبريج»، بەرگى ۵

۲ سەرچاوهى پيشوو.

تهيمان قهلا

Tîman qela

تيمان قلعه

دئيه كه سهر به ناوچهى تيله كو. ۲۰ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ۱۰۷ كه سه.

ئه م وشه يه كورد بيه و له دوو به ش بيكه اتووه:

(تهيمان: دپوو؛ درك [ف] خار) + (قهلا: دژ؛ هسه سار؛ بورج و باروو [ف] قلعه)

ماناى تيكراى وشه كه ده بيه ته: قهلاى دپوو؛ بورج و هسه سارى دپكاوى [ف]

قلعهى خار؛ حصار و برج خاردار.

تهيمان قهلا: قهلايهك ده و رانده و رى تهيمان بيت؛ له بانه و ديهاته كانى،

تهيمان يانى په رژين (پرچين)، ديواريك له دار و دپووى وهك چالوك.

تەمووتە

Temûte

تَمَوْتَه

دېيەكە سەر بە ناوچەى مىرەدى. ۴۵ مائە و ژمارەى دانىشتوانى ۲۷۷ كەسە.

ئەم وشەيە بە بۆچوونىك ئاسۋرئە (آشورى):
بۆچوونى يەكەم. دانانى لەوح يا تەتەلى خىشى يا بەردىن لە ژىر بناغەى
تالار و كاخى شايەكانى ولاتانى رۆژھەلات باو بوو. ئاسۋرئەكانىش
تەتەلەيان لە بن دىوارى قەسر و كاخەكانى خويان دادەنا.
ئاسۋرئەكان بەو تەتەلەيان دەكوت «تەمەتوو؛ تَمَوْتَه». شايەكانى
ھەخامەنشيش ئەو كارەيان دەكرد.

ھەرۋەك دەبىندرى وشەى «تەمووتە؛ تَمَوْتَه» لەگەل وشەى «تەمەتوو؛
تَمَوْتَه» لە پوالەتدا جياوازيان ھەيە كە پىموايە لە سەر زارى خەلك و لە گو و
ئاخاوتن دا ھىندىك گۆردراوہ.

بۆچوونى دووھەم. ئەم وشەيە كوردىيە و لە دوو بەش پىكھاتووہ:
(تەموو: تەنگە؛ خالىگە؛ قەبرغە؛ قەد[ف] تھىگاہ؛ پھلو) + (تە: تا؛ تى: تو: جى؛
شويىن؛ ولات؛ كىو[ف] محل؛ مكان؛ سرزمين؛ كۈہ)
ماناى سەرجمەى وشەكە دەبىتە: ئەو دىيەى لە قەدى كىو ھەلكەوتووہ؛
دىي پەناى كىو[ف] روستاى كمرکش كۈہ؛ روستاى چسىبىدە بە كۈہ؛ آبادى
دامنە كۈہ

۱ ل ۱۳۰ كىتئى «الواح بابل»، نووسىنى ئىدوارد شىبرا، وەرگىزدرائى عەلى ئەسغەرى حىكمەت

تەمۆغە

Temoğe

تەمۆغە

دېيەكە ناوھەندى ناوچەي تەمۆغەيە. ۱۰۸ مالىھ و ژمارەي دانىشتوانى ۵۲۷ كەسە.

ئەم وشەيە مەغولى؛ توركيىيە و چەند ماناي ھەيە:

يەكەم. (تەمۆغە؛ تەمغا؛ تامغا؛ مالىيات و باجىكى بۆيەكەم جار مەغولەكان دايان مەززاندى. ئەم باجە لە ھەموو كەسب و كار و شوغلىكى شارى وەردەگىرا. ھەروھە عەوارز و باجىك بوو كە لە شارەكان لە بازىرگانەكان و تاجران وەيا باجىك بوو كە لە دەروازەي شارەكان لە كاسبكاران وەردەگىرا^۱ عوارض و مالىياتى كە در شەرھە از اصناف و يا مالىياتى كە در دروازەي شەرھەا گىرقتە مىشد.)^۱

دووهەم. (تەمۆغە؛ تەمغا؛ تامغا؛ داغ يا مۆرىكى لە سەر رانى ئەسپ و چوارپىتەكانى دىكەيان دەدا. مۆرى تايپەتى شا. Tamağa^۲ ھۆي ئەوھى نىوي ئەو دىيە تەمۆغەيە ئەوھى كاتى خۆي لەو شوپنە مالىيات و باجيان لە كاسبكار و ئەو تاجرانەي كە لەويوھ رادەبوردن وەردەگرت و مۆريان بە كەلوپەل و كاغەز و شتەكانيانەوھ دەنا. لە نىو مەغولەكاندا لەم وشەيە بۆ نىوي پياوان كەلك وەرگىراوھ. بۆ نموونە:

- نىوي برا چكۆلەي چەنگىزخان «تەمۆغا؛ تەمۆغە» بووھ.^۳

۱ ل ۵۰۵ كىتەبى «تارىخ ايران كمبرىج»

۲ ل ۲۹۲ كىتەبى «نظام اجتماعى مغول»، نووسىنى تىسوف

۳ ل ۸۰۱ كىتەبى «تركىستان نامە» نووسىنى بارتولد

تیزئاوا

Tizawa

تیزآباد

دئییه که سهر به ناوچهی ساحیب. ۲۹ ماله و ژمارهی دانیشستوانی ۱۴۴ کهسه.

ئهم وشهیه تورکییه:

(تیز؛ تیز؛ توند؛ بهپهله؛ بهعهجهله؛ زو؛ خیرا[ف]زود؛ باعجله؛ شتابان؛ تند) + (ئاوا: ئاوهدان؛ ئاوهدان کردنهوه؛ دامهزاندن بۆ مانهوه و ژیان[ف] آباد؛ آباد کردن؛ بنیاد نهادن؛ دایر کردن)

مانای تیکرای وشهکه دهبیته: ئاوهدان کردنهوهی بهپهله؛ خیرا و زو ئاوهدان کردنهوه؛ دئییهکی بهپهله ئاوهدان کراوتهوه؛ ئاوااییهکی بهخیرایی دروست کراوه[ف] باعجله آباد کردن؛ زود و شتابان آباد کردن؛ باعجله و سرعت آباد شده؛ خیلی زود درست شده

مهبهست ئهوهیه ئه و ئاوااییه زو و بهپهله دروست کراوه. له جی و شوینی دیکهش شتی ئاوا هیه. بۆ وینه: له بۆکان خیابانیکی لئییه خه‌لک نیویان ناوه «یهکشهوه» یانی ئه و خیابانه به شه‌ویک دروست کراوه.

۱ فرههنگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی و فرههنگی فارسی عمید

تیکانلوو

Tîkanlû

تیکانلو

دییه که سهر به ناوچهی ئیمام. ۲۳ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۹۷

که سه.

ئه م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(تیکان: دروو؛ درک [ف] خار) + (لوو: پاشگره به مانای خاوه‌ن؛ شوین)

مانای وشه‌که ده‌بیتته: شوین و جیی درک و دال [ف] خارستان

له مهاباد دئییه‌ک هه‌یه به ناوی «تیکان‌لووچه».

تيله كۆ

Tileko

تيلكو

ناوچه يه كه پان و به رين له به يني دوو شاري سه قز و ديوانده ردا هه لکه وتوو. تيله كۆ دوو به شه: ۱- ئاران، به شي گهرمتری ناوچه كه يه و له ۱۴ ئاوايي پيکهاتوو. ۲- هه وه توو، به شي سارد و بيلاقي و هه وارگه ي ناوچه كه يه و له ۳۲ ئاوايي پيکهاتوو.

ئاوايييه كاني تيله كۆ به سهر دوو شاري سه قز و ديوانده ردا به ش كراون. ئيستا به ئاوايي ئيرانشا كه شاره ديبه كه ده لين تيله كۆ.

بۆ ليكدانه وه ي ئه م وشه يه دوو بۆچوون هه يه:

يه كه م. وشه ي تيله كۆ كوردبیه و له دوو به ش پيکهاتوو:

(تيله: تيله، تاله، ره ش تاله، ئه سمهر، گه نم په نگ [ف] گندمگون، سیه فام) +

(كۆ: كه ژ، كيۆ، شاخ [ف] كوه)

كه و ابو و اتاي سه رجه مي وشه كه ده بيته: كيۆه ره ش، شاخه ره ش،

به رده ره ش [ف] سياه كوه، سياه سنگ

له چه ند شويني ديكه ش تيله كۆ هه يه. وه ك:

تيله كۆ له شاري ديگولان

تيله كۆ له شاري كامياران

تيله كۆي سه روو له ئه زگه له ي سه لاسي شاري جوانرۆ

تيله كۆي خواروو له ئه زگه له ي سه لاسي شاري جوانرۆ

كيۆي تيله كۆ له ئه زگه له ي سه لاسي شاري جوانرۆ

دووهم. وشه كه توركييه و هاتوته نيو زماني فارسيشه وه:

(تیلہ: شتیکی خری شووشہیی یا چینی یا بہردین، کہ مندالان و گہورہسالان کایہی پی دہکن. مہرمہر، ہہلمات، دہسکہللا، کہللا [فا] گلولہ کوچک و توپر سنگی یا بلوری کہ کودکان با آن بازی می کنند.) + (کو: کیو، شاخ، کہ ژ [فا] کوہ)

واتای سہرجہمی وشہکہ دہبیتہ: کیوی مہرمہری، کیویکی ہہلمات و کہللا لی دروست دہکری [فا] کوہی کہ بتوان از آن تیلہ سنگی درست کرد. من بوچوونی یہکہمم پی راستہ.

جافرخان

Cafirxan

جَعْفَرخان

ئاوايييه كه سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. ۶۹ ماله و ژماره‌ی
دانيشتوواني ۳۹۴ كه سه.

ئه م وشه‌يه كوردیيه و له دوو به‌ش پيکها تووه:

(جافر: نيوه بو پياوان؛ كوردی‌كراوی وشه‌ی «جعفر» ه كه وشه‌يه‌کی
عه‌په‌بيه؛ جه‌عفر [ف] نامی است برای مردان؛ تلفظ كردی کلمه‌ی «جعفر» +
(خان: ئاغا؛ مير؛ گه‌وره [ف] آقا؛ ارباب؛ مير؛ بزرگ)

مانای تيکراي وشه‌كه ده‌بيته: جه‌عفر ئاغا؛ جه‌عفر خان [ف] جعفرخان؛
جعفر آقا.

جونيان

Conyan

جُنَيان

دنييه كه سهر به ناوچه ي ئيمام. ۹۷ ماله و ژماره ي دانيشتوانى ۵۲۰ كه سه.

جونيان وشه يه كي عه ره بيه و له دوو به ش پي كه اتوو ه:
(جون؛ جن: جنو كه، ئه جننه [ق جن] + (يان: پاشگري پيوه ند [ق پسوند
نسبت)

بو ليكدانه وه ي ئه م وشه يه دوو بو چوون هه يه:

يه كه م. جن يا ئه جننه له ئيسلامدا:

له ئيسلامدا هه ركام له و بوونه وه رانه ي نابيندري ن خاوه ن هيتزيكي
په رسروشتي (فه و قه ته بيه ي) و خاوه ن عه قل و فامن كه ئاكار يكي وه ك
مرو ثيان هه يه و ده توانن خو يان به هه موو شكل و فور مي ك ده ري بن.^۱
دوو هه م. جن يا ئه جننه له ئه ساتيردا (ميتولوژي): ماناي ئه جننه له
ئه ساتيردا وه ك ئه جننه له فه ره نكي ئيسلامدا نييه. به واتايه ك له ئه ساتيردا
ئه جننه بري تيه له فريشته و پاريزه ري (روح) كه به دوو ده سته دابه ش ده بن:
ده سته ي چاك و ده سته ي خراب.^۲

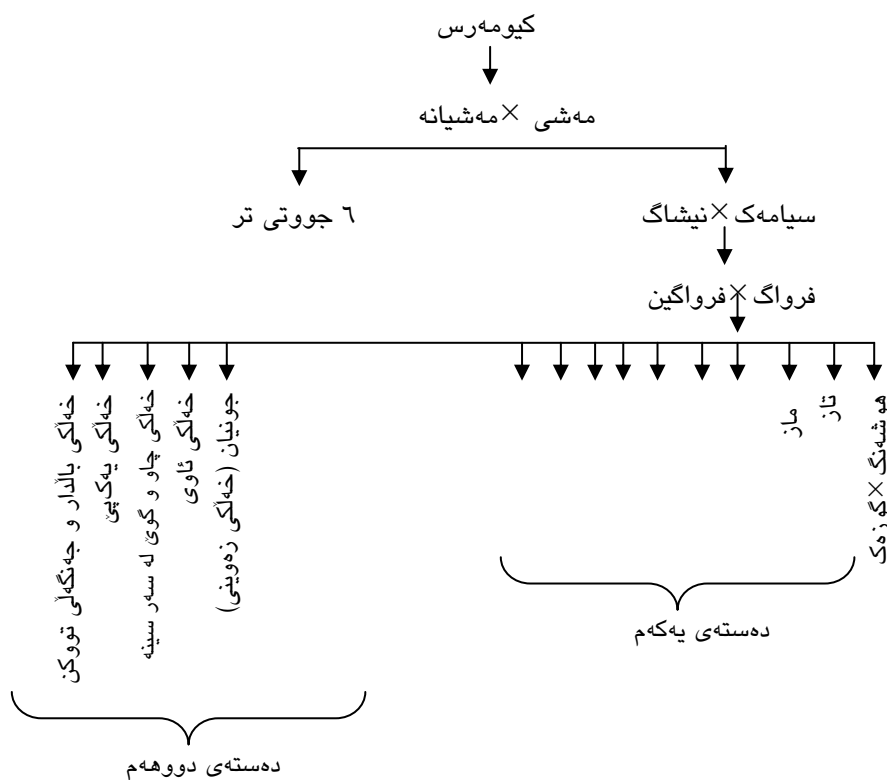
به بو چوونى من ئاوايي جونيان، ناويكي ئه ساتيري و كو نه و ميژووي
ئو دنييه ده گه ري ته وه بو سه رده مي برواي خه لكى ناوچه كه به ئاييني

۱ فه ره نكي عه ميد

۲ ل ۹۲ كتيبي «اساطير آشور و بابل»، ف. ژيران و گ. لاکوئه

مه زده یه سنا (بپوا به دینی زه رده شتی). ههروهک ئاوا یییه کانی دهوروبه ر و نزیکی ناوچه که: سپه وپه، پارسانیان، دهره هوان، ئیرا، ههوی، خوړخوپه و چه ند دئی دیکه.

له لاپه ره ۱۳۵ ی کتیبی «نخستین انسان و نخستین شهریار»، نووسینی ئارتوور کریستین سین و وهرگی پدراوی ژاله ی ئاموزگار و ئه حمه د تهفه زولی، ئاماژه به بوندئ ههش (بند ههش) به شی ۱۵ به نده کانی ۲۴ و ۳۱ کراوه. له و ئاماژه و بابه ته دا باسی ئه وه کراوه که ژن و میردیک به نیوی فرواگ و فرواگین ۱۵ جووت (دووانه) مندالیان بووه که هه رکام له م جووتانه بوون به نژادیک (توره مه یه ک). هه ر ئه م نژادانه ن که زاوژیان کردووه و زور و زیاد بوونی به ره کانی جیهانیان له که وتوته وه. بپوانن:

ههروهك له سه‌روهه دياره، "جونيان" يش له تورهه و رهگه‌زى
كيومه‌سه «ئادهم» و وهك نژادىك كه وهچهى لى دهكه‌ويتته‌وه، له ئه‌ساتيردا
باسى كراوه.

سيهههه. ئهه وشهيه «جونيان»، عه‌ره‌بى - كوردببیه و له دوو به‌ش
پنكهاتوهه:

(جون: له بنه‌ره‌تدا جوند بوه كه وشهيه‌كى عه‌ره‌ببیه و ئه‌ويش له
وشه‌ى «گوند - گُند» كه وشهيه‌كى په‌هله‌وييه وه‌رگيراوه. واتاكهى ئه‌رتেশ و
سپايه. وهكو زور وشه‌ى ديكه‌ى كوردى پيتى «د» كه‌ى ناخويندریته‌وه؛ بۆ
نمونه‌ قادر به‌ قانر ده‌خويننه‌وهه.) + (يان: وشه‌ى په‌يوهنه‌ى و نيسبه‌ته؛
نیشانده‌رى پيوهنه‌ى وشه‌ى پيش‌خوى به‌ كه‌سانىكى ديكه‌وه‌يهه.)

كه‌ وا بوو واتاى تىكرای وشه‌كه‌ ده‌ببته: ئه‌وانه‌ى سه‌ر به‌ سپا و ئه‌رتেশ
و هببى چه‌كدارن^[ف] وابستگان و طرفداران سپاه و ارتش و نیروهای مسلح

جه میان

Cemyan

جَمیان

دییه که سهر به ناوچهی تورجان. ۱۰ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۶۱ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چەند بۆچوون ههیه:

یه که م. ئەم وشهیه کوردییە و له دوو بهش پیکهاتوو:

(جه م: کۆ، کۆبوونه وه، جه مع [ف] جمع؛ کثیر، فراوان از هرچیز) + (یان:

وشهیه که بۆ په یوهند و نیسهت [ف] کلمه ای برای نسبت دادن چیزی به کلمه ی دیگر)

که و ابو واتای سهرجه می وشه ی جه میان ده بیته: ئەوانه ی په یوهند و

نیسه تیان له گه ل «جه م» ههیه؛ ئەو که سانه ی سهر به «جه م» ن و پیوهندیان

له گه ل «جه ماوهر» ههیه، ئەویش جه می یارسانه کان. [ف] منسوبان به «جه م»:

آنها که پیوند با «جه م؛ جمع» دارند که البته منظور پیوند با جمع یارسانی هاست.

به بر وای من ئەم «جه م» هی لی رده دا باسی کراوه، هه ر ئەو «جه م» هیه

که له نیو کاکه بییه کان یا «ئه هلی هه ق، یارسانیه کان» دا باوه و واتای تاییه تی

ههیه. وا دیاره هه روه ک له جیگایه کی دیکه ش باسم کردوو (له باسی

ئیسحاق ئاوا)، پریشکه ی ئایینی یارسانیه کان هه تا ئیره ش گه یوه.

ئایینی ئەهلی هه ق له سالی ۱۱۰۰ ی زایینی له کاتی ده سه لاتداری

سه لجو و قییه کان ده ست پیده کا. له و سالانه دا موباره ک شای ناسراو به

شاھخوشین له لورستاندا سەری ھەلدا و ئایینی حەقیقەتی له بەشیکی لورستان برەو پێدا. پاشان ئەو ئایینە له لایەن کەسانیکی دیکە بەتایبەت سانسەھاک یا سولتان ئیسحاق نوێ کرایەو و گیان و تینیکی تازەیی وەبەر ھاتەو. ئەو ئایینە پەلی ھاویشتە زۆر جیگا بوو وینە: ئاواپی ئیسحاق ئاوا؛ ئاواپی خۆشینان؛ ئاواپی دەرەشیخان و ئاواپی پارسانیان و چەند جیگی دیکە له سەقز.^۱

جا من پێموا یە دێی جەمیان یەکیک لەو شوێنانە یە کە تیشکی ئەو ئایینە ی پێگەیشتوو.

یارسانییەکان شوێنی کۆبوونەو ھیان «جەمخانە» یە کە لەویدا کۆدەبنەو و پازونیاز دەکەن و باو و برەوی دینی خۆیان لەویدا جێبەجێ دەکەن. «جەمخانە» ھەرۆک مزگەوت لە نیو مسوڵمانەکاندا وایە. ئەو کەسانە ی دەیانەوئ ببن بە یاری «یارسانییەکان»، دەبی کاتی جەمبوونەو لە جەمخانەدا، بچن بوو ئەوئ و لەوئ حازر بن و ھەندئ خۆراکی وشکیش لەگەل خۆیان بەرن. ھەرکەس تاقی نەکریتەو و نەناسرئ، لە لایەن خەلیفە و دەستوپیۆندەو بیگومان ئەو کەسە ناتوانئ ببئ بە یاری ئەو ئایینە و نیوی تۆمار ناکرئ. کاکەیییەکان (یارسانییەکان) کۆبوونەو ھە یە بە نیوی «جەمی چلانە» یانی کۆبوونەو ھە ی چل تەن - چل کەس «یار»، کە لە زنجیرە یە کدان. پەپرەوانی ئەھلی ھەق لە کاتی کۆبوونەو ھەکانیاندا لە «جەمخانە» کە مەلبەند و بارەگای ئایینیانە، شیعر و سروودی یارسان «سەرەنجام» بە ئاوازی تەمورەو ھە دەخویننەو.^۲

۱ ل ۶۳ کتیی «رەسەنایەتی زمانە کەت بناسە»، محەمەدئەمین ھەورامانی

۲ میژووی موزیکی کوردی، محەمەد حەمە باقی

دووهه م. ئەم وشهیه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(جەم: له نیو شایهکانی ئەفسانەیی پیشدادیان که بریتین له

۱- کیومەرس ۲- سیامەک ۳- هووشەنگ ۴- تەهموورس ۵- جەمشید ۶-

ئاژی دەهاک ۷- فەرەیدوون. له هەموویان بەنیوبانگتر و خۆشه‌ویستتر، جەم

«جەمشید» و فەرەیدوون. جەم فەرمانرەوای سەر دەمیک له گەرەیی و

شان و شکۆ بوو که لەودا خۆشبهختی و بەختەوهرییهکی بێ غەل و غەش

حاکم بوو. شایهکی که رسیان و هەلدێرانە غەمبارەکهی که ئاکامی غەرە

بوون و خۆبەزلزانی ئەو بوو، رۆژرەشییهکی یەكجار زۆری بۆ خەلک به

دوای خۆیدا هینا.^۱

ئەهورەمەزدا پیش ئەوهی دینی زەر دەشتی به زەر دەشت راکهیهنی، به

جەمی پیشنیار کرد و ئەو دینهی پێ فیر کرد. بەلام جەم به ئەهورەمەزدا

راکەیاندا که ناتوانی ئەو کار و ئەرکه قەبوول کا و له ئەستوی گری.^۲

جەم هەر ئەو کەسهیه به پیشنیاری ئەهورەمەزدا «وهر» (قەلا)یهکی

ساز کرد هەتا تووی چوارپێیان، ئەسپان، خەلک، پەله‌وهر و سهگان له‌ویدا

راگرن و له سه‌رمای ملکوس بیانپاریژن تا زهوی به یه‌كجاری تیدا نه‌چی.

پاش ئەوهی «فەرپ‌شایی» لی وەر دەگیریتەوه، ناچار دەبی تهختی شایی

به‌جی بیالی و نزیکه‌ی سه‌ت سال به دزیه‌وه له‌گه‌ل خوشکه دووانه‌که‌ی

«جەمی» دا بژی و به‌لام براکه‌ی به نیوی سپیتوور ئاخریه‌که‌ی ده‌بیینیته‌وه و

به مشار له‌تی ده‌کا و ده‌یکوژی.

+ (یان: وشه‌ی پیوه‌ند و نیسبه‌ت [ف] کلمه‌ی نسبت و پیوند)

۱ ل ۲۸۳ کتیبی «نمونه‌های نخستین انسان و نخستین شهریار»، ئارتور کریستین سین،

وهرگیرانی: ژاله ئاموزگار، ئەحمەد تەفەزولی

۲ سەرچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۰۲ و ۳۰۵

که و ابو واتای سهرجه می وشه ی جه میان لیره دا ده بیته: ئه و که سانه ی
هۆگری «جه م» ن. ئه و که سانه ی سهر به «جه م» ن. [ف] منسوبان به «جم»
جمشید پادشاه کیانی.

ئو نیونانه ده گه ریته وه بو سهرده می ده سه لاتی ساسانیان له ناوچه که دا.

بوچوونی سیهه م. ئه م نیوه کوردییه و یه ک به شه:

(جمیان: بزاو؛ بزووتن؛ جووله؛ جوولان [ف] جنبیدن؛ جنبش؛ حرکت)
که ده کری بلین ئه م وشه یه هی دی هی دی له سهر زاری خه لک
ئالوگوریکی که می به سهر هاتووه و بووه به «جه میان».

بوچوونی چواره م. وشه که کوردییه و سی به شه:

(جه م: کو، کوبوونه وه؛ چه ند که س یان چه ند شت [ف] جمع؛ کثیر؛ فراوان
از هر چیز) + (ی: یای نیسبه ت [ف] یای نسبت) + (ان: ئه م ئه لف و نوونه
نیشانه و دیارده ی «ضمیر شخص جمع» ه و ماناکه ی «ئه وان» ه. له وه لامی
ئه م پرسیاره: جه معی کی؟ ده لیین جه معی ئه وان یا جه میان [ف] جمع یا تجمع
چه کسی؟ جمع آنها یا جمعشون
له کاتی خویدا یا سهدان سال له وه پیش مه به ست کام جه م یا جه مع
بووه نازانین. یا زور جار له گفتوگودا ده گوتری: «جه میان جه مه، هه رمنیان
که مه». که به فارسی ده بیته «جمعشون جمع، فقط منو کم دارند.»

جهوشهن

جوشن

Cewşen

دییه که سهر به ناوچه‌ی زولفه‌قاری سهرشیوی سه‌قز. ۵۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی ۳۴۹ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه عه‌ره‌بیه و کویه‌که‌شی ده‌بیته: جواشن

(جهوشهن: ۱- جه‌شنی زرییه که له بازنه‌ی ئاسنینه به یه‌که‌وه نووساو و چیکراوه [فا] نوعی زره با حلقه‌های فلزی بهم چسپیده و بدون آستین ۲- پاریزهر؛ راگر [فا] محافظ^۱

له کوندا که شهر تن‌به‌تن و به نیزه و شمشیر بوو، پیاوی شهرکه‌ر بق پاراستنی خوی له و جله ئاسنینه که‌لکی وهرده‌گرت.

پووده‌کی ده‌لئ:

دانش اندر دل چراغ روشن است

وز همه بد بر تو جوشن است.

واته: عیلم و زانست له نیو دلدا چرایه‌کی رووناکه/ له هه‌مووشی خراپتر

له به‌رتدا جهوشه‌نه.

۱ فره‌نگی فارسی - فارسی عه‌مید

چاپان

Çapan

چاپان

دوو ئاوايي سهر به ناوچهي ئيمام بهم نيوه ههيه:
چاپاني سهروو كه ٤٤ ماله و ژماره‌ي دانىشتوانى ١٨٤ كهسه.
چاپاني خواروو كه ٤٨ ماله و ژماره‌ي دانىشتوانى ٢١٤ كهسه.
بو ليكدانه‌وهي ماناي ئه‌م وشه‌يه چهند بوچوون ههيه:
يه‌كه‌م. وشه‌كه توركييه و له دوو بهش پيکهاتوو:
(چاپ: ورد كردن؛ جنين [ف] خرد كردن) + (ان: پاشگري بکه [ف] پسوند
فاعلي)
ماناي وشه‌كه ده‌بيته: وردكەر؛ ئه‌و كه‌سه‌ي شتيك وهك گوشت يا وينجه
ورد ده‌كا [ف] خردكننده
دووه‌م. وشه‌كه توركييه و مانا‌كه‌ي بريتيه له:
تالانچي؛ تالانکه [ف] غارتگر؛ چپاولگر^١
سيه‌م. وشه‌كه توركييه و مانا‌كه‌ي: جلوبه‌رگي كوون و دراو [ف] لباس ژنده
و پاره^٢
چوارهم. وشه‌كه توركييه و مانا‌كه‌ي: سوارىكي چوار نال ده‌روا [ف]
سوارى كه چهار نعل مي‌تازد^٣
پينجه‌م. چاپان نيوي دييه‌كه له شين جيانى چين.
له شاري ئه‌هه‌ري نازهربايجاني روژه‌لاتيش دييه‌ك هه‌يه به نيوي
چاپان.

١ فهره‌نگي توركي - فارسي شاهمه‌ره‌سي

٢ سه‌رچاوه‌ي پيشوو

٣ سه‌رچاوه‌ي پيشوو

چاخلوو

Çaxlû

چاغرلو

دئیه که سهر به ساحیب. ۸۸ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۳۸۲ که سه.

ئه م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

یه که م. (چاخ؛ چاخیر: شه‌راب؛ مه‌ی [ف] شراب؛ می؛ عرق) + (لوو؛ لو:

خاوئن؛ شوین؛ جی [ف] دارنده؛ محل؛ مکان)^۱

ماناکه‌ی ده‌بیتته: شوینیکی شه‌رابی لییه؛ شوینی راگرتنی شه‌راب [ف] محل

و مکانی که دارای شراب و می باشد؛ مکان نگهداری شراب

دووهم. چاخلوو یا چاخیرلوو به فورمی «چاخیرلی» ش ده‌گوتری و

ده‌نوسری که ماناکه‌ی ده‌بیتته: مه‌ست؛ سه‌رخوش [ف] مست؛ سرخوش^۲

۱ ل ۴۷۳ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

۲ سه‌چاوه‌ی پیشوو

چی چی خوار

چیچی خوار

Çiçixwar

دئییه که سهر به ناوچهی ساحیب. ۲۸ ماله و ژمارهی دانشتوانی ۱۴۷ که سه.

ئه م وشهیه مهغولیه و نیوی شاریکی گهرهی سهر به ئه یاله تی مهنچووری مهغولستانی ناوخویی (مغولستان داخلی) چینی کمونیسته که له سهر نه خشه ی جوگرافیایی دنوسری «چی چی هار».

دیاره ئه و مهغولانه ی هیرشیان کرده سهر ئیران (سالی ۱۲۵۶ز) نیوی شوینیکی ولاتی خویان له سهر ئه و دئییه داناوه. وهک: نیوی ولاتی «تبت» یان له سهر دئی «تبت» ی نزیک بۆکان داناوه. ههروهها زور شوینی دیکه ش که نیوی شارهکانی مهغولستان، تبت و چین و جیگاکانی دیکه یان له سهر داناوه.

چالگه

çalge

چالگه

دیییه که سهر به ناوچهی تيله کؤ. له ناوچهی هه وه توو هه لکه وتوو. ۱۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتیوانی ۷۹ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردیییه له دوو به ش پیکهاتوو:

(چال: ۱- قوولکه‌ی گه وره بؤ ده‌غل ودان و به فر ۲- قوپاو؛ رۆچوو ۳- پووش و چیلکه [ف] ۱- چاله ۲- فرورفته ۳- خاشاک) + (گه: جی؛ شوین [ف] میدان؛ محل؛ جا؛ مکان)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: جی چاله‌که؛ شوینی چال و قوولایی [ف] محل

و مکان چال؛ مکان گودی

وشه‌ی "گه" له‌گه‌ل زور وشه و نیوی دیکه، وشه و نیوی تازه دروست

ده‌کا. وه‌ک:

- جیگه: شوین [ف] جا؛ مکان

- ریگه: ری؛ شوینی هات و چۆ [ف] راه

- مۆلگه: جیگه‌ی مۆل خواردن؛ شوینی هه‌سانه‌وه‌ی گاوگۆل [ف] جا و محل

آسایش گاو و گوساله

- دانگه: جیگه‌ی گیاخستن بؤ ئاژهل له زستاندا که له دهره‌وه‌ی ته‌ویله‌یه

[ف] علفگاه حیوانات در زمستان در بیرون آغل

- شه‌رگه: مه‌یدانی جه‌نگ [ف] رزمگاه؛ صحنه‌ی نبرد و پیکار.

چنار توو

çnartû

چنارتو

دیییه که سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. ۲۹ ماله و ژماره‌ی
دانشتوانی ۱۳۴ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(چنار: داریکی به‌رزه [ف] درختی است بلند) + (توو: ولات؛ شوین؛ جی [ف])

(مکان؛ سرزمین؛ جا)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ولات و شوینی داری چنار [ف] مکان و محل

درخت چنار

یان ئاواپییه‌کی له کاتی خویدا داری چناری زور لی بووه.

چۆمه لَوو

Çomelû

چوملو

دییه که سهر به ناوچهی کولته‌په‌ی جانگیرخانی سه‌قز. ۹۰ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۴۷۹ که‌سه.

بۆ لیکدانه‌وه‌ی ئەم نیوه سی بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. وشه‌یه‌کی تیکه‌لاوه له کوردی و تورکی و سی به‌شه:

(چۆم: رۆ، رووبار، چه‌م، وشه‌یه‌کی کوردییه [ف] کلمه‌ای است کوردی: رود، رودبار، نهر، رودخانه) + (ه: های ناسینه‌ر [ف] های معرفه و شناسه) + (لَوو: لو، وشه‌یه‌کی تورکییه، ئاوه‌لناوی نیسیبیه. ئه‌وه‌یه که که‌سی یا شتی به شوینی یا شتیک نیسیبت ده‌دا.)

واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: شوینیکی چۆم و رووباری هه‌یه [ف] محلی که دارای رودخانه می‌باشد.

دووهم. وشه‌یه‌کی کوردییه و سی به‌شه:

(چۆم: رووبار، چه‌م [ف] رود، رودبار، رودخانه) + (ه: های ناسینه‌ر [ف] های شناسه و معرفه) + (لَوو: سواو و کورت‌کاوی وشه‌ی «لان» که پاشگری شوین و جییه [ف] ساده شده کلمه «لان» که پسوند مکان است)

واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: چۆمه‌لان، جیگایه‌کی چۆم و رووباری لئییه. [ف] مکانی که دارای آب و رودخانه است.

وه‌ک می‌شه‌لان: جییه‌کی می‌شه و بی‌شه و دار و پنچکیکی زوری لئییه [ف] بی‌شه‌زار

۱ ل ۱۸ی فهره‌نگی تورکی به فارسی شاهمه‌ره‌سی.

قامیشه‌لان: شویینی قامیش [ف] نیستان، نیزار

* دئییهک به نیوی چۆمه‌لان له شارویرانی مه‌هاباد هه‌یه.^۱

سیههم. وشه‌یهکی تورکییه و یهک به‌شه:

(چۆمه‌لوو: چۆملو، جاری وایه دوو وشه‌ی «لو» و «لی» که هه‌ردووکیان له زمانی تورکیدا ئاوه‌لناوی نیسبی «صفت نسبی»ن، جیی یه‌کتر ده‌گرنه‌وه. وه‌ک: ته‌وریزلوو، ته‌وریزلی. که‌وابوو ده‌توانین بلیین وشه‌ی «چۆمه‌لوو» هه‌مان وشه‌ی «چۆمالی»یه که واتاکه‌ی «میرووله، میروو، مروچه»یه [ف] چوملو هه‌مان کلمه چومالی است که در زبان ترکی به معنی مورچه می‌باشد.

ده‌کری بلیین یه‌که‌م جار که تورک هاتوونه‌ته ئه‌م جییه تووشی شاره میرووله بووبیتن و به‌م بۆنه‌یه‌وه نیوی دئییه‌که‌یان نابی میرووله. له‌م چه‌شنه، دئی قارنجه‌ی بۆکانیش هه‌یه که واتاکه‌ی میرووله‌یه.

* دئییهک به نیوی «چۆمالوو» له شاری کاغه‌زکونانی هیروئاباد

(کاغذکنان) پاریزگای زه‌نجان هه‌یه.^۲

۱ فه‌ره‌نگی فارسی به فارسی دپه‌خودا

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

چراغ وهیس

چراغویس

Çraqweys

دنییه که سهر به ناوچهی میرهدیی سه قز. ۳۱ ماله و ژمارهی دانیشتونوانی ۱۷۴ که سه. ئەم وشهیه له دوو بهش پیکهاتووہ:

(چراغ: ۱- وهسیلهیه که بو رووناکی، ماله گهوره، جیگای پهنا و هانا، مه بهست له شیخ و پیره، رووناکی ۲- زاوا [۱] ۱- وسیله ای است برای روشنایی، خاندان بزرگ، منظور شیخ و پیر و سید است ۲- داماد)^۱

له راستیدا ئەم وشهیه له زۆر جی وهک پیر و شیخ که لکی لی وهرگیراوه. مه بهستیش ئەوهیه چراغ رووناکی دهری ریگای تهریقته و خوداناسیه و به رووناکی خوئی مورید و رییره وهکان بو ریگای راست ریتموونی دهکا.

بو نمونه لیردها نیوی چهند ئاویی که نیویان وشه «چراغ» ی پیوهیه، دهخهینه بهرچاوا:

- چراغاباد (چراغ آباد) له دینگولان
 - چراغوا (چراغ آباد - شکرآباد) له قوروه
 - چراغستان له جوانرۆ
 - چراغه و دال (چراغ ابدال) له شاهین دژ
- له وشه ی سراجیش که ههر به مانای چراغه بو نیوی دی که لک وهرگیراوه. وهک: "سراجگا" و "سراجاوا. سراج آباد" ی سه قز.

۱ فرههنگی فارسی - فارسی دتهخودا.

+ (وهيس: نيوه بۆ پياوان، دوو كهسايه تي ههن نيويان «وهيس» ه و زور به نيوبانگن: ۱- وهيسولقه رهنى «اويس القرنى» كه ده لئين له پياوچاكان و ئەسحابه كانى پيغه مبهرى ئيسلام بووه. گورپه كهى له شارى مايدەشتى كرماشانه. زور كهس بۆ زياره تي ده چنه سه ر گورپى له و شوينه. ۲- دوو عاشق و ئەويندارى ئەفسانه يى ههن نيويان «وهيس» و «رامين» ۵. داستانى ئەو دوو ئەوينداره له سه ر ئەساس و بنچينه ي ئەفسانه يه كى كوڻى په هله وى دارپژراوه. فه خره دين ئەسه ده ي گورگانى له به ينى ساله كانى ۴۳۲ ك.م هه تا ۴۶۷ ك.م له زمانى په هله وييه وه وه رى گير او ه ته سه ر زمانى فارسى. جا به هه ر هۆيه ك بى، زور كهس نيويان «وهيس» يان «وهيسه» يه، چ له وهيسولقه ره نبيان وه رگرتبى، چ له ئەفسانه ي «وهيس و رامين». ده توانين بلين ئەو شوينه پياوچاك و شيخ و پيرى كى لى بووه به نيوى وهيس كه دييه كه يان به نيوى ئەو كردوو به چراغ وهيس:

شه و له خه ودا من چراغ بووم، دل چراغ بوو، جان چراغ
ئەى له به ر عه يشى شه وى دى، گيان چراغ، جانان چراغ^۱

چراغم تۆمەن، چراغم تۆمەن / ئينده من تاسه ي ديدارى تۆمەن^۲

له ديوانى بيسارانيشدا له تيكراى شيعره كانى بيتى «چ»، ۷۵ شيعريان به وشه ي «چراغ» ده ست پى ده كه ن.

سه ره تاكه يان:

چراغ ئه ر ساتى دوور گتون جه تو / نه مانون شه لا بوينوون ئه ورو
كو تاييه كه يان:

چراغم ياران، چراغم ياران / ئيمشه و جه خاودا شيم وه لاي ياران

۱ ديوانى وه فايى

۲ ديوانى سه يدى هه ورامى

حانه میران

Hanemîran

حانه میران

دییه که سهر به ناوچهی ئیمام. ۶۸ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۳۱۲ که سه.

ئه م وشهیه کوردییه و له سی بهش پیکهاتوو:

(حانه؛ هانه؛ هانی؛ کانی؛ چاوه [ف] چشمه) + (میر: گوره؛ سهردار؛ ئه میر؛

شا [ف] امیر؛ سردار؛ شاه) + (ان: نیشانهی کو [ف] نیشانه و علامت جمع)

مانای تیکرایی وشهکه ده بیته: کانی ئه میران؛ کانی گوره پیاوان [ف]

چشمه ی امیران؛ چشمه ی بزرگان

له وشه ی "حانه" یا "هانه" یا "هانی" له زۆر شوین له جیاتی کانی و چاوه

که لک وهرگیراوه. وهک: هانی گهرمه له له مه ریان، حانه سارده له

دهره زیارتی سه روو له سه قز، حانه پیلی له دهره زیارتی سه روو له سه قز.

حاجی مه‌مه‌دان

Hajimemedan

حاج ممدان

ئەم دێیە سەر بە ناوچەی سەرشیوی سەقزە. ۵۹ مآله و ژمارەى دانىشتوانى ۳۴۱ كەسە.

بۆ لىكدانه‌وه‌ى وشەكە دوو بۆچوون هەيه:

يه‌كه‌م. وشەى حاجى مه‌مه‌دان كوردییه و له سن به‌ش پىكهاتووه:

(حاجى: به كه‌سىك ده‌لێن كه له ماوه‌ى عومرىدا لانی‌كه‌م جارێك چووبى

بۆ حەج [ه] به كسى گفته مى‌شود كه حداقل يكبار مراسم حج را به جاي آورده باشد)

ئەم وشەیه‌ش وه‌ك: شىخ، پیر، سەید، چراغ و سراج بۆ نیوی ئاوابی و

شوینه‌کانی دیکه كه‌لكى لى وه‌رگىراوه. وه‌ك:

* حاجى تاوه (حاجى اتابك له نووسىنى ره‌سمیدا) كۆنیه‌كه له ساحیبه‌ى سەقز

* حاجى ئۆمه‌ران (حاج عمران) شارۆچكه‌یه‌كه له كوردستانى عىراق

* حاجى ئەول (حاجى عبدل) دێیه‌كه له سەرشیوی سەقز

* حاجى مووسا (حاج موسى) دێیه‌كه له دیوانده‌ره

* حاجى شوپه، دێیه‌كه له کامیاران

* حاجى حەسەن (حاج حسن) دێیه‌كه له سەقز

* حاجى ئابادی گه‌وره (حاجى آباد بزرگ) دێیه‌كه له قوروه

* حاجى ئاباد، دێیه‌كه له بۆكان

+ (مه‌مه‌د: گۆردراو و سواوی وشەى «مه‌مه‌د» [ه] خلاصه کلمه

«محمد») + (ان: پاشبه‌ندى جى و شوین [ه] پسوند مکان و محل)

که‌وابوو واتای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: شوینی ژیانی حاجی محهمه‌د

فـ محل . مکان زندگی حاجی محمد.

دووه‌م. وشه‌یه‌کی کوردییه و سـ به‌شه:

(حاجی: که‌سیکی لانی‌که‌م جاریک ته‌وافی مالی خودای کردبی فـ کسیکه

به زیارت خانه خدا رفته باشد) + (مه‌مه‌د: محهمه‌د، نیوه بو پیاوان فـ نامی

برای مردان، تغییر یافته کلمه محمد) + (ان: ئه‌لف و نوونی باوک و

فرزندییه، ئه‌لف و نوونی ئه‌بوهت . ابوت فـ الف و نون پدر و فرزند

«ابوت» . وه‌ک:

بابه‌کان ← کوری بابه‌ک

قوبادان ← کوری قوباد

کاوسان ← کوری کاوس

که‌وابوو واتای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: حاجی کوری محهمه‌د فـ

حاجی پسر محمد.

* له ناوچه‌ی «میره‌دی» ش ئاواویه‌ک هه‌یه به نیوی هه‌مزده‌قهره‌نیان که

به بو‌چوونه‌کانی سهره‌وه ده‌بیته:

۱- شوین و جی هه‌مزهی کوری قهره‌نی فـ محل زندگی حمزه پسر قرنی

۲- جی و مه‌کانی هه‌مزهی قهره‌نی فـ محل زندگی حمزه قرنی

خاویران

Xawêran

خاویران

مه‌زرایه‌که له ئاواپی پیریۆنس.

ئهم وشه‌یه کوردییه له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(خاویر: خه‌وبردنه‌وه؛ باویشک؛ نینوان بیداری و خه‌و [ف] پینکی؛ حالتی

میان خواب و بیداری) ^۱ + (ان: پاشگری کۆیه؛ نیشانه‌ی کۆیه [ف] پسوند و علامت جمع)

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیته: خه‌والووه‌کان؛ ناوشیاره‌کان [ف]

خواب‌آلودگان؛ ناهوشیاران

به برپای من ئهم خه‌والوویی و ناوشیاریه بنه‌مای ئایینی و عیرفانی

هه‌یه (به‌تایبه‌ت له شوینیکی وه‌ک دیی پیریۆنس). ئه‌وانه ئه‌وینه‌که‌یان به پیر

و مورشید به چه‌شنی له دلایندا جیگیر بووه، کللی خه‌یالیان توانای ئه‌وه‌ی

هه‌یه که هه‌موو ده‌رگایه‌ک (خه‌ونی خه‌والوویی نه‌خه‌وتوو) بکاته‌وه و به پیی

توانای خۆیان ئه‌و دیمه‌نانه‌ی دینه به‌رچاوی خه‌یالیان، له ده‌فته‌ری خه‌یالیاندا

تۆماری که‌ن. ^۲

پۆژ و شه‌و دایم له به‌ر دیده و خه‌یالم حازری

سا چ فه‌رقینکی هه‌یه بۆ من ئیتر ئیره و ئه‌وی ^۳

۱ هه‌نبانه‌بۆرینه - هه‌ژار

۲ ل ۱۳۶، کتییی ره‌سه‌نایه‌تی زمانه‌که‌ت بناسه. نووسینی موحه‌مه‌ده‌مین هه‌ورامانی

۳ شیعری مسته‌فابه‌گی کوردی - گۆرانی تایر توفیق

خه ییه ر

Xeiyer

خیدر

دیییه که سهر به ناوچهی ته موغه. ۵۲ ماله و ژمارهی دانیشتونانی ۲۵۲ که سه.

بوچوونی یه که م: ئەم وشه یه پارسی (په هله وی) یه و لیکدانه وهی به م چه شنه یه:

- ئیرانییه کان ههر به و چه شنه ی نیوی یه کییک له ئەمشاسپه نده کانیا ن (فریشته کانی نزیک به یه زدان و پاکانی نه مر [ق] فرشتگان مقرب یا پاکان جاوید) له سهر مانگه کان دانابوو یا مانگه کانی سالیان به نیوی ئەوانه وه کردبوو، سی رۆژهی مانگیشیان به نیوی سی ئەمشاسپه نده وه کردبوو و ههر رۆژتیکیان به نیوی ئەمشاسپه ندی خۆی بانگ ده کرد:

رۆژ	نیوی پارسی رۆژ	نیوی ئاویتابی	نیوی فارسی	مانای وشه به کوردی
۱				
۲				
...				
۱۱	خه ییه ر	Hvarakhshita هورخشیتا	خور؛ خورشید	خۆر، رۆژ، هه تاو، تاو
....				
۳۰				

- ئەم رۆژه که یازدهه مین رۆژی مانگی زهرده شتیه، به رۆژی خۆر یا رۆژی هه تاو (به فارسی: خور روز) ناسراوه و نیوی ده هینن. که و ابو ده بی بلین ئەم دییه به نیوی خۆره وه کراوه.^۲
بوچوونی دووهه م: خیر نیوی گولیکه که «هه میشه به هار» ی پی ده لین.^۱

۱ ل ۱۳۹ کتیبی «اصل و نسب و دینهای ایرانیان»، عه بدولعه زیم ره زایی

۲ ل ۲۶۱ کتیبی «پژوهشی در اساطیر ایران»، میهرداد به هار

خۆشینان

Xuŕînan

خوشینان

دېيەكە سەر بە ناوچەي خورخورهی سهقز. ۲۰ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۲۳ كهسه.

ئەم وشەيە كوردییه و له دوو بەش پیکهاتوو:

(خۆشین؛ خۆشین: نازناوی موبارهكشای ئەهلی ههقه [ف] لقب مبارکشاھ

اهل حق) + (ان: نیشانەي كۆ [ف] علامت جمع)

مانای تیکرای وشەكه دهیته: هۆگران و لایهنگرانی شاخۆشیني ئەهلی

هق [ف] پیروان و هواداران شاهخوشین اهل حق.

له كۆتایی سالانی سهدهی چوارهمی كۆچی مانگی (۱۱۰۰ی زایینی)

موبارهكشای ناسراو به شاخۆشین له لورستاندا سهری ههلا و په رهی به

ئایینی حهقیقهت دا له بهشیک له و هه ریمه. هۆگران و لایهنگرانی موبارهكشا،

پوخساری ئەم پیه رهیان به پوخساری خودا (مهزه ره لا؛ مظهرالله) ده زانی

و دهیانگوت كه له دایكی بایره (هه شه مزاو و دهست لی نه دراو) له دایك

بووه و نیوی مامه دجه لاله بووه.

موبارهكشا پیاوچاك و سالح بووه و له ماوه یه کی كه مدا هۆگر و پیره و

و لایهنگرانیکی زوری له دهور كۆ بۆته وه. شاخۆشین له لورستانه وه چووه

بۆ هه مه دان و چاوی به باباته هیری هه مه دانی (عوریان؛ پرووت) ی شاعیر

که وتوو. پاشان پئی کرماشانی گرتۆته بهر، به لام مردن مهوادی نه داوه و
له دهوروبهری ههرسینی کرماشان له پووباری گاماسیاودا خنکاوه.^۱
دهبی بزانی موباره کشا له ناوچهکانی شنرویی شیو و دۆلهکانی
خۆشیندا پهروهرده بووه. چۆمی شنروئ که وتۆته پشتی سهراچاوهی زهلم.^۲
پیموایه نیوی ئەم دێیه له شاخۆشین وەرگیراوه و رهنگه به هۆی
شیخهکان و پیهران و لایهنگرانی ئەو تهریقته و پیازهوه نیوی خۆشینیان
له سهرا داناپی.

۱ ل ۳۲ کتیی «میژووی موسیقای کوردی»، محهمهد حهمه باقی
۲ ل ۱۰۶ کتیی «رهسه نایهتی زهمانه کهت بناسه»، محهمهدئهمین هه ورامانی

خورماتا

Xormta

خرماتا

دییه که سهر به ناوچهی زولفهقاری سهرشیوی سه قز. ۳۴ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۳۷ که سه.

ئهم وشهیه دوو به شه و پیکهاتهیه که له دوو وشهیه کوردی و سومیری:
(خور: خور؛ پوژ؛ ههتاو؛ تاو[ف]هور؛ خورشید؛ آفتاب) + (متا؛ ماتو:
ولات؛ ناوچه؛ شوین[ف]محل؛ مکان؛ سرزمین)^۱

مانای وشهیه که ده بیته: ولاتی خور؛ ولاتی پوژ[ف]سرزمین خورشید؛
سرزمین نور و روشنایی

ئهم پیکهاتهیه نیوی دوو شوینی نزیکه شاری که رکووکه:
دووزخورماتوو؛ تازه خورماتوو). "خورماتا"ش هه خورماتوو که پیتهکانی
پاش و پیشیان پین کراوه.

له لاپه ره ی ۲۵۹ی کتیبی میژووی مادی دیاکونوفدا باسی وشهیه که
کراوه به نیوی "دی ئورمیاته" Urmyata. که له هیرشیکه ئاشووریه کان بو
سهر ده ولته تی ماننا گه مارو درابوو. گودار پیی وایه ئهم ئورمیاتهیه ئاوی

۱ به پیی کتیبی «لیکولینه وهیه کی زمانه وانی دهر باره ی میژووی ولاتی کورده واری» نووسینی
دوکتور جه مال ره شهید ئه حمده، له زمانی سومیریدا، ماتو به مانای ولات و سهرزه مینه.

ساحیئی سه قزه^۱. به لام من ئەو وشه یه به نیوی دیی خورمتای سه رشیوی سه قز ده زانم که له سه ره وه باسما ن کرد. (ئور: هوور؛ خور[ف] خورشید) + (میاته؛ ماتو؛ متا؛ ولات[ف] سرزمین) که هر ده بیته خورمتا یا ولاتی خور؛ ولاتی پروناکی. به پروای من ئەو دییه و نیوه که ی زور کونن و ده گه ریینه وه بو سه رده می پروا به روژ و هه تاو و میهر و میترا و میترا بیسم.

۱ ل - ز کتیی «الواح بابل»، نووسینی ئیدوارد شییرا، ئاغای ئاندره گودار له سالی ۱۹۲۹ی زایینی بوو به مودیرکولی «امور عتیقات» و دهستی به کار کرد. گودار زانایه کی فه رانسهی بوو.

خوردە لووکی

Xorde lûkî

خُرْدَه لُوکِی

دییەکه سەر بە ناوچەیی زولفەقاری سەرشیوی سەقز. ۱۰۵ ماله و ژمارەیی دانیشتوانی ۵۴۱ کەسە.
بۆ لیکدانەوهی ئەم وشەیه دوو بۆچوون هەیه:

یەکه م. وشەکه تورکییه و له دوو بەش پیکهاتوو:

(خوردە: ورد؛ بوچک؛ بچووک؛ چکۆله [ف] ریز؛ خرد؛ کوچک) + (لووک؛
لۆک: وشتر؛ وشتری نیڕ [ف] شتر؛ شتر نر) + (ی: یای نیسبەت [ف] یاء نیسبت)
مانای تیکرایی وشەکه دەبیته: وشتری چکۆله؛ وشتری نیڕی بچووک [ف]
شتر کوچک

* له وشەیی "خوردە" له زمانی تورکییدا بۆ نیو کەلک وەرگیراوه:

- له شاری "میانه" دییهک هەیه به نیوی خوردەبلاغ: کانیە بچکۆله [ف]
چشمه‌ی کوچک
* بۆ نیوی ژنانی تورک بەکار دای: خوردەخانم: خانمەچکۆل [ف] خانم
کوچک

دوو هەم. ئەم وشەیه تورکییه و له دوو بەش پیکهاتوو:

(خوردە: ورد؛ چکۆله [ف] ریز؛ خرد؛ کوچک) + (لووکی: چه‌شنی
خواردمەنی که له ئاردی برینج و شیر و شه‌کر و کەرە دروست دەکری [ف]

۱ فەرهنگی تورکی - فارسی شاهمەرەسی

نوعی خوراکی که از آرد برنج و شیر و شکر و کره درست می‌شود و در صبحانه به جای نان می‌خورند.)

مانای تیکرای وشه که ده‌بیته: کولیره‌ی چکوله؛ نان‌برنجی چکوله؛ کولیره‌ناسکه نان‌برنجی کوچک؛ گرده‌نان کوچک

خوږ خوږه

خوږ خوږه

Xurxure

د پښتو ژبه کې سهر به ناوچه ی خوږخوږه ی سه قز. ۵۶ ماله و ژماره ی دانیشتونانی ۲۶۳ که سه.

نهم وشه یه کوردی؛ په هله ویه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(خوږ؛ خوږ: هه تاو؛ تاو؛ روژ [ف] هور؛ خور؛ خورشید؛ آفتاب) + (خوږه؛ خوره؛ پروناکی؛ تیشک؛ مال و سامان؛ کاری چاک؛ خوشبهختی و هات؛ فهږ؛ شکو؛ جه لال [ف] فر؛ شکوه؛ جلال؛ سعادت؛ روشنایی و نور ساطع از ذات الهی)^۱

مانای تیکرای وشه که ده بیته: پروناکایی و تیشکی خوږ؛ شان و شکو و

نووری خوږ [ف] روشنایی و نور خورشید؛ شکوه و جلال و نور خورشید نهم نیوه ش هه روهک چه ند نیوی دیکه (تاویشه؛ خورمتا؛ خه ییه ر و...) دیارده و ناماژیه که به بیر و باوهږی خه لکی ناوچه که به ئایینی میترا بیسم بهر له ئایینی مه زده یه سنا (ئایینی زه رده شتی).

– له بهر نه وه ی زورتر له گه ل وشه ی "خوره" ئاشنا بین، پیویسته نه و چه ند رسته یه ی خواره وه بخوینینه وه: خوره تیشک و نووریکه له لایه ن یه زدانوه ددری به مروّف. له و پروناکیه نه وه ی که تاییه تیه ددری به شایانی گوره و دادپه روهږی جیهان. نهم وشه یه له زمانی په هله ویدا پیی ده لاین "خوره" و له زمانی پارسی کونیشدا پیی کوتراوه "فهږنه" و له

۱ ل ۳۷۱ سه فه رنامه ی «ابن حوقل»

فارسیشدا پنی دهلین "فهر؛ فر؛ خوره". ئەم وشهیه له زمانی کوردیدا به فورمی "فهر" ههیه. فهر یانی ودم؛ بههره؛ پیروزی و موبارهکی [ف] مبارکی؛ هوده؛ فایده. به مروقی بیکار و بی فایده و شه پودر دهلین "بهدهفر". له ئاوێستادا باسی دوو چهشنه خوره کراوه: ۱- خوره یا فهری ئیرانی که ئەم تیشکه دهبیته هۆی گهورهیی و دهوله مهندی و سامانداریتی ئیران و تیکشکانی غهیره ئیرانیهکان و دوژمنهکانی ئیران ۲- خوره یا فهری کیانی که ئەم تیشکه دهبیته هۆی سههرکهوتن و به پادشا بوونی گهوره پیاوانی ولات. ئەهورامه زدا ههتا رۆژی ههستانه وه (پهسلان) ئەم تیشک و پووناکی و فهره بو ئیرانییهکان رادهگری و سوشیانت (به بروای زهردهشتیهکان ئەو کهسهی له ئاخزهماندا دئ) ئەو فهری ئیزهدهیهی پی دهری و له کهنار و دهوروبهاری گۆلی هاموون سههر ههلهدهدا و دونیا پر دهکا له راستی و دادپهروهری.^۱

- له جیهکی تردا ئاوا باسی خوره کراوه: پووناکییهکی پووحیه که له ههناوی مروقدایه که دهبیته هۆی سههرکهوتن و بهرهو پیشه وه چوونی مروق. ئەم وشهیه له سهههنامهی (ابن حوقل) لاپه ره ۳۷۱ و (شانامه ی فیردهوسی) دا به چهشنی خوره ئهردشیر یا ئهردشیرخوره باسی کراوه. ئهردشیرخوره ئیستا شاری فیرووزئابادی ئوستانی فارسه.^۲

- له ئاوێستادا باسی شهس که رهسه یا ئامرازی ناسین وهیا توانایی شاردراره (بالقوه) که پیکهینهری شهخسیهت و کهسایهتی و هۆویهتی مروقن کراوه: ۱- مهنه: مَن ۲- دهئینا: دانا ۳- ئەهوو: أهو ۴- خوارنه: خوره؛ فهر. خوره یا فهر پووناکیهکی مینوویی یا پووحیه که له ههناو و دهروونی مروقدایه ۵- بئوودا ۶- فهروههشی؛ فرهوشی.^۳

۱ فه رههنگی دیهخودا

۲ ل ۶۱ و ۶۲ کتیبی «دیدى نواز دینی کهن»، نووسینی فه رههنگی فه ره وهشی

۳ ل ۹۰ تا ۹۳ کتیبی «دیدى نواز دینی کهن»

- وشه‌ی خوره له عه‌ره‌بیدا کراوه به "کوره" و مانای سه‌ره‌کیه‌که‌ی سه‌عه‌ده‌ت و خو‌شبه‌ختی و مال و سامان و گه‌وره‌یی و شان و شه‌وکه‌ته‌'.
ئهم وشه‌یه موجازهن ماناکه‌ی بووه به «ناحیه؛ ناوچه؛ مه‌لبه‌ند» که‌وابوو ده‌بیته (کووره؛ ولات؛ شارستان؛ فه‌ر؛ گه‌وره‌یی و شان و شکو و جه‌لال و جه‌به‌پرووت)

* چهن‌د جی به نیوی خو‌ر‌خو‌ره‌ه‌یه. وه‌ک:

- دیی خو‌ر‌خو‌ره‌ی نزیک گون‌دی گابازه‌له له باشووری گۆلی ورمی سه‌ر به شاری مه‌هاباد.

- دیی خو‌ر‌خو‌ره‌ی نزیک گون‌ده‌کانی زی‌راندۆل و سلامه‌ت سه‌ر به شاری

بوکان

- دیی خو‌ر‌خو‌ره‌ی سه‌ر به شاری بیجار له سه‌ر ریگای بیجار؛ زهنجان.

- دیی خو‌ر‌خو‌ره‌ی سه‌ر به شاری ئیلخچی نزیک شاری ته‌وریز

بو‌چوونی دووه‌م. زۆر که‌س پینان‌وايه وشه‌ی خو‌ر‌خو‌ره‌ی له خو‌ره‌ی ئاو و چۆم وه‌رگیراوه یانی ئهم وشه‌یه ده‌نگی هه‌را و هاژه‌ی ئاوه. ئهم لیک‌دانه‌وه‌یه تیروانینیکی سه‌رسه‌ره‌کی و پ‌واله‌تی و هه‌له‌یه.

* خو‌ر‌خو‌ره‌ی له شیعریکی شاعیری به‌ناوبانگی کورد "حه‌ریق" دا به‌م

شیوه‌یه هاتووه:

خه‌ت و مۆری زولف و خالت، حوججه‌تی مولکی دلّه

نه‌قشی ئه‌و مۆره به ئاوی خو‌ر‌خو‌ره‌ی ناچیته‌وه

۱ ل ۳۷۱ سه‌فه‌نامه‌ی «ابن‌حوقل»

ده ئاخلل؛ ده گاخلل

درگاه خلیل

Daxlil

ئەم دئیە سەر بە ناوچەى خورخورهیه. ئاواپییه کی چۆل کراوه و کەسى تیدا ناژی و تەنیا مەزرایە کە.

بۆ لیکدانەوهی وشەى دەئاخلل چەند بۆچوون هەیه:

یەگەم. ئەم وشەیه کوردییه و لە دوو بەش پیکهاتوو:

(دەئا: دەگا؛ دئ؛ ئاواپی؛ گوند[ف]آبادی؛ روستا؛ دە) + (خلل: خەلیل؛ ناوه

بۆ پیاوان[ف]خلیل؛ نامی برای مردان)

مانای سەرجهمی وشەکە دەبیته: دئی خەلیل؛ ئاواپی خەلیل[ف]آبادی

خلیل؛ روستای خلیل

دەبی ئەوه بزانی «دایه؛ دەئا» هەر دەگایه: کە لە ئاخاوتندا پیتی «گ»

ناخویندریته وه.

دووهم. وشەى خلل عەرەبییه:

لە فەرهنگی «المحیط فیروزآبادی» دا خل (خلل) بە سرکهی

دروست کراو لە ترئ «ههنگور» گوتراوه.^۱ ئەم وشەیه لە ئینگلیسیدا

vinegar ی پئ دەلین. بنه رتی ئەم وشەیه ئەکەدییه.

سێهەم. وشەى خلل لە یه کئ لە دهقه کانی میژوویی کوندا کە پیوهندی

لەگەل دکتۆری ددان «ددان پزشکی» هەیه باسی کراوه. لەم دهقه دا خلل بە

مانای (بخور الالهه) بخووری ئیلاهی؛ بخووری خودایییه.^۱

۱ ل ۸۰ کتییی (فرهنگ واژگان اکدی). موحەممەد داوود سەلوم . وەرگیڕ: نادر کەریمیان

سەردەشتی

بخوور مادەيەكە ئاۋرى بەدى بۆنىكى خوشى لى ھەلدەستى. ۋەك
بخوورى مەريەم؛ بخور الاكراد؛ بخور السودان؛ بخور البر؛ بخور البربر.
ئەوانە گىايەكن كە بۆ جوانى يا بۆ كاروبارى پزىشكى دەچىندىرىن.
من پىموايە بخور الاكراد ھەر گىاي «خەرىنگ، خەرىنگ، بذر البىنج» ھەكە
لە كوردەوارىدا بۆ ددان ئىشە كەلكى لى ۋەرىگىراۋە.

داشالووجه

Daşalûce

داشالوجه

دینه‌که سهر به ناوچه‌ی ساحیب. که‌وتوته ژیر ئاوی سهدی بؤکان و چۆل کراوه.

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه تورکییه و له سین به‌ش بیکهاتووه:

(داش: به‌رد؛ کوچک «سه‌نگ» [ف]سنگ) + (لّو: لوو؛ پاشگری نیسبه‌ته له تورکیدا: شوین؛ جی؛ خاوه‌ن [ف]پسوند نسبت؛ دارنده؛ مکان) + (جه: نیشانه و عه‌لامه‌تی چکۆله کردنه‌وه له تورکیدا؛ چکۆله؛ بچووک [ف]علامت تصغیر در زبان ترکی؛ کوچک؛ ریز)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئەو شوینه‌ی ورده‌به‌ردی لییه [ف]مکانی با

سنگریزه‌های زیاد

دووهم. ئەم وشه‌یه تورکییه:

له‌م چه‌شنه و شانه‌که «داش» و وشه‌یه‌کی دیکه تیکه‌لاو ده‌بن، زۆره.

وه‌ک:

- داش‌که‌له‌م: که‌له‌می ره‌ق وه‌ک به‌رد [ف]کلم قمری؛ کلم سنگی^۱

- داش‌ئارموود: چه‌شنی هه‌رمیی ره‌ق که دره‌نگ پیده‌گا؛ دیرره‌س [ف]نوعی

گلابی دیررس و سفت؛ گلابی سنگی^۲

۱ فره‌ه‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

وشه‌ی داشالووچه‌ش، وشه‌یه‌که وهک ئه‌وانه له سه‌ره‌وه باسمان کردن.
له دوو به‌ش پیکهاتووہ:
(داهش: به‌رد؛ سه‌نگ) + (ئالووچه:هه‌لووچه □آلو؛ گوجه)
مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: هه‌لووچه‌ی به‌ردین یان هه‌لووچه و
قه‌ره‌لووی ره‌ق و دیرپه‌س.

دالوو

Dalû

دالو

دیییه که سهر به ناوچهی کولته په یی جانگیرخان. ۳۱ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۸۴ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشه یه سی بۆچوون هه یه:
یه که م. وشه که تورکییه:

(دالوو؛ دالی: پشته وه؛ پیشه وه نا [ف] پشته؛ عقبی)

لیردها مه به ست ئە وه یه ئە و دییه له پشته وه هه لکه وتوو و له پوونیه و شاردراره یه. دژی ئەم وشه یه دییه ک هه یه به نیوی قه به غلۆو که ماناکه ی (له پیشه وه؛ له پوو و دیار) ه.

دوو هه م. ئەم وشه یه له نیو مه غووله کاندا نیوی پیاوانه. وه ک:

- ئوولووک به هادور و "تغای دالوو" له ئیلی جووریات و خه لکی ئە و ئیله به یه که وه هاتن بۆ لای چه نگیزخان هه تا ته سلیم بن و گویرایه لی خویان رابگه یه نن.^۱

سیه هه م. وشه که تورکییه و ماناکه ی ئاوايه:

(دالی؛ دالوو؛ پر لقو پۆپ؛ چلوچیوی زور [ف] پر شاخ و برگ؛ شاخه دار)^۲

مه به ست ئە وه یه ئە و دییه دارستانی زوره و چروپره له دار.

۱ ل ۲۲۵ کتیبی «جامع التواریخ» نویسنی رهشیده دین فه زلوللا

۲ فرههنگی تورکی - فارسی شاهمه رهسی

دایه سلیمان

Daye sleman

درگاه سلیمان

ئەو دایه سەر بە ناوچەى ساحیبه. ۷۲ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ۳۳۷ كه سه.

بۆ لىكدانه وهى وشهى دایه سلیمان دوو بۆچوون ههیه:

یه كه م. ئەم وشهیه كوردییه وله دوو بهش پىكهاتووه:

(دایه: دهگا؛ دى؛ ئاوايى؛ گوند [ف] ده؛ آبادى) + (سلیمان: نیوى پیاوانه [ف])

نامى برائى مردان)

مانای تىكراى وشهكه دهبیته: دى سلیمان؛ ئاوايى سلیمان [ف] ده سلیمان؛

آبادى سلیمان

هوى ئەوهى بهم ئاوايىیه دهگوترى «دایه سلیمان» ئەوهیه كه له م

چهشنه نیوانه دا پیتی "گ" ناخویندریته وه و له جياتى ئەوهى بلین "دهگا" دهلین

"دئا" هەر ئەوهش بۆته هوى ههله كردن.

له م چهشنه چهند شوین ههیه. وهك:

- ئاوايى دهگاگا له سهرشىوى سهقز

- ئاوايى دهگاخالل له خوړخوره

- دگاسیاب له شارى پاوه

- دگاگا له شارى پاوه

- دگاگا له شارى سهروئاباد (سهول ئاوا)

- دگايران له شارى سنه

ههروهك دهزانين له كۆندا نيوى "پهى؛ رى" نزيك تاران "پگا" بووه و
ئىستا "گ" يهكهى ناخويندريتهوه و ئەم وشهيه له راستيدا هه رپگاي
كوردبيه.

دووهم، ههئى كهس به ههله پتيانوايه ئەم وشهيه «دايه سليمان» يانى
«دايكي سليمان» ه و ههروهك ئاماژهمان پى كرد بۆچونهكه ههلهيه.

دهره تفي

Deretifê

دَرَه تَفِي

دَييه که سه ر به ناوچه ي خورخوره ي سه قز. ۳۵ ماله و ژماره ي
دانشتوانی ۱۹۲ که سه.

وشه که کوردییه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(دهره: دۆل؛ شیو [ف] دره) + (تفی: تووی شیرن له هه ورامیدا؛ داری

تووشیرین؛ توت شیرین)

مانای وشه که ده بیته: دۆل و دهره و شیویکی داری تووشیرینی لییه [ف]

دره ای که دارای درختان توت شیرین است.

دهره هوان

Dere hwan

دَرَه هوان

دییه که سهر به ناوچه‌ی چل‌چه‌مه‌ی خورخوره‌ی سه‌قز. ۵۲ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۲۶۹ که‌سه.

له گازه‌کانی ئاو‌یستادا (گاتاگان؛ گاسه‌کان) سی دروشمی به‌نیوبانگ هیه که به‌م چه‌شنه‌ی خواره‌وه ده‌خویندرینه‌وه:

هوممه‌ته: Humete بیروبروای چاک [فا] پندار نیک

هوه‌خته: Huvexte وته‌ی چاک؛ گفتار نیک

هووه‌ره‌شته: Huvereste کرده‌وه‌ی چاک؛ کردار نیک^۱

له ئاو‌یستادا وشه‌یه‌کی دیکه هیه: هوگئو؛ هوگائوو (مانگای چاک [فا] گاو خوب).

هه‌روه‌ک له سه‌روه‌ه دیمان له هه‌موو وشه‌کاندا «هوو» به‌مانای «چاک؛ خوب»^۲.

ئه‌م وشه‌یه له بنه‌ره‌تدا فۆرمیکی دیکه‌ی وشه‌ی «خوب» ه که بووه به «خوو؛ هوو». ئه‌م ئال‌وگۆر و سووانه‌ش کاریکی ئاسایی‌یه وه‌ک:

خوون ← هوون

خونه‌ک ← هوئک؛ فینک

۱ ل ۲۹۵ کتیبی «زرتشت» نووسینی جه‌لاله‌دینی ئاشتیانی

۲ ل ۳۵۴ کتیبی «تاریخ ماد» نووسینی دیاکونوف

خهون ← هۆون

خانه ← هانه؛ هوونه^۱

وشه‌ی «دهره هوان» وشه‌یه‌کی کوردی؛ ئاویتاییه و له سی به‌ش

پیکهاتوه:

(دهره: دۆل؛ شیو[ف]د ره) + (هو: چاک؛ خاس[ف]خوب) + (ان: نیشانه و

دیاردیه کۆ[ف]علامت جمع)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شیوی چاکان؛ دۆل و دهره‌ی خاسان[ف]

دهره‌ی نیکان.

ده گاگا

Degaga

دگاگا

دښه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ۶۱ ماله و ژماره ی دانیشتونوانی ۳۶۶ که سه.

ئهم وشه یه کوردییه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(دهگا: دئ؛ ئاواپی؛ گوند [ف] ده؛ آبادی؛ روستا) + (گا: گاه؛ شوین؛ جی [ف])

گاه؛ محل؛ مکان)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: شوینی ئاواپی؛ جی و شوینیکی ئاوه دان بی

و ئاواپی لی بی [ف] جایگاه ده؛ محلی که روستا در آن قرار دارد.

له چه شنی وشه ی دهگا، وشه ی رهگا هه یه که له کوندا نیوی شاری په ی

نزیکی تاران بووه. هه رنیستاش ئهم وشه یه له موکریان باوه و به "پئ"

ده لین "ریگا".

وشه ی "گا" ش له زور وشه دا ده بیندری. وهک: ئاورگا؛ ئوردوگا؛ قه لاگا.

دۆمان

Doman

دومان

ئاوايىيەكى چۆل كراوه. ئەم شوپىنە لە نزيك چۆمى جەغەتوو و دىيى
عەسراياد (عصرآباد) ھەلكەوتبوو.

لە بابەت ئەم وشەيە دوو بۆچوون ھەيە:

يەكەم. ئەم وشەيە كوردىيە لە دوو بەش پيڭھاتوو:

(دۆم: ۱- ھۆزىكى كۆچەرى كوردە ۲- فيئەباز ۳- دايم؛ ھەميشە ۴-

دەھۆل زەن [ف] از طوايف كوچرو كرد ۲- حقەباز ۳- دايم؛ ھميشە ۴- دەلزن) +

(ان: نيشانەى كۆ [ف] علامت و نشانەى جمع)^۱

ماناى تىڭراى وشەكە دەبيتە: دۆمەكان [ف] دومھا؛ دومان؛ كولىھا

ئەو ھۆز و تايغەيەى لەم شار بۆ ئەو شار دەگەرپىن و ژيانى خويان لە

رپى فرۆشتنى بيژنگ و كەو و شەنە و چەند شتى ديكە بەرپيوە دەبن،

دۆميان پى دەلین.

دووھەم. ئەم وشەيە توركييە:

(دۆمان: تەم؛ مژ؛ مژى چر؛ ھەلم؛ ھەور؛ دووكەل؛ تەپوتۆز [ف] مە غليظ؛

مە؛ بخار؛ ابر؛ گرد و غبار؛ دود)^۲

۱ ھەنبانەيۆرينە - ھەژار

۲ فەرھەنگى توركى - فارسى شاھمەرەسى

هۆی نئونانی ئەم دێیە بە تەپومژ و هەور و هەلا ئەوە بوووە کە لە
کەناری چۆمی جەغەتوو هەلکەوتبوو.

سێهەم. وشە کە تورکییە: (دۆمان^۱ ئیستلاح یا وشە یەکی باوی تورکییە
کە هاوتای «آقیای قورچی سی - oqyay qurchisi» یە. وەزیفە یا ئەرکی
ئەم پیاو، راگرتنی تیر و کەوانی شا بوو وەزیفە ی او را «نگهداری تیر و
کمان شاه» دانستەاند.

۱ ل ۸۶ کتیی «تذكرة الملوك» - نویسنی میرزا سەمیعا - دوکتۆر محەمەد دەبیرسیا قی ساغی
کردۆتەو.

دهوره قه لآ

Dewre qela

دولت قلعه

دییه که سهر به ناوچهی خوږخوږه. ۱۰۹ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی ۵۵۷ که سه.

بوچوونی یه که م. وشه یه کی کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(دهوره: دیوار، حه‌سار، شووره [فا] دیوار، حصار، بارو) + (قه‌لا:

خانوبه‌ره‌ی چه‌کداران له سهر کیو، مالی ئاغا، بورج، قه‌سر، دژ، که‌لات [فا] قلعه، کلات، برج، دژ)

واتای تیکرایی نیوه که ده‌بیته: قه‌لایه کی دهوری به دیوار گیراوه؛ نه و دژ

و قه‌لایه‌ی دهورندهوری دیوار کیشراوه [فا] قلعه‌ای که چهار دورش را دیوار فرا گرفته است.

بوچوونی دووهم. نه م نیوه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(دهوره: گه‌مارو، محاسره، چوار لا گرتن، دهورگیران و دهور گرتن [فا]

محاسره، احاطه، در حلقه قرار دادن، دور چیزى را گرفتن) + (قه‌لا: که‌لات،

مالی ئاغا، خانوبه‌ره‌ی چه‌کداران له سهر کیو [فا] دژ، کلات، برج، قلعه)

واتای تیکرایی وشه که ده‌بیته: قه‌لای دهورگیراوه، قه‌لای گه‌مارو دراوه،

قه‌لای محاسره کراوه [فا] قلعه محاسره شده، برج و دژ در محاسره

ده‌کری بلین هوی نه م نیونانه نه‌وه بی که کاتی خوی نه م قه‌لایه له

لایه‌ن نه‌یاران و دوژمنانیه‌وه گه‌مارو درابن و له م گه‌مارو و محاسره‌یه‌دا

سه‌ربه‌رز ده‌رچووبی و هه‌ر نه‌وه بووبیته هیما و نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن و

نیوی دئی‌ه‌که‌شیان به نیوی نه و قه‌لایه‌وه کردبی.

بۆچوونی سیئەم. وشەییەکی کوردییە و لە دوو بەش پیکهاتوو:

(دەورە: پوژگار، زەمانە، سەردەم [ف] روزگار، عصر و زمانە، دورە) +

(قەلا: دژ، مالى سەر کێو، مالى ئاغا، قەسر [ف] دژ، برج، قصر، کلات)

کەوابوو مانای سەرجهمی وشەکه دەبیته: قەلای شیاوی دەورە و

زەمانە، قەلای سەردەم [ف] قلعه مناسب دور و زمانە، قلعه عصر، قلعه نوین

مەبەست ئەوەیە ئەم قەلایە بابەت و شیاوی ئەم دەور و زەمانەییە

دروست کراوە. یا قەلایەکه سەردەمیانه دروست کراوە لە بواری کەرەسه و

نەخشە و هەموو ئەو شتانهی پێوهندی بە دروست کرانی قەلاوە هەیه.

لە نووسینی رەسمیدا دەنوسری «دولت قلعه» یانی قەلای دەولەت و

دەسەلات که به تهواوی هەلەیه و هیچ پێوهندییەکی لەگەڵ دەولەت نییه.

* لە نزیک ئاوااییهکانی چەرخلان و ئاسمان دۆلی شاری سونقوری

پارێزگای کرماشان، کێویکی لێیه بە نیوی دەورەقەلا.

بۆچوونی چوارەم. دەتوانین بلێین چوار دەوری ئەو دێیه قەلا بووه. یانی

دێیهک بووه لە نیو قەلادا دروست کراوە. بەم بۆنەیهوه پێیان کوتوووه

دەورەقەلا.

داراوی

Darawê

دارابی

دییه که سهر به ناوچهی میرهدیی سه‌قز. ۱۷ ماله و ژمارهی دانیشتونوانی ۹۱ که‌سه.

بۆ لیکدانه‌وهی ئەم نیوه چهند بۆچوون هه‌یه:
یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه فارسی‌یه «دارابی»:

(دارابی: ۱- نیوه ۲- ئاوه‌لناوی نیسه‌ته «صفت نسبی»، به‌که‌سیک ده‌لین خه‌لکی داراب بی که شاریکی ئوستانی فارسه ۳- میوه‌یه‌که وهک نارنج و پرتقال، خر و گوره و نارنجی په‌نگه و تامی ترش و شیرینه «مزره». ۱- اسم ۲- صفت نسبی، شخص منسوب به شهر داراب استان فارس ۳- میوه‌ای است از جنس مرکبات شبیه نارنج و پرتقال با طعم ملس «ترش و شیرین») له پرووی ئەم مانایانه‌وه ده‌توانین بلین: ۱- پیاویکی خه‌لکی داراب ئەو شوینه‌ی ئاوه‌دان کردۆته‌وه ۲- میوه‌ی دارابی له‌وی زۆر بووه، به‌م بۆنه‌یه‌وه دییه‌که‌یان نیو ناوه دارابی ۱- اهل داراب محل مذکور را آباد کرده است ۲- در محل درخت دارابی فراوان بوده است.

دووهم. وشه‌یه‌کی کوردییه:

(دارا: نیوه بۆ پیاوان، به‌که‌سی مالدار و ده‌وله‌مهند ده‌لین ۱- نامی برای مردان، مالدار، ثروتمند، دارنده) دارا بۆ یه‌که‌م جار به داریوشی گوره، شای هه‌خامه‌نشی گوتراوه. ئەم دارایه هه‌مان داریوشی یه‌که‌مه. + (وی: ئەوی، ئەو جیگایه ۱- آنجا، آن محل)

که‌وابوو واتای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: جی و شوینی دارا [ف] مکان و محل "دارا".

ده‌توانین بلّین بو یه‌که‌م جار پیاویک به نیوی دارا ئه‌و شوینه‌ی ئاوه‌دان کردوته‌وه. [ف] برای اولین بار شخصی به نام دارا این محل را آباد کرده است.

سیه‌هم. وشه‌که کوردییه و واتاکه‌ی (داراب: خودا و په‌ببی ئاوه [ف] رب آب است که پرورنده و رب النوع خوانند.) + (ی: یای نیسبه‌ته [ف] یای نسبت) واتای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: ئه‌و شوینه‌ی خودایه. ئه‌و جییه‌ی په‌ببه [ف] این مکان مال خداست.

هه‌روه‌ک دئی «خولامالی = مالی خودا [ف] خانه خدا» که دئییه‌کی سهر به ناوچه‌ی تورجانه.

چواره‌م. وشه‌یه‌کی فارسی - کوردییه:

(داراب: میراو، که‌سیکی ئاوی هه‌یه و ئاو ده‌دیرئ؛ نیگابان و چاوه‌دیری ئاو؛ که‌سیکی به نوره ئاو به سهر مه‌زرا و ماله‌کاندا به‌ش ده‌کا. [ف] میراب، کسی که آب را بر خانه‌ها و کشتزارها تقسیم می‌کند، نگهبان آب، آبیاری) + (ی: یای نیسبه‌ت [ف] یاء نسبت)

واتای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: ئه‌و شوینه‌ی سهر به میراوه، ئه‌م جییه‌ی میراوه [ف] این مکان منسوب است به میراب.

پینجه‌م. وشه‌یه‌کی کوردییه و له‌سی به‌ش پیکهاتووه:

(دار: دره‌خت، چئو؛ خاوه‌ن «وه‌ک: خیزان‌دار، مه‌ردار» [ف] درخت، چوب، هیزم؛ صاحب، دارنده) + (ئاو: ماده‌یه‌کی شلی بی‌بۆنی بی‌تام و ره‌نگه، له‌به‌شیک ئوکسیژین و دوو به‌ش هیدروژین پیکهاتووه. گیانی هه‌موو بوونه‌وه‌ریک به ئاو به‌نده [ف] ماده‌ای بی‌رنگ و بو و طعم، تمام موجودات به

آن زنده‌اند.) + (ئ: له راستی دا «وئ» بووه که له‌گه‌ل «واو» ی وشه‌ی پیشوو «ئاو» تیکه‌لاو بووه [ف] در اصل «وئ» بوده است)

که‌وابوو واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: شوینی دار و ئاو؛ جییه‌کی دار و ئاوی لییه [ق] مکان و محلی که آب و درخت دارد.

به پیکه‌ته‌ی «دار» و «ئاو» ده‌یه‌وئ نیشانی دا که ئه و شوینه دار و ئاوی هه‌یه و سه‌وزه‌لانی و خو‌ش و زه‌مه‌نده.

شه‌شه‌م. ده‌کرئ بلتین ئه و شوینه داری زور لی بووه یانی داراوی بووه که به مانی ئالووده به داره. وه‌ک شیلاناوی یانی شوینیکی شیلانی زور لی بووه.

رهنگه ریژان

Rengerejan

رَنگَرِیژان

ئاواییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سه رشیوی سه قز. ۷۱ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۴۰۰ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه دوو بۆچوون ههیه:

یه که م. وشهیه کی کوردییه و له سی بهش پیکهاتوه:

(رهنگ: چۆنیتهی دیمه نیک له شتیک که دیته بهرچاو وهک سپی، زهره، سوور [ف] نمود اشیا بر اثر بازتاب نور از آنها؛ مادهای تهیه شده از مواد معدنی گیاهی یا روغنی که برای رنگ آمیزی یا نقاشی بکار می رود) + (ریژ: ریژتن؛ ریژان؛ گرتنه وهی رهنگ و رهنگ کردنی ئەو شتانه پیویسته رهنگ بکری؛ خومگه ری؛ خومگه ر [ف] ریختن؛ رنگری؛ رنک کردن؛ رنکرز) + (ان: ئەلف و نوونی نیشانهی کۆ [ف] علامت جمع)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: خومگه ران؛ ئەو که سانهی رهنگ ده که ن؛ ئەوانه ی کار و پیشه یان رهنگ کردنی بهن و جل و شتی وایه [ف] رنکرزان؛ کسانی که کارشان رنگری است؛ رنگری؛ کسی که پیشه اش رنک کردن نخ، پارچه، جامه و امثال آن باشد؛ صباغ.

بۆچوونی دووهه م. ئەم وشهیه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوه:

(رهنگه ریژه: رهنگاله؛ میس خوره؛ رهنگریژه؛ ههنگه چینه؛ ههنگه خوره؛
کهندهسمه^۱ [ف] پرندهای است رنگارنگ؛ شکارچی زنبورعسل؛ سبزقبا) + (ان:
نیشانهی کوا [ف] علامت جمع)

مانای تیکرای وشهکه دهبیته: رهنگالهکان؛ میس خورهکان؛ ههنگه چینهکان
[ف] پرندگان رنگارنگ شکارچی زنبورعسل.

لهوه دهچی به بونهی ئهوهی ئه و ناوچهیه ههنگه خورهی زور بووه، دیی
رهنگه ریژانیا به و نیوهوه کردبی. لهم چهشنه دییهکی دیکهش له ناوچهی
سهرشوو ههیه به نیوی ههنگه چینه.

۱ ههنبانه بۆرینه . ههژار

رۆسته مه کوپ

رستم گُر

Rosteme kur

دییه که سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. چۆل کراوه و کهسی تیدا ناژی، به لام هاوین و به هار کشت و کالی تیدا ده کری. ئەم وشهیه کوردییه وله سح به ش پیکهاتوو: (رۆسته م: ۱ پالەوانی به هیز و دلیر. گه وره ترین پالەوانی ئەفسانهیی ئیرانه که له شانامه ی فیرده وسیدا به تیروته سه لی باسی ئازایه تییه کانی کراوه. نیوی ژنی رۆسته م ته همینه بوو. ئەو دووانه کوپیکیان بوو به نیوی سۆهراب «زوراو». دواتر رۆسته م بی ئەوهی بزانی ئەو که سه ی له گه لی به شه ر دئ کوپیه تی، کوشتی و کاره ساتیکی دلته زینی خولقاند. رۆسته م به ره نگاری زۆر کهس بوو و ده یان ئازایه تی تۆمار کرد.) + (ه: های نیسه بت و پیوه ند [ه] های نسبت و پیوند) یانی ده توانین بلّین ئەو هایه نه خشی که سه ری هه یه + (کوپ: مندالی نیرینه، به رانبه ری میوینه [ه] فرزند نرینه، مقابل ماده)

که وابوو واتای تیکرایی وشه که ده بیته: کوپی رۆسته م، زۆراب یا

سۆهراب کوپی رۆسته م [ه] پسر رستم، سهراب فرزند رستم

مه به ست ئەوهیه ئەو که سه ی توانیویه تی یا ویراویه تی ئەو شوینه شاخ و داخه ئاوه دان بکاته وه و تیدا بژی، وه ک کوپی رۆسته م ئازا و پالەوان و به جه رگ بووه.

۱ ل ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ کتیی «فرهنگ الفبایی موضوعی اساطیر ایران باستان» نووسراوه ی مه لیحه که رباسیان

له بۆچوونىكى دىكەدا دەتوانىن بلىين «پۆستەمەكۆر» يانى كۆپى وەك
پۆستەم ئازا و دلير و نەبەز. ئەو كۆرە ئازايەى له پۆستەم دەچى، ئەو
شوينەى ئاوەدان كۆتەو. بۆيە دىيەكەيان بە نىوى ئەو وەو كۆدو.ە.
هەرله ناوچەى خورخۆرەى سەقزدا دىيەكى دىكە هەيە بە نىوى
پۆستەمان، كە واتاكەى كۆپى پۆستەم يا وەك پۆستەم ئازايە. كە لەگەل
وشەى پۆستەمەكۆر يەك مانايان هەيە.

رۆسته‌مان

Rosteman

رستم‌ان

دنییه‌که سەر به ناوچه‌ی ئیمامی سه‌قز. ٤٣ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی
٢٠١ که‌سه.

یه‌که‌م. رۆسته‌مان وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووہ:
(رۆسته‌م: پاله‌وانی ئەفسانه‌یی و به‌نیوبانگی ئیران و کوری زال. له
شانامه‌ی فیرده‌وسیدا به‌ تیروته‌سه‌لی باسی شه‌ر و پاله‌وانی ئەو که‌سایه‌تییه
کراوه. کورپکی بوو به‌ نیوی سوهراب «زوراو، زوراب» که ئەویش
پاله‌وانیکی گوره‌ بووه. له شه‌رپکی نه‌خواراودا رۆسته‌م بی ئەوه‌ی بزانی
ئەو که‌سه‌ی له‌گه‌لی به‌ شه‌ر دئ و به‌ره‌نگاری بوته‌وه، زوراوی کورپه‌تی،
کوشتی و کاره‌ساتیکی دلته‌زینی خولقاند. [ف] رستم پهلوان افسانه‌ای شاهنامه.
شرح پهلوانی‌هایش در شاهنامه دیده می‌شود.) + (ان: ئەم ئەلف و نوونه،
ئەلف و نوونی باوک و فرزه‌ندییه که پیی ده‌لین «ئەبووه‌ت - ابوت». ئەلف و
نوونی ته‌سنیه «تئنیه» شی پیی ده‌لین.^١ وه‌ک:

قوبادان: کوری قوباد

کاوسان: کوری کاوس

ئەرده‌شیری بابەکان: ئەرده‌شیر کوری بابەک

١ ل ٣٤ کتیی «چه‌مکی میژووی هه‌ورامان و مه‌ریوان» نووسراوی سه‌ید عه‌بدلحه‌مید تووداری،
وه‌رگێر محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم

که و ابوو واتای وشه‌ی رۆسته‌مان ده‌بیته: کورپی رۆسته‌م، زۆراو کورپی
 رۆسته‌م [ف] پسر رستم، سهراب پسر رستم
 له ناوچه‌ی خورخوره دینه‌ک هه‌یه به نیوی «رۆسته‌مه‌کورپ - رستم کر»
 که هه‌ر به مانای کورپی رۆسته‌مه و واتاکه‌یان له‌گه‌ل رۆسته‌مان یه‌که.
 دووهم. رۆسته‌مان وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو: (رۆسته‌م: پاله‌وانی به‌نیوبانگی شانامه‌ی فیرده‌وسی [ف] پهلوان نامدار
 شاهنامه) + (ان: ئەلف و نوونی نیشانه‌ی کۆ [ف] الف و نون نیشانه جمع)
 وه‌ک یار: یاران * خوشک: خوشکان
 که و ابوو واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: رۆسته‌مه‌کان، رۆسته‌مه‌گه‌ل،
 رۆسته‌مه‌یل [ف] رستم‌ها، رستم‌ان
 ده‌کرئ بلین هۆی ئەم نیوانه‌ ئه‌وه بووبی که‌سانی ئازا و دلیر و
 شه‌رکه‌ر له‌م شوینه‌دا ژیا‌بن. خۆیان یا که‌سانی ده‌وروبه‌ر پێیان گوتی‌تین:
 ئەوانه رۆسته‌من، ئەوانه وه‌ک رۆسته‌م ئازا و جه‌نگاوهرن. [ف] رستم‌ها،
 شجاعان رستم‌آسا، پهلوانان رستم‌گون
 سی‌هه‌م. وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:
 (رۆسته‌م: پاله‌وانی ئەفسانه‌یی شانامه‌ی فیرده‌وسی [ف] پهلوان نام‌آور
 ایرانی) + (ان: پاشگر یا پاشوه‌ندی جی، شوین [ف] پسوند مکان)
 که و ابوو واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: جی و شوینی رۆسته‌م [ف]
 محل و مکان و مسکن رستم

زەمبیل

Zembîl

زنبیل

دییەکه سەر بە ناوچەى تورجانی سەقز. تەنیا مالتیک لەوئ نیشته جییه.

بۆ لیکدانەو دەى ئەم وشەیه دوو بۆچوون هەیه:

یەکه م. وشەیه کی کوردییە و لە دوو بەش پیکهاتوو:

(زەم؛ زۆم؛ زۆم؛ زام: پیگه ی هاوینی؛ هاوینەههوار؛ ئیلاخ؛ سەرما؛ زۆزان

پایگاه تابستانی؛ بیلاق؛ سرما؛ سردی؛ کوهستان)

لێردا بۆ نمونە چەند وشە که سەرەتاکەیان «زەم» یان فۆرمەکانی

دیکهیه دەخهینه بەرچاو:

- زمیزان: هاوینەههوار و دییه که له بهینی مه هاباد و سەردهشتدا؛

- زمستان

- زمههپ

- زمهه ریر

- سووما برادۆست

- سوومار

+ (بیل؛ بل؛ به عەل Bel: یەزدان، خوداوه‌ندگار؛ خودای گەورەى ئاشوور

و بابل که یەزدانی زهوی و هه‌موو ئەو پووداوانه بوو که له سەر زهوی

بەدی‌دەکرا) ^۱ به‌عەل له پێشدا له لای سومیریەکان نیوی «ئەنلیل» بووه.

۱ ل ۶۶ کتیی «اساطیر آشور و بابل»، ف. ژیران، وەرگێرانی ئەبولقاسمی ئیسماعیل پوور

بۆ نمونە چەند وشە کە لە پیکهاتە کە یاندا «بیل» ی تێدایە، دەخەینە
بەرچاو:

- دەشتەبیل: دەشت و ساری خودا؛ ناوچە یەکە لە مەرگەوهری شاری
ورمی.

- کانی بۆل: کانی و چهشمه‌ی خودا؛ کانییەکی خوش و پڕئاو و سازگار لە
نزیك ئاوايي هه‌جيجی شاری پاوه‌ی ئۆستانی کرمانشان کە دەرژیتە
رووباری سیروانەوه.

- ئەردەبیل: هەرد و دەشت و ولاتی خودا؛ ناوهندی ئۆستانی ئەردەبیل
- ئەربیل: کە هەر وشە‌ی ئەردەبیلە؛ هەرد و زهوی یەزدان. ناوی دیکە‌ی
شاری هەولێرە.

بۆچوونیکى دیکەش بۆ ئەربیل هەیه و ئەویش «ئەربەئیلوو: چوار
خودا» یە. کە من ئەوی یەکەمم پێ راستترە.
کەوابوو واتای وشە‌ی زەمبیل دەبیتە: هەواری خودا؛ هاوینەهەواری
یەزدان [ف] بیلاق خدا

دووهم. وشە‌یەکی کوردی، فارسییە:

۱- لە قاموسى «المحیط» دا ئاوا هاتوو: زنبیل: زەرف، سه‌وه‌ته،
هەمبانه، تۆشه‌دان [ف] ظرف؛ سبب؛ انبان؛ تۆشه‌دان
۲- فەرهنگی عەمید: سه‌وه‌ته؛ سه‌له؛ سه‌وه‌ته‌یه‌کی له قامیش، توول یا
گە‌لای خورما چن‌دراپى [ف] سبب؛ سه‌له؛ سببى که از نی یا ترکه بافته شده
باشد.

۳- فەرهنگی هەنبانەبۆرینە: قرتالە؛ زەمبیلە؛ زەمبیل

زیویه

Zewye

زیویه

ئاواییه که سهر به ناوچهی کولتهپه‌ی جانگیرخان. ۶۷ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۳۰۴ که سه. ئەم ئاواپی‌یه میژوویه‌کی کۆنی هه‌یه و له نووسراوه‌کانی سپایی ۲۷۰۰ سال له وه پیشی ئاشووردا باسی کراوه. قه‌لای زیویه ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی مانناییه‌کان بووه و له رووی ئەو شوینه‌وارانه‌ی دیویانه‌ته‌وه، ده‌بی شوین و جیی بنه‌ماله‌ی شا بووبی. چهند جار له لایهن سپای ئاشوور و ئورارتو داگیر کراوه و به تالان چووه.

زیویه وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(زیو: کانزایه‌کی سپی‌ره‌نگ و به‌قیمه‌ته ف‌سیم، نقره) + (یه: له ساختمانی وشه یا واژده‌دا پاشگریکه که له‌گه‌ل «نیو» نیویکی دیکه یا ئاوه‌لناو «صفت» پیکدینئ وه‌ک «مه‌جیدییه»، «نقلیه»، «خیرییه» و له‌م وشه‌یه‌ی ئیمه‌دا که زیو + یه ده‌بیته زیویه.)

مانای تیک‌پرای وشه‌ی زیویه ده‌بیته: ئەو ولاته‌ی وه‌ک زیو وایه و به‌قیمه‌ته؛ ولاتی زیوین؛ هه‌روه‌ک ولاتی زیوین.

زولفیله

Zolfile

زولفیله

دییه که سهر به ناوچهی سهر. ۲۴ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۹۸ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چەند بۆچوون ههیه:

یه که م. (زولف: زلف، پرچ، کهزی، بسک [ف] گیسو، زلف، موی عذار) +
(یله: وشه ی پاشگر بۆ چکۆله کردنه وه. وهک: دهرزیله، کاژیله [ف] یله، علامت
و نشانه تصغیر)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: زولف و ئەگریجه ی چکۆله، بسکی چکۆله ی
که له سهر روو دهق دراوه [ف] زولف کوچک

دوو هه م. (زلف: میزگ، چیمه ن، گیاجار^۱ [ف] چمن، مرغزار) + (یله: وشه ی
نیشانه ی چکۆله کردنه وه [ف] علامت کوچک کردن و تصغیر)
واتای سهرجه می وشه که ده بیته: میزگ و چیمه نی چکۆله [ف] مرغزار
کوچک

سپه ه م. (زلف: هه وزی پرتاو، جیی کۆبوونه وهی ئاوی باران^۲ [ف] حوض
پر آب، جای گردآمدن آب باران) + (یله: پاشبه ندی چکۆله کردنه وه [ف] پسوند
تصغیر)

۲۰۱ فەرهنگی فارسی به فارسی دێهخودا

واتای سهرجه می وشه که ده بیته: قولکه یه کی ئاوی تیدا کۆ ده بیته وه. مه به ست ئه وه یه ئه و شوینه ی دئییه که ی لی دروست کراوه، جئییه کی چالییه.

چارهم. وشه که کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوو:

(زهل: قامیش، گیایه کی سی سووچه له باتلاق دهروئ، باتلاق، زه لکاو [ف] نی، گیاهی است که در باتلاق روید، باتلاق) + (فیله - فیل: حه یوانیکی یه کجار گه وره یه، زه لام، زۆر گه وره [ف] فیل، جانور بسیار بزرگ، کنایه از شیء بسیار بزرگ)

واتای سهرجه می وشه که ده بیته: ئه و زه ل و قامیشانه ی زۆر گه وره ن و له گه وره ییدا به فیل شوبه یندراون [ف] نی ها بسیار بزرگند و در بزرگی به فیل تشبیه شده اند.

پیموایه به هۆی نزیک بوونی دئی زولفیله له چۆمی جهغه توو، ده بی کاتی خۆی قامیشی زۆر گه وره ی لی روا بی.

زاگرۆس

Zagros

زاگرس

ئەم زنجیرە کێوھ لە شەمالی پۆژاوا ھەتا باشووری پۆژھەلاتی ئێران درێژەیی ھەیە. بە واتایەکی دیکە لە شاری پیرانشاری ئازەربایجانی پۆژاوا ھەتا پارێزگای چوارمەحالی بەختیاری (یا ھەتا شەمالی گەرووی ھورموز). بە درێژایی پتر لە ۱۰۰۰ کیلۆمێتر و پانایی ۲۰۰ کیلۆمێتر کشاوھ. ئەم زنجیرەییە لە ناوچە جۆرەجۆرەکانی ھەک کوردستان، کرماشان، ئیلام و خورپەرەم ئاباد بە چەند ئێو ناسراو و مەشھوور بوو: پاتاق، جەبەلول تاق، پێشکۆ، پشتکۆ و چەند ئێوی دیکە.^۱

بە ھۆی کارگەری یەكجاری زۆری ئەم زنجیرەییە لە سەر ژیانی خەلکی ناوچەکانی دەور و پستی، زۆر جار خەلکی ئاسایی یا میژوووزان و زمانناس و پسپۆری بواری تۆپۆنۆمی Toponymy تیکۆشاوان و شەیی زاگرۆس بناسن و بنج و بناوان و پەچەلەکی دیاری کەن.

پەشید یاسەمی و گیرشمەن و دیاکۆنۆف لە نووسراوھەکانیاندا باسی وشەیی زاگروتی، زیکرتوو، زاکیرتوو دەکەن و دەلێن ئەم وشەییە ھەمان وشەیی ساگروتی، ساگارتی یا ساگارتیان و ئاساگارتیایە کە ھێرۆدۆت میژوونوسی یونانی باسی کردووە.^۲ ھەک ھۆزیک لە خێلە مادێھەکان ئێوی بردووھ و واتاکەیی «بەردھەلکەن، بەردبەر [ف] سەنگەن».

۱ فەرھەنگی فارسی - فارسی دێھخودا.

۲ ل ۲۱۲ کتیبی «تاریخ ماد» دیاکۆنۆف، ھەرگێر کەریم کەشاوھرز

له سەر ئەم ئەساسە ھەندیک کەس «بۆ نموونە دوکتۆر جەمال رەشید ئەحمەد» برۆیان وایە وشەى زاگرۆس ھەر ئەو زاگرۆتى یا زیكرتوو یا ساگارتییە كە یۆنانیەكان له سەر ئەو زنجیره كیوهیان داناوه و پێیان گوتووہ زاگرۆس. پێشیان وایە وشەى زاگرووتى یا ساگارتى دەبیته «سەنگ پروت □ سەنگ لخت و عور».^۱

من پیم وایە ئەوہى تا ئیستا له بابەت وشەى زاگرۆس نووسراوه، بۆچوونیکى سەرسەرەكى و نازانستیانیە. لەم بابەتەوہ قسە زۆرە، بەلام تەنیا یەك پرسىار دینیە گۆرئ: ئەسكەندەرى مەقدوونى كە كاتى خۆى^۲ (۳۳۱ى ب.ز.) ئیرانى داگیر كرد و دەستى دایە سەپینەوہى ھەموو شوینەوارى زمان و فەرھەنگ و میژوووى ئەو نەتەوہیە و تەنانەت بۆ شارەدەوہى گەورەیی و شان و شكۆى پادشایانى ھەخامەنشى، تەختى جەمشیدی ئاوردا، چۆن نیوى ھۆزیکى مادى له سەر زنجیره كیوى زاگرۆس دادەنى؟ تۆ بلیى چ شانازییەكى بۆ یۆنانییەكان بووبى؟ له كاتى كادا دانیشتوانى یۆنانى له ئیراندا، نیوى یۆنانییان له سەر چۆم و كەژ و كۆى ئیران دادەنا.^۳ بى ئەوہى لەوہ زیاتر بچمە ناخى باسەكەوہ، بۆچوونى من له بابەت وەجھى تەسمیەى وشەى زاگرۆس بەم چەشنەى:

له میتۆلۆژى یا ئەساتیری یۆنان و رۆمدا، ۱۲ خودا ھەیە (خدایان دوازدەگانە) دوو لەو خودایانە بریتین له «زئووس یا ژووپیتیر: خودای خوداكان» و دیمیتەر «سریس: خودای كەشاوہرزى» كە كور و كچى كرۆنۆس «ساتۆرن: خودای زەمان» و «رپئان».

۱ كتیبى «لیكۆلینەوہیەكى زمانەوانى» دوكتۆر جەمال رەشید ئەحمەد

۲ ل ۴۰۷ كتیبى «تاریخ ماد» دیاكونوف.

۳ ل ۱۰۲ كتیبى «تاریخ ایران كمبریج» جلد ۳، قسمت ۱، وەرگێراوى دكتور تەیموور قادری

له په یوهند و ژن و میړدایه تی زئوس و دیمیتر، که خوشک و برا بوون، کچیک له دایک بوو به نیوی "پیرسی فون: پرسفن". ئەم کچه له لایه ن مامی خووی به زورداری پفینرا و هه لگیرا و له ئاکامدا بوو به ژنی ئەو که نیوی "هادیس یا پلوتون" بوو که خودای دونیای مردووان یا خودای جیهانی ئەرواح بوو.^۱

زئوس «خودای خودایان» عاشقی "پیرسی فون" ده بی که کچی خووی بوو و هه لی ده فریوینی. ئاکامی ئەم عیشق و له یه ک نزیک بوونه، کوریک بوو به نیوی "دیونیزوس". له قه ب یا نازنیوی ئەم پیاوه "زاگروس zagros" بوو^۲ که واتاکه ی «پاوچی گه وره» یا «پاوکهری گه وره» یا «نیچيروانی مه زن» بوو.

☐ شکارچی بزرگ، نخجیربان بزرگ، صیاد بزرگ.

پیم وایه هوی ئەم نیونانه ئەوه بووه که سه ر تا خواری ئەم زنجیره کیوه پر بووه له حیوان و ئاژهلای کئیوی، وهک ئاسک، بزنه کئیوی، به ران، ورچ، گورگ، که رویشک، ریوی و هه موو بالنده کان. ئەم بارودوخه بو پاو و شکار زور له بار بووه.

۱ ل ۹ کتیبی «مبانی فلسفی اساطیر یونان و روم» دکتور سه عید فاطمی

۲ ل ۱۱۷، سه رچاوه ی پیشوو.

سان سالاران؛ حه سهن سالاران

Hesen salaran

حَسَن سالاران

ئاوايييه كه سهر به ناوچهي زولفه قاري سهرشيوي سه قز. ۳۵ ماله و ژماره ي دانيشتواني ۱۸۲ كه سه.

نيوي راسته قينه ي ئەم ديه له سهر زماني خه لكي و له گفتگو دا «سان سالاران» ه.

ئەم وشه يه كورديه له دوو بهش پيكهاتوه:

بۆچووني يه كه م. (سان: نازنيو يا له قه بيكه كه له نيو كورده كاني گوراندا ماوه و بۆ سهرگه وره كانيان به كاري دينن، وهك "جافسان" ۱ "سان" به ماناي پيروزه. ئەم وشه يه له زماني لاتيندا وهك saint هه يه. دوور نييه وشه ي سيمورغ له بنه رهدا سان مر واته مه لي پيروژ بووب.

ليردها سان سالاران به ماناي سهر داران و ئەميراني پيروژ و موباره كه. بۆچووني دووه م. (سان به ماناي فه رمانزه وا و سولتان و حاكم و نازنيوي ميراني هه ورامانه ۲ و ئەو مانايه به رووني له و رسته يه ي خواره وهدا ده بيندري: حه مه سه عيدسان له گه ل عه بدور ه حمان به گي كورپيا له قه لاي جوانرۆ به دهستي شه ره فولمولك كوژراون. پاش ئەو رۆسته م بووه به ساني

۱ ل ۲۸۶ كتيبي وشه نامه، جه مال نه به ز

۲ هه نبانه بۆرينه . هه ژار

هه‌ورامان. [ف]سلطان؛ حاکم و لقب امیران اورامان) + (سالاران: گه‌وره‌کان؛
سه‌رۆکه‌کان؛ ئەمیران؛ گه‌وره‌کانی کۆمه‌ل[ف]سرداران؛ بزرگان؛ مهتران قوم)
که‌وابوو سه‌رجه‌می مانای وشه‌ی سان‌سالاران ده‌بیته: گه‌وره‌ی
گه‌وره‌کان؛ سه‌رۆکی سرداران؛ سولتانی ئەمیران[ف]سردار سرداران؛ سلطان
امیران؛ شاه شاهان

بۆچوونی سیهه‌م. ئەم وشه‌یه کوردیییه و له سی به‌ش پیکهاتووہ:
(حه‌سه‌ن: نیوی پیاوانه نامی برای مردان) + (سالار: گه‌وره، سه‌رۆک،
ئەمیر سردار، بزرگ، امیر) + (ان: ئەلف و نوونی باب و فەرزەندی، ئەلف و
نوونی ئەبوت، ابوت نشانه پدر و فرزند)
که‌وا بوو واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: حه‌سه‌نی کوری سالار حسن
پسر سالار

بۆچوونی چواره‌م. وشه‌که کوردیییه و سی به‌شه:
(حه‌سه‌ن: نیوه بۆ پیاوان نامی برای مردان) + (سالار: نیوه بۆ پیاوان،
سه‌رۆک، سه‌ردار[ف] نامی برای مردان، سردار، امیر) + (ان: نیشانه‌ی شوین
و جێیه[ف] علامت مکان، محل)
واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: شوین و مه‌کانی سالار حه‌سه‌ن[ف] محل
و مکان سالار حسن

۱ ل ۲۱ کتییی «دیوانی پیرشالیاری زه‌رده‌شتی هه‌ورامی»، محمه‌د به‌هائەدین مه‌لاسا‌حیب

سه‌لته که‌لتوو

سَر تَکلتو

Sertekeltû

دییسه که سهر به ناوچه‌ی زولفه‌قاری سهرشیوی س‌ه‌قز. ۵۶ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۳۱۷ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه نیوه‌کوردی و نیوه‌تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتووہ:
(سه‌ل؛ سهر: به‌رزترین خالی شوینیک؛ س‌ه‌رووی شتیک [ف] سر؛ رأس؛
بالترین نقطه در هر چیز) + (ته‌که‌لتوو: لبادی نهرم؛ نمہ؛ لوا؛ کؤلاو؛ نمہ و [ف]
نمد)^۱

مانای وشه‌که ده‌بیته: به‌رزترین شوینی ئه‌و جییه، نهرمه وهک لباد (نمد).
ئه‌و دییه له شوینیک دروست کراوه که ته‌ختایی و پان و به‌رین و
نهرمانییه و وهک لبادی ژیر زینی ئه‌سپ نهرمه [ف] رأس آن نرم و صاف است
مانند نمد زیر زین اسب.

له س‌ه‌رده‌می حوکم و ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه (صفویه) له نیو ده‌وله‌تدا کار
و پیشه‌یه‌ک بووه به نیوی «صاحب جمع شترخان» یانی که‌سیکی وشترخان
له ژیر دست و چاوه‌دی‌ری ئه‌ودا به‌ریوه چووه. له باسی «صاحب جمع
شترخان» و ئه‌و که‌لوپه‌له‌ی پیی ده‌سپ‌یردرا وهک «جل، جه‌وال، لباد،
ته‌که‌لتوو، په‌ت و گوریس و ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ی پیوه‌ندی به وشترخانه‌وه
ه‌ه‌بوو، نیوی وشه‌یه‌ک ده‌بندرئ که پیی ده‌لین ته‌که‌لتوو (تکلتو) و ماناکه‌شی
ئاوایه:

۱ ل ۳۶ کتبی «تذکره الملوک» نویسنی میرزا سه‌میعا به‌ه‌ولی سه‌ید محمه‌د ده‌بیرسیاقی و
فهره‌نگی عه‌مید و فهره‌نگی تورکی - فارسی شاه‌مه‌ره‌سی

تهكه لتوو لباديکه له بن زيني سهريشتي ئه سپ دادهندي بؤ ئه وهی
پشتی ئه سپه که بريندار نه بی يا نه ئيشی. جا چونکه موچه و مه زرا و شوينی
ئه و دييه تهخت و نه رمان و دهشتایي بووه به تهكه لتوويان شوبهاندووه و
کوتوويانه سه رته كه لتوو يانی سه ری ئه و شوينه تهخت و نه رم و دهستان
بووه و له تهكه لتوو چووه.

سلیمان کندی

Slêmankendî

سلیمان کندی

دییه که سهر به ناوچهی سهر را. ۷۹ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۷۰ که سه.

ئه م وشه‌یه تورکییه وله سین به‌ش پیکهاتووه:

(سلیمان؛ سولیمان: نیوی پیاوانه [ف] نامی است برای مردان) + (که‌ند: دی؛ گوند؛ ئاواپی [ف] ده؛ آبادی) + (ی: یای نیشانه‌ی پیوه‌ندی و نیسه‌ته [ف] یاء نسبت)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: دیی سلیمان؛ ئاواپی سلیمان [ف] ده سلیمان؛ آبادی سلیمان

وا دیاره له سهردهمی هیرشی تورکان بو سهر ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی، ئاغا و مالکی ئه م دییه نیوی سلیمان بووه.

- هه‌روهک ده‌بینین واتای دوو ئاواپی «سلیمان‌کندی» و «دایه‌سلیمان» هه‌ریه‌کن و ده‌بیته: دیی سلیمان [ف] ده سلیمان.

سرنجداغ

Sirncağ

سرنجداغ

دیییه که سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. ۲۱ ماله و ژمارهی
دانیشتوانی ۱۴۹ که سه.

ئه م وشهیه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(سرنج؛ سارنج؛ سهرن؛ سارد؛ فینک [ف] سرد؛ خنک) + (داغ؛ کیو؛ کیف [ف]

کوه)

مانای وشه که ده بیته: کیوی سارد؛ کویستانی سارد [ف] کوهستان سرد
دییه که ههر بهم مانایه به لام به زمانی کوردی به نیوی "سارده کویستان"
له شاری بوکان ههیه.

سماقلوو

Simaqlû

سُماقلو

دییه که سهر به ناوچهی زولفه‌قاری سهرشیوی سه‌قز. ۷۳ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۳۹۳ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(سماق: میوه‌یه‌کی زور وردی ترشه؛ ترشی سماق [ف] سماق) + (لوو؛ لوو:

شوین؛ جی؛ خاوه‌ن [ف] مکان؛ دارای)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: شوین و جییه‌کی داری ترش و سماقی لییه

[ف] محلی که درخت و بوته‌ی سماق دارد.

* سماقان: دییه‌کی چول‌کراوی نزیک ئورته‌که‌ندی بؤکانه.

سونج

Siwinc

سونج

دېيەكە سەر بە ناوچەى سەرا. ۳۸ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ۲۶۱ كەسە.

بۆ مانا كوردنە وهى ئەم وشەيه ئەو بۆچوونانەى خوارەوه هەيه:
يەكەم. وشەكە توركييه: (سونج: نیشان؛ عەلامەت؛ ديارده [ف] نشان؛
علامت)^۱

دووهەم. لە نيو مەغوولە كاندا نيوه بۆ پياوان و دى و ئاوايى:
- لە باشوورى دەرە وهى شارى نەخشەب مابەينى نەخشەب و كەش،
دېيەك بووه بە نيوى سونج.

- ئولجايتۆ كورەكەى خۆى لە ژير چاوه ديۆرى ئەميرى سونج، كرد بە
حاکمى خوراسان.^۲

- بايانكو، سونج خان و كسلى خان كاتى شەو لە گەل خزمان لە قەلا هاتتە
دەرى.

سېهەم. وشەكە توركييه: سوينج: شادى؛ خوشحالى [ف] شادمانى؛ سرور؛
خوشحالى^۳

۱ ل ۶۷۰ فەرەنگى توركى - فارسى شاهمەرەسى

۲ كتيبي «روزگار» نووسيني عەبدولحوسەينى زەرين كۆب، ل ۵۳۲، ۵۳۳

۳ كتيبي «جامع التواريخ» نووسيني رەشيدەدين فەزوللە

سپه وره

Sipewre

سپه دره

دیهه که سهر به ناوچهی تیله کو. ۱۱ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی ۴۸ که سه.

ئه م وشه‌یه له و زمانه‌دا ده‌بندرئ: ئاویتتایی، مادی و کوردی. له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(سپه: سه‌گ [ف] سگ) + (وره: وره؛ وه‌رین [ف] پارس کردن)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیتته: سه‌گ وه‌ر؛ وه‌رینی سه‌گ [ف] پارس کردن سگ

له لاپه‌ره ۶۵ ی کتیبی «میژوی ماد» نووسراوی ا.م. دیاکونوف ئاوا باسی ئه م وشه‌یه کراوه:

- له زمانی ئاویتتاییدا: سپان؛ ئه‌سپه‌که؛ سپه‌گه: سه‌گ [ف] سگ

- له زمانی مادیدا: سپاکا؛ سپه‌که؛ دیله‌سه‌گ [ف] سگ ماده

- له زمانی سمنایدا: ئه‌سپه: سه‌گ [ف] سگ

- له زمانی تالشیدا: سپه: سه‌گ [ف] سگ

له زمانی کوردیدا: له زور شوین به سه‌گ ده‌لین سپلوت

سر موسی

سرخ موسی

Sirmûsê

دییہ که سەر به ناوچهی خوږخوږه‌ی سه‌قز. ۳۷ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۹۲ که‌سه.

بۆ لیکدانه‌وه‌ی ماناکه‌ی دوو بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه کوردییه له دوو به‌ش پیکهاتوه:

(سر: سوور [ف] سرخ) + (مووسی: موسا؛ ناوه بۆ پیاوان [ف] موسی؛ نامی
برای مردان)

مانای وشه‌که ده‌بیتته: موسا سوور [ف] سرخ موسی، موسی سرخه.

دووهم. ئەم وشه‌یه له نیویکی ناسراوی میژوویی (موساسیر) ده‌چی

که نیویکی ئورارتوویی‌یه.

موساسیر Musasier نیوی شاریکی پیروزی «هالیدی؛ خالدی» یه که

یه‌زدانی شایه‌کانی ئورارتو و نیگابان و پاریزه‌ری مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لاتی ئەوان
بووه و «ئاردینی» شیان پین کوتووه.^۱

ئەم نیوه وه‌ک چه‌ند شوینه‌واری دیکه (کیلشه‌ینی شنۆ، دووگ‌ردی شاری

سه‌رده‌شت و نووسراوه به‌ردینه‌یه‌کی کیوی ته‌ره‌غه‌ی بۆکان و له‌وحه

به‌ردنوسه‌که‌ی قه‌لایچی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی دوو شای

ئورارتو (ئیشپۆئینی و مینوا) له‌ سه‌له‌کانی ۸۲۵-۷۸۳ ب.ز.^۲ ده‌توانین بلین

۱ ل ۲۴ و ۲۵ کتیی «لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی»، دوکتور چه‌مال ره‌شید ئەحمه‌د

۲ ل ۶۹ کتیی «تمدن اورارتو»، نووسینی بوریس پیوتروفسکی

لهو سالانهى ئورارتوييهكان به سهر ناوچهى مانادا زال بوون، ئهو دئيهيان نيوناوه سرموسى كه بهرئاوه ژووى وشهى موساسيره. سيههم. دهكرى بليين «سرموسى» له دوو بهشى (سهر؛ كهله؛ بهرزايى ههر له شنيك [ف]رأس؛ كله؛ نوک) + (موسى: ناوى ئاوايى [ف]نام روستا) پيکهاتوه.

ماناى گشتى وشهكه دهبيته: سهرى موسى [ف]رأس و بالاي موسى ههروهك: سهرچاوه؛ سهرسيف؛ سهركهل؛ سهردهره. چوارهم. دهكرى بليين مهبهست له «سرموسى»، موسي سهروو يا موسي عوليا يا موسي ژوورووه له بهرانبهري موسي خواروو يا موسي سؤفلا يا موسي پاييندا.

* له بوکانيش دئيهك ههيه به نيوى موسى له بهشى گهورک.

سووته

Sûte

سووته

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی چله‌مه‌ی سهرشیوی سه‌قز. ۱۹ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۲۲ که‌سه.
وشه‌که فارسی و کوردییی و مانا‌که‌ی ده‌بیته: سووته: سووتاه؛
سووزیاگ [ف] سوخته
هه‌رکات پی‌تی «خ» له به‌ران‌به‌ر پی‌تیکی بزوی‌ن (صدادار) دا هه‌ل‌که‌وی، به
ته‌واوی لاده‌برد‌ری و ناخوین‌دریته‌وه. وه‌ک وشه‌ی «سوخته» ی فارسی که
«خ» یه‌که‌ی لاده‌چی و ده‌بی به «سووته»^۱.
ده‌کری بلین هوی نیونانی نه و ئاوا‌بی‌یه نه‌وه بووه که له رۆژ‌گار‌یک‌دا
سووتاه و نیوی دی سووتاه‌یان له سهر داناوه.
* له دی سیاده‌ری سه‌روو، کئیکی لییه به نیوی «کوره سووته».

وینه‌ی ۹- دی سووته

۱ ل ۲۸۶ کتیی «یک سال در میان ایرانیان»، نویسنی ئیدوارد براون

سۆله

Sole

سوله

دېييه كه سهر به ناوچه ي خورخوره ي سه قز. ۱۹ ماله و ژماره ي
دانيشتوواني ۱۰۸ كه سه.

يه كه م. سۆله وشه يه كي كورد ييه و واتا كه ي: (به سته له ك؛ سه رمای توند
فایخبندان؛ سه رمای سخت).

ئه و ديه له ناوچه يه كي كوستان ي و سارد نزيكي زنجيره شاخه كان ي
چل چه مه هله كه وتوو ه. به بۆنه ي سارد و كوستان ي بوونيه وه ئه و نيوه يان
لي ناوه.

ئه م وشه يه ئيستا ش له قسه كردن و ئاخاوتندا كه لكي لي وه رده گيري.
وه ك: به فريكي زور بار يوه و سه رما و سۆله يه كي سه يره.

* ديه ك به و نيوه له نزيك شاري «گه رما ب» ي ئوستاني زه نجان هه يه.
دوو هم. وشه يه كي كورد ييه و واتا كه ي: پر خوي، سو ير كه له به شيك له
ناوچه كان ي كوردستان پي ده لين «سۆل» فای پر نمك، شور
له وه ده چي به هوي سو ير بووني خاكي ديه كه نيويان نابي سۆله. به لام
من بۆچووني يه كه مم پي راسته.

ساحیب

Sahêb

صاحب

ئەو دینیە ناوەندی ناوچەیی ساحیبە و بوو بە شار. ۵۶۱ ماله و ژمارەیی دانیشتووانی ۲۱۳۸ کەسە.

ئەم وشەییە عەرەبیە:

ساحیب؛ صاحب: خاوەن [ف] مالک؛ خداوند چیزی

لە زمانی فارسیدا لەگەڵ وشەگەلی دیکە تیکە لاو بوو و زۆر وشەیی تازەیی پیکهیناوە: صاحب اختیار؛ صاحب امتیاز؛ صاحب جمع؛ صاحب خانە؛ صاحب سخن؛ صاحبقران (نیکبخت؛ خوش اقبال) و هی تر.

سەر دەمی دەستەلاتی مەغولەکان، راپوستانیکی کاتی لە درێژەیی دەولەتداری بەدیھینا. وەزیر کە بە «ساحیب؛ صاحب» یش ناسرابوو، وەزیری سەرەکی و چاوەدیری هەموو کاروباری دەولەت و کاری دیوانی نەبوو. بەلکوو ئەرکی سەرشارانی لە پال ئەرکەکانی کاربەدەستانی مەغول، پێراگەیشتن بە کاروباری باج و مالیات بوو. کەوابوو دەتوانین بلین مانای ئەم وشەییە:

۱- خاوەن؛ مالک ۲- وەزیر.

۱ ل ۵۹ کتیی «تداوم و تحول در تاریخ میانه ایران» نووسینی ئان لمباتن

سوننه ته

سُنَّه

Sonete

دبیه که سهر به ناوچهی ئیمام. ۱۹۹ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی ۸۶۰ که سه.

بۆ لیکدانه‌وه‌ی مانای ئەم وشه‌یه چه‌ند بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه عه‌ره‌بیه (سُنَّه و کۆیه‌که‌شی ده‌بیته سُنن):

سوننه‌ت: ۱- ئاکار؛ رینگا و ره‌وش ۲- شه‌ریعه‌ت؛ ریشوینی ئایینی و دینی ۳- وته، ئاکار و کردار و نووسینی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام «دخ»؛ ئەو ریبازه‌ی پیغه‌مبه‌ر و یاران و سه‌حابه‌کانی عه‌مه‌لیان پێ کردووه. ۱ سوننه‌ت کردن: خه‌ته‌نه کردن، که هه‌ر به مانای به‌جی‌هینانی پێ و په‌رسی پێشینانه. دووه‌م. وشه‌یه‌کی تورکییه (سوننه‌ته):

(ئه‌سننه: جیه‌کی زۆر بای بی؛ شوینیک باگر بی؛ بزوتنه‌وه‌ی دایمی هه‌وا؛ شوینیک بای لیوه بی؛ سوننه‌ته شوینیکه زۆربه‌ی کات بای لیوه دی؛ باگره [ف]جایی که باد غالباً وزان است؛ مکانی بادخیز؛ بسیار وزنده. ۲ من پیم‌وایه مانای دووه‌م (تورکی بوونی وشه‌ی سوننه‌ته)، به هوی ئەوه‌ی ئاواپییه‌کانی ده‌وروبه‌ری وه‌ک: چاپانی سه‌روو و خواروو؛ ئینچکه و قه‌ره‌ول تورکین، ئەم وشه‌یه‌ش ده‌بی تورکی بی. به‌لام به هوی عومری چه‌ن‌سه‌ت ساله‌ی ئەم وشه‌یه له‌سه‌ر زاری خه‌لک سواوه و هیندیک گۆردراوه. ئەسننه ← سُنَّه ← سوننه‌ته

۱ فه‌ره‌نگی فارسی - فارسی عه‌مید

۲ فه‌ره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

سوولاكان

Sûlakan

سوولاكان

دییه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخان. ۲۳ ماله و ژمارهی دانیشتیروانی ۹۷ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چەند بۆچوون ههیه:

یه که م. له ماوه رائوننه هر ولاتیکی لیه به نیوی «سولیک» که نه ته وهی ئیرانی «سوغود؛ سغد» له وی ده ژین. جهمع یا کوی ئەو نیوه ده بیته سولیکان یا سوولاکان (سولیک + ان: سولیکان).^۱ وا دیاره له کاتی هیرشی تورک و مهغول نیوی ئەو ولاتهیان له سهر ئەم دییه داناوه و له و چهشنه نمونانه زۆرن. وهک: تبتی چین و تبتی بۆکان؛ چی چی خواری مهغولستانی ناوخری چی و دی چی چی خواری سه قز. ههروهها زۆر نیوی تر.

دوو هه م. ئەم وشهیه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(سوولاک: سوولاوک؛ پلووسک؛ ئاوه لدير [ف] ناودان؛ آبشار) + (ان:

نیشانهی کۆ؛ پاشگری کۆ؛ په سوهندی جهمع [ف] علامت و نیشانهی جمع)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: پلووسکه کان؛ ئاوه لديره کان؛ سو لاقه کان [ف]

ناودانها؛ آبشارها

۱ ل ۱۶۱ کتیبی «نخستین انسان و نخستین شهریار» وهرگیرانی ژالهی ئاموزگار، نه حمه د

تهفه زولی

۲ ههنبانه بۆرینه . هه ژار

له لاپهړه ۱۷۰۰ کتیبی «ایران و ترکان در روزگار ساسانیان»
نوسینی عینایه توللا رهزا ناماژه بهو وشه یه کراوه:
«ولاتی خه زهر له لایه که وه جیرانی لیوارهی رږژئاوایی ده ریای خه زهر
هه تا چومی «سولاک sulak» ه.
له «عیلم نباد» ی «نهراک» یش کانیه کی لیه به ناوی «چشمه ی
سولاکان»: کانی پلووسک؛ کانی ناوه لدر.
* هندی کهس پیمان وایه وشه ی سولاکان له نیوی «سلوکیان» ی
جی نشینانی نه سکه ندهری مه قدوونی وهرگیراوه. به لام نه م بوچوونه
هه لیه کی ناشکرایه.
* سولاکان کتویکه له دهوروبه ری تاران نزیک دپه که دهی ئوله مپیک.

۱ کتیبی «اساطیر ایران»، جان راسیل هینلز، ل ۴۳۳

سراجگا

Seracga

سراجگاه

دنیه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ئیستا چۆل کراوه
و کهسی لی ناژی.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چەند بۆچوون ههیه:

یه که م. ئەم وشهیه کوردییه:

(سیراج: خواردنیکه له دۆی کولاو دهس ده که وئ؛ شیریز [ف] کتخ؛ شیراز) +

(گا: گاه؛ شوین؛ جئ [ف] جا؛ مکان؛ محل) ^۱

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوینیکی شیریزی لییه؛ جئیه کی سیراجی

لی دروست ده کرائ [ف] محل و مکان شیراز

دووه م. ئەم وشهیه عه ره بیه:

(سه راج: که سیکی زین دروست ده کا؛ زین ساز؛ زین فروش [ف] زین ساز؛

زین فروش) ^۲ + (گا: گاه؛ شوین؛ جئ [ف] جا؛ مکان)

۱ هه نبانه یۆرینه - هه ژار

۲ فه رهنگی فارسی عه مید

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوینیکی زین سازی لئییه؛ شوینیکی زینی
ئه سپی لی دروست ده کری [ف] محلی که زین ساز دارد؛ مکان و محل
زین سازی

سیهه م. وشه که عه ره بیه:

(سه راج: چرا؛ نیوی پیاوانیشه وهک شیخ "سراج الدین" [ف] چراغ) + (گا:
گاه؛ شوین؛ جی [ف] جا؛ مکان)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوینیکی سراجی لئییه؛ شوینیکی چراغی
لئییه؛ شوینیکی چرا و روشنایی و شیخی لئییه [ف] محل و مکان سکونت سراج؛
مکان و جایگاه چراغ؛ مکان و محل نور و روشنایی و شیخ.

مه زرایه کیش به نیوی «سراج آباد؛ سراج ئاباد» له ئاوایی پارسانیان
هه یه.

بوچوونی سیهه م مانای بابه ته که یه و راستتره.

سەرکەل

Serkel

سَرَکَل

ئەو دێیە لە ناوچەی سەرا لە مابەینی سەقز و بۆکان هەلکەوتوو. ۱۶ ماله و ژمارەى دانیشتوانى ۹۸ کەسە.

ئەم وشەى کوردییە و لە دوو بەش پیکهاتوو:

(سەر: هەرشتی لە بالا و لای ژوورەو هەلکەوتیب؛ لە ئەستۆ و مل بەرەو ژووری گیاندار [ف] راس؛ کله؛ سر) + (کەل: چیا؛ کەژ؛ کۆ؛ بستوو؛ زینوو [ف] کوه؛ گردنه)

کەوابوو مانای تیکرای وشەکە دەبیتە: سەرکیو؛ ملەى کیو؛ سەر چیا [ف] بالای کوه؛ راس و بالای گردنه

زۆر شوین و ناوچە بە وشەى «سەر» دروست کراون. وەک:

- سەرسیف: (سەر: بالا؛ ژوور [ف] راس؛ کله؛ سر) + (سيف: سیو؛ میوهى به نیوبانگ [ف] سیب). مەبەست ئەوێه سەرى ئەو شوینە دارى سیوی لى بووه.

- سەرچاوه: (سەر: بالا؛ ژوور [ف] راس؛ کله؛ سر) + (چاوه: کانى؛ هانى [ف] چشمه) ماناکەى: چاوه کانى؛ سەرچەشمە [ف] سرچشمه

ئەم دێیە بە هۆى ئەوێه چاوه کانیهكى زۆر گەورەى هەیه که لە کاتى پڕئاویدا وەک چۆمیک وایه و لە ژوور دى هەلکەوتوو، نیوی سەرچاوهیان لى ناوه. ئەم ئاوايیه سەر بە ناوچەى سەرایه و لە مابەینی سەقز و بۆکان هەلکەوتوو. ۱۰۲ ماله و ژمارەى دانیشتوانى ۵۱۹ کەسە.

- سەردەرە: ئاوايیه که سەر بە ناوچەى زولفەقارى سەرشىو.

ئەم نىوھ كوردىيە و برىتتە له (سەر: بالا؛ ژوور [ف] راس؛ كلە؛ سر) +
(دەرە: شىو؛ دۆل [ف] دەرە). مانا كەى: ئەو دىيە له جىيەك هەلكە و تووھ دۆل و
شىو و دەرەيە.

- سەر تەكەلتوو: ئاوايىيە كە سەر بە ناوچەى زولفە قارى سەر شىو.

ئەم وشەيە تىكە لاويكە له دوو وشەى كوردى و توركى:

(سەر: بالا؛ ژوور [ف] راس؛ كلە؛ سر) + (تەكەلتوو: لبادى نەرم؛ نەمەدى

نەرم [ف] نەم زىر زىن اسب)

مەبەست ئەوھە ئەو ئاوايىيە له شوينىك دروست كراوھ تەخت و
نەرمانە وەك لبادى ژىر زىنى ئەسپ [ف] محل استقرار آبادى جايى است صاف
و تخت و هموار همچون نەم.

- سەر شىو: مەلبەندىكە له نىوان دوو شارى سەقز و مەريوان كە برىتتە

له سەر شىوى سەقز و سەر شىوى مەريوان. ئەم ناوچەيە زۆر سەرسەوزە و
بوورە و مەرتەعى يەكجار چاك و پلە يەكەمى هەيە. ۵۷ دىي ئاوەدان و
چۆل كراو له سەر شىوى سەقز هەلكە و توون. بە هۆى ئەو شىو و دۆل و
دەرە درىژەى كە له سەرەتاي سەر شىو هەتا كۆتايى ئەو ناوچەيەى
داگرتووھ و يەكئى له شاخەكانى چۆمى جەغەتوو (چۆمى ئايەنان) پيدا
تىدەپەرى، بەم نىوھە ناسراوھ.

هەر و هەها زۆر جى و ئاوايى دىكەش بەم چەشنە دارىژراون: (سەر +

وھشەيەك) وەك: سەر چنار: سەيرانگاي بە نىوبانگى سلیمانى، دىي سەر چنارى
میانداو (كەلبەرە زاخان).

- دىي سەر بەرد، بانە

- دىي سەر بەرزە، كامياران

- دىي سەر بناو، كامياران

- دىي سەر تەزىن، سەردەشت

و

سیانزار

Syanizar

سیانزار

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی زولفه‌قاری سهرشیوی سه‌قز. ۲۸ ماله و
ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۶۲ که‌سه.

وشه‌که کوردییه و له دوو به‌ش پیکه‌اتووه:

(سیا: دژی سپی؛ ره‌ش [ف] سیاه) + (نزار: لی‌ره‌وار؛ شاخ و کیو [ف] جنگل؛

کوه)

مانای تی‌کرای وشه‌که ده‌بیته: لی‌ره‌وار و شاخ و کیوی ره‌ش؛ کیوه‌ره‌ش [ف]

سیاه‌کوه

سى کوچكە

Sêkuçke

سه کوچكە

دېيەكە سەر بە ناوچەى زولفەقارى سەرشيىو. چۆل كراوه و كەسى تېدا ناژى.

ئەم وشەيە كوردىيە و لە سى بەش پىكھاتووہ:

(سى: ژمارەيەكە بۆ بژاردن، ژمارەى پاش ۱ و ۲ [ف] عددى است بعد از ۱ و ۲) + (كوچك: بەرد، سەنگ، كىو [ف] سەنگ، كوه) + (ه: پىتيكە بۆ ناساندنى وشەى پىش خۆى [ف] حرف تعريف و شناسايى)

واتاي سەرجه مى وشەكە دەبىتە: سى بەردە، سى سەنگ، سى كىو، سى بەردى كوانوو [ف] سە سەنگ، اصطلاحا سە كوهه؛ سە سەنگ اجاق مەبەست لە سى سەنگ يا سى كىو، ئەو سى كىوہيە كە دەورى ئاوايى يەكەيان گرتووہ:

۱- شاخى كەلەكە جار كە ۲۷۹۸ مېتر بەرزە.

۲- شاخى كۆتەرەش كە ۲۵۹۲ مېتر بەرزە.

۳- شاخى گلەقەلا كە ۲۲۱۸ مېتر بەرزە.

چەند دى كە وشەى كوچك بە نىوہكە يانەوہيە:

- "كوچك"ى سەر وو «كوچك عليا» لە ناوچەى سەرا.

- "كوچك"ى خواروو «كوچك سفلى» لە ناوچەى سەرا.

- كووچەتەلا «كوچە طلا» لە ناوچەى كولتەپەى جانگيرخان.

- كوچك و وەتەمىش «كوچك اوتمىش» لە بۆكان.

شیخه‌لتاریک

Şêxeltarîk

شیخ التارک

زنجیره کینوئیکه له نیوان دینه‌کانی رۆسته‌مان، دهره‌ه‌زانی خواروو، شیخه‌له، دهره‌سمایله و که‌ندۆلان. به‌رزایی ئەم کێوه ۲۳۰۳ مێتره.^۱

ئەم وشه‌یه عه‌ره‌بیه و له سی به‌ش پیکهاتوو:

(شیخ: پیری ته‌ریقه‌ت؛ سه‌ید؛ مورشید؛ پیر [ف] پیر طریقت؛ سید؛ مرشد؛ بزرگ) + (ئەل؛ ال: وشه‌یه‌که بۆ ناساندن؛ وشه‌ی تاریف [ف] حرف تعریف عربی) + (تاریک؛ تارک: که‌سیکی هه‌موو شتیکی وه‌لانابی؛ که‌سیکی دنیا و شتی دنیایی فریدابی [ف] تارک دنیا؛ کسی که تعلقات مادی و دنیایی را به کنار نهاده باشد؛ ترک کننده)

که‌وابوو مانای تیکرای وشه‌ی «شیخه‌لتاریک» ده‌بیته:

ئەو شیخ و پیر و مورشیده‌ی دونیای وه‌لانابی [ف] شیخ و مرشد تارک دنیا.

وا دیاره له شوین و جیگایه‌کی ئەو زنجیره کێوه وه‌ک ئەشکه‌وت و شتی‌وا شیخیک بۆ دووری له خه‌لک و پارانه‌وه و لالانه‌وه له یه‌زدان ژیاوه و شه‌و و رۆژی خۆی له‌وئ تێپه‌ر کردوووه و هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه نیوی ئەویان به‌سه‌ر ئەم کێو و شاخه‌دا بریوه.

۱ ل ۳۶۹ کتیبی «جوغرافیای تاریخی کوردستان» نووسینی جه‌لال شافیعی

شیپانه جۆ

şîpaneco

شیپانجو

دییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ۳۶ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۸۶ که سه.

ئهم وشهیه کوردییه له سنج بهش پیکهاتوو:

(شى؛ سواوی وشه ی شیوی: شیوی؛ دۆل؛ دهره [ف] دره) + (پان: گهره؛

به رین [ف] پهن؛ عریض) + (ه: ئهم پیته مه عریفه یا ناسینه ره [ف] حرف معرفه) +

(جۆ: جۆگه؛ جۆگه له [ف] جوی؛ نهر)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: ئه و شیوی و دۆله ی جۆگه پانه که ی پیدای

ده پروا؛ شیوی پانه جۆگه [ف] دره ای که جوی و نهر پهن و عریض از آن

می گذرد.

شیوه توو

şîwetû

شیوتو

دینه که سهر به ناوچهی میره دی. ۳۰ ماله و ژماره‌ی دانیشتونانی ۱۷۸ که سه.

یه که م. ئەم وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(شیو: دۆل، دهره [ف] دهره) + (توو: تووی شیرین؛ داری توو؛ تفی [ف] توت؛

درخت توت شیرین)

مانای تیکرای وشه که ده‌بیته: شیو و دۆلیکی داری تووی شیرینی تیدا بی

[ف] دهره‌ی دارای درختان توت شیرین.

دووه م. وشه که کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(شیو: دۆل، دهره [ف] دهره) + (توو: شوین، جی، ولات [ف] محل، مکان،

سرزمین)

مانای تیکرای وشه که ده‌بیته: جی و شوین و ولاتیکی له شیو و دۆلدا

دروست کراوه.

شقويف

شقويف

şiqoif

دئيه كه سهر به ناوچهى سهر. ۲۶ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ۱۴۹ كه سه.

ئهم وشهيه عهرهبيه:

الشقيف (شقويف): گاشه به رديكى له كيو كه وتيئته خواره وه؛ صخرهى بزرگ فروغلتيده از كوه^۱

له سووريه له كه نارى دهريا و له سى كيلوميتري شارى سهر (صور):
ئهم وشهيه ش به ماناي گاشه به رد و ته له سه نكه) قه لايه كي زور پژد و
سهخت و ره وه زيكي ماه و حه سته م بوو به ناوى (شقيف). ئه وروپايييه كان
به و قه لايه يان دهگوت «بؤفور»^۲. سولتان سه لاه ديني ئه يووبى له سالى
۱۱۹۳ى زاييني بو ئه وهى داگيرى كا، گه مارؤى دا. به لام به هؤى ئه وهى
هه واليان بو هينا خاچ په ره سته كان دهورى به ندهرگه ي عه كايان داوه، ده ستي
له گه مارؤى ئه و قه لايه هه لگرت.

به برواي من، توركانى سه لجووقى (۱۱۹۴؛ ۱۰۴۰ زاييني) كه ده سه لاتى
شام و ولاتانى ده وروبه رى و ئيرانيان به ده سته وه بووه، له كاتى
داگير كردنى ئه و دئيه نيوى قه لاي «شقيف»ى سووريه يان له سهر داناوه.^۳

۱ ل ۱۲۷۹ فهرهنگى عهره بى - فارسى لاروس به رگى دووه م

۲ ل ۱۰۴ په راويزى كتيبى «شه ره فنا مه»ى كوردى، وه رگير دراوى هه ژار

۳ ل ۳۴۴ كتيبى «تاريخ تمدن»، به رگى به كه م، نووسراوى ويل دؤرانت

شاشایل

شاشاگل - نورآباد

şaşayel

ئەم دىيە سەر بە ناوچەى ئىمامى سەقزە. ۳۲ ماله و ژمارەى دانىشتوانى ۱۴۳ كەسە.

يەكەم. وشەيەكى كوردىيە و لە دوو بەش پىكها توو:

(شا: مير، زۆر گەورە، سەرۆك، زلتەر، شياوتر [فا] پادشا، امير، بسيار بزرگ، شايستەتر) وەك نادرشا، شاعەبباس، شاسوار، شارەگ، شابال، شاباز.

لە نيو سەيد و شىخەکاندا، كەلك وەرگرتن لە وشەى «شا» بو نيو يا «لەقەب - نازنيو» باو بوو.

+ (شاگول: گولى زۆر جوان، گولى زۆر ناياب، گولى زلى وىنە مافوورە «فەرش و قالى»، گولى سەرەكى دەخلىدان - نيوى پياوانە [فا] گل بسيار زيبا، گل ناياب، نقش بزرگ قالى، خوشەى برتر غلە، نامى برائى مردان در ميان سادات)

كەوابوو واتاى وشەكە دەبيته: شاگولشا، شاگولى سەرۆك و زۆر

گەورە [فا] شاه شاگل، امير شاگل

دووهم. وشەيەكى كوردىيە و لە سى بەش پىكها توو:

(شا: مير، گەورە، سەرۆك، شياوتر، پادشا [فا] پادشا، امير، بسيار بزرگ،

شايستەتر) + (شا: پادشا، سەرۆك، مير، زۆر گەورە [فا] پادشا، امير، بسيار

بزرگ، شایسته‌تر) + (یل: گهل، یهل، نیشانه‌ی کۆ له زمانی کوردیدا [ف] علامت
جمع در زبان کردی)

بۆ نمونه: کورگهل = کورپه‌یل، کورپه‌کان

سوارگهل = سواره‌یل، سواره‌کان

گاگهل = گایل، گایه‌کان

که‌وابوو واتای تیک‌پرای وشه‌که ده‌بیته: شای شایه‌کان، گه‌وره‌ی

گه‌وره‌کان، میری میران [ف] شاه شاهان، سردار سرداران

میری میران و شاشایل و ئەم چه‌شنه له‌قه‌بانه له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی

ته‌یمووری و سه‌فه‌ویدا ده‌درا به شیخ و پیر و ساداتی جیی ریژ و ئیحترام.^۱

۱ فرهنگ‌نگی فارسی - فارسی دیت‌خودا

شیخه له

Şêxele

شیخه

دښه که سهر به ناوچه ی ئیمامی سه قز. ۲۴ ماله و ژماره ی دانیشتونوانی
۱۱۸ که سه.

وشه یه کی کوردییه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(شیخ: پیری ته ریفهت، سهید، عالمی دین، مورشید [ف] پیر طریقت، عالم
دین، سید، مرشد) + (ه: های ناسینه ر [ف] های معرفه) + (له: نیشانه ی چکوله
کردنه وه، نیشانه ی بچووک کردن [ف] نشانه و پسوند تصغیر و کوچک کردن)
وهک کووپه له، کورپه له، گوزه له

که وابوو مانای سهرجه می وشه که ده بیته: شیخی چکوله، پیر و

مورشیدی گچکه، سهیدی بووچک [ف] شیخ کوچک

لیزه دا به دوو جوړ ده کړی لیکي دهینه وه: ئه و شیخه ی له و شوینه بووه،
پیاویکی چکوله و کورته بالا بووه؛ یا شیخی ئه و ئاواپییه شیخیکی زوړ
گه وره و نیوبه دهره وه و مه شهوور نه بووه و ته نیا له و شوینه ی ژیاوه یان له
دوو سنی ئاواپی دهو روبه ری ناسراوه، بویه پنیان گوتووه شیخه چکوله یا
سهیده چکول.

له م چه شنه وشه یه دښه که هیه به نیوی «هه رمیله» سهر به ناوچه ی
سهرای سه قز. واتاکه ی هه رمی یا هه مرو یا امرود و گلابی یه که پاشگر یا
په سوه ندیکي «له» ی پیوه نووساوه و وشه که ی چکوله کردوته وه. هه رمی
چکوله [ف] گلابی کوچک

شیلاناوی

شیلان آباد

Şilanawî

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی تورجان. ۲۰ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۱۰۷ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه کوردییی و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(شیلان: داریکی درکاوی‌یه، به‌ری داریکی درکا‌داره، میوه‌یه‌که سوور و جوان و له گوژ ده‌چی - نیوی کچانه‌یه [فا] نوعی نسترن کوهی، ثمر نسترن کوهی، میوه قرمزی دارد به اندازه زالزالک ولی براق - نامی برای دختران - نسترن درختچه‌ای است خاردار دارای گل‌های سرخ و سفید.) + (اوی: وشه‌یه‌که وهک پاشگر یا پاشوه‌ند له‌گه‌ل نیو دیت. واتاکه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌و شوینه یا ئه‌و نیوه که پاشگره‌که‌ی پیوه‌یه زوره وه‌یا شتیک یا جیه‌ک ئالووده به ئه‌وه، وهک:

قورپاوی ← که‌وشه‌که‌م قورپاوییه.

خولآوی ← ئه‌و منداله دهستی خولآوییه.

خویناوی ← دهستم بریوه و خویناوییه.

[فا] پسوندی است که به دنبال اسم می‌آید و علامت آلودگی است. به

عنوان مثال: زهرآلود، خون‌آلود، اشک‌آلود، گل‌آلود.

که‌وابوو واتای سه‌رجه‌می وشه‌که ده‌بیته: وا دیاره له ده‌وروبه‌ر و شاخ

و کیوی ئه‌و دییه داری شیلانی زور لی بووه و به‌م هویه‌وه نیویان ناوه

شیلاناوی. [فا] به دلیل آنکه در اطراف این روستا درختچه‌ی شیلان «نسترن»

فراوان بۆدە و در حقیقت آلودە بە این درختچە بۆدە، بە این نام نامیدە شدە است.

مینۆریسکی لە کتیبی «مینۆریسکی و کورد، وەرگێردراوی ئەنوەری سولتانی» بە ھەلە باسی شیلائی کردوو و لە واتاکە ی نەگەیشتوو: «عونسووری شیلائی بیگومان دەگەریتەو بە پۆژانی پۆژوو گرتنی گشتی و دابەش کردنی شۆریا.»^۱

* لە زۆر شوین ئاواپی بە نیوی شیلائی ھەیه. وەک:

- دینی گردشیلائی لە سەردەشت

- کانی شیلائی لە بانە

- شیلائی لە سنە

- شیلائی لە مهاباد

۱ ل ۵۳، کتیبی «مینۆریسکی و کورد» نووسراوی مینۆریسکی، وەرگێردراوی ئەنوەر سولتانی

عهلی مردی

علی مُرده

Alî mrdî

ئاواییه که سهر به ناوچهی تیله کۆ. ۲۵ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۳۶ کهسه.

ئه م وشهیه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوو: (عهلی: نیوه بۆ پیاوان [ف] نامی برای مردان) + (مردی: مردگ؛ مردوو؛ نازیندوو [ف] مرده)

واتای سهرجه می وشه که ده بیته: عهلی مردوو؛ عهلی مردگ [ف] علی مُرده
وا دیاره یه که م جار له و شوینه پیاویکی مردوو به نیوی عهلییان
ناشتوو و دواتر ئه و جییه بووه به ئاویی. به م نیوه دئییه که ههیه به نیوی
ئه حمهد مردی له ناوچهی تیله کۆ که ئه ویش ماناکه ی ئه حمهد مردوو.
هیندیک کهس به م نیوانه ده لین «عهلی مرده: عهلی پیاوه؛ عهلی ئازایه [ف]
علی مرد است» ههروه ها «ئه حمهد مرده: ئه حمهد پیاوه [ف] احمد مرد و
شجاع است» که ئه م بۆچوونه ههلهیه و ده بی و بخویندریتهوه و بنووسری
که خه لکی دئییه که تهله فوزی ده که ن.
له شیعریکی مهولهوی تاوه گوزیدا ئاماژه به وشه ی «مهرده: مردوو»
کراوه:

من خۆ دوور چه تو چون مهرده مهرده
هر هام نه خه یال سال ویه رده^۱

۱ دیوانی مهولهوی تاوه گوزی، مهلا عهبدوکه ریمی موده ریس، ل ۵۰۸

عاره به له‌نگ

Arebeleng

عرب‌لنگ

ئاواییه‌که سهر به ناوچه‌ی زولفه‌قاری سهرشیوی سه‌قز. ۵۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۲۶۶ که‌سه.

وشه‌یه‌کی کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(عاره‌ب: عه‌ره‌ب، عاره‌و، نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌وره له ئاسیادا [ف] عرب، نژادی بزرگ در آسیا) + (ه: های ناسینه‌ر [ف] های معرفه یا شناسایی) + (له‌نگ: شهل، که‌سیکی له لاق نه‌قوسخانه، پی سه‌قته [ف] پای لنگ، لنگ‌پا، کچ‌پا) **که‌وابوو مانای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته:** عه‌ره‌به شله‌که، عه‌ره‌به‌که‌ی

لاقی شهل بووه [ف] عربی که لنگ بووه، عرب شله

وا دیاره له‌و عه‌ره‌بان‌ه‌ی له عه‌ره‌بستان‌ه‌وه هاتبوونه ئیران، هیندیکیان له کوردستان بوون و ئه‌و شوینه‌ش یه‌کیک له‌و جییانه بووه. دواتر نیوی دییه‌که‌یان گۆریوه به‌عه‌ره‌به‌شه‌له‌ی له‌وئی ژیاوه.

«ته‌یمووری له‌نگ» یه‌کیک له‌و پیاوانه‌یه که له کاره‌ساتیکدا لاقی شهل

بووه و به وشه‌ی «لنگ» ناسرا و به‌نیوبانگ بووه.

له زۆر جی به وشه‌ی «عه‌ره‌ب» وشه‌یه‌کی تازه‌یان دروست کردوو و

بو نیوی ئاوابی و شار که‌لکیان لی وهرگرتوو:

- عه‌ره‌ب‌ئاباد له سونقوری کولیایی

- عه‌ره‌ب‌ئاباد، له که‌ره‌ج

- عه‌ره‌ب، له بجنورد

- عه‌ره‌بوغلووی سه‌روو له سه‌قز

- عه‌ره‌بوغلووی خواروو له سه‌قز

قازانتا

Qazanta

قازانتا

دنییه که سهر به ناوچهی تورجان. ۱۸ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۷۲ که سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چەند بۆچوون ههیه:

یه که م. ئەم وشهیه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتوو:

(قازان: غازان شای ئیلخانی و کورپی ئەرغوون خان بووه، ماوهی حوکم

۱۳۰۴ - ۱۲۹۵ زایینی) + (تا: تی؛ توو: کیو؛ شاخ؛ ولات [فا] کوه؛ سرزمین)

مانای تیکرای وشهکه ده بیته: ولاتی غازان [فا] سرزمین غازان

دوو هه م. وشهکه تورکییه:

(قازان: مه نجه ل [فا] دیگ) + (تا: تی؛ توو: کیو؛ شاخ [فا] کوه)

واتای وشهکه ده بیته: ئەو کیوهی سهری وهک مه نجه ل وایه؛ کیوی سهر

مه نجه ل [فا] کوه دیگ مانند

* له بۆکان دنییه که ههیه به نیوی «قازانه سهر».

سینه م. وشهکه تورکییه:

قازینتی^۱: هه لکه نندن؛ هه لکه نندن و گه ران؛ پاشماوهی حه یوان و گیا و

شتی دیکه که له کاتی هه لکه نندا ده بیندریته وه؛ له توپهت و ورده شتی و [فا]

حفاری؛ کندوکاو؛ بقایای حیوانات و گیاهان و اشیاء که در موقع حفاری

بدست می آید؛ خرده؛ ریزه؛ قراضه

قازانتا هه ر ئەم وشهیه قازینتییه که له ته له فوز و گوتندا وای لی هاتوو.

من بۆچوونی سینه م پی راستتر و به پری وجیتره.

۱ ل ۷۵۱ فەرهنگی تورکی - فارسی شاهمه ره سی

قزل ویتل

Qizilwêl

قزل بول

دیییه که سهر به ناوچهی چلچه مهی سهرشیوی سهر قز. ئەم دییه چۆل کراوه و کەسی تیدا ناژی.

ئەم وشەیه تورکییه و له دوو بەش پیکهاتوو:

(قزل: زیر؛ تەلا [ف] طلا) + (ویل: ئەم وشەیه تورکییه له زمانی کوردیدا

ئالوگۆری به سهر هاتوو: یۆل: ریگا؛ ری [ف] راه؛ جاده)

مانای تیکرای وشەکه دەبیته: ریگای تەلایی؛ ریگە ی زیڕین [ف] راه تلایی

هوی نیونانی ئەم دییه بهو نیوه ئەوهیه که شوین و مهلبەندیکی

سهرسەوز و پر گژ و گیایه و بو ئازەلداری زۆر له بار بووه به تایبەت له

کاتی هیرشی تورکهکان که ئەسپیکی زۆریان بووه و زۆر بهی کاروباری

سپایان به ئەسپ جیبه جی کردوو. دیاره ئەو ئەسپانهش نیازیان به گیا و

ئالف و له وه پرگا بووه و له م پر ووه ئەو مهلبەنده بو داگیرکه ران و خه لکه که

حوکمی زیڕی بووه.

قوتانجغ

Qotanciq

قوتانجق؛ اسلام آباد

دینیه که سهر به ناوچه‌ی ساحیب. ۳۴ ماله و ژماره‌ی دانشتوانی ۱۷۹ که‌سه. له چند سال له‌وه پیشه‌وه نیویان ناوه «ئیسلام‌ئاباد».

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(قوتان: کۆتان؛ په‌چه‌مه‌ر؛ شوینیکی به چیغ دهور درابی و له کیو و دهشت بو راکرتنی مه‌ر و بز و کاور و کاژیله که‌لکی له‌وه‌رده‌گرن. [ف] شبنغان: محوطه‌ی که با دیوار ترکه‌ای درست شده و در صحرا برای خوابگاه گوسفندان از آن استفاده می‌شود) + (جغ؛ جیغ؛ جیق: وشه‌یه‌که له زمانی تورکیدا بو چکوله کردنه‌وه‌ی نیو که‌لکی له‌وه‌رده‌گیرئ [ف] کلمه‌ای است که برای تصغیر و کوچک کردن اسم در زبان ترکی به کار می‌رود)

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیتته: کۆتان و په‌چه‌مه‌ری چکوله. کۆتانی بچووک [ف] جایگاه کوچک در صحرا برای نگهداری گوسفندان.

قوتلوو

Qutlû

قُتلُو

دئيه كه سەر به ناوچهی خوړخوره. ۱۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۸۳ كه سه.

ئه م وشه‌یه له زمانی مه‌غولیدا نیوی ژنانه:

۱- نیوی ژنی ئه‌ریق بووکا، کوری تولوی خان و نه‌وه‌ی چه‌نگیزخان، قوتلووختوون بووه.^۱

۲. هولاکوخان هوت کچی بوو، نیوی کچی شه‌شه‌می، قوتلووقان بووه.^۲

له زمانی تورکیدا و تاکه‌ی: (پیرۆز؛ مه‌باره‌ک [ف] مقدس؛ مبارک؛ خوش‌یمن؛

شگوندار^۳

۱ ل ۶۶۷ و ۶۸۳ کتیبی «جامع التواریخ» نویسی ربه‌شیده‌دین فه‌زلوللا

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

۳ ل ۷۷۸ فه‌ره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

قۆز لوو

Qozlû

گلزار

دوو دى بهم نيوه له ناوچهى ئىمام ههيه:

- قۆز لووى سهروو (گلزار عليا)، ۹۳ ماله و ژمارهى دانىشتوانى ۳۸۱ كهسه.

- قۆز لووى خواروو (گلزار سفلى)، ... ماله و ژمارهى دانىشتوانى ... كهسه.

يه كه م. ئەم وشهيه توركييه به ماناي: كوور؛ پشتچه ماوه [فا] گوژپشت^۱

دوو هه م. ئەم وشهيه توركييه به ماناي: گويز [فا] گردو؛ گردكان^۲

قۆز لوو له دوو بهش پيکهاتوه: (قۆز: گويز [فا] گردو) + (لوو: پاشگري پيوهند [فا] پسوند نسبت)

ماناي تیکرایی وشهكه دهبيتته: ئەو شوين و جیگایه ی گويز و دارى

گويزى لىيه [فا] مكان و محل درختان گردو

چهند ئاوايى بهم نيوه ههيه:

- دى قۆز لوو له شارى گيوى پاريزگای ئه رده ويل (اردبيل)

- دى قۆز لوو نزیک شارى گرمى سه ر به پاريزگای ئه رده بيل

- دوو دى قۆز لوو سه روو و خواروو (عليا و سفلى) له شاهين ديژ

- دى قۆز لوو جه له شاهين ديژ

- قۆز لووى ئه فشار له ميانداو

- قه ره قۆز لوو له ميانداو

۱ ل ۷۹۰ فهرهنگى توركى - فارسى شاهمه رهسى

۲ سه رچاوهى پيشوو

قۇچاغ

Qoçağ

قوچاق

دېيەكە سەر بە ناوچەى سەرا. ۴۲ ماله و ژمارەى دانىشتوانى ۲۰۴

كەسە.

ئەم وشەيە توركييه و دوو ماناي ھەيە:

يەكەم. قۇچاغ؛ قوچاق: قارەمان؛ نەترس؛ بەھيز [ف] بىباک؛ قەرمان^۱

دووھەم. قۇچاغ؛ قوچاق: سەوہتەى گەورە كە دەسكى ھەيە [ف] سبد بزرگ

دستەدار^۲

وشەى قۇچاغ لە كورديشدا ھەر بە ماناي ئازا و كارى و بەدەست و بىردە.

زانا و ھۆزان وەك پالەى قۇچاغ، پالەوانانە ھاتونەتە دەست و....^۳

۱ ل ۷۷۹ فەرھەنگى توركى - فارسى شاھمەرەسى

۲ سەرچاۋەى پيشوو

۳ ل ۴۲۷ كتيبى شەرەفنامە، وەرگيرانى ھەژار

قولقوله

قُلُقُلُه

Qulqule

دئییه که سهر به ناوچهی تورجان. ۴۷ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۲۹۲ که سه.

دئییه کی دیکه ش ههر به م نیوه هه یه که چۆل کراوه و سهر به ناوچهی میره دئییه و نزیک پیرئومه رانه.

یه که م. له بابته وشه ی قولقولان (چه شنئ هه ناری کیوی)، له فرههنگی «المحیط» دا ئاوا نووسراوه: "قولقولان چه شنئ هه ناری کیوییه که دهنکه کانی رهش و بۆن خوشن."^۱

ئه م وشه یه له نووسراوه کانی زمانی ئه که دیدا (بابلی و ئاشووری) به فۆرمی قهلقه لانو qalqalanu نووسراوه ته وه.

دووهم. ئه م وشه یه کوردییه و له «ههلقولان» ی ئاو وهرگیراوه.^۲ ههلقولان: به فشار و تهوژم دهرچوونی تراو به رهو ژووروو (ههلقولانی ئاوی کانی، له ناکاو پهیدا بوون جوشیدن آب از چشمه یا فوران هر مایعی، ناگهان پدیدار شدن)

مه به سست زۆری ئاوه که له زهوی هه لده قولئ و ئه و دئییه یانه یان به م هۆیه نیو ناوه قولقوله.

۱ ل ۱۲۸ کتیبی «فرهنگ واژگان اکدی» نووسینی داوود سه لووم، وهرگیراوی نادر که ریمیان سه رده شتی

۲ فرههنگی هه نبانه بۆرینه، هه ژار.

قه‌به‌غلووجه

Qebeğlûce

قَبَّغْلُوجَه

دئییه‌که سهر به ناوچه‌ی میره‌دی. ۷۱ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۴۰۴ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له سی به‌ش پیکهاتووه:

(قه‌به‌غ؛ قه‌به‌ق؛ قه‌باق؛ پیشه‌وه؛ به‌ره‌وه [ف] جلویی؛ پیشین) + (لوو؛
پاشگری نیسه‌ته؛ خاوه‌ن؛ جی؛ شوین) + (جه؛ پاشگر و نیشانه‌ی چکوله
بوون [ف] نیشانه و علامت تصغیر؛ علامت کوچک بودن)

مانای تیکرایی وشه‌که ده‌بیته: دئییه چکوله‌ی پیشه‌وه؛ ئاوااییه‌که‌ی

پیشه‌وه؛ آبادی کوچک جلویی

* ئاوااییه‌کیش هه‌یه به نیوی "قه‌به‌غلوو" که سهر به ناوچه‌ی ته‌مؤغه‌یه.

قه به غلّوو

Qebeğlû

قَبَغْلُو؛ قَبَاغْلُو

دښه که سهر به ناوچهی ته موعه. ۱۵۸ ماله و ژماره‌ی دانښتوانی ۷۲۱ که سه.

ئه م وشه‌یه تورکییه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(قه به غ؛ قه به ق؛ قه باق: پیشه وه؛ به ره وه [ف] جلویی؛ پیشین) + (لوو:

پاشگری نیسبه ته؛ خاوه ن؛ جی؛ شوین)

واتای تیکرای وشه که ده بیته: دښه که ی پیشه وه [ف] آبادی جلویی

قه پلانتوو

Qeplantû

قپلانتو

دېيهه که سهر به ناوچهی کولته پهی سه قز. ۱۶۶ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۷۱۱ که سه.

بو لیکنده وهی ئەم وشهیه دوو بوچوون ههیه:

یه که م. ئەم وشهیه کوردی؛ فارسییه:

(قه پله؛ قاپله؛ قافله؛ قافله؛ کاروان [ف] کاروان) + (ان: نیشانه ی کوا [ف] نیشانه ی

جمع) + (توو: شوین؛ جی؛ ولات؛ شاخ؛ کیوا [ف] مکان؛ جا؛ سرزمین؛ کوه)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوین و پی کاروانه کان؛ کاروانه ری [ف]

مکان و محل کاروانها؛ محل عبور کاروانها

دوو هه م. ئەم وشهیه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(قه پلان؛ قاپلان: پلینگ [ف] پلنگ) + (توو: شوین؛ جی؛ ولات؛ شاخ؛ کیوا [ف]

مکان؛ سرزمین؛ کوه)

واتای تیکرای وشه که ده بیته: ولاتی پلینگه کان؛ ئەو شوینه ی پلینگه لییه

[ف] سرزمین پلنگها؛ جایی که پلنگ دارد.

له سهر وشه ی "توو" له بهینی نووسه ران و میژوونوسان یه کده نگی

نییه و هه رکه سی بوچوونی خوی ههیه:

- به ریژ ئەحمه د که سره وی له لاپه ره ۲۱۰ کتیبی «زبان پاک» دا ده لی له

نازه ربايجان به "قافلان کوه" ده لین "قافلان تی" و له خه مسه ش به "ئه ژدیهاکیو؛

اژدها کوه" ده لین "ئه ژدیها تی؛ اژدها تی".

- له لاپه‌ره ۹۴ی کتیبی "میژووی ماد" (تاریخ ماد)، تا Ta پاشگر یا (پسوندا) شوین و جییه. وهک: باروئاتا BaruaTa، ئیزیرتا پیتتهختی ماننا. له ئاویتادا واتای وشه‌ی "توو" شوین و جییه: لاپه‌ره ۱۲۳ی کتیبی "سروده‌ای زردشت" نووسینی بزرگمهر کیانی.

گاتو Gatu ← گا (شوین؛ جی هه‌روهک "گا" له وشه‌ی قه‌لاگادا) + توو: شوین؛ جی. واتای وشه‌ی گاتو ده‌بیتته: شوین و جی [فا] جایگاه.

- له کتیبی "چه‌نگیزخان" نووسراوی هارولد لومب وهرگیدراوی ره‌شید یاسه‌می، توو به مانای شاخ و کیو هاتوو. وهک:

قهراتوو: (قهر؛ قهره: ره‌ش؛ سیا [فا] سیاه + توو: شاخ؛ کیو [فا] کوه)

مانای قهراتوو ده‌بیتته: کیوه‌ره‌ش [فا] سیاه‌کوه

- سومیرییه‌کان له پیشدا به وشه‌ی "عیلامیان ده‌گوت هه‌لته‌م Haltam و پاشان پییان ده‌گوت هه‌ته‌م. ئەکه‌دییه‌کان به و وشه‌یان ده‌گوت هه‌لته‌متی Haltamtî و هه‌ته‌متی Hatamtî که واتاکه‌ی (ولات [فا] سرزمین)ی هه‌لته‌مه‌کانه.^۱

چونکه له زمانی ئەکه‌دییه‌کان وهک زۆرینه‌ی زمانه‌کۆنه‌کان نیو (اسم) به کار هیندراوه، کاتی وشه‌ موزافون‌ئیلیه (مضاف‌الیه) بووه ئاویان «تلفظ» کردوه و کاتیکیش وشه‌که بکه‌ر «فاعل» بووه، پییان گوتوو «ئیلامتوو: ئیلمتوو Elamtu.

ئیلامتوو: ئیلام + توو: ولاتی ئیلام [فا] سرزمین ایلام
هه‌لته‌متی: هه‌لته‌م + تی: ولاتی ئیلام [فا] سرزمین ایلام

۱ لاپه‌ره ۸۳ی کتیبی «تاریخ اجتماعی ایران در دوران پیش از تاریخ و آغاز تاریخ» نووسینی سه‌عید نه‌فیزی و لاپه‌ره ۱۴ی کتیبی «ایران در سپیده‌دم تاریخ» نووسینی جورج گلین کامیرون، وهرگیدراوی حه‌سه‌ن نه‌نووشه

ههروهك ديمان وشهگهلى: «توو؛ تى؛ تا» به ماناي ولات؛ شوين؛ شاخ و
كيوه و لهو چهشنه وشانه له ولاتى كوردهواريدا زور و زهوهنده. وهك:
هؤوهتوو؛ كههفتوو؛ ميتوو.
دياره ههموو ئه و وشانهى پاشگرهكانيان «توو»ه، ماناكانيان شوين و
جى نيه و دهبي واتاكانيان له يهك جيا كرتهوه.

قهرهول

Qerewil

قره‌گُل

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی ئیمام. ۱۶ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۷۰ که‌سه.

یه‌که‌م. ئه‌م وشه‌یه تورکییه^۱ و واتاکه‌ی:

چاوه‌دی‌ریک که له دژ و قه‌لای ده‌وروبه‌ری شار و ریگاکان خه‌ریکی نیگابانی و چاوه‌دی‌رییه؛ سه‌ربازیک که له شوینیک نیگابانی دها؛ ئیشکچی؛ نیگابان؛ پاسدار؛ کیشک؛ قهرهول [ف]قراول؛ کشیک؛ نگاهبان دووه‌م. وشه‌ی قهرهول تورکییه و له دوو به‌ش بیکهاتووه:

(قه‌ره: ره‌ش [ف]سیاه) + (ول: کورت‌کراو و سوای وشه‌ی "گول" ه که ماناکه‌ی هوز و ئه‌ستیره [ف]کوتاه شده و تغییر یافته‌ی واژه "گول" به معنی حوض و استخر)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئه‌ستیری ره‌ش؛ حه‌وزی ره‌ش [ف]استخر سیاه؛ حوض سیاه

ئاواییه‌ک راسته‌وراست و بی‌گوران و سوان به نیوی قهره‌گول؛ ئه‌ستیر ره‌ش له مابه‌ینی بۆکان و میانداو او هه‌یه.

۱ ل ۷۴۱ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

قەرە گوئز

Qeregwêz

قره گوز

دئيه كه سەر به ناوچهی تورجان. ۱۰۵ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۵۸۲ كه سه.

ئەم وشەیه تورکییه و بو لیكدانه‌وه‌ی سی بۆچون هه‌یه:
یه‌که‌م. (قەرە: رەش؛ سیا [ف] سیا؛ سیا؛ مشکى) + (گوئز: چا [ف] چشم)
مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: چا ورەش [ف] سیا چشم
دووهم. چه‌شنی شانوی ره‌شه‌کان و بی‌بی‌جان‌خانمه له تورکیه.
پاله‌وانی شانۆکه نیوی قەرە‌گوئزه.^۱
سیهه‌م. نیوی داریکه میوه‌که‌ی به قه‌در سیوئیکه. ئەو میوه‌یه له پیشدا
سوور و دوا‌ی رەش ده‌بی.^۲ گوئزی رەش.

۱ ل ۷۳۹ فەرهنگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

قهره‌چهل

Qereçel

قَرَجَر

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی میرهدی. ۴۱ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۸۰ که‌سه.

یه‌که‌م. ئه‌م وشه‌یه تورکی؛ مه‌غولییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(قهره: ره‌ش؛ سیا[ف]سیاه) + (چهل؛ چهر؛ چار: نیوی پیاوان[ف]چَر؛ نام

مردان در میان مغول‌ها)

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیته: ره‌شه‌چار[ف]چار سیا

لاپه‌ره ۴۷۴ فره‌ه‌نگی شاه‌مه‌ره‌سی: مانای وشه‌ی چار له زمانی

تورکیدا: ۱- رۆشنایی؛ پووناکی[ف]روشنایی ۲- تارا[ف]روبندی که هنگام بردن

عروس بر سرش می‌اندازند.

ویده‌چی هۆی نیونانی دیی قهره‌چهل به‌م نیوه ئه‌وه بی که سه‌رۆکی

ده‌سته‌ی داگیرکه‌ر له یه‌که‌م هی‌رش و له سه‌ره‌تادا نیوی قهره‌چهر یا

قهره‌چار بووبی.

دووه‌م. واتای وشه‌ی قاراچهر؛ قهره‌چهر: چه‌شنی نه‌خۆشی ئه‌سپه[ف]

نوعی بیماری در اسبان

له زمانی تورکیدا ئات‌چهر (آت‌چر)یشی پی ده‌لین.

قەرەبوغره

Qerebûğre

قره بقره

دییه که سهر به ناوچهی خورخوره. ۳۷ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی
۲۰۶ که سه.

وشه‌ی قهره‌بوغره تورکییه و بو لیکدانه‌وه‌ی چوار بوچون هه‌یه:
یه‌که‌م. (قهره: رهش [ف] سیاه) + (بوغره: بوغده: گهنم [ف] گندم)
دووه‌م. قهره بوقرا ئالقه یا بازنه‌یه‌کی ئاسنینه که زنجیریکی پیوه‌یه و
دهیکه‌نه ملی دیل و زیندانی و به گولمییخی ته‌ویله‌وه ده‌بیسته‌وه هه‌تا
نه‌توانی راکا.^۱

سیه‌ه‌م. بوغره یا بوقره له نیو مه‌غوولاندا نیوی پیاوانه. وه‌ک:
- یه‌کیک له سه‌ردارانی ئه‌ریق بووکا، پیاویک بوو به نیوی ئه‌بووکان
کوری بوغره یارغوچی له هۆزی جه‌لایر.^۲ ئه‌م بوچوونه‌م پی راسته.
چواره‌م. قهرابوغرا (قهره‌بوغره) شتیکی یا ئامرازیکی بووه که به‌ردی
به‌ره‌و دوژمن پی فریده‌در [ف] آلتی که با آن به سوی دشمن سنگ پرتاب
می‌کردند.^۳ واتاکه‌ی قه‌لماسک یا فه‌لاخونه (فَلاخُن).

۱ ل ۸۵ کتیبی «سیاحت درویشی دروغین در خانات آسیای میانه» نویسنی ئارمینوس وامبیری

۲ ل ۶۶۹ کتیبی «جامع التواریخ»، نویسنی ره‌شیده‌دینی فه‌زلوللا

۳ ل ۷۷۲ فه‌ره‌ه‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

قه لاجوغه

Qelacoĝe

قلعه جقه

دوو دئی بهم نیوه له سه قز ههیه:

۱- قه لاجوغه ی سه ر به ناوچه ی تيله کو: ۵۸ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۲۸۲ که سه.

۲- قه لاجوغه ی سه ر به ناوچه ی ساحیب. ۲۹ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۳۰ که سه.

ئه م وشه یه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(قه لا: حه سار؛ دز؛ دژ [ف] برج؛ قلعه؛ دژ) + (جوغه؛ جوقة؛ چکوله؛ بووچک [ف] کوچک)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: قه لای چکوله [ف] برج و قلعه ی کوچک.

بهم نیوه زور ئاوی له کوردستان و شاره کانی دیکه ی ئیران ههیه:

- قه لاجوق نزیک ئیمامزاده هاشمی شاری بیجار

- قه لاجوقه ی تیژتیژی شاری سنه

- قه لاجوقه ی نزیک خاکی به گی شاری دیوانده ره

- قه لاجوقه ی نزیک ئاوی سیامه نسووری شاری بیجار

- قه لاجوغه ی نزیک ئاوی ئوته میشی شاری مه هاباد

و زور ئاوی دیکه ش.

قهوخ

Qewix

قُوخ

دییه که نزیك شاری سه قز که ئیستا بووه به گه ره کیکی ئه و شاره.
۶۵۴ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۲۸۲۶ که سه.
هر به م نیوه دییه کی چکوله له ناوچه ی ئیمام هه یه که ۲ ماله و له
بهینی دوو ئاوی چناره و جونیاندا هه لکه وتووه.
له بابته ماناکه ی چه ند بوچوون هه یه:
یه که م. وشه که تورکییه: (قهوخ؛ قووخ؛ پزدان؛ فوودانه؛ هه رشتیک بای
تیکن و هه لماسی [ف] بادکنک)
دوو هه م. قوخ؛ قواخ؛ چه شنی چنار [ف] درخت تبریزی
سیه هه م. وشه که تورکییه: قهوخ؛ تینداچوون و نه مان به هوی نه خوشیه وه
[ف] تباه شدن از بیماری
چواره م. وشه که تورکییه: قهوخ؛ قاوخ؛ قابغ؛ شتی ناوبوش؛ خالی؛
قالور [ف] هرچیز میان تهی؛ ساقه خشک میان تهی
من پیموایه مانای چواره م له وانی دیکه راستتیره.

قۆلّه بلاغی

Qolebilağî

قبله بلاغی

دییّه که سهر به ناوچهی سهر. ۱۱ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۶۱ که سه.

ئهم وشهیه تورکییه، بۆ لیکدانه وهی و اتاکه ی چهند بۆچون ههیه:
یه که م. (قۆل: غولام؛ بهنده؛ کۆیله [ف] بنده؛ غلام؛ زرخرید) + (ه: های
پیوهند و نیسبته؛ پیتیکه وشه ی دوی خوی به وشه ی پیش خوی
دهچه سپینی [ف] های نسبت یعنی حرفی که کلمه پس از خود را به کلمه ی
ماقبل از خود پیوند می دهد) + (بلاغ: کانی؛ چاوه؛ هانی [ف] چشمه) + (ی: یای
پیوهند و نیسبته [ف] یاء پیوند و نسبت)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: کانی غولام؛ کانی بهنده و کۆیله [ف] چشمه ی
غلام؛ چشمه ی بنده و اسیر

دووه م. قۆلّه بلاغی نیویکی تورکییه:

(قۆل: دیو؛ زۆر گه وره [ف] دیو؛ بزرگ جئه) + (ه: پیتی پیوهند [ف] حرف
نسبت) + (بلاغ: کانی؛ هانی؛ چاوه [ف] چشمه) + (ی: یای پیوهند [ف] یاء نسبت)
مانای تیکرای وشه که ده بیته: کانی دیو؛ کانی گه وره [ف] چشمه ی دیو؛
چشمه ی بزرگ

سیه م. وشه که تورکییه:

(قۆلّه؛ قولاً؛ ئه سپی زهردی روشن [ف] اسب به رنگ زرد روشن) + (بلاغ:
کانی؛ چاوه [ف] چشمه) + (ی: یای پیوهند [ف] یاء نسبت)

مانای تیگرای وشه که ده بیته: کانی ئه سپه زهرد [ف] چشمه ی اسب زرد
چواره م. وشه که تورکییه و له سی بهش پیکهاتووه:
(قوله؛ قولای: هاسان؛ ساکار؛ له به رده ست؛ موناسب؛ باش [ف] سهل؛ آسان؛
مناسب)
هه لبت له زمانی تورکیدا ماناکه ی «موناسب» ه به لام له زمانی
ئازه ربایجانیدا به مانای بی که لک و به کارنه هاتووه. که و ابو ماناکه ی ده بیته:
کانی چاک و له به ردلان [ف] چشمه خوب و مناسب

قه لاڱای کور کور

Qelagai Kurkur

قلعه گاه کور کور

دییہ که سهر به ناوچهی ئیمام. ۱۲ ماله و ژمارهی دانیشستوانی ۴۴ که سه.

یه که م. ئەم وشه یه کوردییه و له سی بهش پیکهاتووه:

(قه لا: حه سار؛ بورج؛ دژ [ف] دژ؛ قلعه) + (گا: جی؛ شوین [ف] محل؛ مکان؛ جا) + (کور کور: قه تی؛ که ت؛ قتک؛ چه شنی بالندهی وهک کوتره [ف] مرغ سنگ خواره؛ باقره)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوین و جیگای بالندهی کور کور [ف] محل و مکان پرندهی مرغ سنگ خواره

له کتیبی «فه رهنگی بالنده» نووسراوی ئەحمدهی به حریدا هاتووه: کور کور بالندهی تاییه تی ویشکانین. وهک کوتر ده چن. بال و کلک و دهن دوکیان دریژه. لاقیان قوله و تووکنه. له بیابانی ویشک و به یاردا ده ژین. زیاتر رهنگی په روباالیان بوره و نیر و مییان یه ک رهنگ نین. له سهر عهرز هیلانه ساز ده که ن.

کور کور چه ند جوړه:

- کور کوری به رزگ خه نه یی [ف] کوکر شکم بلوطی

- کورپکوری بهرزگ رهش [ف] کوکر شکم سیاه
- کورپکوری بهرزگ سپی [ف] کوکر شکم سفید
- کورپکوری خال خال [ف] کوکر خالدار
- کورپکوری ری ری [ف] کوکر راه راه
- کورپکوری کلک دریژ [ف] کوکر دم دراز
- کورپکوری گه نمان [ف] کوکر گندمی

دووهم. ئەم وشهیه (کورپکوری) له زمانی سومیری و کوردیدا به مانای کیو و شاخ بووه و له دواییدا به زمانی سومیری به مانای ولات هاتوو. ^۱ به پای من واتای یه کهم راستتره.

* چهند دئی دیکهش له سهقز ههیه که نیویان قه لاگایه:

- قه لاگای شهریف له تیله کو

- قه لاگای خهلیفه له تیله کو

- قه لاگای گوهرز (گۆدهرز) له سهرا

۱ ل ۱۲۲، «لیکۆلینه وهیه کی زمانه وانی» دوکتۆر جهمال رهشید ئەحمەد

قهره‌ناو

Qerenaw

قهره‌ناو

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۳۳ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۵۶ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(قهره؛ قه‌را؛ ره‌ش؛ سیا[ف]سیاه)^۱ + (ناو: داریکی دریژی نیوبه‌تال که

ئاوی جوگه‌ی پی ده‌په‌ریننه‌وه؛ دهره؛ جوگه؛ پلوسک[ف]چوب دراز میان‌تهی

که در مجرای عبور آب قرار می‌دهند؛ دره؛ جوی؛ ناودان)^۲

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: پلوسکی ره‌ش؛ پلوسک یا قه‌مته‌ره‌ی

ره‌ش[ف]ناودان سیاہ؛ کانال چوبی سیاہ

۱ فهره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی و فهره‌نگی عمید

۲ سهرچاوه‌ی پیشوو

قۆجە

Qoce

قوجە

ئەم وشەيە نىۋى دوو مەزرايە: قۆجەي سەرۋو و قۆجەي خواروو لە ئاۋايى باشماغ.

يەكەم. ئەم وشەيە توركيىە و بۆ نىۋونانى ئاۋايىيەكان كەلكى لىۋەرگىراۋە.

(قۆجە: پىر؛ گەرە؛ كۆنە؛ قەدىمى [ف] پىر؛ بزرگ؛ كهنە؛ قدىمى)^۱

دوۋهەم. وشەي قۆجە نىۋى ئاۋايىيە ۋەك:

- دىي قۆجە لە ھەوشارى تىكاب كە دىيەكى كوردنشىنە.

سىيەھەم. ئەم وشەيە لە نىۋ مەغولدا بۆ نىۋى پىاۋان كەلكى لىۋەرگىراۋە. ۋەك:

چەنگىزخانى مەغول لە ژنى دوۋهەمى، كورپكى بوو بە نىۋى كۆلكان،

ئەم كۆلكانە چوار كورپى بوو كە كورپى گەرەي نىۋى قۆجە بوو.^۲

چەنگىز ← كۆلكان ← قۆجە ← ئوردوۋى ← ئەبووكان

* لە نىۋ كورداندا، قۆجە نىۋى پىاۋانە ۋەك: قۆجەبەگى ئاغاي تورجان لە

سەردەمى قاجاردا.

۱ فەرھەنگى توركى - فارسى شاھمەرەسى

۲ ل ۲۲۵ كىتەبى «جامع التواريخ» رەشىدەدىن فەزلوللا

قاقلاوا

Qaqlawa

قائل آباد

دییه که سهر به ناوچهی تورجان. ۱۶ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۹۹ که‌سه.

یه‌که‌م. قائل: تیکولی هیلکه؛ بنی گیایه که ده‌یخون [ف] پوسته‌ی تخم پرنده؛ ریشه‌ی گیاهی است خوردنی.

دووه‌م. وشه‌که کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(قائل: قاق، زه‌وینی که گیای لی ناروی، بی‌حاصل [ف] زمینی که در آن گیاه نمی‌روید، ده‌کری بلین وشه‌که قاق بووه و گوراره به قائل و ئه‌وش شتیکی ئاساییه. وه‌ک: که‌بابی به‌رک بووه به که‌بابی به‌لگ.) + (ئاوا: ئاوه‌دان، جی ژیان و مانه‌وه [ف] آباد، قابل سکونت و زندگی)

واتای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی شوینی قاق؛ ئه‌و شوینه‌ی به‌رده‌لان و بی‌پیت و به‌رکه‌ته و گیای لی ناروی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه [ف] محل بی‌حاصل با خاک فقیر، آباد و قابل سکونت شده است.

سیه‌ه‌م. وشه‌که کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(قائل: کاکل، کاک + ل: کاکه چکول، برا چکول [ف] داداش کوچک) + (ئاوا:

ئاوه‌دان کردنه‌وه، جی ژیان [ف] آباد کردن، قابل سکونت و زندگی کردن)

واتای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: کاکل یا کاکه چکول ئه‌و شوینه‌ی ئاوه‌دان

کردوته‌وه [ف] داداش کوچیکه آن محل را آباد نموده است.

* له ئاویی جافر‌خانی خو‌خوره شوینیک هیه به نیوی کاکل‌به‌گ.

قاراوا

Qaraway silêman	(ق قهرآباد سلیمان)
Qaraway gewre	(ق قهرآباد علیا)
Qaraway çikole	(ق قهرآباد سفلی)
Qaraway Frûzş	(ق قهرآباد حومه یا فروزش)
Qaraway Tîleko	(ق قادرآباد تیلکو)

وشه‌ی قاراوا کوردیییه و له راستیدا «قادرئاوا» یه به‌لام چونکه پیتی «د» ته‌له‌فوز ناکری، پئی ده‌لین قائر یا قار. هه‌ر ئەم نه‌خویندنه‌وه‌ی پیتی دال له کوردیدا، بوته‌هۆی ئەوه‌ی فارس و تورک قار به‌قه‌هر (قه‌ر: تۆران؛ زیز بوون) بزنانن و له‌وه‌رگێراندا به‌قائراوا بلین (قهرآباد). ئەمه‌ش هیچ پێوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ڵ نیوه‌که‌ نییه‌ و سه‌رتاپا هه‌له‌یه.

قامیشه‌له

Qamişele

قامیشه‌له

دیه‌که سهر به ناوچه‌ی خوړخوړه. ۲۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتونوانی
۱۴۲ که‌سه.

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه کوردییه و له سی به‌ش پیکهاتووه:

(قامیش: رووه‌کیکی بالابه‌رزی نیوبه‌تاله؛ نه‌ی [فانی] + (ه: پیتی ناسینه‌ر [فانی]
حرف معرفه) + (له: پاشبه‌ندی چکۆله کردنه‌وه‌ی نیو وهک کوپه‌له؛ دیزه‌له)
مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: قامیشی چکۆله؛ قامیشی بچووک [فانی]
کوچک

دووهم. وشه‌که کوردییه و له سی به‌ش پیکهاتووه:

(قامیش: نه‌ی [فانی] + (ه: پیتی ناسینه‌ر [فانی] حرف معرفه) + (له: سواوی
وشه‌ی لان: جی؛ شوین [فانی] محل؛ مکان)

که مانای سهرجه‌مه‌که‌ی ده‌بیته: قامیشه‌لان [فانی] نیستان

* دیه‌کی دیکه‌ش به‌م نیوه «قامیشه‌له» له ناوچه‌ی زولفه‌قاری

سهرشیوی سه‌قز هه‌یه.

قشلاغ

قشلاق

Qışlağ

قشلاق يا قشلاق يا قيشلاق له بنه رهدا وشه يه كي توركييه. ئەم وشه يه له به رانبه ر وشه يه يه يلاقه. قشلاق به جي و شوين و ولاتيک ده لين که گهرمه و خه لکی کۆچهر که له ژير چادر و خيوه تدا ده ژين، زستانانه رووی تیده کهن و له وئ ده ميننه وه. که و ابو قشلاق يا قشلاق به ولاتي گهرمين و گهرمه سير ده لين. له ولاتي خومان به و شوينانه ي له وهرگه بووه و ره شماليان لي هه لداوه و له چاو شوينه کانی دیکه گهرمتر بووه پتيان کوتووه قشلاق. دياره ئەم قشلاقخانه له سه ره تادا جي خه لکی کۆچهر بووه و پاشان به ره به ره ماليان لي ساز کردووه و له وئ ماونه ته وه و بووه به جي ژياني هه تاهه تايي.

له ده ور و به ري سه قز چهند ئاوايي هه يه به نيوي قشلاق. به م چه شنه:
۱- قشلاغي ئەفغانان (قشلاغي خاترابي): ئەم دييه سه ر به ناوچه ي ته مۆغه يه و ۴۹ ماله و ژماره ي دانيشتوواني ۲۹۴ كه سه. ئەم قشلاغيه يا ئەو شوينه گهرمه وا دياره بنه ماله کانی ئەفغانی لي ژياون و به م چه شنه نيوي ئەفغانی به سه ردا بر اووه. به لام ئەم ئەفغانيانه كي بوون و بو له كوردستان بوون؟ من پيم وايه پاش له سه ركار لابردي سولتان حوسيني سه فه وي، له ساله کانی ۱۱۰۲ تا ۱۱۰۸ هس (۱۷۲۳؛ ۱۷۲۹ز) مه محمود و ئە شره في ئەفغان

له شاری ئیسفهان حکومتی ئیرانیان دهکرد.^۱ ده بی هەر لهو سالانه دا ئه فغانیه کان ریگیان بو کرابیته وه و په ریوهی کوردستان بووبیتن و ئه و قشلاغیان به دهسته وه بووبی و له وی بو ماوه یه ک ژیا بن.

۲. قشلاغی قازی (قشلاق قاضی): دئییه که سه ر به ناوچه ی زولفه قاری سه رشییو. ۱۲ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۷۶ که سه. ئه م دئییه له بهینی دوو ئاوی هیجانان و خه ییه ره لکه وتوو. ئه م ئاوییه "قشلاخی ئه خه وان" یشی پی ده گوتری. ئه و ناوه به مانای گهرمه سیری قازییه.

۳. قشلاغی مه لا (قشلاق ملا): ئه م ئاوییه نیویکی دیکه ی هیه و ئه ویش قشلاغی سه یدفه ره جه. ۱۰ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۳۰ که سه. ئه و دئییه له دهستی راستی سه ره تای جاده ی سه قز؛ سه رشییو هه لکه وتوو. ماناکه ی «گهرمه سیری مه لا» یه.

۴. قشلاقی پرد (قشلاق پل): له ۳۰ کیلومیتری جاده ی سه قز؛ مه ریوان هه لکه وتوو. دئییه که سه ر به ناوچه ی زولفه قاری سه رشییو. ۴۰ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۶۱ که سه. له بهینی ئه و دئییه و ئاوی بارام، پردیک هه لبه ستراوه و ریگی ئاوییه کانی تاویشه و قشلاغی مله ش هه ر له سه ر ئه م پرده وه تیده په ری. رهنگه نیوی پردیش هه ر به هوی ئه م پرده وه له سه ر ئاوی قشلاغی پرد داندرا بی. ئه م ئاوییه سه ر به ناوچه ی زولفه قاری سه رشییوه.

۵. قشلاغی ساله بهگ (قشلاق صالح بیگ): ئاوییه که له سه ر پی سه قز؛ بانه هه لکه وتوو و بهینی سه قز و ئه و دئییه ۱۰ کیلومیتره. ۵۹ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۲۹۲ که سه و سه ر به ناوچه ی ته مۆغه یه.

۱ ل ۱۳ و ۱۶ کتیبی «رستم التواریخ» محمه د هاشم ئاسه ف

- ۶- قشلاغی مله (قشلاق مله): ئاوايی یه که سهر به ناوچهی خورخوره. ۲۵
 ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۱۵۹ که سه. ئەم نیوه له دوو بهش پیکهاتووہ:
 (قشلاغ؛ قشلاق: گهرمین؛ گهرمه سیر؛ شوینیکی که شو هه وایه کی گهرمی
 هه یه) + (مله: رکه بهری؛ کی بهرکی؛ زینوو؛ بستوو [ف] گردنه ی کوه)
 مانای تیکرپای وشه که ده بیته: گهرمه سیری بستوو؛ جی مانه وه و
 گهرمه سیری که ل [ف] گرمسیر و محل اسکان گردنه ی کوه
- ۷- قشلاغی ئاغاگه وره (قشلاق آغاگوره): دئییه که سهر به ناوچهی
 خورخوره. ۶۴ ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۴۱۰ که سه. نیویکی دیکه ی ئەم
 ئاوايی یه قشلاغی ئەمین به گه.
- ۸- قشلاغی رهزا (قشلاق رضا): دئییه که سهر به ناوچهی ساحیب. ۲۹
 ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۱۵۰ که سه. ئەو دئییه له که ناری پوژه ه لاتی
 ئاوی سه دی بوکان هه لکه وتووہ.
- ۹- خو ش قشلاغ: ئاوايی یه که سهر به ناوچهی کولته په ی جانگیرخان. ۸۱
 ماله و ژمارهی دانیشتووانی ۳۹۱ که سه.
- مانای ئەم وشه یه: قشلاغیکی خو ش ئاو و هه وا؛ ولاتیکی گهرم وگور و
 جینیکی خو ش [ف] منطقه ای خوش آب و هوا با هوایی نسبتا گرم برای فصول
 سرد.
- ۱۰- قشلاغی حاجی شه هاب له بوکان، له سهر چۆمی جهغه توو.

قۆرەدەرە

Qore dere

قورە دَرَه

ئاواییبەكە سەر بە ناوچەى میرەدى. ۳۹ ماله و ژمارەى دانىشتووانى ۱۹۸ كەسە. ئەم نيوە كوردییه و لە سى بەش پیکهاتووہ:

(قۆر: ھەراو؛ گوشاد؛ لەبەرەك رەواو[ف]گشاد؛ از حالت طبیعی خارج شده و گشاد شده) + (ه: ھای ناسیتەر[ف]ھای معرفه) + (دەرە: شیو؛ دۆل؛ گەلى[ف]زمین دراز و کشیدە میان دو رشتە كوه؛ راه میان دو كوه؛ دره) مانای سەرجهمی وشەى قۆرەدەرە دەبیته:

شیو و دۆلى ھەراو؛ دۆل و دەرەى گوشاد[ف]دره گشاد؛ دره بزرگ شده

ئاواییبەكانى سەقز بە ھۆى ئەوھى لە ناوچە شاخاوى و كەندولەندەكاندا دروست كراون، نيوەكەيان وشەى «دەرە»ى پیوہیە. ھەلبەت ئەوہ تاییەت بە سەقز نییە و لە دى و شارەكانى دیکەش دەبیندرى. تەواوى ئەو دییانەى سەقز كە دەرەى پیوہیە بریتین لە:

۱- دەرەوہزانى سەروو (دەرە: شیو؛ دۆل[ف]دره) + (وہز: گويز[ف]گردو) +

(ان: نیشانەى كۆ) + (سەروو: بالا[ف]بالایى) كە دەبیته دۆل و دەرە و

شیوى گويزەكان[ف]درهى درختان گردو

۲- دەرەوہزانى خواروو[ف]درهوزان سفلى

۳- دەرەزیارەتى سەروو: درەزیارت علیا

۴- دەرەزیارەتى خواروو: درەزیارت سفلى

- ۵- دەرەویانی سەرۋو: (دەرە: شىۋو؛ دۆل [ف] دەرە) + (ویان: ئاۋەن؛ ھۆشيارى؛ ئەۋین [ف] عشق؛ ھشيارى) كە دەبیتتە شىۋو و دۆلى عشق و ئەۋین و وریایی [ف] دەرە عشق و ھوشيارى و دوست داشتن.
- ۶- دەرەویانی خواروو: دەرەویان سفلى
- ۷- دەرەسمایله: دەرە اسماعيله. شىۋو ئىسماعیل [ف] دەرە اسماعیل
- ۸- دەرە شیخان: دەرە شیخان
- ۹- دەرەتقى: (دەرە: شىۋو؛ دۆل [ف] دەرە) + (تقى: توو؛ توو شىرین [ف] توت)
- ۱۰- دەرەقوولە: بە مانای شىۋو و دۆلى قوولە [ف] دەرە عمیق. له نووسینی رەسمیدا دەنووسن: «دەرە قبلە» كە ھەلەیه.
- ۱۱- دەرەپەمەدانى كولتەپە: دەرەپنەدان؛ دۆل و دەرەیهكى پەمۆیان لى کردوو.
- ۱۲- دەرەپەمەدانى دەوروبەرى شارى سەقز. شىۋو و دۆلىكى پەمۆیان لى چاندوو.
- ۱۳- دەرەى ئاۋى: دەرەى آبی. دۆل و شىۋىكى ئاۋى پيدا دى. شىۋىكى ئاۋى زۆرە.
- ۱۴- دەرەھوان (دەرە: دۆل؛ شىۋو [ف] دەرە) + (ھو: چاك؛ باش [ف] خوب؛ نىك) + (ان: نیشانهى كۆ [ف] علامت جمع) كە سەرجم دەبیتتە شىۋو و دۆلى چاكان [ف] دەرەى نىكان
- ۱۵- سیادەرى سەرۋو: رەشەدۆلى سەرۋو [ف] سیاہ دەرەى بالا
- ۱۶- سیادەرى خواروو: سیاہدەرەى سفلى. سیاہدر كهنه
- ۱۷- ۋەشەدەرەى سەرشیۋو: خوشەدەرەى سرشیۋو. دەرە سبز و بانشاط
- ۱۸- ۋەشەدەرەى كولتەپە: خوشەدەرەى كلتپه. دەرە سبز و بانشاط

- ۱۹- سه‌دهره: سردهره؛ بالای دره؛ رأس دره
- ۲۰- دۆزه‌خدهره: دوزخ‌دره؛ دوزخ‌دره؛ دره‌ای به مانند جهنم. دره دوزخ
- ۲۱- دۆله‌سیر: ده‌ره و شیویکی سیری لینه؛ شیوی پر له سیر [ف] دره‌ی سیر؛
دره‌ی پر از سیر
- ۲۲- هه‌رمی دۆل (هرمیدول): دۆل و شیو و ده‌ره‌ی هه‌رمی [ف] دره‌ای با
درختان گلابی

وینه‌ی ۱۰- دۆزه‌خدهره

قبیله سوون

Qîlesûn

قیلسون؛ قیلستون

دیییه که سهر به ناوچه‌ی سهر را. له سهر جاده‌ی سه‌قز بۆ سنه
هه‌لکه‌وتوو. ۱۱۵ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۴۹۹ که سه.
بۆ لیکدانه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه چهند بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. ئەم وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:
(قیل: قیر: به‌نداو؛ بناوان [ف] آب‌بند؛ سد کوچک) + (سوون: تازه [ف] جدید؛
تازه)^۱

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: به‌نداو و بناوانی تازه [ف] آب‌بند جدید

دووهم. ئەم وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:
(قیل: قیر: ده‌شتیکی ریک و ته‌خت [ف] دشت صاف و هموار) + (سوون:
که‌نار؛ ته‌نیشت؛ لا [ف] کنار؛ طرف؛ جانب)^۲

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: نزیکه ده‌شت؛ که‌ناری ده‌شت [ف] کنار و

طرف دشت

۱ فره‌نگی تورکی - فارسی شاهمه‌ره‌سی

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

مه به سست ئه وه يه ئاوايي قيله سوون له لاي ده شتيكي ساف و ريک و ته خت هه لکه وتوو ه. [ف] روستاي قيله سوون (قيلسون) در کنار دشت واقع شده و اين با واقعي ت تطبيق دارد.

سيه هم. ئه م وشه يه سانسکري تيه و له دوو به ش پيکه اتوو ه:
(قيل: قير: زهرد [ف] زرد؛ له پوژگاري زور کون بو ئاماژه به کانزا باييداره کان که لکی لی و هرده گيرا) + (سوون؛ سونو: کور [ف] پسر)^۱
ماناي تيکراي وشه که ده بيته: کور ي زهرد؛ کور ي زيړ؛ زيړه [ف] پسر زرد؛
پسر طلايي؛ پسر زرین.

۱ کتبي «ناريابي ها»، گوردون چاپلد - ل ۱۲۷ و ۱۳۶

قه‌ل‌نهر

Qelener

قَلَنْدَر

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی سهر. ۱۰۵ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۴۸۰ که‌سه.

قه‌ل‌نهر «قَلَنْدَر» وشه‌یه‌کی فارسییه و یه‌ک به‌شه:
(قه‌ل‌نهر: قه‌ل‌ندهر، فه‌قیر، به‌له‌نگاز، عه‌بدال، ده‌رویش، به‌سته‌زمان و بی‌زیان [ف] بی‌چیز، خانه‌به‌دوش، بیچاره و خجالتی)
قه‌ل‌نهر به‌که‌سی ده‌لین که دل و ده‌روونی له خوشه‌ویستی مال و مندال و هموو شتی دنیایی پاک بوویته‌وه. قه‌ل‌نهر گه‌یو‌ته مه‌رت‌به و پله و پایه‌ی پوچی و ده‌ستی له هموو شتیکی مادی به‌رداوه و ئاره‌زوومه‌ندی جه‌مال و جه‌لالی «هه‌ق» ه.
له سهر ئاستی خاکی ئیران زور جی هه‌یه نیوی یا به‌شیک له نیوه‌که‌ی قه‌ل‌ندهره:

* قه‌ل‌ندهر، دییه‌که له مابه‌ینی هه‌رسین و خورپه‌ماوا
* قه‌ل‌ندهر، دییه‌کی شاری ئه‌هه‌ره
* قه‌ل‌ندهر: دییه‌کی شاری دیلفانی خورپه‌ماوایه
* قه‌ل‌ندهر: دییه‌که له شاری بیرجه‌ند
* قه‌ل‌ندهر: شاعیریکی خه‌لکی کرمان و له ده‌رویش‌ه‌کانی شا نیعمه‌توللای وه‌لی بووه.

واتای تیکرای وشه‌که: ده‌کرئ بلیین کاتی خوی (زورتر له ده‌وره‌ی مه‌غول و ئیلخانه‌کان) له‌م شوینه‌دا پیاوچاک و پیر و له‌خوداترسیکی لی بووه که هه‌ر وه‌ک نمونه‌ی سهره‌وه نیوی قه‌ل‌نهر «قه‌ل‌ندهر» و جیی ریز و خوشه‌ویستی خه‌لکی ناوچه‌که بووه و به‌م بونه‌یه‌وه نیوی دییه‌که‌یان کردبیته قه‌ل‌ندهر.

كاومهله

Kawemle

كاومله

ئاواييه كه سهر به ناوچه ي چله چه مه ي سهر شيو ي سه قز. ۳۰ ماله و
ژماره ي دانيشتواني ۱۷۰ كه سه.

بوچووني يه كه م. ئه م وشه يه كوردويه و له سي به ش پيكهاتووه:
(كاو: كه ژ و كو و كه مه ري سه خت؛ چياي به ردين؛ زهر دوماي ساف و
سه خت؛ شاخ؛ كيوف كوه سنگي؛ كوهستان سنگي و سخت) + (ه: هاي
ناسينه رهاي معرفه) + (مله: بستوو؛ زينوو؛ گهرده نه ف) گردنه ي كوه)
ماناي سه رجه مي وشه كه ده بيته: مله و گهرده نه ي به ردين؛ بستووي
به ردين و سه خت ف) گردنه ي سخت و صخره اي.

وشه ي «كاو» كه به ماناي زهر دوماي ساف و سه خت و چيا و به رده،
له گهل وشه ي «كاوان» كه ئه ويش هر به ماناي به رزايي شاخه كان و چياي
به ردينه، له شيعره كان ي شاعيري پايه به رز مه وله وي تاوه گوزيدا به زوري
ده بيندريين:

* ئه وه خت پاي كاو ههر د دل ته م بو

ئه ساسه ي دووري نازيزان جه م بو

* مه شنيه چين چين چنوور نه كاوان

توخوا ماته م به هاژه ي وه فراوان^۱

بوچووني دووهه م. وشه كه كوردويه و له دوو به ش پيكهاتووه:

۱ ديواني مه وله وي تاوه گوزي، مه لا عه بدولكه ريمي موده ريس، ل ۳۳ و ۱۶۱

(کاوه: نیوی پیاوانه؛ له نیوی کاوهی ئاسنگەر وەرگیراوه [ف] نامی برای مردان؛ اشاره به نام کاوهی آهنگر دارد) + (مله: بستوو؛ زینوو؛ گهردهنه [ف] گردنه ی کوه)

مانای سه رجه می وشه که ده بیته: گهردهنه ی کاوه؛ ئه و مله و گهردهنه یی به نیو کاوه کراوه [ف] گردنه ی کاوه؛ گردنه ی منسوب به کاوه. بوچوونی سیهه م. ئه م وشه یه کوردییه و له دوو به ش پیکهاتوو: (کاوه: که وه؛ ئابی؛ شین؛ که وگ [ف] کبود؛ آبی روشن) + (مله: بستوو؛ زینوو؛ گهردهنه [ف] گردنه ی کوه)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: مله ی شین؛ گهردهنه ی شین؛ بستووی ئاوی [ف] گردنه ی آبی؛ گردنه ی کبود.

* له هه ورامان و له دریژه ی کیوی شاهو، گهردهنه یه کی لییه به نیوی «مله که وه» که له گه ل «کاوه مله» که ی جی باسی ئیمه هه ریه ک واتایان هه یه.^۱

۱ کتیی «په سه نایه تی زمانه که ت بناسه»، نویسی محمه دئه مین هه ورامانی، ل ۲۹

کوچک

Kuçik

کوچک

دوو دئ به م نیوه له ناوچهی سهره ههیه:

- کوچکی خواروو (ف) کوچک سفلی) ۴۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی

۲۲۲ کهسه.

- کوچکی سه‌روو (ف) کوچک علیا) ۵۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۲۷۱

کهسه.

بۆ لیکدانه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه چەند بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. له نیو مه‌غوولاندا نیوی کچانه. وه‌ک: کچی گه‌وره‌ی ئەحمەد

تگۆدار (کوری هه‌وته‌می هۆلاکو) نیوی کوچوک بووه.^۱

دووه‌م. له نیو کورداندا به مانای به‌رد یا سه‌نگه‌ (ف) سنگ

سه‌هه‌م. له زمانی تورکیدا به مانای هه‌یوانی باره‌ه‌لگر؛ هه‌یوانی بارکیشه

(ف) حیوان بارکش

چواره‌م. له زمانی تورکیدا به که‌سیک ده‌لین که له پشت سه‌ری که‌سیکی

دیکه‌وه سواری ئەسه‌پ ده‌بی (ف) شخص دومی از دو نفر که بر پشت اسب

سوار می‌شود.

۱ ل ۷۸۳ کتبی «جامع التواریخ»، نویسنی ره‌شیده‌دین فه‌زلوللا

پینجه م. له زمانی تورکیدا به مانای: ورد؛ تفل؛ مندال [ف] خرد؛ کودک؛ طفل

شه شه م. له زمانی تورکیدا به مانای: توله سه گ؛ به چکه سه گ [ف] توله سه گ

حه وته م. ئەم وشه یه کوردیییه: پیاوانی ئیزه دی ئەوانه ی له شه نگال و

دهشتی مووسل و جزیره ی سووریه و له تورکیا ده ژین بریتین له:

۱- میری گه وره ۲- پسمیر ۳- بابە شیخ ۴- کوچەک ۵- فه قیر ۶- مورید ۷-

قه وواله^۱

وینه ی ۱۱- دبی کوچکی سه روو

۱ میژووی موزیکی کوردی - محهمه د حه مه باقی

که چهل مینگان

Keçel mîngan

کچل مینگان

دییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سه قز. ۵۵ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۲۴۲ که سه. خه لکی ئه م ئاوا بییه جار جار «که چهل میان» یشی پی ده لین.

ئه م وشه یه مه غولیه و له دوو به ش پیکهاتوو:

(که چهل: له نیو مه غولاندا وشه یه ک هه یه به نیوی "چار Char". ئه م وشه یه له گهل وشه گه لی دیکه تیکه لاو ده بی و نیویک پیکدینی. وه ک: - قه رچار؛ برکه چار؛ بایا چار؛ که چار؛ چکه چار

"چار" له زمانی تورکیدا دوو مانای هه یه: ۱- پرووناکی ۲- تارا [ف] ۱-

روشنایی ۲- روبند عروس

وشه ی "که چار kechar" که نیویکی مه غولیه له نیو کورداندا بووه به "که چهل kachal". ئه و ئالوگوره ی پیتی "ر" به "ل" و به پیچه وانه له زمانی کوردیدا شتیکی نه ناسراو و نامۆ نیه. وه ک:

- مالی ئیمه ← ماری مه (هه ندیک له لادیییه کانی ده و روبه ری هه ولیر

ده لین)

- چلکن ← چرکن

- که بابی به لگ ← که بابی به رگ

- بلیسه ی ئاور ← له بنه رته دا بریسه ی ئاور بووه

- بال ← واره (له ئاویستادا)؛ باره ک له په هله ویدا^۲

۱ ل ۱۷۱ و ۵۱۰ کتیبی «جامع التواریخ»، نویسنی ره شیده دین فه زلوللا

۲ کتیبی وشه نامه، جه مال نه به ز

ههروهها وشهه قهرهچهل كه نئوى دئيهكى ناوچهه ميرهدهئى سهقزه له
بنهردتا قهرهچهر (قهرچار) بووه.

له وشهه كهچار؛ كهچهل به دوو مهبهست كهلك وهردهگيرئ:

۱- له نئو مهغوولاندا نئوى پياوانه. وهك: نانككهچار كه پياويك بووه له

توره مهه جووچى كورى چهنگيزخان

۲- نئوى شوين و ناوچهه. وهك: چهنگيزخان و ئونك قهرهول و نىگابانى

خويان له شوينيك دانابوو به نئوى (چاكاچار يا چهكهچار)^۱

مينگان: منگان؛ مينگان. له نئو مهغوولهكاندا تهواوى هوز و تيره و

بنه ماله كان به دهسته گهلى ۱۰ و ۱۰۰ و ۱۰۰۰ كهسى دابهش كرابوون.

ههروهها سپا و هيزى چهكداريشيان هه به و چهشنه دابهش دهكرا.^۲

نئوى ئه و دهستانه ئاوا بوون:

- دهستهه دهيه: ئهريان Arban

- دهستهه سهده: جاثوون يا جاقوون Jaon

- دهستهه ههزاره: مينگان Minggan

- دهستهه دههزاره: توومان Toman

ههروهك ديمان به دهستههيهكى ههزاركهسى سپا و ههروهها به

فهريمانده و سهروكى ئه و دهستههيان دهگوت مينگان يا مينگان يا ههزاره.

جا چون ئه و نئوهيان له سهه ئه و ئاواييهه داناووه؟

من پيموايه زوربهه ئه و نئوه مهغووليانه دهگهرينهوه بو سهردههه

حوكمى ئيلخانهكان. مهغوولهكان له هولاكووه كه له سالى ۱۲۵۶ى زاييني

ئيرانى به تهواوى داگير كرد ههتا ريوخانى حوكمى ئه بووسه عيد له سالى

۱ كتيبى «جامع التواريخ»، نووسينى رهشيدهدين فهزلوللا

۲ سهراوهه پيشوو

۱۳۳۵ی زایینی به ئیلخانهکان ناسراون. دهبی نیوی سهروکی ئه و سپایه‌ی
ئه و گونده‌ی داگیر کردووه، "که‌چار" بووبی. جا چونکه سپاکه‌ی ژیر
فه‌رمانیشی هه‌زاره یا مینگغان بووه، "که‌چار مینگغان" هیان به سه‌ر ئه و دئیهدا
برپوه. پاشان ورده و رده ئه‌م پیت و وشانه له سه‌ر زاری خه‌لک سواون
هه‌تا ئیستا که بووه به که‌چه‌ل مینگان.

هه‌ندی بوچوونی هه‌له هه‌یه که ئاماژه‌یان پی ده‌که‌ین:

- پیاویکی که‌چه‌ل بووه که شه‌رکه‌ریکی ئازا بووه و له شه‌ردا خوینی
هه‌زار که‌سی رشتوو و نیوی ئه‌م که‌چه‌له‌یان بو نیوی ئه و ئاواپییه
هه‌لبژاردوو.

یا هه‌ندی که‌س ده‌لین "کاچال‌میان" یانی شوینیکی له میان و
نیوه‌راسته‌که‌ی چالی لینه.

کهمه توو

Kementû

کمنتو

دینه که سهر به ناوچهی ساحیب. ۵۰ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۲۴۱ کهسه.

ئه‌م وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه.

(که‌م: پیچه‌وانه‌ی زور [ف] کم؛ اندک؛ مقدار ناچیز) + (توو: تووم؛ ئه‌و

ده‌نکانه‌ی به زه‌ویه‌وه‌ی ده‌کن [ف] تخم؛ بذر)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: تووی که‌م؛ تووی که‌م؛ توومی که‌م [ف] بذر

کم؛ تخم کم

مه‌به‌ست له «که‌م‌توو» زه‌وی و شوینیکه تووی که‌م پیوه‌ده‌کن. هوی

ئه‌و کاره‌ش ئه‌وه‌یه خاکی زه‌ویه‌که چاک و به هیز نییه و ده‌بی تووی که‌م

پیوه‌کن. ده‌نا ئه‌و تووه‌ی پیوه‌ی ده‌کری به‌رناگری و شین نابی [ف] بذر کم؛

تخم کم. منظور از این واژه زمینی است که خاک حاصلخیز و پر قدرتی

ندارد بناچار باید بذر کمتری روی آن پاشید تا بتواند سبز شود.

له نووسینی په‌سمی و ئیداریدا ده‌نوسری «که‌مه‌نتوو؛ کمنتو» که

هه‌له‌یه.

وشه‌ی به‌رانبه‌ری «که‌مه‌توو»، «که‌یله‌توو» ه.

که یله توو

Keiletû

کِیلتو

مووچه و مهزرایه که له نیوان دوو ئاواپی قشلاغی مه لا و کهمه توو. ده لَین زۆر له وه پیشتر دئ بووه به لام ئیستا ته نیا مهزرایه که و شوینه واری ئاوه دانی لی نه ماوه.

ئه م وشه یه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوو:

(کهیل: پر؛ پراو پر؛ دارمال [فا] پر؛ لیریز) + (توو: توو؛ تووم؛ تووی سهوزی

و دهخل ودان [فا] بذر؛ تخم)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: پرتوو؛ شوینیکی تووی زۆر پیوه بکری [فا]

پر بذر؛ متراکم

که یله توو یانی ئه و زهویانه ی به پیت و به ره که تن. خاکی چاک و به هیزیان

هه یه و وهزیر تووی زۆریان پیوه ده کا چونکه خا که که یان هیز و قوه تی

سهوزکردنی تووه کانی هه یه و ده توانن به ره می چاکیان بی.

ئه م وشه یه به ته وای پیچه وانه ی وشه ی «که مه توو» ه و له نزیک یه ک

هه لکه و توون.

کپووز

Krûz

کروز

دییه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخانی سه قز. ۲۷ ماله و ژماره ی دانیشتونانی ۱۵۴ که سه.

ئه م وشه یه کوردییه و چهند مانای هه یه:

۱- به و که سانه ی به هوی هاو له (خورویرکه: آبله) دهم چاو و سه روپویان کون کون (سوراخ سوراخ؛ چاله چوله) بووه ده لئین کپووز یا گروئ.

۲- شووتی و شتی وا که جی جی مریشک و بالنده کانی دیکه دندووکیان له توخلی (پیستی) دابی پینان ده لئین کپووز.

۳- به بونی سووتانی ئیسک و چهوری و خوری و شتی وا ده لئین بوکپووز (بوی سوختگی استخوان و پشم و ...)

۴- به شتی بی خیروبیر و به کارنه هاتوو ده لئین کپووز. بو وینه کاتی ده لئین ئه و ئاواپییه کپووسه یا کپووزه، ماناکه ی ئه وهیه هیچ به روبوومیکی لی هه لئاوه ری و هیچی لی ده ست ناکه وئ.

که‌ریزه‌ی گلی

Kerêzey glî

که‌ریزه‌ی ایوبی (گلی)

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی تورجان. ۷۷ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۴۰۳ که‌سه.

ئه‌م دییه «که‌ریزه‌ی ئه‌یووبی» شی پی ده‌لین.

که‌ریزه‌ی گلی نیویکی کوردییی و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(که‌ریزه: له ژیر زهوی ره‌ه‌ندیکی لی دده‌ن و له چالیکه‌وه بو چالیکه‌ی دیه ئاو ده‌گوینه‌وه تا ئاو له سهر زهوی و له سه‌رچاوه‌وه دهرده‌که‌وی. که‌ریزه‌ی وایه زو دوور و دریزه و جاری وایه ده‌گاته چهند کیلومیترا که چهند چال یا گومانه‌ی هه‌یه.)

زورتر له و شوین و ولاتانه‌ی که‌م ئاو و بی‌ئاون که‌ریز یا کاریز لی دهری. له کوردی و فارسیدا به چهند جور نیوی دینن. وه‌ک: که‌ریزه، کاریزه، کاریز، که‌ریز، که‌ریز. له عه‌ره‌بیدا پی ده‌لین: قه‌نات.

هوی ئه‌وه‌ی له کوردی و فارسیدا به‌وه‌ه‌ند و ئاوی ژیرزه‌مینییی گوتراوه کاریز یا که‌ریزه، ئه‌وه‌یه که بو تاکی کردنه‌وه و شوین پی هه‌لگرتنی ئاوه‌که، کایان کردوته چاله‌کانه‌وه، تا ئه‌وه‌ی له سه‌رچاوه‌ی کاریزه‌که‌وه وه‌ده‌ر که‌وتوو و بیندراوه. [ق] نقبی است که در زیر زمین کنند و از چاهی به چاهی آب برند تا آنجا که آب بر روی زمین جاری گردد؛ که‌ریز؛ قنات) + (گلی: له گل و خو‌ل دروست کراو؛ خاکی؛ له خاک دروست کراو [ق] خاکی؛ از جنس خاک و گل)

که وا بوو مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: کاریز یا که‌ریز یا قه‌ناتیکی گلی یا خاکییه. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌و کاریزه‌ به‌رد و ته‌لان و ره‌قه‌ن نییه و دیوار و میچ و بانای گلی و نه‌رمه.

له نزيك سه قز و له سهر جاده ي سه قز بو سنه ديبه كي لييه به نيوي
كاريژه كه نه ونده ي نه ماوه له گه ل شار يه ك بگر نه وه و تي كه لاو بن.
له سهر خاكي ئيران كه ريژيكي زور له شار و پاريزگاكان هه يه كه
دييه كانيان به نيوي نه و كاريژانه وه كردووه. بروننه فهرهنگي ديه خودا كه
نزيكه ي سه ت ديي تيدايه نيويان كه ريژ و كاريژ و قه ناته. وهك:

- كه ريژه ي سه ردار له بوكان

- كه ريژه ي مه حمودئاغا له بوكان

- كه ريژه ي عه لي ئاغا له بوكان

- كه ريژه له سلدووز (نه غه ده)

- كه ريژه له شارو يراني مه هاباد

- كه ريژه له قه راته وه ره ي بيچار

وينه ي ۱۲- ديي كه ريژه ي گلي

که ره‌ویان

Kerewian

گره‌ویان

دینه‌که سهر به ناوچه‌ی میره‌دیی سه‌قز. ۳۵ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۲۰۵ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه ئاو‌یستایییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(که‌ره؛ کارا Kara: خه‌لکی چه‌کدار؛ هی‌زی به‌رگری) [ف] (مردم؛ قشون؛ مردم؛ ارتشی) + (ویان؛ وشیار؛ عاقل؛ تیگه‌یشتوو؛ عیشق؛ ئه‌وین؛ میهره‌بانی [ف] عشق؛ دلدادگی؛ هوشیار؛ دانا)

مانای تیکرپای وشه‌که ده‌بیته: خه‌لکی وشیار؛ خه‌لکی وشیار و تیگه‌یشتووی چه‌کدار [ف] مردم ارتشی؛ مردم مسلح هوشیار له کتییی «تاریخ ایران باستان، نووسراوی دیاکونوف» لاپه‌ره ۹۷ و ۹۸ له بابته "کاره" ئاوا نووسراوه: (له راستیدا کارا به خه‌لکی ئاسایی ده‌لین که خه‌ریکی کاروبار و گوزه‌رانی خویانن و چه‌کداریشن. له کاتی پیوستدا بو شهر و به‌رگری له ولات حازر و ئاماده‌ن. ده‌توانین بلین ئه‌وانه هی‌زی به‌رگری بوون.)

له لاپه‌ره ۱۸۲ کتییی «تاریخ ماد؛ میژووی ماد» له بابته کاره یا که‌ره ئاوا نووسراوه: (له کوتایی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می به‌ر له زایین هیشتا سپای ماد له خه‌لک جیا نه‌ببؤوه. وشه‌ی کاره که له نووسراوه به‌ردینه‌کانی بیستوندا که‌لکی لی‌وه‌رگیراوه، واتاکه‌ی هم سپایه و هم خه‌لک. له رواله‌تدا وا دیاره سپایی و چه‌کداره‌کان ئاره‌زوومه‌نده‌کانی (داوطلبان) هۆزه‌کان بوون.)

۱ ل ۱۳۹۲ کتییی «فرهنگ واژه‌های اوستا» نووسینی ئیحسان به‌هرامی

کووپه قران

Kûpeqiran

کووپه قران

دییه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخانی سه قز. ۳۹ ماله و ژمارهی دانیشتونوانی ۲۰۸ که سه.

بۆچوونی یه که م. ئەم وشه یه تورکییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(کووپه؛ کوپهک: سهگ؛ سهگی قه له و تووکن [ف] سگ؛ سگ چاق و پرمو)

+ (قران: کوژهر؛ وردکهر؛ شکینه ر [ف] خردکننده؛ شکنده)^۱

مانای تیکرای وشه که ده بیته: توپینی سهگ؛ قربوونی سهگ؛ توپینی

به کومه لی سهگ [ف] مرگ و نابودی سگها؛ تلف شدن جمعی سگها

له دهوروبه ری سه قز چهند نیو و چهند وشه هه یه که له گه ل وشه ی

"قران" پیکهاته یه کی تازه یان به دیهیناوه. وهک:

- تاوه قران: ئاوا بییه کی نزیک دیی دۆزه خدیره له رۆژه لاتی سه قز.

دییه کی چۆل کراوه و ماناکه ی قربوونی خیرا و به په له یه.

- گاقران: دییه که سهر به ناوچه ی تیه کو و چۆل کراوه. ماناکه ی قربوون

و تینداچوونی گاوگوله.

- گاقران: کیویکه له بهینی ئاوا بییه کانی یازییلاغی سهر؛ ئەحمه دئاوا؛

سهرکه ل و له رۆژه لاتی کیوی بالوو قایه هه لکه وتووه.

۱ فرهنگی تورکی - فارسی شاهمه رهسی

– گيچي قران: مه زرايه كه له نزيك ئاوايي قشلاقي مه لا. قېبوون و مردار بوونه وهى به كو مه لى بزن.

بوچوونى دووهه م. هينديك كه س ئه م وشه يه به كوردى ده زانن:
(كوويه: ده فريكه له سواله ت و له گل دروست كراو [ف] ظرفى گلين) +
(قران: واحيدى پوول له سه رده مى فه تحه لى شاي قاچار هه تا سه رده مى
په هله وى. به رانبه ره له گه ل ۲۰ شايى يا ۱۰۰ دينار).

ماناي تيكراي وشه كه ده بيته: كوويه يه كى پر له قران [ف] ظرفى پر از
سكه هاى قران

كه من بوچوونى يه كه مم پى راسته.

که کهوسان

Kekewsan

که کوسان

دییه که سهر به شاری دیوانده ره. له دهوروبه ری کیوی چلچه مه و ناوچه ی خورخوره هه لکه وتوو. ۳۴ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۲۰۰ که سه. ئەم وشه یه ئاویستایی؛ په هله وییه و له سی به ش پیکهاتوو. (که - که ی: به و بنه مالانه یان دهگوت که هم کاهین یانی ریبه ر و به ریوه به ری دینی بوون و هم سه روک و حاکی شه رکه ر^۱ به خانواده های می گفتند که هم کاهن یعنی رهبر و برگزارکننده ی مراسم دینی بودند و هم حاکم و سردار جنگجو) - که ی به مانای "شایه" و ئەم وشه یه له زمانی سانسکریتدا مانا که ی زانا و عاقله^۱.

+ (کاووس: که ی ئووس؛ کئه ئووس؛ کی اوس: شای به رز؛ شای سه رکه وتوو^۱ شاه عالی مرتبه؛ شاه پیروز ئەم شایه دووه مین شای خانه دانی کیانی و نه وه ی قوباده^۲. - کی کاووس (کی کاوس) فورمیکی هه له یه که میژوونووسانی پاش ئیسلام «که ی» یان دوو جار دوویات کردو ته وه به لام ما که ی وشه که هه ر به و چه شنه ی له دینکرد لاپه ره ی ۹۳ ی کتیه به که و دادستانی دینیک و مینو و خیره د و هی تر دا باسی کراوه «که ی ئووس "کی اوس" راسته^۳.

۱ ل ۲۷ کتیی «تاریخ قبل از میلاد» نووسینی زهرین کووب

۲ ل ۳۰۶ کتیی «فرهنگ واژه های اوستا»

۳ ل ۹۳ کتیی «وهومن یسن» نووسینی سادق هیدایه ت

+ (ان: ئەم ئەلف و نوونه، ئەلف و نوونی باوک و فەرزەندیە (ئەبوەت؛
 اُبوت) که له زمانی پەهلەوی و فارسیدا کەلکی لێوەرگیراوه و نایێ له گەڵ
 ئەلف و نوونی کۆکردنەوه (جمع بستن) لیمان بشیوی و هەلە بکەین.^۱ له
 نووسراوەکانی پەهلەویدا وینە و نمونە بۆ ئەم «ان» ه زۆرە. وهک:
 - خوسره و قوبادان: خوسره و کورپی قوباد [ف] خسرو پسر قباد
 - ئەردشیر بابەکان: ئەردەشیر کورپی بابەک [ف] اردشیر پسر بابک
 - مەزەک بامدادان: مەزەک کورپی بامداد [ف] مزدک پسر بامداد
 - ویشناسپان: کورپی ویشناسپ [ف] پسر ویشناسپ^۲
 - کاوسان: کورپی کاوس [ف] پسر کاوس^۳
 کەوابوو واتای وشە «کەکەوسان» دەبێتە:
 شای کورپی کەیکاووس؛ شای کورپی کاوس [ف] شاه فرزند کاووس؛ کی
 پسر کیکاووس

بەو بۆچوونە و بەم پێیە هەرۆک دەزانی کورپی کەیکاووس نیوی
 «سیاوەش» بوو. سیاوەش له پووی ئەو پروداوانە بەسەری هاتوو،
 زۆر له باوکی بەنیویانگتره و نیوی تیکەلای ژیانی هەموو گەلانی ئێران
 بوو بەتایبەت له شانامە فیردەوسیدا زۆر بە خەستی باسی کراوه. بۆ
 نمونە یەکیک له پروداوانە له سەردەمی شایەتی کاووس بە سەر
 سیاوەش هاتوو، عیشق و ئەوینی سوودابە بە سیاوەشە. سوودابە کە ژنی
 کەیکاووس و زردایک (باوەژن) سیاوەش بوو، عاشقی زرکۆرەکە خۆی
 بوو و بوختانی داوین پیسی له سیاوەش دا، بەم هۆیەوه بەر رق و توورپەیی

۱ ل ۳۲ کتیی «آرا و عقاید مزدک» نووسینی سەیدعەلی مەهدی نەقەوی
 ۲ ل ۱۴۳ و ۱۴۶ کتیی «زبان پهلوی» نووسینی ژاله ئاموزگار و ئەحمەدی تەفەزولی
 ۳ سەرچاوەی پیشوو

که یکاوس کهوت. پروداوی دووهم پیکهینانی ژیانی هاوبهش له گهل
فه پهنگیس کچی ئەفراسیاب بوو که به دست کیسی گه وره پیاوانی له باری
ئەفراسیاب، سیاوش به دست ئەفراسیاب کوژرا. به ریوایه تی فیردهوسی به
رژانی خوینی سیاوش گیاهه ک پروا (شین بوو) به نیوی «سیاوشان»^۱
- بیره وه ریبه کانی ماته مینی سیاوش و سیاوشان ئیستاش که ئیستایه
له میژوو و دابونه ریته کانی باو له ئیران و عیراق و تورکییه و قهفقاز
شوین پینان دیاره.

- سیاوشان رهسم و ئایین و دابونه ریته کی کون و ههلقولای ئاسیای
ناوهندی و ئیرانی گه وره یه و یه کهم وینهی، دهگه ریته وه بو سه ردهمی
«بهردی نوی؛ نو سنگی» و په ره گرتنی کشتوکال.

ئهم نیوه «که کهوسان» له زور جی هیه به لام به پاش و پیش بوونی
پیته کان. بو نمونه:

- که کهوسان: دینه که له دهور به ری کوستان چل چه مهی دیوانده ره
- که کاوسان: دینه که کانی و سه رچاوهی ئاوی گه رمی هیه که بو ژان و
کونه نه خوشیه کان به که لکه. ده لاین له پوژگاری زور کون هه تا زه مانی
به ختونه سر و هاتنی جووله که کان له شامه وه بو ئهم ولاته، ئیسفه هانی
راسته قینه ئیره بووه.^۲

- کاکوسان: دینه که سه ر به شاری سه رده شتی نازه ربایجانی پوژئاوایی.

- کوسان: دینه که سه ر به ناوچهی شاهوی کامیاران. چول کراوه.

۱ ل ۳۲۶ تا ۳۲۸ کتیی «شناخت اساطیر ایران» نویسنی هینلز
۲ ل ۱۱۰ کتیی سه فه نامه ی «صوره الارض» نویسنی ئیبنی حه وقل، وه رگیزانی دوکتور جه عفر
شوجاع

له لاپه‌ره ۵۳۵ ی کتیبی «خلافه شرقی» نویسینی گای لیسترینج‌دا
شیعریک له م بابه‌ته‌وه هه‌یه:
کوسان (کوس):

کجا کز جهان کوس خوانی همی

جز این نیز نامش ندانی همی

له لاپه‌ره ۱۰۷ کتیبی (اساطیر ایران) نویسینی می‌هرداد به‌هار نویسراوه:
راه کاوسان: همان کهکشان است.

واته ریگای کاوسان: هه‌ر کاکیشان یا کوشکه‌لانه.

که مه ره سیاو

Kemere syaw

گمَره سیاو

دئییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهر شیوی سه قز. ... ماله و ژمارهی دانیشتوانی .. که سه.

ئه م وشه یه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(که مه ره: گاشه بهرد؛ ناوهندی زهمین؛ ناوچه دی ههرشتی؛ چپای شاخ؛

کوچکه بهرد؛ که مه ره ی خشل [ف] سنگ بزرگ؛ میانهی زمین؛ میان هرچیزی؛

کوه تمام سنگی؛ قلوه سنگ) + (سیاو: دژی سپی؛ رهش [ف] سیاه)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: کیوه رهش؛ بهرده رهش؛ کوچکه رهش [ف]

سیاه کوه؛ سیاه سنگ

له وشه ی «سیاو» یا «سیا» که مانای ههردو وکیان ره شه له زور جی

و بو نیونانی زور ئاوی که لک وهرگیراوه. وهک:

- کاکه سیاو: کاکه رهش [ف] داداش سیاه. دئییه که له ناوچه ی ساحیب

- سیاوی: رهشی [ف] سیاهی. مه زرایه که له ئاوی باشماغ

- سیانزار: شاخه رهش؛ کیوه رهش [ف] سیاه کوه. دئییه که له ناوچه ی

زولفه قاری سهر شیوی.

- سیاده ره ی سه روو: دۆل و دهره ی رهش [ف] سیاه دره. ئاوییه که له

ناوچه ی میره دی

- سیاده ره ی خواروو: دۆله رهش [ف] سیاه دره. ئاوییه که له ناوچه ی

میره دی

- سیاوله: رهشکه؛ دهنکی وردی رهش که به کولیره وهی دهکن.

مه زرایه که له ئاوی بارام.

کۆنده لان

kondelan

کۆدلان

دینیه که سهر به ناوچهی ته موغه. ۹۶ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۵۱۷ که سه.

بوچوونی یه که م. ئەم وشه یه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوه:
(کۆنده؛ کونده: ده فری زه لام له چه رم بو ئاوکیشان؛ کوندک [ف] مشک
آب کشی) + (لان: جیگه؛ شوین؛ جی [ف] محل؛ مکان؛ جا؛ لان در پارسی معنی
ظرف و جای است)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: جیگای دانانی کوندهی ئاو [ف] سردابهی
جای مشک آب

بوچوونی دووه م. هندی کهس پیمان وایه ئەم وشه یه کهنده لانه که
ماناکه ی ده بیته: ئاودر؛ لیواری قوولکه ی زور فراوان و گوشاد [ف] کناره ی
آبکند گشاد؛ آبکند.

دینیه کی دیکه هه یه به نیوی «که ندۆ لان» که سهر به ناوچه ی «ئیمام» ه
له سه قز.

(که ندۆ: پارین، پانیر - کۆندۆ مانگایه کی ئاوس نه بووه و شیر ده دا. [ف]
گوساله دو ساله - گاو آبستن نشده شیرده)

واتاکه ی شوینی پارین [ف] محل و مکان گوساله دو ساله
من پیم وایه هه م «کونده لان - کندلان» و هه م «که ندۆ لان - کندولان»
ماناکه یان یه که و ئەویش کهنده لان و ئاودره [ف] معنی هر دو آبکند است.

کانی کهوه

kanikewe

کانی کبود

ئەم دێیە سەر بە ناوچەی زولفەقاری سەرشیوی سەقزە. ۱ ماله و ژمارەى دانیشتوانى ۴ کەسە.

ئەم وشەیه کوردییە و لە دوو بەش پیکهاتوو:

(کانی: چاوه؛ چهشمه؛ هانی؛ خانی؛ چاوهی ئاو [ف] چشمه) + (کهوه: کهوو؛

کهوگ؛ شینی کال؛ ئاوی کهم‌رەنگ [ف] کبود؛ آبی روشن؛ نیلی رنگ)

مانای تیکرایی وشەکه دەبیته: کانی ئاوی رەنگ؛ چاوهی شین [ف] چشمەى

آبی رنگ؛ چشمه کبود

لە زۆر جێ لە وشەى "کهوه" بو نئوی ئاوی و شتی دیکه که لک

وەرگیراوه. وهک:

کیله کهوه: (کیل: بەردی قەبر؛ پێوانه‌ى دانەوێله؛ جووری کولێره؛ ته‌گه [ف]

سنگ مزار؛ په‌یمانەى غله و...) + (کهوه: کهوو؛ شینی کال؛ ئاوی کهم‌رەنگ [ف]

کبود؛ آبی روشن)

مانای وشەکه دەبیته: بەردی قەبرى شین، ئاوی رەنگ؛ بەردی کهوو [ف]

سنگ مزار آبی روشن

لە دێى بارامیش مەزرایه‌كى لێیه بە نئوی: بەردەکهوه [ف] سنگ آبی

کەس نەزان

kesnezan

کەس نەزان

دێیه که سەر به ناوچهی زولفه قاری سەرشیوی سه قز. ۱۲۲ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۴۹۸ که سه.

ئه‌م وشه‌یه کوردیه و له دوو به‌ش پیکهاتوه:

(کەس: تاکێ له بنی ئاده‌م [ف] کس؛ شخص) + (نه‌زان: بی ئاوه‌ز؛ بی عه‌قل [ف])

نادان)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئه‌و دێیه کهس پێی نازانی؛ ئه‌و ئاوا بیه له

په‌نا و په‌سیویکی وا هه‌لکه‌وتوه کهس جیگه‌که‌ی نازانی [ف] کسی مکان و محل

این روستا را نمی‌داند؛ مکان آن برای همه ناشناخته است.

کانی نیاز

Kanî niaz

کانی نیاز

دییه که سهر به ناوچهی سهر را. ۴۳ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۲۱۰ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردییه له دوو بهش پیکهاتوو:

(کانی: چاوو؛ هانی؛ حانه [ف] چشمه) + (نیاز: ئیحتیاج؛ ئاتاجی؛ ئاوات؛

ئاره‌زوو [ف] احتیاج؛ آرزو)

مانای تیکرایی وشه که ده‌بیته: کانی و چاووه‌یه کی نیازی خه‌لک به‌جی دینی؛

کانیه کی ده‌چنه سهری، رازونیازی خویانی پی ده‌لین؛ کانی مراد [ف] چشمه‌ای

که نیازگشاست؛ چشمه‌ای که نیاز نیازمندان را برآورده می‌کند.

وینه‌ی ۱۳. دیی کانی نیاز

کانی جه ژنی

Kanî cejnî

کانی جَشَنی

ئاواییه که سهر به ناوچهی سهر. ۳۴ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۱۶۹ که سه.

ئه م وشهیه کوردییه له سح به ش پیکهاتوو:

(کانی: چاوه؛ هانی؛ حانه [ف] چشمه) + (جهژن: جیژن؛ جهژنه؛ پوژی

خووشی [ف] عید؛ جشن) + (ی: یای پیوهند [ف] یاء نسبت)

مانای تیکرای وشهکه ده بیته: ۱- ئه و کانیهی جیژنانه ده چنه سهری و

خووشی ده که ن ۲- یا ئه و کانیهی ئه و هنده ئاوی زوره هه میسه وهک جیژنی

بی وایه.

کيله شين

kêleşîn

کيلشين

دښه که سهر به ناوچه‌ی میره‌دی. ۱۰۰ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۵۱۷ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه کوردییه له سح به‌ش پیکهاتووه:

(کيل: بلند، به‌رز؛ به‌ردی سهرین و پاینی گۆر [ف] بلند؛ سنگ مزار) + (ه):
های ناسینه‌ر [ف] های معرفه) + (شین: که‌وه، که‌وو، که‌وگ؛ به‌ره‌نگی ئاسمانی؛
ره‌نگی گیا؛ سه‌وزی توخ [ف] رنگ آبی سیر؛ سبز سیر)
مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: به‌ردی قه‌بری که‌وه؛ به‌ردی قه‌بری شین و
ئاوی [ف] سنگ مزار آبی؛ سنگ قبر سبز سیر
* له ناوچه‌ی کول‌ته‌په‌ی جانگیرخان نزیک دبی سهداوا، دښه‌کی لی بوو
به نیوی «کيله‌که‌وه = کيله‌شین» که که‌وتوته ژیر ئاوی سهدی بوکان.

کهنده سووره

Kende sure

کنده سووره

دئیه که سەر به ناوچهی میره دی. ۵۳ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۲۷۹ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردییه له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(که‌ند: قوولکه؛ ئاودر [ف] چاله؛ آبکند) + (ه: پیتیکه بو ناساندن به کار ده‌هینرئ [ف] حرف معرفه) + (سوور: به ره‌نگی خوین [ف] سرخ، قرمز) + (ه: پیتی ناسینه‌ر [ف] حرف معرفه)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئه و کهنده‌لانه‌ی سووره؛ که‌نه‌لانه‌سوور؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌و کهنده، سووره گله [ف] آبکند سرخ؛ آبکند با خاک سرخ.

کانی بهن

Kaniben

کانی بند

دییه که سهر به ناوچهی میره دی. ۲۳ ماله و ژماره‌ی دانیشتونانی ۱۳۱ که سه.

بۆچوونی یه که م. ئەم نیوه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:
(کانی: چاوه؛ هانی؛ حانه [ف] چشمه) + (بهن: بان؛ سهر وو)
واتای تیکرای وشه که ده بیته: کانی بان؛ کانی سهر وو چشمه‌ی بالایی.
زۆر ئاوایی دیکهش هه‌ن که سهره‌تاکه‌یان به «کانی» ده‌ست پیده‌کا.
وه‌ک:

- کانی سوور (کانی سرخ): سهر به ناوچه‌ی تيله‌کۆ
- کانی سه‌ید شوکره (کانی سیدشکره): سهر به ناوچه‌ی تيله‌کۆ
- کانی سه‌ید (کانی سید): سهر به ناوچه‌ی خوڤخوپه
- کانی چه‌رموو خواری (کانی سفید سفلی): سهر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی
جانگیرخان

بۆچوونی دووه‌م: ئەم وشه‌یه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:
(کانی: چاوه؛ هانی چشمه) + (بهن: ۱- که ژ، کیو، شاخ ۲- ده‌وروبه‌ری
ئاوایی ۳- دار قه‌زوان [ف] ۱- کوه ۲- اطراف روستا ۳- درخت بنه)
که وا بوو مانای سهرجه‌می وشه‌ی کانی بهن ده‌بیته: ۱- ئەو کانیه‌ی له
که ژ و به‌نده‌ی ده‌وروبه‌ری دی سهرچاوه ده‌گرئ [ف] چشمه‌ی که از کوه‌های
اطراف آبادی سرچشمه می‌گیرد. ۲- کانیه‌کی داره بهن یا داری قه‌زوانی لیه
[ف] چشمه‌ی با درختان بنه

۱ ل ۱۶۳، کتیی «زاراوه‌سازی پێوانه»، مه‌سه‌وود محمه‌د

کویره گوئز

Kwêre gwez

کویره گوئز

دئیه که سهر به ناوچهی ته موغه. ۳۳ ماله و ژمارهی دانیشتونانی ۲۰۲

که سه.

ئه م وشه یه کوردییه له سح به ش پیکهاتوو:

(کوئز: کۆر، کۆره؛ بی چاو، نابینا؛ پووک، پووچ [ف] کور، نابینا؛ پوک، پوچ)

+ (ه: های ناسینه [ف] های معرفه) + (گوئز: گرده کان، قۆن، وز [ف] جون،

گردکان، گردو)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: گوئزی پووچ، گوئزی پووک [ف] گردوی

پوک

کیسه لان

Kîselan

کیسلان

دینه که سەر به ناوچهی ساحیب. ۳۰ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۱۳۱
که سه.

ئه م وشه‌یه کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(کیسه‌ل: ره‌قه [ف] لاک‌پشت) + (لان: جی، شوین [ف] مکان، محل، پسوند

مکان)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شوین و جیگای کیسه‌ل، شوینیکی کیسه‌لی

زۆر لینه [ف] مکان و محل لاک‌پشته، جایی که لاک‌پشت، زیاد دارد.

كولته په

Kultepe

كُلْتَبَه

دېيه كه ناوه ندى ناوچه ي كولته په ي جانگيرخانه. ۲۱۴ ماله و ژماره ي دانىشتوانى ۱۰۱۱ كه سه.

ئهم وشه يه توركييه له دوو بهش ساز كراوه:

(كول: خو له ميش، خو له كه وه [ف] خاكستر، كود) + (ته په: كوگاي گه وره ي

خول و خاك، ته پولك، گرد [ف] توده، كپه، راس)

ماناي تيكراي وشه كه ده بيته: گردى خول، ته پولكى خو له ميش [ف] تپه و

توده ي خاكستر، تلى از خاكستر)

له راستيشدا له نيوه راستى ئه و ديه گردى كى گه وره ي خو له ميشى لييه

كه به ده سكرده و توربه ريژه و ميژووى ئه و ته پولكانه ده گه ريته وه بو زور

له وه پيش. له ناوچه دا له چهن جى له و ته پولكه توبره ريژانه ي لييه. وهك:

كولته په ي بوكان؛ كولته په ي قورميشى بوكان

کووچه ته لا

Kûçetela

کوچه طلا

دییه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخان. ۴۷ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۲۲۹ که سه.

ئه م وشه یه کوردییه له سح بهش پیکهاتوو:

(کووچ: خرکه بهرد [ف] قلوه سنگ) + (ه: پیتی ناسینه ر [ف] حرف معرفه) +

(ته لا: زیر [ف] طلا)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: ئه و ئاوا بییه ی بهردی ته لای لییه؛ ئه و

دییه ی بهرده کانی زیره؛ بهرده زیر؛ بهردی زیرینه [ف] سنگ طلا؛ آبادی که دارای سنگ طلاست.

هیندیک پیمان وایه "کووچه" به مانای کولانه که ئه وه هه له یه.

کوردکه‌ند

Kurdkend

کُردکَند

دییه‌که سه‌ر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی جانگیرخان. ۵۸ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۲۹۲ که‌سه.

ئه‌م وشه‌یه تورکییه و له دوو به‌ش پیکهاتوو:

(کورد: گه‌لی کورد [ف] کرد؛ نژاد کرد) + (که‌ند: دئ، گوند، ئاوایی [ف] روستا،

آبادی، ده)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: دیی کوردان، ئاوایی کوردنشین [ف] آبادی

کردها، ده کردها

- دییه‌ک له بناری سه‌هه‌ند هه‌یه به نیوی: کورده‌دی

- دییه‌ک له نیوان بوستاناوا و سه‌راوی ئا. رۆژه‌لاتی هه‌یه به نیوی

کوردکه‌ندی.

کانی ئاشوور

Kanî Aşûr

کانی آشور

کانی یا چاوهی ئاویکه نزیك ئاوايي به درئاباد و له ۵۰۰ مېترى شمالى
ئەو دىيە هەلکەوتووە.

ئەم نىوە کوردیيە و له دوو بەش پیکهاتووە:

(کانى: چاوه؛ هانى؛ حانه [ف] چشمه) + (ئاشوور: ئاسۆر، نژادى ئاشوورى،

لقينک له زمانى سامى [ف] آسورى، آشورى)

مانای وشەکە: چاوه یا کانیهكى به نىوى ئاشووریه کانه وه کرابى.

به بۆچوونى من ئەو نىوە دهگەریتەوه بۆ سەدهکانى هەشت و هەوتى
پيش زايين که ئيمپراتورى ئاشوور زۆر بههيز و دەسەلات بوو و بۆ
ماوهيهكى زۆر ئەم ناوچهيه له گۆلى ورميوه هەتا چۆمى سيروان له ژير
دەسەلات و فەرمانى ئەواندا بووه. بهم بۆنهيهوه زۆر شوين و جيگا و ئاوايي
و شتى و ايان به نىوى ئاشووره وه کردووه يا له وشهگهلى ئاشوورى که لک
وهرگيراوه. بۆ وینه:

- ئيلانى که وشهيهكى ئاشووریه يانى «خودايان» دىيەکه له بۆکان

- ئيلوو وشهيهكى ئاشووریه يانى «يهزدان، خودا» ئاوايييهکه له سهقز.

کانامهت

Kanamet

کانعمت

دییه که سهر به ناوچهی چل چه مهی سهرشیوی سه قز. ۴۲ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۲۴۷ که سه.

بو لیکدانه وهی ماکهی نیوی ئەم وشهیه دوو بوچوون ههیه:

یه که م. ئەم نیوه کوردییه و له دوو بهش پیکهاتوه:

(کا: کاک، برای گه وره، وشهیه حورمهت بو پیاوان [کا] برادر بزرگتر، کلمه

احترام برای مردان) + (نامهت: سووکه له نیوی «نیعمهت»، نیوی پیاوانه [کا] ساده شده نعمت، نامی برای مردان)

مانای سهرجه می وشه که ده بیته: کاک نیعمهت. وا دیاره یه که م جار ئەو

پیاوه ئاواپی کانامه تی ئاوه دان کردۆته وه. یا ده کری بلیین ئەو دییه یان به

نیوی ئەو پیاوه وه کردوه. [کا] کاک نعمت. گمان می رود برای اولین بار

شخصی به نام کاک نعمت روستا را آباد کرده باشد یا به هر دلیل روستای

مذکور را به نام ایشان کرده باشند.

له باس و شرۆقهی چهند ئاواپی وهک ئیسحاقاوا، مهولاناوا، خوشینان

و... ئاماژه مان به وه کرد که ئەم نیوانه له پیوهندی له گه ل ئایینی یارسان

«ئه هلی هه ق - کاکهیی» نیو نراون. لیره شدا پیم وایه ئەو «نیعمهت» ه پیاویکه

سهر به یارسانیه کان که دانه ری نامیلکهی «فرقان الاخبار» ه و خه لگی

جه یحوون ئابادی نزیک دینه وه ری کرماشان (۱۹۲۰-۱۸۷۱ی زایینی) و له لقی

«خامۆشی» بووه. ئەم نیعمه ته پیی و بووه کاتی ئاشکرا کردنی

«حه قیقهت» هاتوه.^۱

۱ ل ۲۱۴ و ۲۱۹ کتییی مینۆریسکی و کورد. مینۆریسکی، وه رگیز ئهنوهر سولتانی

لیره‌دا ده‌بینین ئەم نیووه به فۆرمی «کا- نامەت» یا «کا- نیعمەت»
 دەخویندریتەوه که له چه‌شنی هیندیک نیوی سەر به یارسانیه‌کان و جیگرانی
 سولتان سه‌هاکه. وه‌ک: کاکا په‌حمان، کاکا میره، کا مه‌ریجان.
 که‌وابوو بۆچوونی من ئەوه‌یه که ئەم دێیه به نیوی «کانامەت» کراوه
 که پیاویکی نیووه‌ده‌ره‌وه‌ی کاکاییه‌کان بووه.
 دووهم. وشه‌که کوردییه و دوو به‌شه:
 (کا: کاک، برای گه‌وره، وشه‌ی حورمه‌ت بۆ پیاوان [ف] برادر بزرگتر، کلمه
 احترام برای مردان) + (نامەت: سواوی نه‌دامەت، نه‌گبه‌ت، به‌لا، به‌دبه‌خت،
 چاره‌په‌ش [ف] ندامت، سیه‌روز، نکبت، بیچاره)
مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: کابرای به‌دبه‌خت و رۆژپه‌ش و نه‌گبه‌ت [ف]
 فرد سیاه‌چاره، نکبت، سیه‌روز
 وا دیاره ئەو که‌سه‌ی ئەو دێیه‌ی ئاوه‌دان کردۆته‌وه، خه‌لک به نه‌گبه‌ت و
 چاره‌په‌شیان زانیوه چونکه شوینیکی دوور و په‌رت و په‌ری ئاوه‌دان
 کردۆته‌وه و نیوی دێیه‌که‌ش هر به نیوی ئەو پیاوه کراوه. [ف] ظاهرا به
 خاطر آنکه این شخص این مکان پرت و دور افتاده را آباد کرده و در آن
 زندگی می‌کرده است به بدبخت و نکبت و سیاه‌چاره موسوم بوده و اسم ده
 را هم به نام ایشان کرده‌اند.

گردیگلان

Girdîglan

گردیگلان

دییه که سهر به ناوچهی تورجان. ۸۱ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۴۲۰ کهسه.

یه که م. ئەم وشه یه کوردییه و له سنج بهش پیکهاتوو:

(گرد: ته په، ته پۆلکه [ف] تپه) + (ی: یای نیسبته [ف] یاء نسبت) + (گلان: خلۆر بوونه وه، گلار بوونه وه، به سهر روودا که وتن «ئه سپه که م گلا»، پهرت بوون «له ئه سپه که م گلام» [ف] تلو تلو خوردن، غلت زدن، سکندری خوردن، پرت شدن، غلتیدن)

مانای تیکرایی وشه که ده بیته: ئەو ته په یه ی که سیکی لئ گلاوه (مه بهست کوژرانی که سیک به سهر ئه سپه وه یه؛ ته پۆلکه یه کی که سیکی لئ به ربۆته وه و به روودا که وتوو [ف] تپه ای که کسی در آن افتاده و در آن غلتیده (کنایه از کشته شدن)

ئەم چه شنه نیوه زۆره و له سهر زۆر ئاواپی داندراوه:

- گردی کاو لآن: دییه که له بهر بنه ی لاجان

- گردی گه پۆل: نیوی گه پره کیکه له شاری سنه

- گرده گروئ: دییه که له شارویرانی مه آباد

- گرده قیت: دییه که له ناوچه ی سندوس

- گردی قه بران: دییه که له بۆکان

دوو هه م. بۆچوونی دیکه ش هه یه. بۆ وینه:

گردی گولان: ته په ی گول و گولزار، ته پۆلکه یه کی پر له گول بی [ف] تپه ی

گلها

به لام بۆچوونی یه که م راسته.

۱ هه نبانه بۆرینه . هه ژار

گاوشه‌له

Gaweşele

گاوشله

دییه‌که سهر به ناوچه‌ی سهر. ۳۲ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۸۶ که‌سه.

بۆچوونی یه‌که‌م: ئەم وشه‌یه کوردیه و له سی به‌ش پیکهاتوو:

(گاو = کاو: چپای به‌رین؛ شاخ و کیو؛ زهر‌دوما‌ی ساف و سه‌خت [ف] کوه سنگی؛ کوهستان سنگی و سخت) + (ه: های ناسینه‌ر [ف] های معرفه و شناسه) + (شه‌له: ئەم وشه‌یه له راستیدا «وه‌شله»: جوانکه‌له، خووشی) «یه که «و» ی گاو له‌گه‌ل «و» ی وه‌شله تیکه‌لاو بووه.

سه‌رجه‌می مانای وشه‌که ده‌بیته: چپای به‌ردینی جوان و رازاوه [ف]

کوهستان صاف و سخت زیبا.

من پیم‌وایه وشه‌ی «کاو، گاو» له زمان و فه‌ره‌نگی خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه‌دا باو بووه و له زۆر جی که‌لکی لئ‌وه‌رگیراوه، وه‌ک: «گاوه‌که‌چ» ی سه‌روو و خواروو؛ کاوه‌مله و چه‌ند نیوی دیکه.

بۆچوونی دووه‌م: ئەم وشه‌یه کوردیه و له سی به‌ش پیکهاتوو:

(گاو: مانگا؛ چیل [ف] گاو) + (ه: های ناسینه‌ر [ف] های معرفه و شناسه) +

(شه‌له: شهل؛ له‌پین سه‌قه‌ت [ف] گاوی که می‌لنگد، گاو لنگ)

مانای وشه‌که ده‌بیته: مانگاشه‌له [ف] گاوی که می‌لنگد، گاو شل، گاو لنگ

هەر به‌م نیوه ئاواپییه‌کیش له شاری تیکاب (تیکان‌ته‌په‌ی هه‌وشار) هه‌یه.

لام وایه مه‌به‌ست له‌م نیونانه ئەوه بووبی که بلین ئەم دییه سه‌خت و

قاقره و هەر مانگاشه‌لیک دینی.

گاوه کهج

Gawe keç

گاوکچ

دوو ئاوی سهر به ناوچهی خورخورهی شاری سهقزن:

۱- گاوه کهچی سهروو. ۲۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۱۳۶ کهسه.

۲- گاوه کهچی خواروو. ۱۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۹۶ کهسه.

بۆچوونی یه کهم:

خوسره و پهرویز (خوسره‌وی دووه‌م) شای ساسانی (۶۲۸-۵۹۰ز) له ماوه‌ی ۲۸ سال حوکمی خوی بیجگه له شه‌ر و شه‌ر و سه‌رکه‌وتن و تیکشکان، زور شتی بوو که سه‌رنجی جه‌ماوه‌ری ناوخو و دهره‌وه‌ی راکیشابوو. ئەو شته سه‌رنج‌پراکیشانه ببوونه بنیشته خوشکه‌ی سه‌ر زاری میژوونوسانی ئیرانی و عه‌ره‌ب. به‌لعه‌می و سه‌عالبی باسی دوازه شتی سه‌یری خوسره‌وپه‌رویزیان کردوو. وه‌ک: کوشکی تیسفون، ئالای کاویان، شیرینی ژنی، گۆرانی‌بیژانی وه‌ک باربود، سه‌رکه‌ش، نه‌کسیا، ئەسپی شه‌ودیز، فیلی سپی و گه‌نجه‌کانی.

له نیوان ئەو گه‌نجانە که حه‌وت گه‌نج بوون و فیرده‌وسیش له شانامه‌دا باسیان ده‌کا، دوو گه‌نجیان زور به‌ناوبانگن: ۱- گه‌نجی "بادآورد": ئەو گه‌نجی با هیناویه ۲- "گنج گاو" "گاوگنج": گه‌نجی گا.

سه‌عالبی، میژوونوسی عه‌ره‌ب، ئاوا باسی "گنج‌گاو" (گاوه‌گنج) ده‌کا:

(وهرزپرېک به جووتیک گا خه ریکی جووت بوو و شیوی ده بری. له پیردا نووکی گاسنه که له کووپه له یهک پر له سکه ی زیږ ده گیرئ. وهرزپرېکه چو ته باره گای شا و به سه رهاته که ی بو گپراو ته وه. شا فه رمانی دا نه و زه ویانه بکيلن و سه ر و ژیریان که ن. نه و شتانه ی له و زه ویه دا شاردرابوونه وه، دوزرانه وه و ده ریان هینان. سه ت کووپه له ی پر له زیږ و زیو و گه وهه ریان هینا ده ری که موری نه سکه نده ریان پیوه بوو و له گه نجه کانی نه و بوون. کاتیک خوسره و چاوی به و گه نجانته که وت، سپاسی خودای کرد و یه کی له کووپه له دوزراوه کانی دا به کابرای وهرزپرې و نه وانی دیکه ی له شوینیک دانا که پیمان ده گوت "گنج گاو" یا "گاو گنج"^۱. نه و گه نجانته ی خوسره و نه وه نده گه وره و به نیوبانگ بوون، وهک نیشانه ی هیز و گه وره یی شا باسیان ده کرد. ته نانه ت گورانیبیژانی به ناوبانگی باره گای شا وهک نه کیسا و باربود گورانیبیان به سه ردا هه لکوتوه و ده ستان و یا شاهه نگیکی تاییه تی به ناوی ده ستانی (گاو گنج؛ گنج گاو) هه یه.^۲

به رای من نه م دوو ناواییه به ناوی نه و گه نجه وه کراوه. نه و نیوه له سه رده می ساسانیانه وه (سالی مه رگی خوسره و په رویز ۶۲۸ زایینی) هه تا نیستا که نزیک ۱۳۸۳ سالی به سه ردا تیپه ریوه، ناوگورپکی زور که می به سه ر هاتوه و پیتی «ن» ی گه نچ بو هاسانی له وتوویدادا لابر دراوه و وشه ی گه نچ بووه به که ج.

به لام پرسیار نه وه یه بوچی ناوی نه و گه نجه یان له سه ر نه و دوو ناواییه داناوه؟

۱ ل ۴۷۸ کتیبی «ایران در زمان ساسانیان» نووسراوی ئارتور کریستیان سین، وهرگیر ره شید یاسه می

۲ ل ۴۹۸، سه رچاوه ی پیشوو.

دهبی بلیین خوسره و په رويز زور جار بو زیاره تی ئاورگه ی تبارمائیسی (شیز یا تهختی سولیمانی ئیستا) و شه پ له گه ل بارامی چووبین گه وره سه رداری سپای ئیران و شه پ له گه ل هیزاکلیو س ئیمپراتوری بیزانس هاتوته ئەم ولاته و پشیدا تیپه ریوه و به چاوی خو ی دیتوویه تی که ئەم مه لبه نده چه نده چر و پر و سهخت و هه له مووته و بو پاراستن و قایم راگرتن و شار دنه وه شوینیکی باشه. به شیک له گه نجه کانی خو ی «گاوه گنج» ی لیره داناوه و نیگابان و پاریزه ری بو دابین کردوه و له ئەجامدا ئەم دوو شوینه بوون به ئاوابی و ناویان به گاوه گنج ده رکردوه.

بوچوونیکی دیکه ش هه یه. ئەو شوینه دارستان و گژ و گیا و لیره واریکی زور چر و به پییت و به ره که تی بووه بو ئاژه لداری و له م بووه وه شوینیکی بی وینه بووه و ناوی گه نجی خوسره و په رويزیان له سه ر داناوه و له راستیدا به و گه نجه یان شو به اندوه.

که و ابو و شه ی گاوه گنج (گاوه که ج) که وشه یه کی کوردی؛ فارسییه له سی به ش پیکهاتوه:

(گاوه: گا) + (ه: پیتی ناسینه ر) حرف معرفه) + (که چ: گه نج) ف) گنج)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: گه نجی گا یانی گه نجیکی که به هوی گا دوزراوه ته وه) ف) گنجی که توسط گا و یافته شده است.

بوچوونی دووهه م. وشه ی گاوه که چ کوردییه و له سی به ش پیکهاتوه:

(گاوه: کاوه، چیا ی به ردین، شاخ و کیو، زهرد و مای ساف و سهخت، کوستانانی به به ردی ساف و سهخت و گاشه به رد که گیای لی ناروئ) ف) کوه سنگی؛ کوهستان با صخره های صاف و عظیم) + (ه: های ناسینه ر) ف) های شناسه، های معرفه) + (که چ: گیج؛ پیچ؛ چهوت؛ لار؛ خوار؛ نسرم؛ نسا ر؛

به‌رسیبهر؛ شوینیکی خۆر نایگری [ف] کج؛ پیچ؛ جای همیشه سایه؛ سایه‌گیر و سرد؛ برخلاف آفتاب‌گیر)

که‌وابوو واتای گاوکه‌چ ده‌بیته: شاخ و کیوی سارد و سه‌خت؛ چپای نساو و نسرم و لاری [ف] کوهستان سرد و سایه‌گیر پر برف. به هوی ئه‌وه‌ی ئاواپییه‌کانی گاوکه‌چی سه‌روو و خواروو له‌ نزیک کیوی به‌رز و سه‌رکه‌شی «سه‌رته‌زین» که ۲۶۹۵ میتر بلیندایی هیه هه‌لکه‌وتوون و ته‌نانه‌ت له‌ شانی شیمالی ئه‌و کیوه‌ن که خۆره‌تاو نایانگری و تا دره‌نگانی له‌ سال به‌فر ناچیته‌وه، ئه‌و نیوه (پر به‌ پیسته‌یان) له‌ ناوه. من به‌ش به‌ حالی خۆم ئه‌م بۆچوونه‌م پی راسته.

برواننه ئه‌و هۆنراوانه‌ی شاعیری پایه‌به‌رز مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی:

گیج سه‌رکاوان جه سه‌ردی بین که‌یل

بۆ مه‌دان چون بۆی بی‌وه‌فایی له‌یل

واته: پیچ و لۆفه‌ی شاخه‌کان پر بوون له سه‌رما و بۆنی سه‌رمايان

له‌دیت وه‌ک بۆنی بی‌وه‌فایی یار.

دل وه «گیج‌بازی» چه‌پگه‌رد بازیش وه‌رد

جفت ئاره‌زوو که‌رد، چه‌پگه‌رد تاق ئاوه‌رد

واته: دل‌م به‌ تا‌قمانه‌جووتی گه‌ردوون هه‌لخه‌له‌تا. ئه‌م دوانی ئه‌ویست،

که‌چی ئه‌و یه‌کی هینا.^۲ له هیندی نوسخه‌دا له جیاتی «گیج‌بازی» نوسراوه

«که‌چ‌بازی» یانی کاری چه‌وت و لار و له‌ویری گه‌ردوون.

۱ هه‌نبانه‌بۆرینه - هه‌ژار

۲ دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، ل ۱۸۰ و ۶۶، مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس

له گزی

Legzî

لغزی

دنیه که سەر به ناوچهی ساحیب. ۸۴ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۶۷ که سه.

یه که م. ئەم وشه‌یه نیوی پیاوانی مه‌غولی بووه. ۱ وهک:

۱- زاوای هۆلاکو، میردی یه‌کی له کچه‌کانی به نیوی «بابا». نیوی

له‌کزی گوره‌کان بووه.

۲. نیوی یه‌کیک له سهردارانی سپای ئەحمەد تیگۆداری کوری هۆلاکو،

له‌کزی بووه.

دووه‌م. ئەم وشه‌یه نیوی شوین و ئاوی بووه. وهک:

هۆلاکو فه‌رمانی به شیخ شەریفی ته‌وریزی دا به جاسووسی له ریگای

له‌کزیستانه‌وه بچی و بوقای بگری و بیهینی. ۲

* ئاوییه‌ک به نیوی «له‌گزی» له نزیک دئی مه‌للاله‌ری بوکان هه‌یه.

۱ لاپه‌ره ۶۸۴ و ۷۳۳ و ۷۹۵ کتیبی «جامع التواریخ» نویسی ره‌شیده‌دینی فه‌زلوللا

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

ماسیه‌ر

Masier

ماهیدر

له ناوچه‌ی خورخوهری سه‌قز دوو دی به نیوی ماسیه‌ر هه‌یه:

۱- ماسیه‌ری سه‌روو (ماسیه‌ری شیخ). ۱۱۸ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۷۰۳ که‌سه.

۲- ماسیه‌ری خواریو (ماهیدر سفلی)، ۵۸ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۳۶۱ که‌سه.

وشه‌ی ماسیه‌ر کوردییه و له دوو به‌ش پیکهاتووه:

(ماسی: یه‌کیک له و گیاندارانه‌ی له ئاودا ده‌ژی و گوشتی ده‌خوری) [ف]

(ماهی) + (یه‌ر: ده‌ر؛ شوین و جیی شتیک) [ف] در؛ محل و مکان چیزی)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شوینیک ماسی لی‌بی [ف] محلی که ماهی دارد.

وشه‌ی وه‌ک ماسیه‌ر که پاشکو یا په‌سوه‌نده‌که‌ی "یه‌ر" ه زوره. بۆ وینه:

- ئاویه‌ر: یانی شوینیک ئاوی پیدا ده‌روا؛ یا شوینیکه ئاوی لیه‌یه وه‌ک

کیوی به‌نیوباگی ئاویه‌ری سنه که به بۆنه‌ی ئه‌و کانی و ئاوانه‌ی وایان نیوناوه.

- باییه‌ر (بایدر): یانی شوینیک بای زوره و باگره. دوو دیی سه‌رشییوی

سه‌قز نیویان باییه‌ره.

- له ناوچهی موکریان له جیاتی وشه‌ی ئاویهر له وشه‌ی "دهراو" که‌لک وهرده‌گیرئ. بۆ نمونه ده‌لین: من به دهراوی خواریدا ده‌په‌ریمه‌وه. یا دهراوی زهمبیل هاوینان ویشکه.

بۆ لیکدانه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه و هۆی نیونانی دوو دیی ماسیه‌ر، دوو بۆچوون هه‌یه:

یه‌که‌م. ئەو دوو دییه له سه‌ر چۆمی جه‌غه‌توو «زه‌پینه؛ زرينه» هه‌لکه‌وتوون و چونکه ئەو چه‌مه ماسی زۆر تیدابوو نیوی ماسیه‌ریان له‌سه‌ر ئەو دییانه‌ی نزیک چۆمه‌که داناوه. ده‌بی ئەوه بزانی له سه‌ده‌کانی ۸ و ۷ پيش زاین نیوی ناوچه‌ی خوڤخوڤه (مه‌سی؛ ماسی؛ مه‌سو) بووه. له زۆر کتیب و نووسراوه‌دا ئاماژه به نیوی «مه‌سی» کراوه به‌لام ئەوانه‌ی نیوی ده‌بن یا ئاماژه‌ی پی‌ده‌کن نازانن مه‌سی کوئییه یا وای دوور ده‌خه‌نه‌وه که فری به سه‌ر راستیه‌وه نییه. بۆ ئەوه‌ی هه‌مووان بزانی مه‌سی ناوچه‌ی خوڤخوڤه‌ی ئیستایه ده‌بی ئاماژه به‌وه بکه‌ین له نزیک دیی سوننه‌ته که له نزیک چۆمی جه‌غه‌توو هه‌لکه‌وتوووه، راست لهو پیچانه‌ی نزیک دئ، شوینیکی لینه به نیوی «مزی‌وه‌ره، مسی‌وه‌ره، مسی‌ور» که ئەم وشه‌یه له دوو به‌ش پیکهاتوووه:

(مزی؛ مسی: گه‌وره، مه‌زن؛ پان، به‌ربلاو [ف] پهن، په‌ناور؛ بزرگ، سترگ) + (وه‌ره: باره، قه‌لا، دژ [ف] باره، دژ، قلعه، بارو)¹

واتای وشه‌که ده‌بیته: قه‌لای گه‌وره [ف] باروی بزرگ

ئەم وشه‌یه نیشانه‌ی ئەوه‌یه ئەو ناوچه‌یه نیوی مسی یا مزی بووه که به بر‌وای من ماناکه‌ی گه‌وره یا مه‌زنه. که‌وابوو ناوچه‌ی خوڤخوڤه له

۱ ل ۱۱۰۷ و ۱۱۰۹ کتیبی «فرهنگ واژه‌های اوستا»

سەدەكانى پيش زايين نيوى «گەورە يا مەزن» بوو و ناگەریتەوہ بۇ وشەى ماسى يا ماہى.

بۆچوونى دووہەم. لە زمانى فارسى كۆندا بە وشەى «ماد» گوتراوہ «ماسى» بۇ وینە: لە كتيبى كارنامەى ئەردەشیرى بابەكان لاپەرەى ۱۷۹ باسى شەرى ئەردەشیر لەگەل كوردەكان كراوہ و ولاتى كوردان بە "ماسى" نيو براوہ. بروانە:

(پس از آن بسيارى سپاه گند زابل بهم فراهم کرده به كارزار گردان شاه ماسى فرنت) واتا كوردییهكەى: پاش ئەوہ، سپا و سەربازىكى زورى كۆ كردهوہ و چووہ شەرى كوردان شای ماسى.

بە پىنى ئەم بۆچوونە دەتوانين بلين ماسیەر ناوچە يا ئاوايى مادەكان بووہ.

بە برۆاى من ئەم بۆچوونە لە بۆچوونى يەكەم لاوازترە چونكە بەر لەوہى مادەكان بينە ئەم ناوچەىە و دەسەلات بە دەستەوہ بگرن (لە سالانى ۶۱۶-۶۱۵ى پيش زايين) و ھەوہخشەتەرە، «ئۆئالى» دوايىن شای ماننا لە دەسەلات بخا و كۆتايى بە حكومەتى ماننا بينى، ئەم ناوچەىە ھەر نيوى مسى يا مسۆ بووہ. بۇ نموونە لە ھەوالى ھيرشى ئاشوورىەكان بۇ سەر ماننا ئاوا نووسراوہ: لە سالى ۷۱۴ى بەر لە زايين سارگۆنى دووہەم ھيرشى كرده سەر ماننا. سەرەتا چووہ نيو ولاتى «سورى گاش» و دواتر سارگون بۇ شوینەگومكى چووہ ولاتى ژير دەسەلاتى شای ئالابارى و لەویشەوہ چووہ نيو ولاتى ئاشوورى پارسوا. شای ئاشوور لە پارسواوہ دەستى كرد بە جموجۆل و لە كەژ و كيوى ناوچەكە تىپەرى و ھاتە نيو سەرزەمىنى «مسۆ» كە يەكئى لە ناوچەكانى ماننا بوو.^۱

۱ ل ۲۰۱ كتيبى «تارىخ ماد» نووسىنى دياكۆنوف

مۆكە

Moke

مۆكە

دېيەكە سەر بە ناوچەي سەراي سەقز. ۱۶ ماله و ژمارەي دانىشتوانى
۷۱ كەسە.

مۆكە وشەيەكى مەغولايە و نىوي ژن و پياوي مەغولە. وەك:

۱- چەنگىزخان ژنىكى بوو لە ھۆزى «بەكرين يا موكرين» كە زۆرى
خۆش دەويست و نىوي «مۆكە خاتون» بوو.

۲- كاتى چەنگىزخان، سپاي بە سەر كورەكانيدا بەش كرد، سەردارىكى
بوو بە نىوي «مۆكە» كە داي بە جوغەتاي كورپى.

۳- توولى خان كورە چكۆلەي چەنگىزخان. ۱۰ كورپى بوو. كورپى
ھەشتەمى نىوي «مۆكە» بوو.^۱

۱ لاپەرەكانى ۵۴، ۱۰۸، ۵۵۴ كىتیبى «جامع التواريخ» نووسىنى رەشىدەدىن فەزلوللا

میشیاو

Miṣyaw

میشیاو

دوو دئی ناوچهی زولفهقاری سه‌رشییوی سه‌قز به‌م نیوه‌ن:

۱- میشیایوی سه‌روو (میشیاو علیا): .. ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ..
که‌سه.

۲- میشیایوی خواروو (میشیاو سفلی): .. ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ..
که‌سه.

میشیاو وشه‌یه‌که ئاوئستایی، کوردی، فارسی و بنه‌ماکه‌ی وشه‌ی
«میش: مه‌پ، په‌ز» ه.

مانای وشه‌که ده‌بیتته: مه‌پ، په‌ز [فا] میش، گوسفند
له ئاوئستادا، وشه‌ی «مه‌یشه Maeshe» به مانای مه‌پ، په‌ز و میس
هاتووه.^۱

له فره‌ه‌نگی هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی هه‌ژاردا، مه‌یشنا به مانای مه‌پ [فا] گوسفند.
له فره‌ه‌نگی عه‌مید که فارسی؛ فارسیه وشه‌ی «میش» ی به وشه‌یه‌کی
په‌هله‌وی زانیوه.

۱ کتیی «زبان‌شناسی کرد و تاریخ کردستان»، نووسینی بیه‌زاد خوشحالی

مەرخوز

Merxuz

مَرْعُزْ

دېيەكە سەر بە ناوچەى سەرا. ۱۹۵ مائە و ژمارەى دانىشتووانى ۹۰۹ كەسە.

ئەم وشەيە مەغولییە و نئوى پياوانە. بۆ وینە:
لە سەردەمى يەسووكاى بەھادور (باوكى چەنگىزخان) و چەنگىزخان،
سەرۆكى ھۆزى كرايىت نئوى «ئوونكخان» بوو. باپىرى ئەم ئوونكخانە
نئوى «مەرغوز» بوو و پىيان كوتووە مەرغوز بوویرقخان.^۱
دیارە لە ماوەى چەند سەدەدا پىتى «غ» سواوہ و بووہ بە «خ» و
ئەوہش ئاسايىيە.

بە برۆاى من ئەم نئوہ مەغولییەش ھەرۆك ھەموو نئوہ
مەغولییەكانى ديكە لە سەردەمى دەسەلاتى ئىلخانەكان (۱۲۵۶؛ ۱۳۳۵ى
زايىنى) لە سەر ئەو دئىيە داندراوہ.

۱ ل ۸۸ و ۸۹ كىتیبى «جامع التواريخ»، نووسىنى رەشىدەدین فەزلوللا

مهولاناوا

Mewlan awa

مولان آباد

دییه که سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. ۱۲۴ ماله و ژماره‌ی
دانشتوانی ۶۱۱ که سه.

بو دیتنه وهی ره چه له کی ئەم نیوه چهند بوچوون هه یه:

بوچوونی یه که م. ئەم نیوه پیکهاته یه که له عهره بی و کوردی:
(مهولان: خوا، خودا، یه زدان [ف] خدا، یزدان) وشه ی «مهولان» له دیوانی
مهوله وی تاوه گوزیدا زور جار ده که ویتته بهرچاو:

ئه برۆ که مانئ په یکان موژانی

سه ول خه رامانی، مهولان نیشانی^۱

+ (ئاوا: ئاوه دان، شوینی ژیان و مانه وه؛ دژی ویران [ف] آباد؛ جایی که
مردم در آن زندگی می کنند)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوینیکی خودا ئاوه دانی کردۆته وه [ف] محل
و مکانی که خدا آباد کرده است.

بوچوونی دووه م. نیویکه له دوو به شی عهره بی و کوردی پیکهاتوه:

(مهولا: خاوه ن، سه روه ر، گه وره، یه زدان، خودا [ف] مالک، سرور، دوست،

خدا) + (ناوا): سواغ دهر، که سیکی قور به جیگایه کدا ده ساوی؛ قورساوین به
دیوار و بانی مال دا [ف] گل اندود کردن، سابیدن گل بر روی دیوار و بام خانه)

۱ ل ۵۲۸ دیوانی مهوله وی، مهلاعه بدولکه ریمی موده پریس

مانای تیکرای وشهکه ده بیته: شوینیکی خودا سواغی داوه؛ جییهکی مهولا (یهزدان) سواخی کردووه [ف] محل و مکانی که خدا گلاندودش کرده باشد.

دیاره مه بهست ئه وهیه یهزدان ئه و جییهی ئاوهدان کردووته وه [ف] منظور آن است که خدا آن مکان را آباد نموده است.

له شیعیکی مهوله ویدا ئه و اتایه وه بهرچاو ده که وئ:

یانهی دل وهفهیز رای مهولا، ناوا

تهوار تهرلان، لان مهولان ئاوا^۱

بۆچوونی سیهم. پیکهاتهیه که له دوو بهش:

(مهولانا: عینوان و بابتهیکی ریگزرتن و ئیحترامه بۆ پیاوماقوولان و

کهسانی پایه بهرز؛ مهولای ئیمه؛ ساحیب و سهروهر و ئاغای ئیمه [ف] عنوانی احترام آمیز برای افراد بزرگ؛ مولای ما؛ صاحب و آقای ما) + (ئاوا: ئاوهدان؛

شوینی ژیان و مانه وه؛ دژی ویران [ف] آباد؛ خرم؛ قابل سکونت)

که و ابوو مانای سه رجه می وشه ی مهولاناوا ده بیته: ئه و دییهی

«مهولانا» ئاوهدانی کردووته وه [ف] محلی که «مولانا» آن را آباد نموده است.

به لام با بزنین «مهولا»، «مهولان»، «مهولانا کییه؟

ئه وهندهی له بیرمان بی، که سایه تی ناسراو و بهرپیز که له نیو خه لکی

ولاتانی دهوروبه به تایبته له نیو جه ماوه ری کوردستاندا به نیوی مهولانا

ناسرابوو، مهولانا خالیدی نه قشبهندی بوو (له دایک بووی ۱۱۹۳ کۆچی مانگی،

له دنیا ده رچووی ۱۲۴۲ کۆچی مانگی). به لام میژووی ژیانی ئه و که سایه تییه

لانی که م ۱۰۰ سال پاش ژیانی عارفی گه وره شیخ حه سه نی مهولاناوا بووه

۱ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۹۳

(له دایک بوون ۱۰۷۷ کۆچی؛ له دنیا دەرچوون: ۱۱۳۶ کۆچی)، که و ابو ناکری
ئو مهولانایه ی باسما ن کرد، مهولانا خالیدی نه قشبهندی بیت، هرچه ند
ته ريقه ته که شيان جياوازي بوو.

لايه ني دووهه مي ئه م باسه ئه هلي هه ق (يارسانيه كان) ده گريته وه.
ههروهك له يهك دوو جيني ديكه دا باسما ن كردوه، دامه زرينه ري ئاييني
يارسا ن موباره كشا يا شاخوشين بووه كه له سالي ۴۰۶ ي كۆچي مانگي يا
۱-۱۰۲۰ ي زاييني له دايك بووه. ئايينه كه ي له زور جي ناسراوه و په ره ي
سه ندووه ههروهك توانيويه تي به شيكي زور له ناوچه كاني خوړخوره و
سه رشيوي سه قز بگريته وه: ئاوايي ئيسحاق ئاوا، دهره شيخان، خوشينان و...^۱
ليردها من بروام وايه كه دئي مهولانا واش هه ر له پيوه ندي له گه ل
يارسانيه كان ئه م نيوه ي بو هه لبري دراوه. ميژووي ژياني شيخ حه سه ني
مهولاناوا و شاه موبارهك نزيكه ي ۷۰۰ ساليان بهينه و دهكري بليين
ساليانتيكي دوور و دريژ ئه و ناوچانه ي خوړخوره و سه رشيوي و ئه واني تر له
ژير تين و ته وژمي يارسانيه كاندا بووه. ههروهك ده زانين به پي رهويه و
رهوشي ديني ئه هلي هه ق، «خوای گه وره» حه وت جار له قه واره ي به شه ردا
ديته خواره وه. بو ئه م مه به سته ش شيوه ي پي كه اتني ئه م ئايينه به نده له سه ر
گياني «دوئادون»، له سه ر بنه رته ي زنجيره. بو وي نه حه وته وانه ئه مانه ن:

۱. مهولا ۲. شاه موبارهك ۳. سان سه هاك ۴. ؟ ۵. ؟ ۶. ؟ ۷. ؟

هه ريه كي له م حه وته وانه يه له ده م و چه رخيكي تايبه تي پيوستدا ديته

خواره وه.

۱ ل ۱۴۰ و ۱۴۱ كتيبي «رهسه نايه تي زمانه كه ت بناسه»، محه ممه دئه مين هه وراماني

که و ابو مه به ست ئه وه يه که ئه م ئاوايييه «مه ولا» دروستي کردوه که هر ده بيته خودا و ئه ويش ده بيته «مه ولا عه لي» و ئه ويش هر شاه موباره که و شاه موباره کيش هر سان سه ها که.

رهنگه هندی که س بلین شیخ حسه نی مه ولاناوا شیخیکی پایه به رزی ته ريقه تی قادری بووه که ده بووه موریدی شیخ عه بدولقادری گه یلانی (له دایک بوون ۱۰۷۷ ی زایینی، له دنیا ده رچوون: ۱۱۶۶ ی زایینی).

دهیجا چۆن نیوی ئاوايييه کی که جیگه ی ژیانی شیخیکی گه وره و پایه به رزی ته ريقه ت و ریبازی قادری بی، به نیوی یه کیک له حه وته وانه ی ئایینی یارسانی ده که ن؟

من پیم وایه بهر له وه ی شیخ حسه نی مه ولاناوا له ئاوايي خورخوره له دایک بی، ئه و دئییه هر «مه ولان ئاوا» بووه. به لی ئه گه ر ئه و نیوه خودی شیخ هه لی بژاردبایه، ده مانتوانی به پته وی له سه ر ئه و باوره بین که ئه م نیوه له گه ل «مه ولا» ی یارسانیه کان هیچ پیوه ندییه کی نییه. به لام هه روه ک باسمان کرد دامه زرانی ئایینی یارسان و په ره سه ندنی له ناوچه ی خورخوره ی سه قز ده گه ریته وه بو لانی که م ۶۰۰ سال بهر له له دایک بوونی جه نابی شیخ حسه نی مه ولاناوا و سه رده می تورکانی سه لجووقی که له نیوه ی یه که می سه ده ی پینجه می کوچی مانگی و یازده هه می زایینی له ئیراندا ده سته لاتیان به ده سته وه گرت.

بوچوونی چواره م. له کورده واریدا، مه ولان نیوی پیاوانه. رهنگه مه ولان نیویک ئه و شوینه ی ئاوه دان کرد بیته وه و نیوی خو ی له سه ر دانابی.

میتوو

Mêtû

میتو

دینه که سهر به ناوچهی ته موغه. ۲۲ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۲۰ که سه.

ئه م وشه‌یه کوردی زاراوه‌ی هه‌ورامیه و له دوو به‌ش پیکهاتووہ:
(می: مهر، مه‌یه، مه‌ین، پهن، په‌س [ف] میش، گوسفند) + (توو: ولات، شوین، جی [ف] مکان، جا، سرزمین)^۱

مانای تیکرای وشه که ده‌بیته: ولاتی مهر؛ شوین و جیه‌کی مهری لیه [ف] مکان و سرزمین گوسفندا

ئه م نیوه به شیوه و فورمیکی دیکه له ولاتی کورده‌واری هه‌یه ئه‌ویش وشه‌ی (په‌سوئ) یه که له دوو به‌ش پیکهاتووہ:

(په‌س: مهر، په‌ز [ف] گوسفند، میش) + (وی: ولات، شوین، جی [ف] مکان، محل)

که سه‌رجه‌م ده‌بیته: ولاتیکی مهری لیه؛ شوین و جیه‌ی مهر [ف] سرزمین گوسفندا.

که‌وابوو مانای په‌سوئ: میتووہ

۱ فره‌نگی سی زمانه‌ی ئاسۆ، نووسینی ئه‌میر ئه‌مینی

میک

Mîk

میک

دییه که سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیوی سەقز. ۵۲ ماله و
ژمارهی دانیشتوانی ۲۸۹ که سه.

(میک: مه‌ر، په‌ز، په‌س [ف] گوسفند)

هوی نیونانی ئەم دییه به وشه‌ی میک یا مه‌ر ئەوه بووه که مه‌ری زۆر
لی بووه.

له‌م چه‌شنه نیوه ده‌توانین ئاماژه به وشه‌ی میشیاو بکه‌ین که به مانای
مه‌ره. هه‌روه‌ها وشه‌ی په‌سوئ له ئازهر بایجانی رۆژئاواییش هه‌ر به مانای
شوین و جیگای مه‌ره.

مهلقه رهنی

Melqerenî

مَلَقَرَنِي

ئاوايييه كه سهر به ناوچهی ته مۆغه. ۹۶ ماله و ژماره ی دانیشتوانی
۴۵۶ كه سه.

بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه دوو بۆچوون ههیه:

یه که م. ئەم وشهیه تورکییه و له سین بهش پیکهاتووه:

(مهال؛ مال؛ پاتال؛ هه یوان [ف] دام؛ حیوان) + (قه ره؛ قه را؛ رهش [ف] سیاه) +
(نی: پاشگری پیوه ند و نیسه بت [ف] پسوند نسبت)^۱

مانای تیکرای وشه که ده بیته: شوین و جیگای پاتال؛ جیگای هه یوان [ف]
محل و مکان دام؛ جا و مکان گاو و گوساله

دووه م. وشه که کوردییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

(مهال؛ مال؛ مه نزل، مال، جیی ژیان [ف] خانه، منزل) + (قه رهنی: ناوه بۆ
پیاوان [ف] نامی برادی مردان)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: مالی قه رهنی [ف] منزل و خانه ی قرنی
وا دیاره یه که م جار پیاویک به نیوی قه رهنی ئەو ئاواييیه ی ئاوه دان
کرد بیته وه.

من بۆچوونی یه که مم پی راستتره.

۱ فرههنگی تورکی - فارسی شاهمه رهسی

۱۴- دئی مہلقہ رہنی

مه زره

Mezre

مزره

دییه که سهر به ناوچه‌ی زولفه‌قاری سهرشیوی سه‌قز. ۳۶ ماله و
ژماره‌ی دانیش‌توانی ۱۹۶ که‌سه.

یه‌که‌م. ئەم نیوه کوردییه:

(مه‌زره: مه‌رزه، جاتره، هه‌زوی، نه‌عناکتویله [ف] آویشن، گیاهی علفی
خودرو و معطر با برگ‌های کوچک و ساقه‌ی کوتاه که مصرف خوراکی
دارد؛ آویشن کوهی؛ آویشن شیرازی)

دوو‌هه‌م. ئەم نیوه کوردییه:

(مه‌زره: مه‌زرا؛ زهوی بو کشتوکال [ف] مزرعه؛ زمین کشاورزی)

میرگه نه خشینه

میرگه نقشینه

Mêrgenexşîne

دییه که سهر به ناوچهی میرهدیی سه قز. ۵۶ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۳۴۰ که سه.

و شه‌یه کی کوردییه و له چوار به ش پیکهاتوو:

(میرگ: چیمه‌ن، گیاجار، جیی پر له گیا و بژوین و له‌وه‌رگه، زه‌مه‌ند، زه‌نویر [ف] چمن، چمنزار، مرغزار، سبزه‌زار، زمین سبز و خرم) + (ه: های ناسینه، و شه‌ی پیش خو‌ی ده‌ناسینی [ف] حرف تعریف، حرف شناسه) + (نه‌خش: ره‌سم، فورم، شکل، شوینیک که له سهر زه‌وی یا شتیکی دیکه به‌جی‌مابی [ف] تصویر، شکل، اثری که روی زمین یا چیزی باقی مانده باشد.) + (ینه: پاشگر یا پاشبه‌ندی نیسبه‌ت، له‌گه‌ل نیو، ئاو‌لناو به‌دی‌دینی، له ره‌نگی، وهک [ف] پسوند نسبت و شباهت، اسم + ین/ینه ایجاد صفت می‌کند مانند چوبینه، پشمینه و در اینجا نقشینه)

واتای سهرجه‌می وشه‌که ده‌بیته: میرگ و چیمه‌نی ره‌نگاوپه‌نگ، له‌وه‌رگه و چیمه‌نیکی ده‌لیی نه‌خشت لی کیشاوه‌ته‌وه [ف] چمنزار رنگارنگ، مرغزار رنگین و منقش

دیاره مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌و شوینه میرگ و مه‌زرا و گژوگیایه‌کی زور و ره‌نگاوپه‌نگ به‌سیما و دیمه‌نیکی جوانی لی بووه و به‌م هویه‌وه، ئه‌و جیگیایه‌یان نیو ناوه: میرگه نه‌خشینه.

مووسماوا

Musimawa

موسم آباد

دییه که سهر به ناوچهی خورخورهی سه قز. تهنیا یهک ماله و له سهرژمیریدا ریژهی دانیشتوانی دیاری نه کراوه. **بۆچوونی یه که م.** وشه یه که له دوو به شی «عه ره بی و کوردی» پیکهاتوه:

(موسم: وشه یه کی عه ره بیه، کات و زهمانی شتیک، کاتی گه یشتنی شتیک، وهرز، فه سل [ق] وقت و زمان چیز، هنگام رسیدن چیز، فصل) + (ئاوا: ئاوه دان، شیاوی ژیان و گوزهران [ق] آباد، قابل سکونت و زندگی کردن) **واتای سهرجه می وشه که ده بیته:** ئاوی یا شوینیک که تهنیا له هیندی وهرز یا کاتدا ئاوه دانه و خه لکی لی ده ژی. بۆ نمونه بۆی هیه ئه و دییه تهنیا له به هاران و هاویندا ئاوه دان بی. ده توائین بلین شتیکه وهک هه وار «کوستان» و قشلاخ «گه رمین».

له م چه شنه نیوانه له ناوچه که دا هیه، بۆ نمونه: یازی بلاغی، وشه یه کی تورکییه و له دوو به ش پیکهاتوه: یازی - یاز: به هار + بلاغ - بلاغ: کانی. مه به ست ئه وه یه ئه و کانی و چه شمه یه تهنیا به هارانه ئاوی هیه.

بۆچوونی دووه م. وشه که کوردییه و دوو به شه: (موسم: نیوه بۆ پیاوان، وهک موسم به گ [ق] نامی است برای مردان) + (ئاوا: ئاوه دان، شوینیکی بکری تیدا بژی [ق] آباد کردن، قابل سکونت و زندگی)

که و ابو مانای تیکرای وشه که ده بیته: موسم ئاوه دانی کردۆته وه [ق] موسم آن را آباد کرده است. ده کری بلین هۆی ئه م نیوانه ئه وه بووبی که یه که م جار پیاویک به نیوی موسم یا موسم به گ ئه و شوینهی ئاوه دان کرد بیته وه.

میره دی

Mîrede

میرده

دییه که سهر به ناوچهی میره دیی سه قز و ناوهندی دیهستانه که یه. ۱۴۰ ماله و ژماره‌ی دانیشتووانی ۸۰۵ که سه.

یه که م. میره دی و شه‌یه کی کوردییه و له سی به ش پیکهاتووه:

(میر: سه روک، سهر دار، لاتهنیشتی قوولی جگ یا قاپ، هه ویر^۱ امیر، سالار، طرف گود شتالنگ، خمیر) + (ه: های ناسینه^۲ های معرفه و شناسه) + (دی: ئاوی، گوند، دهگا^۳ ده، روستا، آبادی)

واتای سهرجه می وشه که ده بیته: دیی گه وره پیاو و میر، دیی سالار و

سه روک^۴ روستای امیر، آبادی سالار

دووهم. وشه‌یه کی کوردییه و دوو به شه:

(میره: بهگ، ئاغا، کوخا، نازناوی پیاوماقوولی کاکه‌یی، شوو، میرد،

ئازووخه‌ی دهوله‌تی، جی ژوان^۵ بیگ، آقا، کدخدا، لقب مردان اهل حق،

شوهر، سررشته‌داری، میعادگاه) + (دی: ئاوی، گوند^۶ آبادی، روستا، ده)

واتای سهرجه می وشه که ده بیته: ئاوی قه وغا و زور ئاوه‌دان، دییه کی

میری لی ده‌ژی، گوندیکی زور گه وره و جی ئه‌نبار و ئازووخه‌ی دهوله‌تی^۷

آبادی بسیار بزرگ و پر جمعیت، محل زندگی امیر، روستای بسیار بزرگ و

محل آذوقه دولتی

* له مه‌هابادیش دییه که هه‌یه به نیوی میره دی که سهر به ناوچه‌ی ئیل

ته‌یموره.

۱و۲ فره‌نگی هه‌نانه بۆرینه، هه‌ژار

مازوار

Mazuar

مازوجدار

دوو دی بهم نیوه له سه قز هه یه:

۱- مازواری سهر به ناوچهی زولفه قاری سهرشیو (مازواری شیخ عه بدوللا)، ۲۸ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۴۶ که سه.

۲- مازواره ی سهر به ناوچه ی میره دی. ۳۳ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۷۳ که سه.

(مازوو: ۱- به پروو ۲- بهری داری به پروو، مازوو که به گه زینی ئه م داره له لایه ن هه شه ره یه که وه به دی دیت. له پیشه سازیدا بو دروست کردنی جهوه ر «موره که ب» و په نگ کردنی پارچه و قوماش و له چه رم و پیسته خوش کردندا که لکی لی و ه رده گیری. پینج جور داری مازوو له ئیراندا هه یه: بلیند مازوو، که رمازوو، مازوویه کی ئاسایی، ئووری، به پروو «بلوط») + (ار: دار بووه که پیتی «دال» ه که ی له ئاخاوتندا قرتاوه [فا] دار، چوب، درخت)

که و ابو و اتای سه رجه می وشه که ده بیته: داری مازوو، داری به پروو [فا]

درخت بلوط، درخت مازو

ده کری بلین هوی ئه وه ی ئه م ئاوا بیانه یان نیو ناوه «مازوار» زور بوونی ئه و داره له و شوینه و له ناوچه که دا بووه.

چهند دینه ک که نیوه که یان وشه ی مازووی له گه له:

* مازوو: دینه که له شاری ئه ندیمیشک

* مازووبن: دینه که له شاری پودسه ر

* مازووبنی بالا: دینه که له شاری شه هسه وار

* مازووبنی پایین: دینه که له شاری شه هسه وار

نويين

Niwîn

نويين

دېيه كه سهر به ناوچهى خوړخوړهى سه قز. چۆل كراوه و كه سى تندا
ناژى.

ئهم وشه يه مه غولييه:

نويين: سهر دار، سه رۆك [ف] امير، سردار^۱

وهك: ئيلكانويان ئه و ئه ميره گه وره يه ي له گه ل هولاكو هات بو ئيران.

– ئولغ نويين (الغنوين) نازنيو يا له قه بى توولى كورى چواره مى

چه نگيز خان به ماناى ئه ميرى گه وره يه.

۱ ل ۴۹۵ كتيبى «تاريخ جهانگشاي جوينى» نووسينى عه تامولك جوهينى

نهمه دینه

Nemedîne

نمدینه

دینه که سهر به ناوچهی ساحیب. چو لکراوه. نهوانه ی لهوی زهویی
که شاوهرزییان هیه، هاتوچو دهکن.

نهم وشهیه کوردی و فارسییه و له دوو بهش پیکهاتووه:

نهمه: نهمه؛ لباد؛ کولاق؛ بهرگنی پهستواو [ف] نمد) + (ینه: پاشگری

پیوه ند و نیسبهت [ف] پسوند نسبت)

مانای تیکرای وشهکه ده بیته: وهک نهمه؛ وهک لباد؛ لبادینه [ف] مثل نمد،

نمدینه

نهم ئاوییه به هوی نهوهی له قهراغ چوم هه لکه وتووه و زهویه کانی

دهشتایی و نهرمانن، بهم نیوه نیونراوه و به نیوبانگ بووه.

نه که روژ

Nekeroz

نکروز

کئیوکه له بهرزاییه کانی زنجیره کئیوی زاگروس و نزیک به ۲۶۴۰ میتر به رزه.

نه که روژ له بهینی ئاواييیه کانی پیرئومهران، دهره ی ئاوی و باینجاندا هه لکه وتوو.

هه وزه ی ئاوه رو (آبخیزی) ئه م که ژه، چۆمی جه غه تووه «زرینه رود». گژوگیا و بووره یه کی زور باش و دهوله مهندي هیه و داری به پروو، قه زوان «ون» و بادام له وی دهست ده که وی.

وشه ی نه که روژ یونانییه و له دوو بهش پیکهاتوو: (نه که: نیکه، بردنه وه، سه رکه وتن و به ئاکام گه یشتن) پیروز شدن، چیره شدن

نیکه خوداژن «الاهه» ی بالداره و به نیشانه و هیمای سه رکه وتن «پیروزی» له میتولوژیای یونان و روم دا دیته ژمار. ^۱ نازنیو «لقب» ی راسته قینه و ئه سلی ئاتینا، خوداژن یا ئیلاهی فام و شعور و عه قل «Minerve»، نیکه یا سه رکه وتن که خه لکی ئاتین له بهر خو شه ویستی پیی ده لین «ئاتینانیکه» یا ئاتینای براوه و سه رکه وتوو. ئاتینا «Minerve» ئیلا هه و خوداژنی عه قل و فام» له خودایانی دوا زده وانه ی میتولوژیای «ئه ساتیر» ی یونان و روم و کچی زئوس «خودای خودایان» و «متیس» ^۲.

۱ ل ۲۶۲ کتییی «مبانی فلسفی اساطیر یونان و روم» جلد اول، نووسهر، دوکتور سه عید فاطمی

۲ ل ۲۹۵ سه رچاوه ی پیشوو.

وشه‌ی «نیکه Nikê» له ماوه‌یه‌کی دور و درێژ یانی له نزیکه‌ی ۱۷۰۰ سال‌دا (له سالی ۳۳۱ی ب.ز. که یونانییه‌کان ئیرانیان داگیر کرد هه‌تا ئیستا که ۲۰۱۲ی زاینی‌یه) له نیو خه‌لکی ناوچه‌که‌دا ماوه و زمان به زمان و سینه به سینه هاتوه و ته‌نیا له گفتوگۆدا بریک سواوه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که «نیکه» به «نه‌که» ده‌خویندریته‌وه.

+ (رۆژ، رۆس، ئاکرۆس: به‌رن، به‌رزایی، بلیند [آکروس، بلند، مرتفع])
با بزانیان ره‌گه‌ز و بنچینه‌ی ئه‌م وشه‌یه چیه و له کۆیوه سه‌رچاوه‌ی گرتوه:

هیندیك له میژوونوسانی بواری میتۆلۆژی «ئه‌ساتیری» یۆنان و پۆم «وه‌ک ئانتی گونۆس» نووسیویانه: ئاتینا «آتنا، خودای عه‌قل و فام» منداله‌که‌ی خۆی دا ده‌ستی کچانی سکروپس «یه‌که‌م شای ئه‌فسانه‌یی ئاتین» و خۆی گه‌راوه بۆ پالینه pallene که دیکه‌ بوو له ناوچه‌ی ئاتیک هه‌تا شوینیکی قورس و قایم بۆ شارده‌وه‌ی منداله‌که‌ی بدۆزیته‌وه. له ئاکامدا شاخیکی دیه‌وه که دواتر نیویان نا «ئاکروپۆلی ئاتین» - آکروپیل آتن» - ئاکروپۆل له راستی‌دا به باره‌گای ئاتینا ده‌ژمێردری.^۱

وشه‌ی ئاکروپۆل له یونانیدا «ئاکروۆس - آکروس Akrose» به واتای بلیند و به‌رن، و پۆلیس polis به مانای شار «شهر» پیکهاتوه.
له پیکهاته‌ی دوو وشه‌ی «نیکه» و «ئاکروۆس» وشه‌یه‌کی تازه پیکدی به نیوی نیکه‌ئاکروۆس. ئه‌م وشه‌یه هه‌روه‌ک له پیشدا ئاماژه‌مان پێ کرد، له ماوه‌یه‌کی دور و درێژدا «له ۳۳۱ی ب.ز. هه‌تا ۲۰۱۲ی زاینی» له سه‌ر زاری خه‌لک بووه به نه‌که‌رۆژ.

۱ ل ۲۹۶ کتییی مبانی فلسفی اساطیر یونان و روم، دوکتۆر سه‌عید فاتمی.

كەوابوو واتاي سەرجهمی وشەي نەكەرۆز دەبیتە: بەرزایي سەرکەوتن،
بۆلیندی سەرکەوتن، کەژ و چيای سەرکەوتن [فا] بلندی پیروزی، کوه پیروزی،
ارتفاعات پیروزی.

یونانییەکان ئەم نۆیەیان لە وشەگەلی بواری میتۆلۆژیی یونان و رۆم کە
زۆر جیی شانازی هیلینییەکان بوو، بۆ نیوی ئەو کێوه هەلبژاردوو. دەبی
ئەوێش بزانی بناغە و ئەساسی وشە و نۆیەکانی دیکەش وەک زاگروس و
ئاسۆس و بابۆس هەر لە میژوو و میتۆلۆژی یونانی هەلقۆلیو، نەک وشەي
مادی و کوردی و ئیرانی. لە نەخشەي کوردستاندا لە سەر کێوی نەكەرۆز
بە فارسی نووسراوه: «نیکروز» کە لە فارسیدا بە مانای خۆشبەخت و
سەعادهتمەندە. هەرچەند ئەم واتایە بۆ وشەي نەكەرۆز هەلەیه، بەلام لە
پرووی رۆوالەتەوه دوو وشەي نیکە و ئاکروس زۆر جوان یەکتریان گرتوو
و بوون بە نیکروز و نەكەرۆز.

پیره‌مێرد و نەكەرۆز:

شوینی هەوارگەي ئیلی مورادی	نەكەرۆز گەرام وادی بە وادی
ئەو ناوه یەكسەر شیواوه و ویران	هەر لە نەكەرۆز تا دەر بەندیخان
لە جیهان بێزار، یاری چۆلگەردم	پرسیم بایەقووش دۆستی هاودەردم
لە کوئی پەیدا بوو، وەیشوومهی شوومه	بۆچی وا چۆلە ئەم مەرز و بوومه
منیش وا جەرگم بۆی بوو بە بریان	جوابی دامه‌وه بە قوڵی گریان
گولالەي سوورمان جەرگی یارانە	ئەمسال بەهارمان کە بی یارانە
خەنەبەندانمان، خوینی ئازیزه	لە هەر سی لاوه شاییه بە ریزه

١ ل ١١٤، دیوانی پیره‌مێرد، نووسینی محەمەد رەسوول هاوار، بلاوکراوه‌ی محەمەدی سەقز. لە
چارده بەیت تەنیا حوت بەیتی لێرەدا نووسراوه.

وزمه له

wizmele

وزمله

دینیه که سهر به ناوچهی میره دی. ۴۵ ماله و ژماره ی دانیشتونوانی ۲۵۳ که سه.

ئه م وشه یه کوردییه و له دوو به ش پیکهاتووه:

(وزم: چه شنی داره؛ داره رهش؛ ناروهند [ف] نارون) + (ه: های ناسینه ر؛

های شناسه [ف] های معرفه) + (له: بو چکوله کردنه وهی نیو به کاردی وهک:

کورپه له؛ دیزه له [ف] های تصغیر و کوچک کننده ی اسم)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: داری ناروهندی چکوله؛ داره ره شه چکوله

[ف] درخت نارون کوچک

وهره نانی

werenanî

وره نانی

ئاواییه کی چۆلکراوه و کهسی تیدا ناژی. له نیوان دوو دیی هیجانان و سه لته که لتوو هه لکه وتوووه.

ئهم وشه یه کوردی؛ ئاویتتاییه و له دوو بهش بیکهاتوووه:

وهره: وهر. له زمانی په هله ویدا: واره؛ باره: برج. دژ، قه لاق [ف] دژ، قلعه،

(برج) + (نانی، نیانی، نهینی: شاردراره [ف] پنهانی، نهانی)

ئهم وشه یه له نیو زمان و زاراره کانی دیکه دا بهم چه شنه یه:

په هله وی تاتی تالشی فارسی

نیهان نیان نون نهان^۱

مانای تیکرای وشه که ده بیته: قه لای نهینی؛ قه لا و دژی شاردراره [ف] قلعه

و برج و باروی نهانی

ده توانین بلین مه بهست له قه لای نهینی و شاردراره، شوین و جیه که له

دۆل و دهره و پشت کیو هه لکه وتبی و دووره دهست بی و زۆر دیار و

له بهرچاو نه بی.

وشه ی نهینی له دریزایی زه ماندا سواوه و له قسه کردن و وتندا بووه به

نیانی و دواتر بووه به نانی.

۱ کتیی «تالشی ها کیستند؟» نووسینی علی عه بدولی، ل ۵۴

لەم بابەت و بوارەدا شیعرێکی فۆلکلۆر هەیە کە هونەرمەند ماملێ بە
گۆرانی گوتوویەتی:

ئەوئەندەم هەلکێشا ئاخی نیانی
دڵ لە دەرووندا بوو بە بریانی

دووھەم. ئەم وشەییە کوردییە و ماناکە ی دەبیته:

(نانوەرە یان نان بەرە: سفرە ی نان، ناندین [ف] سفرە ی نان، نان دانی)
پیموایە هۆی ئەو نیوانە ئەوئەییە، ئەو ئاوااییە شوینیکی چاک بوو بۆ
کشتوکال و ئازەلداری و لە راستیدا وەک سفرە و ناندین وا بوو بۆ
خەلکە کە لە زمانی هەورامیدا دەلین: تۆشەوەرە یا تۆشەبەرە.^۱

۱ فەرھەنگی سی زمانە ی ئاسۆ، نووسینی ئەمیر ئەمینی، ل ۱۳۰

هۆۋە توو

Howetû

اوباتو

ناۋچەيەكى پانوبەرينە، لە مابەينى سەقز و ديواندەرە ھەلکەوتوۋە.
ئاوايىيەکانى ھۆۋەتوۋ بريتىن لە: بايزاۋا، حوسىن ئاۋاى مەپان،
خاكى بەگ، زەكى بەگى خواروۋ، زەكى بەگى سەرو، رەحىم كوژياۋ، ەليئاۋاى
كەرەفتوۋ، ەليئاۋاى مەپان، قەلاچوخە، قەلاکۆن، كانى كەۋەى مەپان،
كەلەكەجار، كەرەفتوۋ، گۆرپاۋەلى، مەپانى سەرى، مەسعووداۋا،
يووزباشى كەندى، فەتاح ئاۋا، كانى چەرموۋ، جەيران مىنگە، چالگە، ناسراۋا،
بەردەرەشە، كانى سوور، قەلاگا، ەلى مەردە، قادرناباد، كانى سەيدشوكرە،
شەرىف ئاباد، سى تەپان، قاچيان، سەيد ئاباد.

بۆ لىكدانەۋەى ئەم وشەيە چەند بۆچوون ھەيە:

يەكەم. ئەم وشەيە ئاۋىستايىيە و لە دوو بەش پىكھاتوۋە:

(ھۆ: چاك، باش، خاس [ف]خوب) + (توۋ: ۆلات، شوين، جى [ف]محل،

سرزمين)

واتاى وشەكە دەبيتە: ۆلاتى چاك؛ شوينى باش [ف]سرزمين و محل و

مکان خوب

دووهه م. وشه ی هـووه ته و Huwataw له ئاویستادا نازناوی
«جهمشید» ه^۱ و واتاکه ی خاوه نی رانه مه پی چاک و باشه [ف] دارنده ی گله و
رمه ی خوب

سیهه م. وشه ی هـووه توو پیکهاته یه کی تورکی؛ ئاویستاییه:

(ئوبه؛ اوبه: چیغ، چادر، خیهت [ف] چادر) + (توو: شوین، جی، ئوردوو [ف])

محل یا مکان)

واتاکه ی ده بیته: شوین و ولاتی خیه ته کان [ف] سرزمین و مکان چادر و

اردوها.

به رای من بۆچوونی یه که م له وانی دیکه راستتره.

۱ ل ۱۰۱ کتیی «شناخت اساطیر ایران»، نویسنی جان راسیل هینلز

ههوی^۱

Hewî

ایوب

دییه که سهر به ناوچهی تیله کو. ۳۹ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۱۹۵ که سه.

یه که م. ئەم وشه‌یه ئاوئستاییه. هۆوی یا هه‌وی، کچی پیاویک بووه به نیوی فرشوشتۆر (فرشوشتر) که وه‌زیری «که‌ی‌گوشتاسب "کی‌گشتاسب"» بووه. ئەم پیاوه برای جاماسب وه‌زیری «که‌ی‌گوشتاسب» بووه. هه‌وی، ژنی زه‌رتوشت پیغه‌مبه‌ری زه‌رتوشتیه‌کان بووه.

که‌وابوو ده‌توانین بلّین ئەم ئاواییه دیه‌کی زۆر کۆنه و نیوه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بو سهرده‌می باوه‌ری خه‌لکی ئیران به ئایینی مه‌زده‌یه‌سنا (زه‌رتوشتی) یا به زمانیکی دیکه، ده‌توانین بلّین ئەم نیوه یادگاری سه‌ده‌کانی ده‌سه‌لاتی ماد هه‌تا کۆتایی ده‌سه‌لاتی ساسانیه‌کانه.

دووه‌م. ئەم وشه‌یه کوردییه و واتاکه‌ی: هه‌نه، هه‌قی، هه‌وه، هه‌وی، دوو ژن شوویه‌کیان بی؛ دوو ژنی می‌ردیک بو یه‌کتر [ف] دوو زن که یک شوهر داشته باشن؛ همشوی؛ و سنی؛ هوو

۱ ل ۲۵ و ۲۵۸ کتییی (سروده‌های زرتشت)، وه‌رگێرانی بزۆرگ‌میهری کیانی

ههنگه چینه

Hengeçîne

ههنگه چینه

دیهه که سهه به ناوچهی زولفه قاری سهه شیوی سهه قز. ۱۹ ماله و ژماره ی دانیشتوانی ۱۰۶ که سهه.

ئه م وشه یه کوردیه و له دوو به ش پیکهاتوو:

(ههنگ: میث ههنگوین [ف] زنبور عسل) + (چینه: چینه وه؛ کۆکردنه وه [ف])

جمع کردن؛ چیدن؛ اصطلاحا: خوردن)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: بالنده یه کی ههنگ ده چنیه وه؛ بالنده یه ک

ههنگ ده خوا [ف] پرنده ای که زنبور عسل می خورد؛ پرنده ای که زنبور عسل شکار می کند.

ئه م بالنده یه (ههنگه چینه) چه ند نیوی دیکه شی هه یه: که نده سمه،

ههنگه خوره میث خوره [ف] سبز قبا

ده کری بلین چونکه ئه و ئاوا ییه ههنگه خوره ی زور بووه، نیویان ناوه

ههنگه چینه.

هه باسه رقه

Hebase reqe

عباس رقه

دینه که سهر به ناوچهی کولته پهی جانگیرخان. ئیستا چۆلکراوه و کهسی تیدا ناژی و ته نیا هاوینان له زهویه کانیدا کشتوکال ده کری. بۆ لیکدانه وهی ئەم وشهیه چهند مانا و بۆچوون ههیه: یه که م. ئەم وشهیه کوردیه:

(هه باس: عه باس، نیوه بۆ پیاوان [ف] عباس، نامی برای مردان) + (رهقه: رهق وتهق؛ کز و لاواز [ف] لاغر؛ ضعیف؛ بی بنیه)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: هه باسی کز و لاواز [ف] عباس لاغر و مردنی ده کری بلین ئەو ئاواپی به نیوی خاوهنی هه وه لیه وه کراوه. [ف] روستا به نام مالک آن نامگذاری شده است و مالک اولیه آنجا لاغر و ضعیف بوده است.

دوو هه م. وشه که کوردیه:

(هه باس: عه باس، نیوه بۆ پیاوان [ف] عباس، نامی برای مردان) + (رهقه: کیسه ل [ف] لاک پشت آبی)

مانای تیکرای وشه که ده بیته: هه باسه کیسه ل [ف] عباس لاک پشت یانی ئەو ئاواپی به نیوی خاوهنی زهویه کان که پیاویکی چکۆله ی پشت کوور بووه کردووه. [ف] نام روستا برگرفته از مالک آبادی که جتهای کوچک و گوژ پشت داشته، می باشد.

سینه‌م. وشه‌که عه‌ره‌بیه:

(هه‌باس: عه‌بباس، نیوی پیاوانه‌یه [ف]عباس، نامی برای مردان) + (ره‌قه، ره‌قه: له قاموسی «المحیط» دا ره‌قه به ولاتیک گوتراوه که له پال ده‌ریا یان له پال شیو و دۆل هه‌لکه‌وتبی)^۱
مانای تیک‌پای وشه‌که ده‌بیته: ئەو ئاویی و مه‌زرایه‌ی هه‌باس که له نزیک ده‌ریا یان شیو و دۆل هه‌لکه‌وتووه.

چواره‌م. وشه‌که عه‌ره‌بیه:

(هه‌باس: عه‌بباس، نیوی پیاوانه‌یه [ف]عباس، نامی برای مردان) + (ره‌قه، ره‌قه: نه‌رمونیان؛ میهره‌بان؛ چاکه‌کار [ف]مهربان؛ نیکوکار)^۲
مانای تیک‌پای وشه‌که ده‌بیته: هه‌باسی پیاوچاک؛ هه‌باسی له‌سه‌ره‌خۆ و میهره‌بان.

پینجه‌م. وشه‌که ئەکه‌دییه:

(هه‌باس: عه‌بباس، نیوی پیاوانه‌یه [ف]عباس، نامی برای مردان) + (ره‌قه، ره‌قه: چۆم، پرووبار [ف]رودخانه)^۳
مانای وشه‌که ده‌بیته: ئەو مال و مه‌زرایه‌ی هه‌باس که له گوی چۆمی هه‌لکه‌وتووه.

۱ ل ۸۹ فه‌ره‌نگی وشه‌کانی ئەکه‌دی. نووسینی محهمهد داوود سه‌لوم. وه‌رگیزدراوی نادر

که‌ریمیان سه‌رده‌شتی

۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

۳ سه‌رچاوه‌ی پیشوو

هه به کی

هَبَكِي

Hebekî

دییه که سهر به ناوچهی سهر. ۴۳ ماله و ژمارهی دانیشتوانی ۲۰۱ که سه.

ئهم وشهیه مهغولیییه و تهنیا یه ک به شه:

هه به کی: له وشهیه مهغولی «هه باکی»^۱ وهرگیراوه که واتاکهی «جالالوکه» یه. ئهم وشهیه به تیپه ر بوونی زهمان، ئالوگورپکی ساکاری به سهر هاتوو. له کوردیدا کاکله مووشان، پسپسه کۆله و پیروشکیشی پی ده لێن و له فارسیدا به مانای «تارتک» و «تارتن» ه.

ههر به م نیوه «هه به ک - هبک» شارپک ههیه که له باشووری شاری «خلم» هه لکه وتوو. شاری خلمیش دوو رۆژه ری له شاری به لخواه دوره.^۲

ههروهک له چه ند جیی دیکه دا باسم کردوو، نیوی چه ند شار و دیی ئیران به تایبته له کوردستان و سه قز که جیی باسی ئیمهیه، به نیوی ئه و شارانه وه کراوه که داگیرکه رانی مهغول و تورک له ویوه هاتوون. وهک:

۱ ل ۵۳ کتیبی «کورد و مینۆرسی، وتاری ناوی مهغولی شوین له کوردستانی موکریان».

نوسینی مینۆرسی، وهرگیر: ئه نوهر سولتانی

۲ ل ۴۵۳ کتیبی «جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی»، گای لسترینج، مترجم: محمود

عرفان

- ئاوايى چى خوار سەر بە ناوچەى ساحىب كە بە نيوى چى چى ھارى
مەغولستانى نيوخويى (داخلى) چين كراوہ.
- دىيى تبتى بۆكان بە نيوى ولاتى تبتى چينهوہ كراوہ.
- دىيى شقويىف لە سەقز كە بە ناوى شارىكى سووريەى سەردەمى خوي
كراوہ و چەند جىيى ديكەش.

هیجانان

Hîcanan

هیجانان

ئەو ئاوايييه سەر بە ناوچهی تەمۆغەيه. ۱۰۱ ماله و ژماره‌ی دانیشتوانی ۵۰۵ کەسه.

بۆ لیکدانەوه‌ی ئەم وشەيه سێ بۆچوون هه‌يه:

یه‌که‌م. ئەم وشەيه په‌یوه‌ندی دوو وشه‌ی عه‌ره‌بی و کوردیيه:

(هیجان: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، به مانای کهلله داغ‌بوون، داگیرسان؛

سه‌رخۆش بوون؛ گه‌رم‌داهاتن؛ له سەر حاله‌تی سوروشتی لاچوون [ف]

برانگیخته شدن؛ مضطرب گشتن؛ به جوش و خروش آمدن) + (ان: پاشگری

کۆ؛ نیشانه‌ی جه‌م [ف] پسوند و علامت جمع)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: ئەوانه‌ی گه‌رم‌داهاتوون و وه‌هه‌یه‌جان

هاتوون؛ ئەوانه‌ی گیان و روحیان وه‌جۆش و خرۆش که‌وتوووه‌ وه‌ک

ده‌رویشه‌کان [ف] به خروش آمدگان؛ هیجان‌زده‌ها مانند دراویش پیروان

طریقت‌های مختلف.

دووهم. وشه‌که دوو به‌شه:

(هیجا؛ هه‌جاء؛ شه‌ر؛ پیکدانان؛ تیکه‌ه‌لچوون [ف] جنگ، نزاع) + (نان:

نیشانه‌ی کۆ [ف] علامت جمع)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: شه‌ر و پیکدانان؛ مه‌یدانی شه‌ر؛ شه‌رگه [ف]

میدان جنگ؛ میدان کارزار؛ جنگ

سيهه م. ئەم وشهيه تيکه لاويکه له دوو وشهيه عه ره بي و کوردي:
(هيچ: رقهه ستاو؛ تووره [ف] خشمگين) + (ان: وشهيه که له زماني
هه وراميدا که لکي لئو وهرده گيرئ و ماناکه ي «م» يا «هه م» ه. بؤ ويينه ئە گه ر
بليين «من کاوهم» ده ليين «ئەز کاو هنان» يا «ئەو وله نان» واته ئەو گوله م.^۱
که و ابو ماناي وشهيه هيچانان ده بيته: تووره م؛ رقم هه ستاو [ف]
خشمگينم.

۱ ل ۹۵ کتبي «ره سه نايه تي زمانه که ت بناسه»، محمه ده ميني هه وراماني

يۆرقل

Yorqul

يورقل

دېيەكە سەر بە ناوچەي كولتەپەي جانگيرخانى سەقز. ۸۷ ماله و ژمارەي دانىشتوانى ۳۶۸ كەسە.

ئەم وشەيە توركيە و لە دوو بەش پىكھاتوۋە:

(يۆر؛ يۆرد؛ يۆرت؛ رەشمال؛ خىۋەت؛ چادر؛ ئۆردوۋ [ف] چادر؛ اردوگاھ؛

محل خيمە و خرگا؛ مسكن) + (قول؛ قول؛ غولام، ئۆكەر؛ سپا؛ نيۋەراستى سپا [ف] غلام، بندە؛ قلب سپاھ؛ ارتش^۲)

بەو مەئموورانەي سەر بە «بيگلەربەگى» يىن دەلەين «غولامبەگى»^۳.

چونكە غولام ھەر «قول»ى توركيە، دەبى بىخوينىنەۋە قولبەگى كە دەبىتە سەر كرده و فەرماندەي غولامەكان يا خزمەتكارەكان.

ھەرچۈنكى بى، خويندەنەۋەي ئەم وشەيە «قولبەگى: سەرۋكى قۇلىك يا

سەرۋكى جناحىك [ف] فرماندە يك جناح» كە ھەر وشەي «قولئۆردوۋ

قولاردو»ى باۋ لە حكومەتى عوسمانىيە كە نياز و مەبەست «جناحى سپا

يا قۇلىكى سپا»يە. ئىستىلاھى ئۆردوۋ وشەيەكى سەردەمى مەغولە بۇمان

ماۋەتەۋە.^۴

۱ ل ۳۷۱ كىتەبى «تارىخ ايران كمبريج»، بەرگى ۵، نووسىنى جى ئابويل

۲ ل ۱۰۴۹ كىتەبى «تركىستان نامە»، ئولوغ قول، اولغ قول: ارتش بزرگ

۳ ل ۹۸ كىتەبى «تذکره الملوك»، محەمەد دەبىرسىياقى

۴ ل ۹۹ و ۱۰۰ كىتەبى «تذکره الملوك»

سپای مه‌غوول له شه‌ر و له‌شکرکیشیه‌کاندا به‌له‌به‌رچاو گرتنی
گرینگایه‌تیه‌که‌ی له‌یه‌ک یا چەند یه‌که (واحد)ی ده‌هزار که‌سی پیکده‌هات و
له‌رووی رپورەسمی چینیه‌کان به‌«قۆلی راست: بروهن‌غەر» و «قۆلی
چەپ: دەساغون‌غەر» و له‌ئاکامدا به‌«قەلب "دل" و نیوه‌راستی سپا: قول»
دابەش دەبوو.^۱

که‌وابوو ده‌توانین بلیین وشە‌ی یۆرقول به‌مانای "ئۆردوگای سپا؛ جی
و شوینی نیوه‌راستی سپایه‌[اردوگای سپاه‌میان]؛ خیمه‌ و خرگاه‌ و اردوگاه
ارتش.

به‌بروای من سپای ئیلخانه‌کان له‌و شوینه‌که‌ ئیستا ئاواپی یۆرقولی
پئ‌ده‌لین ئۆردوگایان لئ‌داوه. هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌ بووه‌ ئه‌و شوینه
له‌وه‌رگایه‌کی چاک بووه‌ بۆ ئه‌سپه‌کانی سپا و ئه‌و شوینه‌ له‌ ناوچه‌ی
هه‌وه‌توو که‌ شوینیکی پر‌گژوگیا و سه‌رسه‌وز بوو، ئه‌وه‌نده‌ دوور نه‌بووه.
له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ وه‌ک له‌ نیوه‌که‌یه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی ئه‌م دێیه‌ جی و شوینی
قۆل و جناجی نیوه‌راستی سپای ئیلخانه‌کان له‌و ناوچه‌یه‌ بووه.
ده‌بی ئاماژه‌ به‌ بۆچوونی هیندیگ‌ که‌س بکه‌ین که‌ پێیان‌وايه‌ یۆرقول،
نیوی هیرکۆله‌ که‌ نیازیک‌ به‌ لیدوان و به‌لگه‌هینانه‌وه‌ ناکا. بۆچوونه‌که‌ زۆر
رواله‌تی و سه‌رسه‌ره‌کی و هه‌له‌یه‌.

۱ ل ۳۹۹ کتبی «تاریخ مغول در ایران»، نووسینی برتولد ئیشپولیر

یازیبلاغی

یازیبلاغی

Yazîblağî

له ده‌وروبه‌ری سه‌قز دوو ئاوايي به نئوی یازیبلاغی هه‌یه:

۱- یازیبلاغی دئیه‌که سه‌ر به ناوچه‌ی سه‌رای سه‌قز. ۹۴ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۵۶۹ که‌سه.

۲- یازیبلاغی ئاوايي‌که سه‌ر به ناوچه‌ی کولته‌په‌ی سه‌قز. ۱۷ ماله و ژماره‌ی دانیش‌توانی ۶۸ که‌سه.

ئهم وشه‌یه تورکییه و له سی به‌ش پیکهاتووه:

(یاز: به‌هار [ف] بهار) + (بلاغ، بولاغ: کانی، هانی، چاوه [ف] چشمه) + (ی: یای

نیسبه‌ت [ف] یاء نسبت)

مانای تیکرای وشه‌که ده‌بیته: کانی به‌هار؛ چاوه‌ی به‌هارانه [ف] چشمه‌ی

بهار

مه‌به‌ست له کانی به‌هار ئه‌وه‌یه ئهم کانیه له وهرزی به‌هاردا ده‌ژیتته‌وه و

ئاوی تیدیتته‌وه و ئاوی زور ده‌بی. کانیه‌ک ته‌نیا به‌هاران ئاوی هه‌یه.

ياپشخان

Yapşhan

ياپشخان

دنيه كه سهر به ناوچه‌ي ساحيب. چۆلكراوه.

يه كه م. ئەم وشه‌يه توركييه و له بنه‌رەتدا «ياپيشقان» ه.

- ياپشخان، ياپيشقان: ۱- چه‌سپ، سریش ۲- هەرزنی کيوي [فا] ۱- چسب،
سریش ۲- ارزن وحشی^۱

- ياپشخان: ياپيشقان = شتيكي پيوه دهنووسى - شتيكي وهك گه‌نه يا
كونجره «نوسه‌نكه» پيوه ده‌چه‌سپي و لى نايته‌وه؛ سمج؛ كه‌سيكي وهك
قيلي (قيرى) كه‌واي سپي وايه و ده‌ست هه‌لناگرئ [فا] چسبنده، سمج، اصرار
كننده، سماجت كنده.

كه وا بوو واتاي تيكراي وشه‌كه ده‌بيته:

- كه‌سيكي وهك چه‌سپ وايه و ده‌ست هه‌لگير نييه و سه‌سه‌خته؛ به
كه‌سى سه‌سه‌خت و سمج ده‌لين [فا] شخص سمج؛ اصرار كنده
وا دياره له كاتي چوونى توركان بو ئەو دنيه كه‌سيك زور سمج بووه و
وه‌ره‌زى كردوون، بو‌يه ئەو دنيه‌يان به‌و نيوه‌وه كردووه. [فا] ده را به نام
شخصى سمج و اصرار كنده نامگذاري كرده‌اند.
دووهم. ئەم وشه‌يه توركييه و له دوو به‌ش پيكهاتووه:

۱ فەرهنگی تورکی - فارسی شاهمهره‌سی

(ياپش، ياپيش: دروست كردنى مال؛ ساز كردنى خانوبه ره [ف] احداث كردن، ساخت) + (خان: مال، خانوو، جاران به كاروانسه را و مسافرخانه ي نيو شاره كانيان دهگوت خان. بو نمونه وشه ي خانچي ياني خانه چي، موسافرخانه دار؛ يا قورخانه ياني خانوو و مالي نه سله حه؛ نه سله حه خانه كه وا بوو واتاي سهرجه مي وشه ي ياپشخان ده بيته: ساخت و ساز كردنى مال [ف] ساخت و احداث ساختمان و خانه ده توانين بلين تورك كه چوونه ته نيو نه و دييه، مالي لي دروست كراوه يا كاروانسه را ي ساز كراوه و هر به م بونه يه وه وا يان نيو ناوه. سيه م. ده كرى بلين كاتي توركه كان هاتوونه ته نه و شوينه، گياي ههرزي «كونجره» يا «نوسه نكه» كه به جل و شمه كه وه دهنوسى، زور بووي و به م بونه يه وه نيويان نابى «ياپيشقان».

قسه ی دوایی:

* له کوی گوندهکانی سه قز، چهند دئ هه یه که ته نیا سووکه له ئاورپیکمان لی داونه ته وه. هوی ئه م کارهش ساده و ساکار بوونی نیوه کانه، به جوړی که پیویست به شروقه کردن ناکا. به م چه شنه ی خواره وه:
* سه یفاوا «سیف آباد»: که سیک به نیوی سه یف یا سه یفوللا ئاوه دانی کردوته وه.

* زامنوا «ضامن آباد»: به نیوی پیاوچاکیکه وه کراوه.
* سه یداوا «سید آباد»: که سیک سه ید ئه م شوینه ی ئاوه دان کردوته وه.
سه یداوی تیه کۆ، سه یداوی ساحیب، سه یداوی ئاخکه ند، سه یداوی جه میان

شهریفاوا «شریف آباد»: که سیک به نیوی شهریف ئاوه دانی کردوته وه.
سالحاوا «صالح آباد»: که سیک به نیوی صالح ئاوه دانی کردوته وه.
سالحاوی تیه کۆ و سالحاوی ده وروبه ری سه قز.
* عه لیاوا «علی آباد»: که سیک به نیوی عه لی ئاوه دانی کردوته وه. عه لیاوی تیه کۆ، عه لیاودی ئاچی.
* میراوا «میر آباد»: گه وره پیاویک یا که سیک میر ناو، ئاوه دانی کردوته وه.
* حه سه ناوی قاشوق «حسن آباد قاشوق»: که سیک به نیوی حه سه ن ئاوه دانی کردوته وه.

* ره حیم ئاوا «رحیم آباد»: ره حیم ناویک ئاوه دانی کردوته وه.
فه یزاوا «فیض آباد»: که سیک به نیوی فه یز یا فه یزوللا ئاوه دانی کردوته وه.

* که ریم اوا ی ئه یاغچی «کریم آباد ایاغچی»: که سیک به نیوی که ریم ئاوه دانی کردوته وه.

* که ریم اوا «کریم آباد»: که سیک به نیوی که ریم ئاوه دانی کردوته وه.

* مه حموداوا «محمود آباد»: مه حمود ناویک ئاوه دانی کردوته وه.

- * ئەحمەداوا «احمدآباد»: ئەحمەد ناویک ئاوەدانی کردۆتەو. ئەحمەداوای سەرا، ئەحمەداوای سونج (کانی زیڕینە)
- * حەسەناوای گوهرز «حسنآباد گودرز»: کەسیک بە نیوی حەسەن ئاوەدانی کردۆتەو.
- * عاقلآوا «عاقلآباد»: کەسیکی ئاوەدانی کردۆتەو پێیان عاقل و زانا بوو.
- * تازاواي باشماغ «تازەآباد باشماغ»: دێیەکی تازە ئاوەدان کرابێتەو.
- مامەشا «ئیسلام ئاباد: اسلامآباد»: ئەو دێیە بە نیوی کەسیکەو کراوە کە پیتی گوتراوە مامەشا کە وشەیه کە بو ریز لینان. پاش شوپشی ئیسلامی کراوە بە ئیسلامئاباد.
- قەلاکۆنە «قلعەکەنە انوشیروانی»: ئەم دێیە بە نیوی قەلائی کۆنە نیو دێیە کەو کراوە.
- قازیخان «قازیخان»: کەسیک بە نیوی قازیخان ئەو شوینە نیو ئاوەدان کردۆتەو یا دواتر بە نیویەو کراوە.
- * گەرە قەلا «گەرە قلعه»: ئەو شوینە قەلایه کی گەرە لی بوو کە کردوویانە بە نیوی دێیە کە.
- قارەمان «قەرمان»: پیاویک بە نیوی قارەمان ئەو دێیە نیو ئاوەدان کردۆتەو.
- خانەقای شیخ «خانقاه شیخ»: ئەم دێیە بە نیوی شیخانی نەخشبەندی، نیویان ناو خانەقای شیخ.
- * مام سیوهدین (مام سیفالدین): کەسیک بە نیوی سەیفودین ئەو شوینە نیو ئاوەدان کردۆتەو.
- * مەلا سالار (ملا سالار): ئەو دێیە بە نیوی پیاویک بە نیوی مەلا سالار کراوە.
- * میر سەید (میر سید): ئەو دێیە بە نیوی پیاویک کراوە بە نیوی سەیدە گەرە؛ ئاغا سەید.

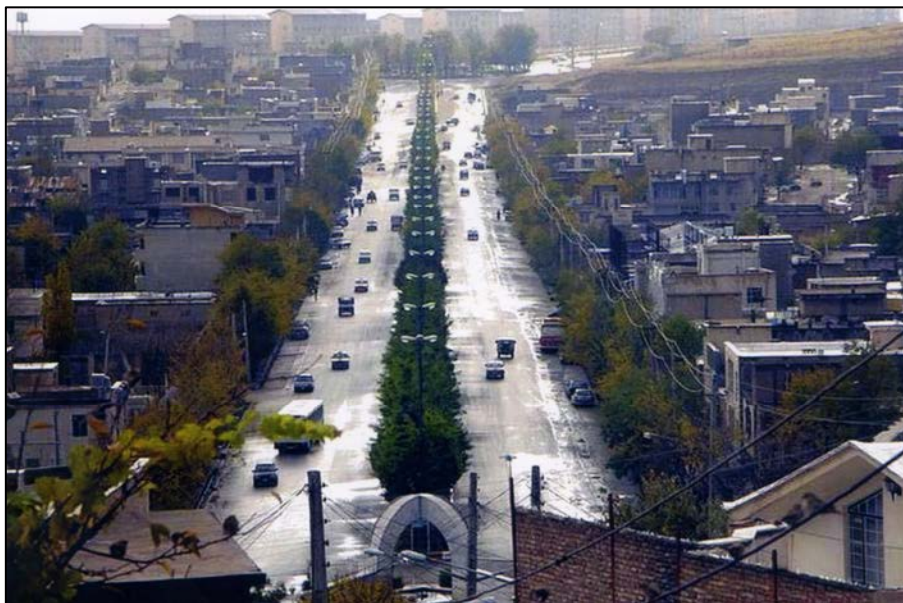
- * نەوبەھار (نوبھار): بە بۆنەى ئەوھى شوئىنكى سەرسەوز و پىرگول و گيا بووھ ئەو نيوھيان لە سەر داناوھ.
- * گوئىزئى (گوئىزئى): بە بۆنەى ئەوھى ئەو شوئىنە پىر بووھ لە دارى گوئىز بەو نيوھوھ كراوھ.
- * شەمسە (شمسە): كەسىك بە نئوى شەمسەدىن يا شەمسە ئەو شوئىنەى ئاوەدان كىردۆتەوھ.
- * سەرا (سرا): مالى ديوان (ادارە مركزى)، جىگە (جاي، سراى دولتى)، مال، كاروانسەرا
- * سىفەتالە (سىف تالە): بە بۆنەى ئەوھى دارى سئوھتالە لەو شوئىنە زور بووھ، دئىھكەيان نئو ناوھ سىفەتالە.
- * تەخت (تخت): بە بۆنەى ئەوھى شوئىنى دروست كىردنى دئىھكە ساف و تەخت و بئىكەند و لەندە، نئوى دئىھكەيان ناوھ تەخت
- * چەكوشە (چكشە): پئموايە شاخە گەورە لە چەكوش دەچئى، بەم ھوئىھوھ دئىھكەيان نئو ناوھ چەكوشە.
- * چنارە (چنارە): چۆمىك بە نئو دئىھكەدا تئىدەپەرى و كەمىك دواتر دەرژئتە نئو چۆمى جەعەتوو. بە بۆنەى ئەم چۆمە چنارىكى زورى لئى بووھ بۇيە نئويان ناوھ چنارە.
- * شئىخ چۆپان (شئىخ چوپان): دئىھكەيان بە نئوى سەيد يا شئىخئىكى كە نئوى (شئىخ چۆپان) بووھ و لەوئى ژياوھ كىردووھ.
- * خاپوورەدى (خاپوورەدە): وا ديارە ئەم دئىھ لانىكەم جارئىك سووتاوھ و رووخاوھ و وئىران و خاپوور كراوھ. دواتر كە دئىھكەيان دروست كىردۆتەوھ، نئويان ناوھ دئى رووخاوھكە يا «خاپوورەدى - خافوورەدى».

وینہی ۱۵. گہرہ کیکی شاری سهقز، دهوروبہری مزگہوتی جامعہ و مہیدانی
قودس. وینہ لہ باشوورہوہ بہرہو شمال ہہ لگیراوہ.
سالی ۱۳۹۰ی ہہ تاوی (۲۰۱۱ی زایینی)

وینە ۱۶- بولوارى ساحلى - نیوان دووپرد - کامیرا له پۆژهه لاتەوه بهرەو
پۆژاوا وینەى گرتووه. سالى ۱۳۹۰ى ههتاوى (۲۰۱۱ى زایینی)

وینہی ۱۷- بولواری فہرمانداری - کامیڑا لہ شمالہوہ بہرہو باشوور گیراوه
(مہیدانی قودس روو بہ پادگان) سالی ۱۳۹۰ی ہہتاوی (۲۰۱۱ی زایینی)

ناوەرۆك:

- ۵.....پيشهكى
۹.....سەقز، چون ھەردەجاران.....
۳۶.....ئايچى.....
۳۷.....ئالتون.....
۳۸.....ئارەبۇغلوو.....
۳۹.....ئاختەپە.....
۴۰.....ئاخكەند.....
۴۱.....ئالکەلوو.....
۴۴.....ئالجان.....
۴۵.....ئايەنان.....
۴۶.....ئاوبارە.....
۴۷.....ئيلوو.....
۴۹.....ئيراو.....
۵۰.....ئەياغچى.....
۵۲.....ئەسحاب.....
۵۳.....ئەخزەرئاوا.....
۵۴.....ئەحمەد مردى.....
۵۵.....ئەولمۇئىمىن.....
۵۶.....ئىسحاقئاوا.....
۵۸.....ئاليار.....
۵۹.....ئىنچكە.....
۶۰.....بارام.....
۶۲.....باشبلاغ.....
۶۳.....باشماغ.....
۶۴.....باغلووجە.....

۶۵	بالووقايه
۶۸	باله قلوو
۶۹	باييه ر
۷۰	بست
۷۲	بناو هچان
۷۳	بوخه لوو
۷۴	بوغده كه ندى
۷۵	بوگه به سى
۷۶	بو بوكتان
۷۷	بورده مه
۷۸	به ستام
۷۹	به رچه م
۸۰	به وراوا
۸۲	به له جه پ
۸۴	پارسانيان
۸۶	په چه سوور
۸۷	پيرئومه ران
۹۰	تاله جه پ
۹۲	تاو هقران
۹۳	تاو يشه
۹۴	تاير بوغه؛ تاهير بوغه
۹۶	تورجان
۹۸	تومار قاميش
۹۹	ته مريه گ؛ ته مريه و
۱۰۰	ته يمان قه لا
۱۰۱	ته موو ته

۱۰۲.....	تەمۇغە
۱۰۳.....	تيزئاوا.....
۱۰۴.....	تيكانلوو
۱۰۵.....	تيله كۆ
۱۰۷.....	جافرخان
۱۰۸.....	جونيان
۱۱۱.....	جەميان
۱۱۵.....	جەوشەن
۱۱۶.....	چاپان
۱۱۷.....	چاخلوو
۱۱۸.....	چى چى خوار
۱۱۹.....	چالگە
۱۲۰.....	چنارتوو
۱۲۱.....	چۆمەلوو
۱۲۳.....	چراغ وەيس
۱۲۵.....	حانەميران
۱۲۶.....	حاجى مەمەدان
۱۲۸.....	خاويران
۱۲۹.....	خەبيەر
۱۳۰.....	خۇشىنان
۱۳۲.....	خورمىتا
۱۳۴.....	خوردەلوو كى
۱۳۶.....	خوپخوپە
۱۳۹.....	دەئاخلى؛ دەگاخلى
۱۴۱.....	داسالووجە
۱۴۳.....	دالوو

۱۴۴	دایه سلیمان
۱۴۶	دەرەتقی
۱۴۷	دەرەهوان
۱۴۹	دهگاگا
۱۵۰	دۆمان
۱۵۲	دهوره قهلا
۱۵۴	داراوی
۱۵۷	رهنګه ریژان
۱۵۹	رۆسته مه کور
۱۶۱	رۆسته مان
۱۶۳	زه میلی
۱۶۵	زیویه
۱۶۶	زولقیله
۱۶۸	زاگروس
۱۷۱	سان سالاران؛ حه سه ن سالاران
۱۷۳	سه لته که لتوو
۱۷۵	سلیمان که ندی
۱۷۶	سرنجداغ
۱۷۷	سماقلوو
۱۷۸	سونج
۱۷۹	سپه وره
۱۸۰	سرمووسی
۱۸۲	سووته
۱۸۳	سۆله
۱۸۴	ساحیب
۱۸۵	سوننه ته

۱۸۶.....	سوولاكان
۱۸۸.....	سراجگا
۱۹۰.....	سەرکەل
۱۹۲.....	سيانزار
۱۹۳.....	سى كوچكە
۱۹۴.....	شيخەلتارىك
۱۹۵.....	شېپانەجۇ
۱۹۶.....	شيوتوو
۱۹۷.....	شقويىف
۱۹۸.....	شاشايل
۲۰۰.....	شيخەلە
۲۰۱.....	شىلاناوى
۲۰۳.....	عەلىمردى
۲۰۴.....	عارەبەلەنگ
۲۰۵.....	قازانتا
۲۰۶.....	قزلويىل
۲۰۷.....	قوتانجى
۲۰۸.....	قوتلۇو
۲۰۹.....	قوزلوو
۲۱۰.....	قۇچاغ
۲۱۱.....	قولقۇلە
۲۱۲.....	قەبەغلووچە
۲۱۳.....	قەبەغلوو
۲۱۴.....	قەپلانتوو
۲۱۷.....	قەرەول
۲۱۸.....	قەرەگويىز

۲۱۹.....	قەرەچەل
۲۲۰.....	قەرەبوغره
۲۲۱.....	قەلاجوغه
۲۲۲.....	قەوخ
۲۲۳.....	قۆلەبلاغى
۲۲۵.....	قەلاگای كورکور
۲۲۷.....	قەرەناو
۲۲۸.....	قۆجە
۲۲۹.....	قاقلالوا
۲۳۰.....	قاراوا
۲۳۱.....	قاميشهله
۲۳۲.....	قشلاغ
۲۳۵.....	قۆرەدەرە
۲۳۸.....	قىلەسوون
۲۴۰.....	قەلەننەر
۲۴۱.....	كاومله
۲۴۳.....	كوچك
۲۴۵.....	كەچەل مینگان
۲۴۸.....	كەمەتوو
۲۴۹.....	كەیلەتوو
۲۵۰.....	كپووز
۲۵۱.....	كەریزەى گلى
۲۵۳.....	كەرەویان
۲۵۴.....	كوپهقران
۲۵۶.....	كەكەوسان
۲۶۰.....	كەمەرەسیاو

۲۶۱	کونده لان
۲۶۲	کانی که وه
۲۶۳	که س نه زان
۲۶۴	کانی نیاز
۲۶۵	کانی جه ژنی
۲۶۶	کیله شین
۲۶۷	که نده سووره
۲۶۸	کانی به ن
۲۶۹	کویره گوینز
۲۷۰	کیسه لان
۲۷۱	کولته په
۲۷۲	کووچه ته لا
۲۷۳	کوردکه ند
۲۷۴	کانی ناشوور
۲۷۵	کانامه ت
۲۷۷	گردیگلان
۲۷۸	گاوه شه له
۲۷۹	گاوه که ج
۲۸۳	له گزی
۲۸۴	ماسیه ر
۲۸۷	مؤکه
۲۸۸	میشیاو
۲۸۹	مه رخوز
۲۹۰	مه ولاناوا
۲۹۴	میتوو
۲۹۵	میک

۲۹۶.....	مەلقە رەنى
۲۹۸.....	مەز رە
۲۹۹.....	مىرگەنە خشىنە
۳۰۰.....	مووسماوا
۳۰۱.....	مىرەدى
۳۰۲.....	مازوار
۳۰۳.....	نويىن
۳۰۴.....	نەمەدىنە
۳۰۵.....	نەكەرۆز
۳۰۸.....	وزمەلە
۳۰۹.....	وەرەنانى
۳۱۱.....	ھۆدەتوو
۳۱۲.....	ھەوى
۳۱۴.....	ھەنگەچىنە
۳۱۵.....	ھەباسە رەقە
۳۱۷.....	ھەبەكى
۳۱۹.....	ھىجانان
۳۲۱.....	يۇر قول
۳۲۲.....	ياز بىلاغى
۳۲۴.....	ياپشخان